

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

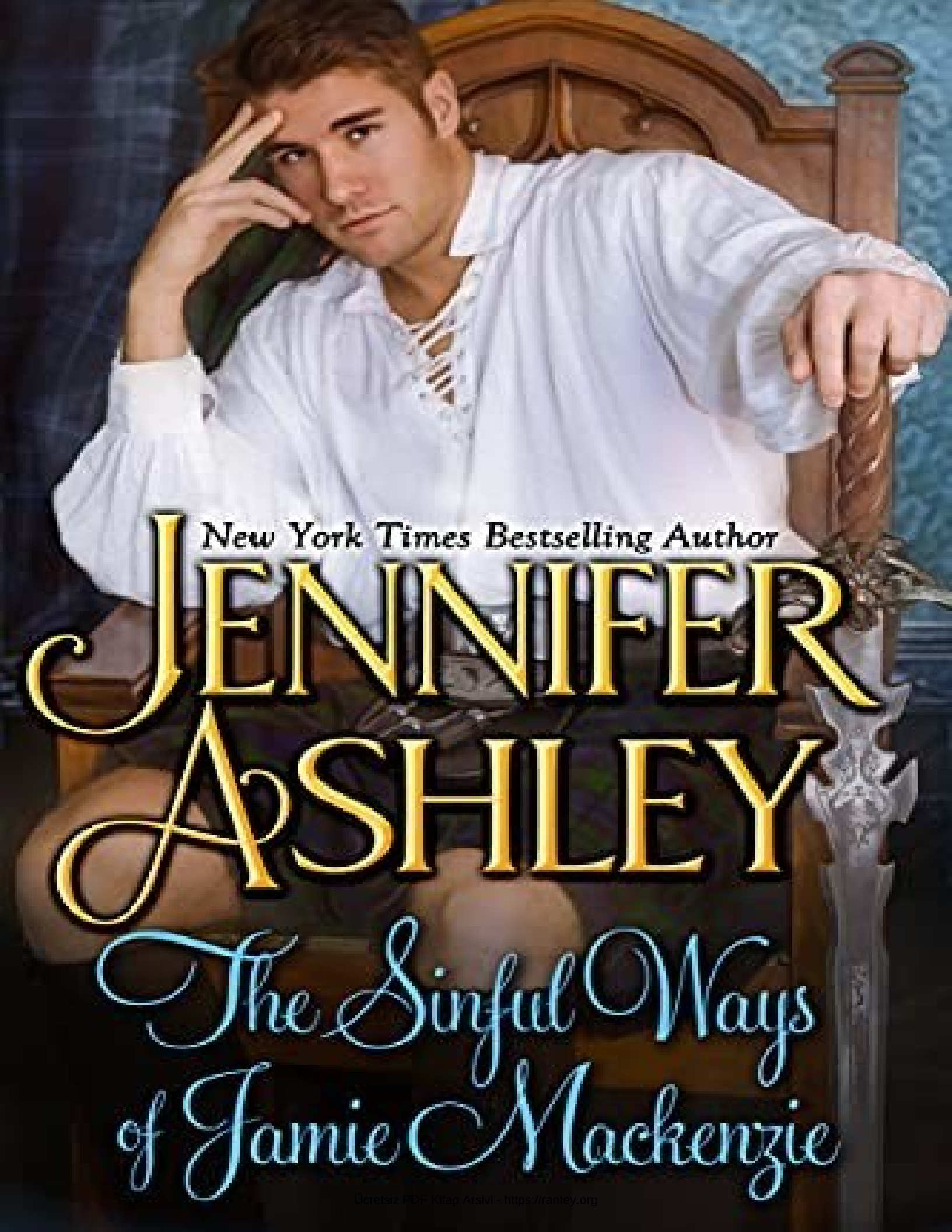
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

New York Times Bestselling Author

JENNIFER
ASHLEY

*The Sinful Ways
of Jamie Mackenzie*

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

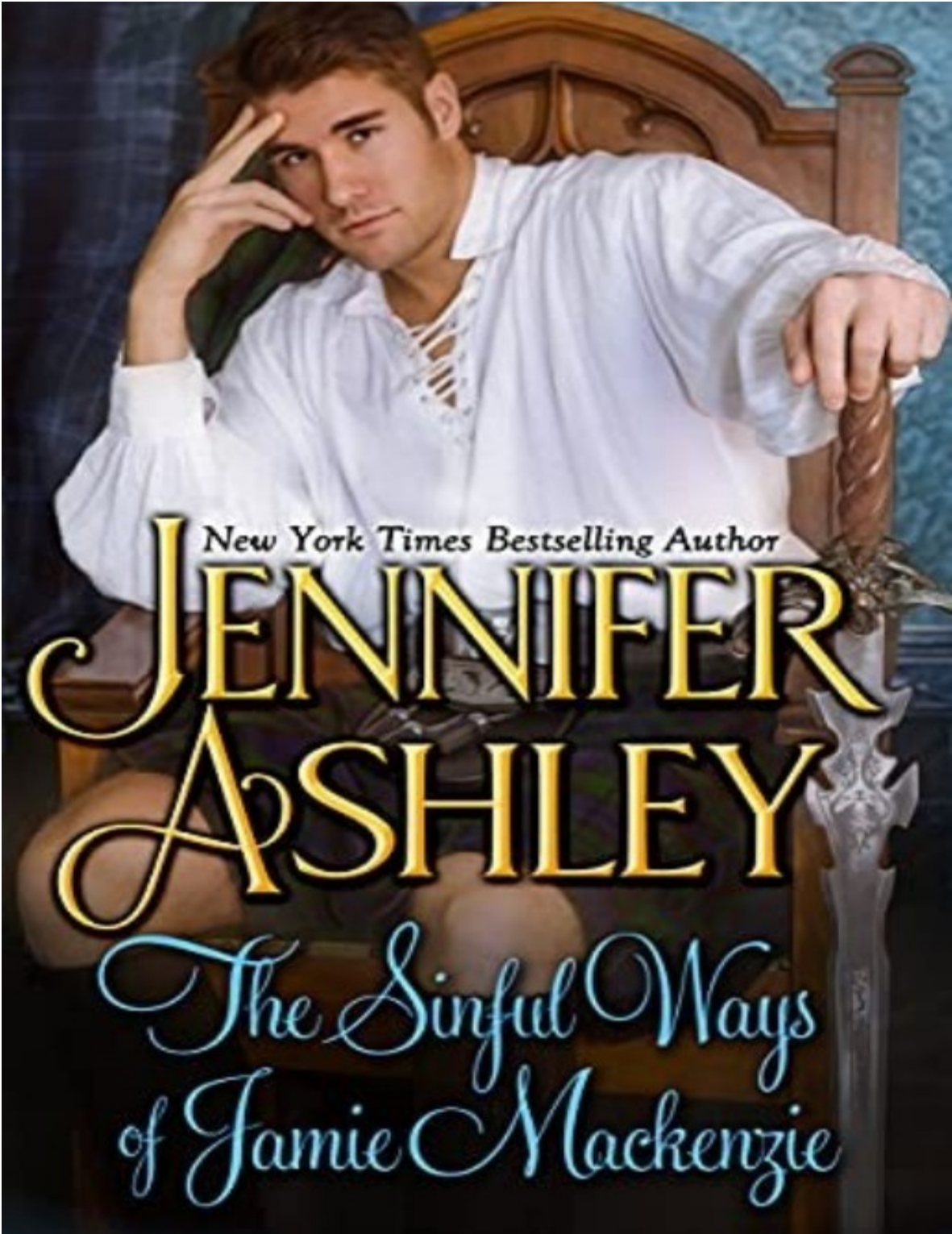
Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

JAMIE MACKENZIE'NİN GÜNAHKÂR YOLLARI

MACKENZIES KİTAP 12

JENNİFER ASHLEY

JA / AG YAYINCILIK

İÇİNDEKİLER

<u>Bölüm 1</u>
<u>Bölüm 2</u>
<u>Bölüm 3</u>
<u>Bölüm 4</u>
<u>Bölüm 5</u>
<u>Bölüm 6</u>
<u>Bölüm 7</u>
<u>Bölüm 8</u>
<u>Bölüm 9</u>
<u>Bölüm 10</u>
<u>Bölüm 11</u>
<u>Bölüm 12</u>
<u>Bölüm 13</u>
<u>Bölüm 14</u>
<u>Bölüm 15</u>
<u>Bölüm 16</u>
<u>Bölüm 17</u>
<u>Bölüm 18</u>
<u>Bölüm 19</u>
<u>Bölüm 20</u>
<u>Bölüm 21</u>
<u>Bölüm 22</u>
<u>Bölüm 23</u>
<u>Bölüm 24</u>
<u>Bölüm 25</u>
<u>Bölüm 26</u>
<u>Bölüm 27</u>
<u>Bölüm 28</u>
<u>Bölüm 29</u>

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31 Sonsöz](#)

[Yazarın Notu](#)

[Jennifer Ashley tarafından](#)

[da yazılmıştır.Mackenzie](#)

[Family Tree](#)

[Yazar Hakkında](#)

BÖLÜM 1

Nisan 1908

Jamie Mackenzie Southampton rıhtımındaki küpeştede durdu ve önünde demirlemiş olan devasa geminin iskelesinde yürüyen genç kadını daha iyi görebilmek için başını iki yana açtı.

Kadının etrafı refakatçilerle çevriliydi; uzun boylu adam ve telaşlı görünen kadın muhtemelen anne babasıydı, diğer iki kadın da muhtemelen teyzeleri ya da eski mürebbiyeleriydi.

Dünyanın en büyük yolcu gemisi olan *Baltic*, geniş ve karanlık cüssesiyle okyanus manzarasını kapatıyordu. Gövdesindeki büyük bir açıklık, iki binden fazla yolcuyu açık iskeleye, Nisan ayının son gününün fırtınalı havasına boşaltıyordu.

Genç kadın sadece yumuşak sarı bir elbise giydiği için değil - isli rıhtım için en pratik seçim değil - aynı zamanda kendisini farklı kılan bir zarafetle taşıdığı için de göze çarpıyordu. Beyaz şapkasının altından altın sarısı saçları görünüyordu - yine rıhtım için şüpheli bir kıyafet seçimiymiş ama belki de ailesi ona ne giymesi gerektiği konusunda talimat vermişti.

Elinde büyük bir fotoğraf makinesi olan siyah giyimli bir adam Jamie'nin yanından geçti. "Özür dilerim, şef," dedi neşeyle. "Neredeyse kaçırıyordum."

Tripodunu kurdu, fotoğraf makinesini açtı, uzun objektifini genç kadına doğrulttu ve çekmeye başladı.

"Kim o?" Jamie sordu.

Tık... tık... tık. "Bilmiyor musunuz? Imogen Carmichael, Amerikalı varis, dünyanın en zengin kadını -bana öyle söylendi- kendine unvanlı bir koca bulmak için bu kıyılara geldi."

"Unvan, ha?" Jamie, aristokrat lakapların Amerikalılar için cazibe ve romantizm taşıdığını, sadece onlar için değil, diye düşündü. Bu ülkede bile pek çok kişi *şu Lord* ya da *bu Marki*'nin büyümesine kapılmıştı.

Bir dükün yeğeni ve dükün varislerinin kuzeni olarak Jamie, unvanlı beyefendilerin gerçek değerini biliyordu.

Küpeşteye yaslandı, rüzgâr kalçalarındaki Mackenzie ekoseli eteği çekiştiriyordu. "Çok güzel bir kız."

"O yeterince adil." Fotoğrafçı omuz silkti. "Ondan hoşlansam da hoşlanmasam da, bana verilen talimat bu güzel hanımefendinin olabildiğince çok fotoğrafını çekmek, böylece kalemimi kağıda dökenler onun hakkında her türlü saçmalığı yazabilir."

Bayan Carmichael hafifçe döndü ve Jamie onun doğrudan kendisine yemin etti. Başını eğdi ve kadının yanaklarının hafifçe kızarmasıyla ödüllendirildi. Ya da belki de rıhtımdan aşağı doğru esen ani rüzgârdı bu, Kanal'dan gelen buz gibi, tuzlu bir esinti.

Jamie'nin kendisinin unvan sahibi olmamasını boş verin. Mackenzie eski bir isimdi, saygı duyulan bir isimdi, huşu ve biraz da ürperti ile söylenen bir isimdi. Bayan Carmichael'ı bir unvana ihtiyacı olmadığına ikna edebilirdi. Yaşlı Dan Mackenzie'nin uzun zaman önce gelinine yaptığı gibi, onu kaçırmasına izin vermesi için ikna edebilirdi.

-

Birisi Jamie'nin sırtına bir top güllesinin aniden çarpmasıyla onu sertçe küpeşteye savurdu. Yağlı bir yama üzerinde kaydı ve çok uzun boylu vücudunun yan tarafa doğru yuvarlanmaya başladığını hissetti, yerçekimi onu kaçınılmaz olarak gemi ile rıhtım arasındaki kara suya götürüyordu.

Ona çarpan kahverengi giysili genç kadın portmantosunu bıraktı ve Jamie'nin paltosunu avuçladı, onu dik tutarken ciğerlerine hava çekti.

"Yine kendini ıslatmaya çalışıyorsun, değil mi Mackenzie?" diye sordu nefes nefese.

Jamie onu bıraktığında döndü ve delphinium rengindeki mavi gözlerle karşılaştı. Bu iri gözler ona başka bir gün, uzun zaman önce, Cam kıyısında, onu şimdi yaptığı gibi güvenli bir yere çektiğinde de bakmıştı.

Olamazdı...

Karanlık gibi saçları, rüzgârdan pembeleşmiş yanakları vardı ve pratik bir palto giymişti, şapkası kulaklarının üzerine düşmüştü. Kahverengi paltosu ve şapkası çevresi kadar donuktu ama gözleri kasvetten sonra aydınlık bir gökyüzü gibi ortaya çıkıyordu.

Jamie onu yarım düzine yıldır görmemişti ama alaycı gülümsemesi hiç değişmemişti. Lanet kadın ona hep gülmüştü.

"Evie McKnight." Jamie ondan bir adım geri çekilerek sert parmaklıklarla karşılaştı. "Beni yine itmeye mi çalışıyorsun? En azından bu sefer küreğini getirmemişsin." Sanki küreği arıyormuş gibi arkasına baktı.

"Benim hakkımda hatırladığın tek şey bu mu Mackenzie?"

"Hafızama kazındı, McKnight." Jamie'nin poposu şimdi bile, Cambridge'deki okulunun bayan kürek takımında yer alan Evie'nin kürekle koşarken yanlışlıkla inen küreğin keskin *şakırtısını* hatırlıyordu.

"Bugün ihtiyacım yoktu," dedi Evie, gözleri parlayarak. "Meşhur Bayan Carmichael'ın içinde o kadar kaybolmuştunuz ki, yardımım olmadan doğrudan içkiye dalabilirdiniz."

"Hayır kızım, ben kendi işime bakıyordum ki bir hanımefendi Ben."

Evie kızardı - kızarmasını asla kontrol edemezdi. "Ogling women senin ölümün olacak, Mackenzie. Cambridge'de, kürekçi kıyafeti giyen kızlara duyduğun ilgi senin felaketin oldu..."

Jamie öfkeyle, "Dikizlemek değil," dedi. "Takıma tezahürat yapmaya geldim."

"Nehirden çıkarken söylediğin şey bu değildi."

Jamie'nin dili havayı yakmıştı. Evie'nin yüzü yaptığı gaf yüzünden pancar gibi kızarmış, takım arkadaşları ise gülmekten katılmıştı.

Beline kadar çamurlu suya batmış olan kibirli İskoç Jamie Mackenzie, Evie küreğini ona doğru indirip onu nehirden çıkarana kadar küfretmiş ve çırpınmıştı. Çamur onu kusarken emici bir ses çıkarmış, bu da takım arkadaşlarını daha da neşelendirmişti.

"Özür diledim," dedi Evie.

"Biliyorum. Çok güzel yaptın."

Evie'nin yüzü daha da kızardı ve Jamie bunun nedenini biliyordu. O anda kendisinin de ısınıyordu.

"Bunun açıklığa kavuştuğuna sevindim," dedi Evie hızlıca. "Buraya düşmemenizi tavsiye ederim. Çok tehlikeli."

Evie portmantosunu almak için eğildi ama Jamie ondan önce davranıp çantayı ona uzattı. Kızın eli, onunkinden yarım santim ötede, sapın üzerine kapandı.

"Burada ne işin var senin?" Jamie sordu. "Beni içeri itmeye çalışmaktan başka... yine."

Evie tereddüt etti, ayakları kaçmaya hazırmış gibi kıpırdadı. İkisinin de hâlâ çantanın sapında duran ellerine baktı. Jamie telaşsızca geri çekildi ama Evie sanki Jamie'nin tekrar tutmaya çalışacağından endişeleniyormuş gibi çantayı diğer tarafına taşıdı.

"Annem ve kız kardeşlerimle New York'ta geçirdiğim bir süreden eve dönüyorum. Kız kardeşlerimin hepsi artık büyüdü ve Clara evlenmeye hazır. Hem Clara hem de Marjorie İngiliz erkeklerini tercih ettiklerini açıklamış olsalar da New York'a yolculuk bu yüzden." Sanki düşünceleri rıhtımdan çok uzaklara gitmiş, Jamie'yle karşılaşmanın şoku onu sadece bir anlığına oyalamış gibi aceleyle konuşuyordu.

"Bir koca kapmak için Amerika'ya koştuğunuzdan bahsetmediğinizi fark ettim," dedi Jamie. "Yoksa öyle mi yaptınız? Nişanlısınız, değil mi?"

Evie sıçradı ve tüm dikkatini ona verdi. "Aslına bakarsanız, öyleyim."

Jamie'nin kaşları kalktı. "Amerikalı bir kodamana mı? Keçi sütü ve balla ya da Amerikalı kodamanlar banyolarına ne koyuyorsa onunla yıkanmaya hazır mısınız?"

"Pek sayılmaz." Evie'nin güneşli gülümsemesi çiçek açtı. "O saygıdeğer bir İngiliz ve bir beyefendi. Bay Hayden Atherton. Neredeyse bir yıldır nişanlıyız."

"Ah, evet?" Jamie heyecanlanmış gibi yaptı, sonra başını salladı. "Adını hiç duymadım."

Evie güldü, yüzü aydınlandı ve Jamie'nin aklından diğer her şeyi uzaklaştırdı. "Hayır, tabii ki yapmadın. O senin üniversiteden arkadaşlarından biri değil. Nazik ve kibar biri. Kibar, kültürlü."

"Kulağa sıkıcı bir sopa gibi geliyor." Kızgın bir tavuk gibi kabarcınca Jamie yatıştırıcı bir hareket yaptı. "Özür dilerim, McKnight. Sinirli tarafımı nasıl kışkırtacağınızı biliyorsunuz. Yaklaşan evliliğiniz için tebrikler."

O konuşurken bile Jamie'nin içinde Bay Atherton'la tanışmak için bir merak vardı. Onun ima ettiği kadar gösterişli ve mükemmel miydi? Ateşli Evie McKnight için yeterince iyi miydi? Bay Atherton onun ateşini dindirebilecek miydi, yoksa onu sıkıcı sersemliğinden kurtarabilecek miydi?

"Teşekkür ederim." Evie'nin küçümseyici havası, şapkasının altından süzülen rüzgârda savrulmuş bukleleriyle uyumsuzdu. "Burada ne yapıyorsunuz? Mirasçıları süzmekten başka yani? Bayan Carmichael'ı gemide gördüm. Çok hoş biri ama biraz belirsiz."

"Ben bakmıyordum..." Jamie homurdandı. "Boş ver. Kuzenlerimle tanışmaya geldim-Danny, karısı ve çocukları. Amerika'da araba yarışı yapıyorlar ve boyunlarını riske atıyorlardı. Boşaltmaya yardım edeceğimi söyledim."

Gözlerinde bir ilgi parıltısı belirdi ama herkes otomobillerden etkileniyordu. "Ah evet, onları yolculuk sırasında gördüm. Ama onlarla tanışamadım."

Annem bizi bir arada tuttu. Sıcak bir aileye benziyorlar. En azından senin iyi akrabaların var Mackenzie."

"Ha. Ben hiçbirine *kibar* demezdim," diye karşılık verdi Jamie. "Bazıları diğerlerinden daha ilginç belki. O halde neden sürünüzden ayrıldınız?" Evie sanki ona ne söyleyeceğini düşünüyormuş gibi bakışlarını sağa sola çevirdi. Jamie, Evie'nin neredeyse bir günlüğüne de ne yapmak için acele ettiğini çok merak ediyordu.

onu yere serdi.

"Alışılmadık uzunlukta bir İskoç'un iskeleden düşme tehlikesi geçirdiğini gördüm," dedi gülerek. "Onu uyurabileceğimi düşündüm."

Hiç de doğru değil. Jamie'ye çarpana kadar fark etmemişti.

Onu

"Çok eğlenceli. Beni uyaracak mısın? Yoksa beni mi?"

Evie çenesini ovuşturarak isli eldiveninden bir leke bıraktı.

"Aslında tam olarak karar vermemiştim." İskeleyi bir kez daha taradı ama bu sefer sırtıttı. "Oh, canım, Mackenzie. Mirasçınız gitti."

Jamie başını çevirdiğinde, evet, sevimli Bayan Carmichael'ın kahverengi ve siyah paltolar denizinde kaybolduğunu, muhtemelen ailesi tarafından bir trene ya da lüks bir otele götürüldüğünü gördü. Ah, şey...

Birden, Evie McKnight'ın ışıltısı onun alanına girer girmez, Bayan Carmichael'ın solgun güzelliğinin solup gittiğini fark .

"İşte " diye bir ses onlara doğru süzüldü. "İşte Jamie!"

Genç bir kadının başındaki hasır kayıkçı şapkası inen yolcuların arasında bir aşağı bir yukarı sallanıyor, ince bir kol çılgınca sallanıyordu.

"Sonunda aileniz," dedi Evie rahatlamış bir ifadeyle. "Acele etmeliyim. Sana yetişmek çok güzel Mackenzie. Su kenarlarında genç kızlara bakarken dikkatli ol."

Pratik bir yün telaşıyla döndü ve rıhtımdan aşağı fırladı. Jamie onun gidişini izledi, geminin aksi yönünde, beyaz iç etekleri koyu renk çizmelerinin etrafında parlıyordu.

Kiminle buluşmak için yarışıyordu? Nişanlısıyla mı? Ve eğer öyleyse, neden onu kollarına almaya hazır bir şekilde iskelenin dibinde değildi? Jamie onu görür görmez kucağına alır ve öpücüklerle boğardı.

Ama nişanlısı değilse, o zaman kiminle buluşuyordu? Jamie, Evie'yi kalabalığın içinde kaybedene kadar peşinden baktı, merakı uzun zamandır olmadığı bir şekilde uyanmıştı.

Jamie'nin kamerasının artık kendisine dönük olduğunu fark ettiği gazeteci son bir kare daha çektikten sonra cihazı katlamaya başladı.

"Bu da ne?" Jamie ona hırladı.

Gazeteci sırtarak cevap verdi. "Mackenzie'ler kopya için her zaman iyidir." Fotoğraf makinesini omuzladı ve Jamie'nin ters ters bakmasına aldırmadan uzaklaştı.

"Konuştuğun o lezzetli adam kimdi, Evie?" Clara McKnight, hanımların hamallara emanet etmek istemedikleri kutu ve çantaların arasında ikinci sınıf tren kompartımanına yerleşti. Zaten bagajlarının büyük kısmını yüklenmiş olan hamallar, fazlalıkları rahatlamış bir şekilde bırakmışlardı.

"Konuşmak mı?" Marjorie sevinçle tekrarladı. Evie'nin küçük kız kardeşleri Marjorie ve Clara sırasıyla on yedi ve on dokuz yaşlarındaydı ve Evie'nin sevgiyle hatırladığı gençlik enerjisini kendilerinde taşıyorlardı. "Evie bir erkekle mi konuşuyordu? Bay Atherton ne derdi?"

Evie, kendisine kurnazca bakan annesinin karşısındaki koltuğa oturdu. Bayan McKnight'ın is siyahı saçları, ince yüzüne ve koltuğunda dengede duran vücuduna yakışan yumuşak bir pompadour ile şekillendirilmişti. New York'un otellerinde ve kamusal alanlarında baş döndüren Clara'nın görünüşü ona miras kalmıştı. Evie'nin annesi de zamanında pek çok kişinin başını döndürmüştü, öyle diyordu gözü dönmüş babaları ve hâlâ da öyle.

"Anlat bakalım Evie," dedi Bayan McKnight, koyu mavi gözleri tetikteydi.

Evie kendini telaş içinde buldu. "O eski bir arkadaşım. Onunla Cambridge'de tanışmıştım."

"Cambridge mi?" Marjorie ilgiyle sordu. "Yolun aşağısındaki kız kolejine kapatıldığınız ve beyefendilerle hiç konuşmadığınız yer mi?" "Onları zaman zaman görüyorduk." Evie neden bu kadar tedirgindi? Bugün Jamie'yle karşılaşması zararsız bir karşılaşmaydı, eski tanıdıklar eski günlerden konuşuyordu. Yine de, annesi ve kız kardeşleri onu yanlarına çağırmadan önce rıhtımdan aceleyle indiği arkadaşı Iris'e telgrafi gönderemediği için dikkati dağılmıştı. "Kürek takımımıza tezahürat yapmak için geldiler."

"Eminim öyledir." Marjorie neşeyle yere yığıldı ve yanında yığılı duran çantaların içine çöktü.

"Ne saçma." Evie mağrur görünmek için elinden geleni yaparken Marjorie fırtınalar kopardı ve küçük kız kardeşinden daha sakin olan Clara bile bilerek gülümsedi.

"Bize onun adını söylemedin canım," dedi Bayan McKnight nazikçe.

"Jamie Mackenzie." Kelimeler aceleyle çıkmıştı. "Yani, *Mr.* Mackenzie. Kilmorgan Dükü'nün yeğeni." "Dük, ha?"

Marjorie öttü.

"Sus, sevgilim." Bayan McKnight sesini yükseltmeden azarlayabiliyordu. Marjorie kıkırdamalarını bastırdı ama gözleri dans ediyordu. "Genç adamın son derece saygıdeğer biri olduğuna eminim," diye devam etti Bayan McKnight.

"Öyle," diye cevap verdi Evie düz bir yüz ifadesiyle.

Jamie hep böyle uzun muydu? Gençliğinde sahip olmadığı bir sertlik vardı onda, teni İngiliz kıyılarından uzak bir güneşten bronzlaşmıştı. Evie birden onun nerede olduğunu ve ne yaptığını merak etmeye başladı. Onu gördüğü gibi gülecek miydi, komik bir şey duyduğunda başını geriye atıp kükreyecek miydi?

Yakışıklılığı nişanlısınınkinden tamamen farklıydı. Jamie'nin hafif çarpık bir burnu vardı - Cambridge'deki ilk yılında geçirdiği bir kazadan dolayı, diye duymuştu - kızıl-kahverengi saçları, parlak mavi gözleri ve gözlemlediği gibi, ona tehlikeli bir hava veren bir sertliği vardı.

Buna karşılık Hayden Atherton'ın her heykeltıraşın yakalamak isteyeceği yontulmuş bir yüzü, sıcak bir gülümsemesi, altın sarısı saçları ve ince kahverengi gözleri vardı. Kısa bir süre önce bıraktığı sakal onu oldukça seçkin kılıyordu.

Hayden'ın kolunda her görüldüğünde kadınlar Evie'ye gıpta ile bakıyordu. Genel kanı Evie ve Hayden'ın çok güzel çocukları olacağı yönündeydi.

Bu tür ifadeler Evie'nin bu çocuklara hamile kalma yöntemini düşünmesine neden oldu ve hayal gücü bulanıklaştı. Hayden'la düğün gecesini ne kadar hayal etmeye çalışsa da, içindeki bir şey -alçakgönüllülük- net bir görüntü oluşturmamasına izin vermiyordu.

Ancak bugün bir anı, Hayden hakkındaki tüm düşüncelerini darmadağın ederek düşüncelerinin içine girmişti.

Evie öfkeli Jamie'nin gözleri öfkeyle parlayarak nehrin içinden ona doğru saldırdığını gördü. Evie ondan kaçamadan, büyük, ıslak eller yüzünü kavradı

güçlü bir şekilde kavramıştı. Nemli kırmızı-kahverengi kirpiklerin çerçevelediği çelik mavisi gözlere baktı.

Evie özür dilemeye ya da Jamie'yi ona dokunduğu için uyarmaya -ya da herhangi bir şey söylemeye- fırsat bulamadan, Jamie'nin ağzı onunkinin üzerine inmiş, ayrık dudaklarına sert bir öpücük kondurmuştu.

Evie öpücükte öfkenin yanı sıra heyecanın ve daha önce hiç aç bir ihtiyacın da tadını almıştı. Şaşkınlık içindeyken, aynı açlık ihtiyacı onun içinde de kıpırdanmıştı.

Jamie onu iyice öpmüştü, elleri onu sabit tutuyordu, ıslak ceketini kürek kostümünü ıslatmıştı. Takımdaki arkadaşları hevesle onu izlerken, Evie'nin dizlerinin bağı çözülmüş ve nefesi kesilmişken onu öpmüştü.

Onu nefesi kesilene kadar öpmüş, sonra Jamie onu bırakmış, başparmağını ıslanmış dudaklarına sürmüş ve ondan uzaklaşmıştı. Şimdi bile, suda ıslanmış eteğinin sırtına yapıştığı, nehirden çıkarken çıplak kalçalarının parladığı görüntüsü çok canlı bir şekilde gözünün önüne geliyordu.

Takım arkadaşları, dünyadaki en yakın dostları, şaşkınlık ve sevinç içinde onu izlemişlerdi. Evie'nin o günden beri katlandığı alaylar acımasızdı.

Jamie'yi sonraki yıl Cambridge'den ayrılana kadar ara sıra görmüştü, arkadaşlarıyla konuşuyor ya da gülüyordu, rüzgâr akademik cüppesini geriye doğru savurarak giymekte ısrar ettiği kiltini ortaya çıkarıyordu. Onu gördüğünde başını sallıyor, bazen içini ısıtan bir gülümseme yayıyor, bazen de bugün yaptığı gibi küreği yanında olabilir diye korkuyormuş gibi yapıyordu.

Bugün, gemiye baktığında, rüzgar saçlarını savurduğunda, her çizgisi güçlüydü ...

Tren bir geçitten geçerken sarsıldı ve Evie şimdiki zamana geri döndü. Marjorie onu izliyordu, en küçük kız kardeşi çok anlayışlıydı. Evie hızla başını çevirdi ve pencereden dışarı, geçmekte olan kırlara baktı.

Evie yakışıklı ve seçkin Hayden Atherton ile nişanlıydı. Jamie Mackenzie'yi düşünmek, onun nasıl bir adam olacağı hakkında spekülasyonlar yapmak hiç işine gelmiyordu. Özellikle de yıllar önce ona verdiği o şaşırtıcı öpücüğün hayalini kurmaya hiç hakkı yoktu.

Kesinlikle hiç iş yok.

BÖLÜM 2

T Aynı trenin birinci sınıf vagonu, tren bir virajı alırken savruldu. Jamie'nin on yedi yaşındaki kuzeni Fleur, trenin salınımlarıyla birlikte dönerek Jamie'nin yanına oturdu.

Babası Daniel Mackenzie ona başını salladı. "O kadar enerjiyi karşıya geçerken harcamış olman gerekirdi."

"Öyle ," diye Fleur. "Jamie, çok fazla dans vardı." İki elini pembe elbiseli göğsüne bastırdı. "Her gece farklı bir yakışıklı beyefendi. Havada süzölmek gibiydi. Cennet gibiydi."

Dokuz yaşındaki erkek kardeşı Dougal bir kahkaha attı, Daniel'ın ifadesi sessizce kederlendi ve Fleur'un annesi Violet hoşgöröyle gülömsedi. "Dans harikaydı, katılıyorum," dedi Violet.

Violet'in sakin tepkisinden Jamie, Fleur'un bu beylerden herhangi birine düşünceşizce aşık olma tehlikesiyle karşı karşıya olmadığı sonucunu çıkardı. Dans etmekten memnundu, daha fazlası değöl.

Fleur uzun ve mutlu bir iç çekti, sonra Jamie'ye döndü ve bilmiş bakışlarla onu süzdü. "Ben olsam Bayan Varis'e umut bağlamazdım, Jamie. O sadece bir unvan peşinde. Dük kuzenlerimiz onun için yeterince iyi olabilir belki ama sen değölsin."

"Eh?" Jamie'nin düşönceleri, siyah saçları en az Cam'deki o uzak günkü kadar vahşö olan, gülen genç bir kadınla doluydu. Fleur'un kimden bahsettiğini anlamadan önce birkaç kez gözlerini kırptırdı. "Oh, Amerikalı bayanı kastediyorsun."

"Amerikalı bayanı mı kastediyorsunuz?" diye alay etti Fleur. "Elbette öyle. Her beyefendi onun için yarışıyor, ona ulaşmak için birbirini dirsekleliyordu. İğrençti."

Violet yumuşak ses tonuyla, "Fleur abartıyor," dedi. "Ama evet, Bayan Carmichael büyük ilgi odağıydı."

"Seninki de dahil, aşkım." Daniel'ın karısına bakarkenki gülömsemesinde derin bir şefkat vardı. Jamie'ye göz kırptı. "Violet onun geleceğini okuyor."

Violet kızardı. "Onunla konuşmayı merak ediyordum, itiraf edeyim. Bu telaşın nedenini merak ettim."

"Annemi görmeliydin Jamie," dedi Fleur. "Boğuk sesi ve gizemli sözleriyle tam bir sahne falcısıydı. Bayan Carmichael çok etkilenmişti."

"Oldukça işe yaradı." Violet burnunu kırıstırdı. "Gemideki diğer hanımlar da fallarına bakılmasını istediler. Yorgunluğumu öne sürmek zorunda kaldım - Bayan Carmichael için gördüklerimin beni yıprattığını iddia ettim. Ayrıca biri falcı olan geminin de bana ters ters bakıyorlardı."

"Peki bu hanımefendi hakkında ne öğrendiniz?" Jamie dikkatini dağınık düşüncelerinden uzaklaştırmak için sordu.

Violet'in yüz ifadesi sempati ile doldu. "Babası ve erkek kardeşleri tarafından bir ileri bir geri itiliyor ve onların uzun oyunlarında bir piyon gibi kullanılıyor, zavalıcık. Bana evlenmeye hevesli olduğunu, bahçesinde oyalanabileceği ve biraz huzur bulabileceği güzel bir kır evi olan sevgi dolu bir adam istediğini söyledi. Son kelimeleri kullanmadı ama kastettiği buydu."

"Sen iyiliğin ta kendisisin, aşkım." Daniel Violet'in elini sıktı. "Her zaman başkalarının içindeki en iyiyi arıyorsun."

Violet Daniel'a, neredeyse yirmi yıllık evliliğin karartamadığı çıplak aşkını ortaya çıkaran bir bakışla baktı.

Jamie'ye odaklanmış olan çocukları bunu fark etmedi. "Annem başkalarının Bayan Carmichael hakkında söylediklerini sana söylemiyor," dedi Fleur. "*Çok sinirli*. Bir yarış atı gibi. *Velet* demek istediler."

"Onun suçu değil," diye azarladı Violet. "Kamarotlar ve garsonlar ona istediği her şeyi getirmek için çırpınırken, diğer yolcular onlara boşuna işaret etti. Muhtemelen mürettebat emirlere itaat ediyordu. Bayan Carmichael talepkâr olmaktan çok şaşkın görünüyordu."

"Babam haklı," dedi Fleur annesine. "Çok nazıksınız."

"Şart değil," dedi Violet hızlıca. "İnsanları diğerlerinden daha doğru okumayı öğrendim Ve kendilerini savunmak için burada olmadıkları sürece yabancıları parçalara ayırmaya inanmıyorum."

Fleur onun azarlamasını büyük bir nezaketle karşıladı. "Özür dilerim anne. Ama Jamie çok ilgili görünüyor. Ona nasıl baktığını gördün mü?"

Jamie omuz silkti. "Güzel bir kadına hayranım."

İstediklerine inanmalarına izin verdi. Neden Evie'den bahsetmediğinden ya da Bayan Carmichael'ın ilgisini hiç çekmediğine itiraz etmediğinden emin değildi. Evie, ailesiyle paylaşmadığı özel bir anıydı. Onun yakın-

Örgü, Herkes herkesin işinde,
Büyük,

Alay etmek, aşırı
meraklı bir aile.

Daniel Jamie'ye anlayışlı bir bakış attı. "Jamie'nin biz yokken neler yaptığını anlatmasına izin verelim."

"Evet, gidelim." Dougal koltuğunda zıpladı. "Bu sefer ne maceralar yaşadın Jamie? Bir sonrakinde beni de yanında götürür müsün?"

Jamie kendini birden bitkin hissetti. "Bilmiyorum delikanlı. Yerleşme zamanım gelmiş olabilir."

Kompartımandaki herkes şaşkınlıkla ona baktı. "Sen mi?" Dougal sordu. "Asla."

"Bağdat'ta kendimi çok kötü yaraladım." Jamie bir yıl önce kırılan ve tamamen iyileşmesi neredeyse altı ay süren kolunu esnetti. "Aptalca bir fikirdi."

"Ama işe yaradı," diye açıkladı Dougal. "Uçan makinen işe yaradı."

"Birkaç dakikalığına." Bağdat'ın dışındaki açık çölün Jamie'ye deney yapması için gereken alanı sağlayacağına karar vermek aptalca bir fikirdi. Bu doğrudu ama aynı zamanda gizli çukurlar ve hain kayalar sert bir iniş yapmasına neden olmuştu.

Violet, "Birkaç dakika çoğu insanın havada kaldığından daha uzun bir süre," diye belirtti. "Gurur duymalısın Jamie."

"Arkadaşım Daoud'dan başka kimse görmedi, o ve bir deve. Daoud beni tamir etti ama makinemiz onu aşıyordu. Kırık bir kanatla ona yardım etmek benim için zordu."

Jamie parmaklarını tekrar gerdi. Büyük bir acı içinde yattığını ve Daoud'un dehşet içinde ona baktığını hatırlıyordu. Jamie yalnız uçmakta ısrar ettiğine sevinmişti, çünkü Daoud'u ailesine hırpalanmış bir halde geri götürmek zorunda kalsaydı, bunun sonunu asla duyamayacaktı.

Daoud'un annesi hoşnut bir adamın derisini yüzebilirdi. İngilizleri onaylamıyordu ve oğlunun o adalardan biriyle, hatta asi bir İskoçla arkadaş olmasından memnun değildi. Jamie, Daoud Jamie'yi eve getirdiğinde kadının gözlerinde bir memnuniyet parıltısı gördüğüne yemin edebilirdi, gerçi kadın

Jamie'ye iyi şekilde bakılmasını sağlamıştı. Yine de Jamie İskoçya'ya döndüğünde kadın rahatlamıştı. "Peki ya sen?" Jamie konuyu değiştirmenin zamanı geldiğine karar verdi. "Amerika'da işler nasıl gitti?" Soruyu Daniel'a yöneltti.

ipucunu aldı ve Jamie'yi mikroskobun altından çıkardı.

"Muhteşem," dedi Daniel gür sesiyle. "Tasarımlarıma biraz ilgi vardı. Birkaç sipariş aldım."

"Yüzden fazla," diye gururla söze girdi Violet. Daniel'ın kolunu sıktı. "Danny alçakgönüllü davranıyor."

"Sen yardım ettin, canım. Alıcıları dünyanın en iyi arabasına sahip olduğumuza ikna eden senin tamirciliğin oldu." Daniel Jamie'ye gülümsedi. "Araba kendi hız rekorunu kırdığında Violet sürücü koltuğundaydı. O inanılmaz biri."

Daniel mahcup ama memnun Violet'e sevgiyle sarılmıştı ve iki çocuğu da onlara hoşgörölü bir öfkeyle bakıyordu. Mutlu bir aile, diye düşündü Jamie bir parça kıskançlıkla.

Kendisi de büyük ve sevgi dolu bir ailenin üyesi olmadığından değil. Ama Daniel'ı izlerken -ya da Jamie'nin herkesin önünde tutkuyla öpüşmekten utanmayan kendi anne babasını- Jamie böyle bir bağı paylaşabileceğı birini bulup bulamayacağını merak ediyordu.

Evie'nin rıhtımda ona çarpışının anısı yeniden canlandı. Jamie yün paltosunun içinde yumuşak bir kadının ezildiğini ve ona çarparken verdiği keskin nefesi hissetmişti. Düşmesini engellemek için aceleyle ona doğru koştuğı şakasına rağmen, Evie onu orada görmeyi beklemiyordu.

İri gözleri bir şey saklıyordu ama hemen Jamie'yle şakalaşmaktan başka işi yokmuş gibi davranmıştı.

Jamie kısa bir süre için Evie'nin bir sevgiliyle buluşup buluşmadığını merak etti - nişanlısını kastetmiyordu. Cambridge'de gözlemlediğı Evie asla böyle bir şey yapmazdı ama insanlar değişiyordu, tıpkı Jamie gibi.

Jamie Evie hakkında gerçekten ne kadar şey biliyordu? Sadece ona öfkelenildiğı o tek, ateşli, muhteşem öpücükte Evie'nin tadının nasıl olduğunu biliyordu. Asla unutamadığı bir öpücük.

Tren Londra'ya doğru gürültölü ve oflaya puflaya yoluna devam etti ve sonunda Victoria İstasyonu'na yanaştı. Oradan Daniel, Violet ve çocuklar Berkeley Meydanı yakınlarındaki Hill Street' evlerine doğru yola çıkacaklar, Jamie ise Piccadilly'deki bekâr evine dönecekti.

Gemiden indikten sonra Jamie ve Daniel, Daniel'in otomobilinin boşaltılmasını denetlemek için bagaj vagonlarının sonunda oyalandılar. Daniel aracın gemiden trene aktarılmasını endişeli bir teyze gibi izlemişti,

Şimdi de beş hamalın yönlendirdiği rampada tekerlekleri zıpladıkça yüzünü .

Araba güvenli bir şekilde kaldırırma çıktığında Daniel, "Jamie," dedi. "Bunu karakoluma kadar götürmen senin için sakıncalı olur mu? Violet'i ve çocukları eve götürmem gerekiyor, itiraf etmeseler de çok yorgunlar."

Uygunsuz mu? Jamie sırttı. "Memnuniyetle mi?"

Londra sokaklarında şık bir yarış arabasına rehberlik etmek mi? Tabii ki ederdi. Jamie arabanın nasıl çalıştığını görmek için can atıyordu; yeni araba Daniel'in atölyesinden yeni çıkmıştı ki, Daniel onu Amerika'ya götürdü.

Daniel arabaya sevgiyle bir bakış attıktan sonra, sanki genç kızını ilk beyefendisinin bakımına emanet ediyormuş gibi kararlılıkla başını salladı. "Ona iyi davran, delikanlı."

"Üzerinde bir çizik bile olmayacak, söz veriyorum." Daniel sert bir sesle, "Çizmemesini sağla," diye karşılık verdi.

Violet Jamie ile Daniel'in arasına girdi. "Jamie bir arabayla ne yapacağını bilir, Daniel. Ona kendin öğrettin."

Doğru, Jamie on iki yaşından beri Daniel'in arabalarını kullanıyordu. Daniel ve Violet'in yaptığı her vitesi, her kolu ve her motorun iç işleyişini biliyordu.

Söz konusu otomobil, görünüşte kır gezintisi için yapılmış, ancak hem hız hem de dayanıklılık için iyi ayarlanmış, uzun, kırmızı gövdeli bir tur arabasıydı. Önde iki koltuğu ve arkada geniş bir bank koltuğu vardı. Daniel her zaman tasarladığı arabaların tüm ailesini ve bir miktar köpeği taşıyabileceğinden emin olurdu.

Daniel ve ailesi arabalarına doğru ilerlerken Jamie kuzenlerine sarıldı (ciddi bir tokalaşmayı tercih eden Dougal hariç) ve el sallayarak veda etti. Jamie arabaya doğru dönerken sevinçten ellerini ovuşturmamaya çalıştı.

Rüzgarlı da olsa hava güzel olduğu için önce arabanın üstünü indirdi, deri tenteyi ve çerçevesini arkaya doğru katladı.

Sürücü tarafındaki kapıya doğru eğilerek vitesi boşa aldı, kontağı açtı ve kapattı. Sonra el krankını bölmesinden çıkardı ve arabanın önündeki yuvasına yerleştirdi, krank çevirmeden önce başparmağının yoldan çekildiğinden emin oldu.

Kolu bir, iki kez yukarı doğru çekti. Daniel'in ince ayarlı motoru hemen ateşlendi ve krank serbest kaldı. Jamie fırladı.

bir kez daha sürücü tarafına geçti ve jikleyi serbest bırakarak motoru besledi ve sakinleşmesine izin verdi.

Kolu bölmesine geri koyup doğrulurken bir kalabalığın dikkatini çektiğini fark etti. Evie McKnight, büyülenmiş seyircilerin ortasında, ondan bir düzine metre uzakta duruyordu. Evie'nin daha küçük bir versiyonu, muhtemelen kız kardeşi, onu ilgiyle izliyordu. Evie'nin annesi ve ikinci kız kardeşi ise Vauxhall Köprüsü Yolu'nda bir aşağı bir yukarı çılgınca bakmakla meşguldü.

Jamie sürücü koltuğuna atlamadan önce elini Evie'ye doğru kaldırdı ve arabayı etrafında toplanan kalabalığın arasından dikkatle geçirdi. Otomobiller Londra'da artık eskisi kadar nadir değildi ama yine de dikkat çekecek kadar eşsizdi.

Jamie, Evie ve kız kardeşine doğru ilerledi, araba memnun bir kedi gibi mırıldıyordu. "Size yardımcı olabilir miyim hanımlar?" diye seslendi.

"Siz Bay Mackenzie misiniz?" diye haykırdı küçük kız kardeş, gözleri şaşkın bir sevinçle kocaman açılmıştı. "Bir gün beni bu arabaya bindirecek misiniz?"

"*Marjorie*," dedi Evie utanç içinde.

Jamie, kendisine sırttan Marjorie'ye göz kırptı. "Terk mi edildiniz?" Jamie Evie'ye sordu.

Jamie'nin sorusunu duymak için tam zamanında yaklaşan Bayan McKnight'ın yüzünde, Londra'yı yürüyerek geçmek zorunda kalacağı için sinirlenmiş, hayal kırıklığına uğramış ve endişeli bir kadın ifadesi vardı. Ya da daha kötüsü, kendini ve çocuğunu kötü bir faytona tıkiştirmek zorunda kalacağından endişeleniyordu.

"Arabamız gelmedi," dedi Evie ona. "Annem telgrafla kiralamış ama anlaşılan saati yanlış anlamışlar."

"Ya da kablolar kesişti." Jamie sürücü kalktı. "Sizi kaldığınız yere götürmekten memnuniyet duyarım."

Marjorie ellerini kavuşturdu, bir bileğinden sarkan el çantası çılgınca sallanıyordu. "Oh, evet, lütfen. Anne, bir düşünsene. Bay Mackenzie bizi arabasıyla otelimize götürecekt."

"Evet, seni duyuyoruz Marjorie," dedi Bayan McKnight. "Ama bir beyefendiden böyle şeyler talep edemezsiniz. Çok teşekkür ederim Bay Mackenzie, ama tabii ki kabul edemeyiz."

"Katılıyorum," dedi Evie, biraz fazla hızlı bir şekilde. "Zorla kabul ettirmemeliyiz." Marjorie'nin yüzü düştü ama Jamie yenilgiyi kabul etmedi.

"Bayan McKnight ve ben eski dostuz. Elimde bir araç varken sizin boşu boşuna beklemenize izin verirsem ayıp etmiş olurum."

Bayan McKnight yola doğru umut dolu bir bakış daha fırlattı, uzun zamandır beklediği arabayı göremeyince omuzları çöktü. "Size sormaktan nefret ediyorum, Bay Mackenzie."

"Bana yardım ediyor olacaksınız, hanımefendi." Jamie arabanın etrafında dolandı ve arka yolcu kapısını açtı. "Her gün iyi bir şey yapmaya yemin ettim ve bugün, bu o olacak."

Jamie, başka zaman olsa Bayan McKnight'ın gururla reddedeceğinden şüpheleniyordu, ama uzun yolculuk ve tren yolculuğundan sonra yorgun düşmüştü ve kendi kendine bunun bir zararı olmayacağını söylüyordu. Marjorie parmak uçlarında zıplıyor, ablası -Evie ona Lara diyordu- büyük bir merakla arabaya bakıyordu.

Bayan McKnight isteksizce kabul ediyormuş gibi bir tavır takındı. "Pekâlâ. Otele çok uzak değil. Ama çok bagajımız var."

"Ve geniş bir bagaj bölmem var." Jamie bagajı açtı, içinde sadece gemiyi beklerken Southampton'da kalacağı mütevazı gecelik valizi vardı. "İzninizle, madam."

Çoğu şeytani derecede ağır olan çantaları bagajın içine taşıdı ve hepsini tıkıştırımayı başardı. O çalışırken, hanımlar da arabaya yerleştiler. Jamie sürücü koltuğuna döndüğünde Bayan McKnight ve iki küçük kızı arkada, Evie de nedense Jamie'nin yanındaki koltuktaydı.

Jamie onun yerine geçerken Evie'nin bakışları meydan okur gibiydi, sanki Jamie'nin ona annesiyle yer değiştirmesini söylemesini bekliyordu. Jamie hiçbir şey söylemedi, sadece arabayı vites taktı ve biraz gaz verdi.

Araba ileri doğru yuvarlanırken Marjorie küçük bir gıcırta çıkardı. "Kendi kendine hareket ediyor," diye bağırdı. "Yani onu çeken bir şey olmadan."

Kız kardeşinin sevinci Evie'nin yüz ifadesini yumuşattı. "Sanırsın daha önce hiç araba görmemiş."

"Var," diye karşılık verdi Marjorie. "Leydi Maborn'un bir Silver Cloud'u var. Ama ben *bu* arabayı daha çok seviyorum."

"Mükemmel," diye seslendi Jamie motorun sesinden ona. "Bay Rolls ve Bay Royce'a kuzenim Danny'nin onları alt ettiğini bildireceğim."

Arabayı kalabalığın arasından sokağa doğru kaydırırken, Bayan Carmichael'ın yanından geçtiler, etrafı maiyeti ve ailesiyle çevriliydi.

görkemli bir arabaya binmek için bekliyordu. Genç kadın kalabalık arabaya bakmak için durakladı ve Jamie onun hüzünlü görüldüğünü düşündü.

Hafif bir sarsıntıyla, Buckingham Sarayı'nın yüksek duvarlarının arkasına kapanmış bahçelerinin yanından geçen Grosvenor Caddesi'ne döndü.

Evie ilgiyle Jamie'nin yerine ittiği kolları işaret etti. "Bunlar ne işe yarıyor?"

"Bana sormamalısın, genç kız," dedi Jamie uyararak. "Sana her şeyi en ince ayrıntısına kadar açıklayabilirim."

Evie'nin meydan okuyan kıvılcımı geri döndü. "Anlamayacağımı mı sanıyorsun?"

Jamie bir sırıtiş gizledi. "Elbette yaparsın aşkım. Sadece biraz daha devam edebilirim. Kuzenim Gavina üzerime soğuk su dökmekle tehdit ediyor."

"Bir kovayı hazırda bekleteceğim," dedi Evie. "Anlat."

"Pekâlâ o zaman." Jamie ona fikrini değıştirmesi için bir an verdi, sonra kadın sadece beklemeye başlayınca, suya daldı.

Evie tüm dikkatiyle onu dinledi. Jamie arabayı Grosvenor Caddesi'nden Piccadilly'ye, oradan da Bayan McKnight'ın onu yönlendirdiğı Regent's Caddesi'ndeki otele götürürken suskunluğunu bozdu ve sorular sordu.

Jamie arabayı kenara çektiğinde -küçük çocuklar ve yetişkin erkeklerden oluşan bir kalabalığın dikkatini çekmek için- Evie'ye pistonların kontrollü patlamalarla nasıl ateşlendiğini ve bunun da arabayı ilerletmek için tahrik milini döndürdüğünü anlatmıştı.

Evie'nin soruları yerinde ve . Jamie arabalara hayranlık kadınlara alışkındı, ama çoğunlukla ona yaklaşmak ve virajları dönerken kolunu tutmak için bir bahane arıyorlardı.

Jamie, Evie'nin tüm ilgisinin kendisine değıl arabaya yöneldiğini biliyordu. Hiçbir zaman ellerini Jamie'nin dirseğine dolamaz ve o caddede hızla ilerlerken ciyak ciyak bağırılmazdı. Evie'nin umurunda olsa ciyaklayan bir papağan bile olabilirdi.

Jikleyi ayarladı ve motorun rölantide çalışmasına izin verdikten sonra arabadan atlayıp kadınları dağıtmaya gitti. Evie arabadan inerek onun yerini aldı ve o yanına ulaştığında kaldırımda sakince beklemeye başladı bile.

Jamie bir adım bile atmadan onu geçti ve Bayan McKnight, Clara ve Marjorie'yi dışarı çıkardı. Marjorie, Jamie'nin elini tutarken sahte bir yüz ifadesi takındı ve Jamie ona sırıttı. Marjorie sırıtişa karşılık verdi ve

ve annesinin peşinden koşarak otele girdi, Clara da onu takip etti. Sadece Evie oyalandı.

İki hamal arabaya indi ve çantalar Jamie'nin güçlü elleri ve hamalların eldivenli elleri tarafından kaldırılarak dışarı çıkarılmaya başlandı.

"İyi motor, delikanlı," dedi biri hayranlıkla.

"Benim değil, ne yazık ki." Jamie bir iç çekti. "Kuzenimin. Bana ödünç verecek kadar nazikti."

Kapıcı "kadın" kelimesine gözlerini kırptırdı ve Jamie güldüğünü gizledi. Ama araba teknik olarak Violet'e aitti, diye ısrar etmişti Daniel, üzerinde yaptığı tüm çalışmalarından dolayı.

Evie boşaltma işlemini denetliyormuş gibi duruyordu ama Jamie onun arabayı incelemeye devam ettiğini gördü, hayranlığı açıktı. Belki o ve ailesi yerleştikten sonra Jamie onunla birlikte kırlara doğru bir gezintiye çıkabilir ve ona araba kullanmayı öğretebileceği sakın bir yer bulabilirdi.

İçinde bir şeyler ısındı. Eldivenli ellerini onunkilerin üzerinde sert viteslerde gezinirken hayal etti, konsantre olurken kara kaşları bir araya geliyordu. Parlak koyu renk saçları bir sürücü şapkasının altına sıkışmış olurdu, ancak şu anda yaptıkları gibi dallar dışarı akardı.

Jamie onu davet etmek için ağzını açtı, sonra kapattı. Kız nişanlıydı, diye hatırladı kendi kendine, uygunsuz bir nişanlıyla. Teamüllere göre Jamie'nin daveti ikisine birden yapması gerekiyordu ki bu da hiç cazip değildi.

Nişanlısını hayal etti - ona ne demişti? Doğru ya, Atherton. Bay Atherton çizgili fanılası ve kayıkçı şapkasıyla kaskatı ve dik durur, kendisini şık gösterdiğini düşündüğü ağdalı bir bıyık takardı. Evie ona abayı yakar, o da atsız arabalar ya da etekli İskoçlar ya da her ikisi hakkında aptalca şakalar yapardı.

Jamie'nin sinirli düşünceleri, Bayan McKnight'ın iki küçük kızı tarafından takip edilerek otelden hışımla çıkmasıyla dağıldı, tüm gülümsemeler kayboldu.

"Ne oldu anne?" Evie telaşla sordu.

"Berbat otel. Lanet telgraf ofisleri..." Bayan McKnight şapkasını sert bir çekişle düzeltti. "İngiltere'de *kimsenin* mesajlarımı aldığını sanmıyorum. Sözlerimi bağışlayın Bay Mackenzie."

Jamie'nin ailesindeki çoğu kişi basit bir konuşmadan çok daha kötü bir dil kullandığı için

Drat, omuz silkti.

Bayan McKnight el çantasını karıştırmaya başladı. "Otel rezervasyonumuzu hiç almamış - ya da öyle diyorlar. Tezgâhtarın söylediğine göre

işgüzar bir tavırla, ne olursa olsun bizim için odaları olmadığını söyledi. Otel tamamen dolu. Olimpiyat oyunları, bilmiyor muydum?"

Uluslararası oyunların başlamasıyla birlikte tüm dünyanın, hem sporcular hem de seyirciler olarak Londra'ya akın etmeye başladığı doğrudur. *Baltık*'tan akan kalabalığın bir nedeni de buydu.

İki hamal, elleri bavullarla dolu bir şekilde geri dönmeye başladılar.

Araba.

Clara'nın endişeden beti benzi atmıştı. "Londra'daki bütün otellerin dolu olduğunu söylediler.

Ne yapsak acaba?"

"Katip herhangi bir şekilde yardımcı olamaz mı?" Evie sordu.

Şu uygunsuz nişanlı hangi cehennemdeydi? Jamie'nin sevgilisi Londra'ya ulaşım ve kalacak yer olmadan gelseydi, her ikisini de sağlamak için hazır olurdu. Onun ve ailesi için her şeyi en baştan ayarlar ve onları karşılamak için rıhtımda en önde olurdu.

Evie'nin fırtınalı yüzünü gören Jamie, gelmeyen Bay Atherton hakkında soru sormamaya karar verdi.

Onun yerine Bayan McKnight'a döndü. "Eviniz uzak mı hanımefendi? Yakıt ikmali yapmam gerekebilir ama arabayı memnuniyetle getiririm."

Bayan McKnight başını salladı. "Bedfordshire. Burası çok uzak. Şu anda Kasaba'da bir evimiz yok..."

Marjorie şaşkınlıkla, "Kasabada hiç evimiz olmadı anne," dedi.

Kimse onu susturmadı ama hiçbir kadın da ona bakmadı. Jamie onun patlamasını fark etmemiş gibi davrandı.

"Sanırım başka bir tren bulmamız gerekecek," diye söze başladı Bayan McKnight. "Hayır, kesinlikle," diye kesti Jamie. "Biraz dinlenmek isteyeceksiniz ve

yolculuğunuzdan sonra iyi bir yemek. Ne mutlu size ki hanımefendi, ben tam yerini biliyorum." Yolcu kapısını açtı. "Herkes bir kez daha binsin hanımlar. Sizi güzel bir konaklama yerine götüreceğim."

BÖLÜM 3

No, hayır, hayır, Evie yine arabada Jamie'ye bu kadar yakın oturamazdı. Arabanın kendisine duyduğu ilgi yardımcı olmuştu, ama en çok Jamie'nin sıkı eldivenler altında güçlü, vitesleri ve direksiyonu manipüle eden, rüzgârın saçlarını karıştırdığı iri elleri dikkatini dağıtmıştı.

Şimdi onları götürmeyi teklif ediyordu ve Evie bir kez daha onun yanında olacaktı. Vites değiştirirken kolu onunkine değebilir ya da belki de bilinmeyen bir nedenle ona doğru uzanmak zorunda kalabilirdi. Bunu bu kadar kolay hayal etmekten ve adamın dokunuşuyla içini kaplayacak sıcaklıktan hiç hoşlanmamıştı.

Evie rahatlamış olmalı ki annesi hemen reddetti. mı?

Bayan McKnight, "Bay Mackenzie, size kendimizi dayatmamız mümkün değil," diye itiraz etti. "Zaten çok fazla şey yaptınız. Sadece bir tren bulmamız gerekecek."

Bir kapıcı yardımsever bir tavırla, "Çoğu akşam için gitti, hanımefendi," dedi. Bayan McKnight'ın omuzları çöktü. "Ah, canım."

"Hiç korkmayın, madam." Jamie ona başka bir erkeği gülünç duruma düşürecek abartılı bir selam verdi, ama bu Jamie için sadece zarıftı. "Sizi başka bir otele götüreceğim."

Başka bir otel. Evie sert bir hayal kırıklığı hissetti, sonra kendini uyardı. Ne bekliyordu ki, Jamie'nin onları aceleyle kendi evine mi? Evie'nin onun nerede yaşadığını, ne tür eşyalar topladığını, Cambridge'den beri kim olduğunu görebileceği bir yere mi?

Ama o zaman Jamie'nin muhtemelen kadınların girmesinin yasak olduğu bir binada lojmanı vardı. Ailesinin Belgravia'daki evi vardı -vie, Londra'da kaldıkları zamanlarda orada yaşadıklarını okumuştı- ama dört kişilik bir ailenin beklenmedik bir anda onların yanına gelmesi pek de medeni bir davranış olmazdı.

Geriye bir otel kaldı. Mantıklı. O zaman neden hayal kırıklığına uğradı?

"Oteller dolu," dedi hamal. "Bulunacak tek bir oda bile yok." Adamın neşesi Evie'nin sinirlerini bozmaya başlamıştı.

"Bu değil," dedi Jamie endişelenmeden. "Cameron Amcam daimi misafirimiz, ama şu anda Şehir'de değil, bu yüzden onun süiti

boş. O arkadaşlarımı araya sıkıştırmama izin veriyor."

"Kesinlikle olmaz," dedi Evie'nin annesi kararlı bir şekilde.

"Sadece bir gece için," diye güvence verdi Jamie. "Yarın eve dönmek için gerekli hazırlıkları yapabilirsin. Ya otel ya da Hart Amca'nın Grosvenor Meydanı'ndaki evi. Eleanor Teyze seni kollarını açarak karşılayacaktır ama o zaman da Hart Amca'ya katlanmak zorunda kalırsın. İnanın bana, onunla karşılaşmadan önce iyi bir gece uykusu ve güzel bir kahvaltı gerekir."

Jamie sanki iyi bir şakaymış gibi rahatça konuşuyordu ama Evie, Kilmorgan Dükü Hart Mackenzie hakkında bazı şeyler duymuştu. Sert mizaçlı, zor bir adamdı ve kararlılığıyla kendisinden daha güçsüz adamları bile korkuturdu. Kral Edward'ın Hart Mackenzie ile asla tartışmaya girmeyeceğini söylediği söylenirdi.

Marjorie, Jamie'nin teklifini kabul etmek istediği belli olan bir ayaktan diğerine dans ediyordu. Clara da, Marjorie'den daha az fevri olmasına rağmen, bir yabancıya mecbur kalacak olsalar da, başka bir otel fikrini çekici bulmuştu.

Hayır, bir yabancı değil. Bir zamanlar Evie'yi bir nehrin kıyısında büyük bir güçle öpmüş olan bir adam.

"Peki." Bayan McKnight tereddüt etti. Evie nefesini tuttu, ne hissettiğini göstermeye cesaret edemiyordu, eğer kendini tanıyorsa bile. "Bir gece için, sanırım yapmalıyız." Annesi sert bakışlarını Jamie'nin üzerine dikti. "Çok abartılı bir şey olmasın Bay Mackenzie. Tek ihtiyacımız olan saygın bir pansiyon. Gerçi bu durumda dilencilerin seçici olamayacağını düşünüyorum."

Jamie ona parlak bir gülümseme fırlattı. "Bırakın bu konuda ben endişeleneyim, Mrs.

McKnight. Şimdi bir kez daha kendimize gelelim."

Hamallar çantalarını ite kaka arabaya geri sokmuşlardı. Jamie'nin küçük deri valizi, Evie'nin ailesinin tika basa dolu portmantosunun yanında düzgün ve etkili görünüyordu.

McKnight'lar arabaya bindiler, Marjorie ve Clara, Bayan McKnight'ın yerini almasından sonra arka koltuğu hızla doldurdular. Evie neden yine Jamie'nin yanına oturduğunu bilemiyordu. Marjorie'nin önde oturmak isteyeceğini düşünmüştü ama Marjorie onun arkasındaki minderli koltukta zıplıyor, mutlulukla gülümsüyordu.

Jamie içeri kaydı, iri vücudu Evie'ninkine çok yakındı. Vites kolunu ustalıkla yerine itti, araba sorunsuzca ileri doğru kaymaya başladı.

Evie gerginliğini gizlemek için, "Araba kullanmak muhteşem olmalı," diye geveledi. Sokakta serin bir rüzgâr esti ve Evie şapkasına sarıldı.

Jamie ona okunamayan bir bakış gönderdi. "Alıştırma yaptığında yeterince kolay."

Ona hemen ders verme eğiliminde değildi ama belki bir gün onu kendisine ders vermeye ikna edebilirdi.

Ama hayır, bu asla . Jamie onları otele götürecek ve sonra Evie'nin hayatından kaybolacaktı.

Olması gerektiği gibi. Jamie Mackenzie sadece Cambridge günlerinden kalma bir tanıdıktı, sinir bozucu bir tanıdık olsa bile. Onun dünyasından kaybolacak ve Evie olduğu gibi devam edecekti.

Bu düşünce onu neden dehşete düşürdü?

Peki ne zaman bu kadar huzursuz olmuştu? Gemide halinden gayet memnundu, öğleden sonra çaylarının tadını çıkarıyor ve her akşam kibar beyefendilerle dans ediyordu. Hava beklenmedik bir şekilde güzeldi ve birçok gece güvertede durup yıldızları seyretmişti.

Karanlık gökyüzünün altındaki boş alanın yalnızlığı, denizin enginliğiyle birleşince onu rahatlatmıştı. Uzun zamandır ilk kez huzurlu ve dingindi, eski üzüntüsü hafifliyordu.

Bay Atherton'ı hiç özlemiyordu, küçük bir ses ona fısıldadı.

Saçmalık, diye tersledi Evie kendini. Sadece yıldızların güzelliğinin tadını çıkarıyordu. Hiçbir anlamı yoktu.

Jamie'nin parmaklarının her , kalçasındaki her tartan kayışını izlemek de mi hiçbir şey ifade etmiyordu?

Jamie arabayı Londra sokaklarını dolduran at arabaları ve at arabalarının arasından geçirirken Evie bakışlarını ekose kıvrımlardan ayırıp yolu inceliyormuş gibi yaptı. Yine de ilgisini uzak tutamadı, etek gözlerini çekti.

Ceketi bel bandını kapattığı için nasıl bağlandığını göremedi ama eteğin sağ tarafındaki etek ucunun üzerinde gümüş bir iğne parlıyordu. Ekose koyu mavi ve yeşil desenliydi, koyu renklerin arasında tek bir kırmızı ve tek bir beyaz şerit vardı. Kumaş solmuştu, renkleri artık parlak değildi, sanki Jamie eteği yağmurda, rüzgârda ve güneş ışığında giymiş gibiydi.

Cambridge'de her zaman kilt giymeyi tercih etmişti, öğrenci arkadaşları bu konuda onunla ne kadar dalga geçerse geçsin. Alaycılar, onun seçimini yumruklarıyla ustaca savunacağını bildiklerinden susmayı öğrenmişlerdi.

Regent Caddesi'nin kıvrımı boyunca görkemli bir şekilde yükselen altın renkli yüksek binaları yuvarladılar. Jamie, Oxford Caddesi'ndeki Regent Circus'un etrafından dolaşmaya devam etti ve çok geçmeden arabayı

Evie'nin o güne kadar gördüğü en büyük otellerden birinin önünden geçiyorlardı. Annesinin onları yerleştirmeye çalıştığı her zamanki otel ve hatta New York'taki güzel pansiyonları bile bunun yanında önemsiz kalıyordu.

"Bay Mackenzie." Bayan McKnight öne doğru eğilerek Jamie'nin omzuna dokundu. "Çok abartılı bir şey söylemedim. Tanrı aşkına, burası Langham."

Jamie, yanlarına hızla gelen üniformalı bir görevliye elini kaldırdı. "Londra'da bugün boş süiti olan tek yer," diye cevapladı Evie'nin annesini, rahatsız olmadan.

Otel akşam gökyüzüne doğru yükseliyordu, Evie'nin sayabildiği kadarıyla yedi katlıydı, ayrıca kare şeklinde bir kule daha yükseliyordu. Çok sayıda pencere ona bakıyordu; zemin katta dikdörtgen pencereler, üst katlarda kemerli pencereler, en üst kata yakın kare pencereler ve bunların üzerinde, birçok bacayla çevrili yuvarlak pencereli çatı pencereleri.

Arabadan ön kapıya kadar bir halı ve kapıcı kapıyı açarak otelin lobisinin ısıltılı ihtişamını gözler önüne serdi.

"Çok güzel," diye fısıldadı Clara hayranlıkla.

Evie, kadın ve erkeklerin Jamie'yi karşılamak ve neye ihtiyacı olduğunu söylemesi için neredeyse yalvarmak üzere otelden dışarı akın etmesine daha çok hayret etti. Kırmızı takım elbiseli ve silindir şapkalı birkaç genç kısa süre içinde tüm çantaları arabadan indirmiş, arabalar da onları toplamak için harekete geçmişti.

"Süit hanımefendi için hazır elbette." Otelin majordomosu dışarı süzüldü ve şimdi Jamie'ye hayırsever bir şekilde gülümsedi. "Her şeyin tozunun alındığından ve temiz yatak takımlarının yerleştirildiğinden emin olmaları için hizmetçileri üst kata gönderdim."

Evie ve ailesinin hiçbir çantaya dokunmasına izin verilmedi. O, annesi ve kız kardeşleri şaşkın bir şekilde lobinin geniş alanında dolaşırken, etrafı saran posta görevlileri valizlerini dar bir kapıdan geçirip gözden kayboldular.

Çok kısa bir süre içinde Evie kendini yaldızlı kapılı bir asansörde buldu, üniformalı görkemli bir adam tarafından çalıştırılıyor, kutu onları sorunsuz bir şekilde yukarı doğru kaydırıyordu.

Fazla uzağa gitmediler; asansörün kapıları onları lobinin iki kat yukarısına çıkarmak için açıldı. Kolayca çıkabilecekleri büyük bir merdiven, majordomonun onları yönlendirdiği çift kapılı süitten çok da uzak olmayan bir yerden aşağıya dökülüyordu.

Evie ve ailesi, fazla dikkat çekecek paralarının ya da unvanlarının olmadığı New York'ta bile böyle bir karşılama görmemişti. Şimdi

Bayan McKnight ve üç kızı, yüksek tavanlı ve iyi döşenmiş bir oturma odasına kraliyet ailesindenmiş gibi kabul edildiler.

Evie, *bizim iyiliğimiz için değil, Jamie Mackenzie'nin misafirleri olduğumuz için, diye* fark etti.

Marjorie'nin bu ihtişam karşısında nutku tutulmuştu. Bayan McKnight ihtişamın altında beceriksizce duruyordu ama Evie onun minnettar olduğunu görebiliyordu. Kuzeye doğru uzun ve meşakkatli bir tren yolculuğu olacaktı, eğer bir tren bulabilselerdi bile onları ve dağ gibi bavullarını istasyondan almak için kimsenin hazır olacağının garantisi yoktu.

Clara oturma odasının ipek duvar kâğıtlarına ve pelüş sandalyelerine büyülenmiş gibi baktı, sonra oturma odasını çevreleyen üç yatak odasının açık kapılarına doğru yürüdü. Clara, ona istediği her şeyi verecek zengin bir adamla evlenmeyi hayal ve belki de aklındakinin böyle bir şey olduğuna karar veriyordu.

Evie dünyayı keşfetmesine izin verecek bir adam istiyordu. Kendisi olmasına ve aradığı dinginliğe ulaşmasına izin verecek birini. Onu Hayden'da bulmuştu, değil mi?

Bu düşüncelerden kararlılıkla uzaklaştı. "Amcanın neden burada kaldığını anlıyorum," dedi ön kapının yanında uzanmış, onları hayranlıkla izleyen Jamie'ye. "Bu otelde bir insanın ihtiyaç duyabileceği her şey olmalı."

Jamie omuz silkti. "Cam Amca kırdı, çamurda atlarıyla birlikte olmayı tercih eder. Kasabaya ancak bu kadar tahammül edebilir." Kıkırdadı. "Küçük bir çocukken jokey olmayı ve tüm yarışlarda onun hayvanlarına binmeyi hayal ederdim. Engelli koşu, düz koşu, benim için fark etmezdi. Ne yazık ki bu kadar hızlı yükseldim." Bir metre on santimlik boyuyla ona gülümsedi.

"Uzun boylu olmanın bir avantajı var," diye mırıldandı Evie onun bir ayak kadar altından. "Üst raflardaki eşyalara ulaşabiliyorsun."

Clara bu kabalığa dehşetle baktı ve annesi ona onaylamadığını belirten bir kaş çattı, ama Marjorie kıkırdadı ve Jamie'nin derin kahkahası çınladı. "Annem de benim yardımıma ihtiyaç duyduğunda böyle diyor," dedi Jamie. "Kız kardeşlerim de bundan sonuna kadar yararlanıyor."

Kahkahası Evie'nin omurgasını ısıttı, ne kadar kovmaya çalışsa da. "Ailenin iyi olduğuna inanıyorum," dedi hızlıca, söyleyecek bir şey arıyordu.

"Evet, genelde öyledirler." Jamie kendini kapı çerçevesinden itti. "Ben sizi yalnız bırakayım. İhtiyacınız olan her şeyi isteyin, personel sizin için getirmekten mutluluk duyacaktır."

Sesi gitmeye isteksiz mi geliyordu? Yoksa Evie sadece öyle olmasını mı umuyordu? Ve neden onun kalmak istemesinden memnun olsun ki?

Bayan McKnight Jamie'nin önüne geçti. "Fatura bana gönderilecek," dedi sert bir sesle.

"Elbette." Jamie itaatle konuştu ama Evie'ye göz kırptı. Sırtarak odadan çıkmadan önce hepsine selam verdi.

Evie onun koridorda birini yüksek sesle selamladığını duydu, sonra bir hizmetçi çift kapıyı kapattı ve Jamie gitmişti. Jamie'nin sesi uzaklarda kaybolurken kalbinin bu kadar derine inmesi hiç de hoşuna gitmemişti.

JAMIE, çok sevdiği bir kardeşini uğurlar gibi vedalaşan personele veda ederek Langham'ın kapısından çıktı. Mackenzie'lere, herhangi bir Mackenzie'ye hizmet etmekten hoşlanıyorlardı. Ainsley Teyze, Cam Amca'nın onu buraya karısı olarak getirdiği günden itibaren onları kazanmıştı.

Jamie bekleyen arabayı bir kez daha çalıştırdı ve sürücü koltuğuna geçerek motoru hızlandırdı. Bunu yaparken aklına Evie McKnight'ı öptüğü nehir kıyısındaki o nemli gün geldi.

Adam sudan çıktığında dudakları şaşkınlıkla aralanmıştı. Jamie küreğini tutamak olarak kullanmayı bıraktığında, küreğin ucunu yere dikmiş ve bir mızrak gibi kavramıştı. Neşe ve öfke arasında kalan Jamie, onu öpmek için duyduğu vahşi isteği bastıramamıştı.

Evie'nin yüzünü kavradı ve Evie hiç tereddüt etmeden yüzünü ona çevirdi. Koyu mavi gözleri yumuşamış, içlerini bir arzu parıltısı doldurmuştu. Jamie bunun ilk arzu deneyimi olduğunu fark etmişti.

Jamie motora yakıt vermek için gazı ileri doğru hafifletirken, Evie'nin ağzının onun ellerinin altında, yüzünün ellerindeki sudan ıslanmış olduğu hissi aklına geldi. Dilinin tadını, dişlerinin sıyrılışını, bağlarından kurtulup ellerinin etrafına dolanan samur saçlarının sıcak tellerini tüm ayrıntılarıyla hatırladı.

Jamie gazı kökledi ve neredeyse motoru su basacaktı ki motor soluk soluğa kaldı. Kolu hızla gevşetti ve direksiyonu okşadı.

"Üzgünüm, genç kız. Dikkatim dağıldı."

Altı yıl önce bir kadını öpmüş olsa bile, babasından miras kalan her şeyi keskin bir hassasiyetle hatırlama yeteneğinden her zaman memnun olmuştu. Jamie şimdi, anılarının hoş bir şekilde bulanık olmasına izin vermeyen bu yeteneğe lanet ediyordu.

Otele baktı ve süitin oturma odasına ait olduğunu bildiği pencereleri buldu. Evie yukarıdan onu izliyor muydu, öpüşmelerini de hatırlıyor muydu? Yoksa çoktan gece için bavullarını boşaltmaya dönmüş ve Jamie'yi unutmuş muydu?

Jamie her ihtimale karşı pencereden el salladı, sonra da arabayı vitese takıp uzaklaştı.

Evie'nin görüntüleri onu yalnız bırakmıyordu; ince kürekçi üniforması sırlıklam vücudundan ıslanmış, fanilas kıvrımlarına yapışmıştı. Başka bir öpücük için eğilirken elini yukarı doğru kaydırıp göğsünü avuçlamak istemişti. Bir öpücük yetmemişti.

O öpücük, Evie'nin, ona duyduğu ihtiyacın farkındalığını içine işlemişti. Jamie'nin güçlü özlemi onu şaşırtmıştı ve şimdi, altı yıl sonra, bastırılmaktan bıkmış bir canavar gibi yeniden kabarıyordu.

Evie'nin ağzı sıcacıktı, tepkisi karşılıksızdı. Jamie' doğru eğilmiş, onu öpmüş, parmaklarıyla kolunu kavramıştı. Onu için değil, onu daha derinden öperken kendini tutmak için.

Jamie şimdi bile diğerinden ilk kimin koptuğundan emin değildi. Bir an ağgözlülükle birbirlerine sarıldılar, sonra birbirlerinden ayrılıp bakakaldılar, nefesleri hızlı hızlı geliyordu.

Jamie onu serbest bırakırken sanki kalbi kontrolsüzce çarpmıyormuş gibi umursamaz bir sırıtış takınmıştı. Evie, takım arkadaşlarının kahkahaları arasında kıpkırmızı kesilmişti. Jamie'nin yapabildiği tek şey dönüp sırlıklam bir halde kıyafetlerini değiştirmek için oradan uzaklaşmak olmuştu.

Şimdi Regent's Park'a giden yolda trafikte ilerlerken, Jamie'nin hayal gücü ona Evie'nin sadece nehir kıyısındaki değil, aynı zamanda işleri daha da ileri götürürse neler olabileceğine dair görüntülerini beslemeye devam ediyordu. Kendisini ve Evie'yi lüks bir otelin yatak odasında, ellerini Evie'nin çıplak vücudunda gezdirirken mum ışığında parılayan yatak asmalarıyla, Evie'yi okşarken ve öperken ona doğru eğilirken hayal etti.

Bir at arabası yanından geçip gitti, çoban gürültülü arabalar hakkında homurdanarak Jamie'yi çevresine geri döndürdü.

Saçma bir fantezi. Jamie'nin kaldığı otellerin çok azında artık yatak asma vardı ve çoğunda elektrik ışığı kullanılıyordu.

Ama Evie'nin karanlıkta onun altında olduğu, onunla birçok baştan çıkarıcı şekilde yeniden tanıştığı hayali onu terk etmeyecekti.

Jamie bugün onun duygusallığının farkındaydı; önce rıhtımda onunla dalga geçmiş, sonra da yanındaki koltuğa oturmuş, o otomobilin nasıl çalıştđını anlatırken farkında olmadan ona doğru eğilmişti. Kadının sıcaklığı ona dokunmuş, çocukluğundan beri ezbere bildiği motorlarla ilgili her şeyi neredeyse unutmamasına neden olmuştu.

Fantezisi de saçmaydı çünkü Evie nişanlıydı. Bu Bay Atherton her kimse, bir hazinesi vardı ve adam bunu anlasa iyi olurdu.

Jamie dişlerini sıkarak Baker Sokağı'nın hemen doğusundaki, Daniel'in arabalarını saklamak için bir depo kiraladığı sokağa kadar gitti.

Söz konusu nezarethanenin kapı direğine yaslanmış, kızıl saçlı, sert yüzlü, kilt ve uzun bir paltoyla sarılmış kaslı bir vücuda uzun boylu genç bir adam vardı. Elinde bir kılıçla, fundalıklar arasında ilerlerken kırmızı ceketlilere bağırarak ya da Londra'nın kenar mahallelerinde, yoldan geçenleri bakışlarıyla dehşete düşürerek cüzdanlarından kurtararak yersiz olmazdı.

Jamie arabadan atladı, genç adamın yanından hiç tereddüt etmeden geçti ve anahtarını asma kilide soktu.

Jamie içtenlikle, "Haydi bakalım, Alec," dedi.

Genç adam kaşlarını çattı, tehlikeli havası daha da yoğunlaştı. "Hangi *cehennemdeydin* Jamie? Bir saattir bu duvarı tutuyorum."

BÖLÜM 4

Lord Hart Ardmore Markisi Alec Graham Mackenzie, Hart Mackenzie'nin en büyük oğlu ve Kilmorgan düklüğünün varisiydi. Ailesi tarafından Alec olarak adlandırılan Mackenzie, babasının korkunç yüz hatlarına ve tavırlarına sahipti; korkaklığı sadece annesinden gelen bir mizah parıltısıyla yumuşatılmıştı.

Jamie kilitli kapıyı iterek açtı. Alec kenardan yakaladı ve ona yardım etti.

Jamie, Alec'in sorusuna yanıt olarak, "Zor durumdaki genç kızları kurtarmak," dedi. "Şunu geride tut, olur mu? Kapalı sallanmayı seviyor."

Britanya'nın en zengin dükalıklarından birinin varisi, tek kelime etmeden dükün en küçük kardeşinin oğlu Jamie için kapıyı tuttu. Jamie tekrar arabaya atladı, kapıdan geçirdi ve motoru kapattı.

Alec kilitli bölmenin kapısını yavaşça kapattıktan sonra tezgahın bir bez aldı ve otomobilin ön çamurluğundaki tozu silmeye başladı. Yüksek pencerelerden gelen akşam güneşi mekânı aydınlatıyor, durgun havada dans eden zerrecikler oluşuyordu.

"Hangi genç kızlar?" Alec çalışırken sordu ama bu soru sadece boş bir meraktan ibaretti. Jamie'den üç yaş küçük olan Alec'in peşinden koşan hem saygıdeğer hem de ayaktakımından kadınlar vardı. Alec'in hiçbir zaman kadın arkadaş bulamamak gibi bir endişesi olmamıştı.

"Üniversiteden eski bir arkadaş ve kız kardeşleri. Ve annesi." Jamie nedense Evie hakkında konuşmak istemiyordu, hem de öylesine. O bir meyhanenin arka odasındaki bir fahişe değildi.

"Ah." İlgisini kaybeden Alec, arabadaki seyahat kumlarını parlatmakla meşgul oldu.

Jamie dolabın girintilerinden bir şişe viski çıkardı. "Düdüğünü ıslattın mı?"

Alec başını kaldırmadı. ". "

Jamie bu iş için sakladığı teneke bardaklara ikişer parmak doldurdu ve şişeyi bir kenara koydu. Alec belli ki Jamie'yle bir şey konuşmak için gelmişti ama sessizce arabayı cilalamaya devam etti.

Jamie arabanın çamurluğuna temiz bir bez serdi ve Alec'in fincanını koydu. Alec bardağı aldı, sonra iki adam metal şingirtısıyla kapları birbirine vurdu ve içtiler.

Jamie arabanın sıcak tarafına yaslandı. "Ne oldu delikanlı?"

Mackenzie'lerin genç nesli tavsiye almak için Jamie'ye başvurmaya başlamıştı. Jamie'den on beş yaş büyük olan Daniel dışında en büyük kuzen ve Ian Mackenzie'nin ilk doğan oğlu olduğu için onu liderleri olarak görüyorlardı. Jamie'nin düklükten çok uzakta olmasına aldırış etmiyorlardı. Jamie diğerleri için bir rehber, sorunlarını çözmelerine yardımcı olan bir sırdaş olmuştu.

Alec fincanını yere bırakana kadar konuşmadı. "Geleceğimi düşünüyorum," diye açıkladı. "Yeniden gözden geçiriyorum da diyebilirsiniz."

Dışarıdan sakın görünmesine rağmen Jamie ona endişeyle baktı.

Alec için bu açıklama pek anlama gelebilirdi. "Dük olarak geleceğimi kastediyorum," diye bitirdi Alec.

Jamie, Alec'in açıklamasını beklerken soğukkanlılığını korudu ama Alec sanki metali parlatmaya kararlıymış gibi arabanın kırmızı boyasındaki bir noktayı ovmaya devam etti.

"Daha açık konuşacak mısın?" Jamie bir süre sonra sordu. "Akşam yemeğinden önce mi? Acıkmaya başladım."

Alec uzun bir iç geçirdi ve elindeki bezi çamurluğa fırlattı. "Babamın siyasi kariyerini sürdürmek zorunda kalacağım geleceğimi düşünüyorum. Babamı seviyorum ve ona saygı duyuyorum ama kendini sevdirmek için elinden geleni ardına koymadı, değil mi?" Yüzünü buruşturdu. "Whitehall'un yakınından bile geçemiyorum ki biri düğmemi iliklemesin ve Kilmorgan Dükü'nün bu sefer hangi konu onları felç ediyorsa o konuda ne söylemeyi planladığını öğrenmek istemesin. Az çok emekli olduğunu açıklasam da fark etmiyor. Görünüşe göre, aklındaki her planı biliyorum. Benden doğrudan onun yerine geçmemi, tıpkı onun gibi olmamı bekliyorlar."

"Yakın zamanda değil," dedi Jamie güven verici bir şekilde. "Hart Amca hastalanmadıysa ve ben haber almadıysam?"

"Hayır, hayır." Alec bunu elinin tersiyle itti. "Babamın sağlığı yerinde. Annemin deyimiyle iğrenç derecede sağlam. Ama bu insanların benden politik olmamı beklemesinden daha fazlası. Bu.." Alec bir elini saçlarında gezdirdi. Arabadan yağ almıştı ve siyah bir çizgi şimdi parlak kırmızıyı süslüyordu. "Kimseye söyleme... ama unvanı istemiyorum. Babama sefaletten başka bir şey getirmedi,

ve duyduğuma göre büyükbabama da aynısını yapmış. Tamamen delirmiş. Düşünmekten hoşlandığım bir şey değil. Bunu reddetmeyi düşünüyorum."

"Şimdi mi?" Jamie sesini sessiz tuttu.

Babasının yaptığı yumuşak, kaliteli bir malt olan viskiyi yudumladı. Alec kaşlarını çatmaya devam etmişti, Jamie'ye daha fazla bilgi vermek niyetinde değildi. İnatçıydı Alec, Mackenzie'lerden herhangi biri kadar inatçıydı, üstelik Hart Amca'dan aldığı ekstra bir dozla.

"Bunu enine boyuna konuşalım, delikanlı," dedi Jamie. "Eğer tapuyu reddedersen, ki reddedebilirsin, yasal işlemlerden, birçok belgeden ve bir sürü avukattan geçtikten sonra - gazeteler her ayrıntıyı basarken

-Vahşi küçük kardeşin Malcolm'a geçecek."

Alec'in gözleri çakmak çakmak oldu. Bunu düşünmemiştii, Jamie gördü.

Alec, Hart'ın hırıltılı gücüne sahipken, küçük kardeşi Mal, 45 Ayaklanması'ndaki Yaşlı Malcolm Mackenzie'nin ününe layık olmaya karar vermişti, bu da mümkün olduğunca sınırsız olmak anlamına geliyordu. Mal kısa bir süre önce yirmi bir yaşına basmış, reşit olmuş ve yüklü bir harçlık almaya başlamıştı. Hart Amca onun için endişeleniyordu ama Eleanor Teyze genç adama daha çok güveniyordu. *Mal'ın iyi bir kalbi olduğunu söylemekten hoşlanırdı. Her şey yoluna girecek... Eninde sonunda.*

"Mal'la bu konuyu konuşmadım," diye itiraf etti Alec. "Ama sanırım o da aynısını yapardı. Yani unvanı reddederdi."

"Tamamen kendi seçimi." Jamie başını salladı. "Aynı yasal belgelerle ve tüm dünyanın onaylamamasıyla, ama Mackenzie'ler hiçbir zaman tüm dünyanın görüşlerini fazla önemsememişlerdir."

Alec, Jamie'nin anladığından rahatlamış gibi fincanını kaldırdı.

"Şimdi," diye devam etti Jamie. "Eğer sen ve Mal unvanı reddederseniz, unvan Hart Amca'nın bir sonraki küçük kardeşi olarak Cameron Amca'ya geçecek. Sanırım hepimiz Cam Amca'nın bu konudaki hislerini biliyoruz."

Alec'in eminliği sarsılmaya başlamıştı. Cam Amca yüksek ve tok sesiyle, Hart'ın Eleanor'la evlenecek akıllı bulduğu ve ona iki oğul vererek onu - Cameron'u- düklükten sonsuza dek uzak tuttuğu için Tanrı'ya her gün şükrettiğini söylemekten hoşlanırdı.

"Bunu asla kabul etmez," dedi Alec asık suratla.

"Bu da bizi Daniel'a, en büyük oğluna getiriyor. Daniel'ın dük olma tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu düşünse Violet'i ve ailesini alıp dünyanın öbür ucuna gideceğini biliyoruz." Alec'in yüzü daha da kasvete gömülürken Jamie sırtıttı. "Cam Amca'nın küçük oğlu Stuart gibi. Böylece

Unvan Mac Amca'ya geçecek, o da aynı şekilde ailesini alıp Kıta'ya koşacak, resimleri ve asi tavırlarıyla düklüğü kirletemeyecekmiş gibi davranacaktı. Robbie, Mac Amca'nın tek oğlu olarak, verasetten çok uzakta olduğu için mutlu olduğunu bana ifade etti bile."

"Geriye Ian Amca kalıyor," dedi Alec. Jamie'ye umut dolu bir bakış fırlattı. "Ve sen."

Jamie kahkahalarına engel olamadı. "Babam düklüğü neden alamayacağına dair çok karmaşık bir argüman bulurdu. Bu argümanı size söylemeyebilir ve basitçe 'Hayır' diyebilir, ama eğer sıkıştırılırsa, nedenlerini kafasında dikkatlice sıralar. Ve ne söyleyeceğimi biliyorsunuz."

Alec'in ağzı kapandı ve Jamie'ye babasına yakışır bir şekilde kaşlarını çattı. "Ya sana unvanı almanı emredersem?"

Jamie'nin neşesi arttı. "Delikanlı, eğer dük olmazsan ve Mackenzie'lerin bizim kolunun başına geçmezsen, bana hiçbir şey yapmamı emredemezsin. Sanki dinleyecekmişim gibi. Ve evet, reddediyorum. Hayatımda büyük şeyler yapmayı planlıyorum, ama bütün gün Lordlar Kamarası'nda kırımın üstüne oturup, huysuz adamların her türden konuşmasını dinlersem bunu yapamam."

"İstediğimin bu olduğunu mu sanıyorsun?" Alec patladı. Değerli viski damlacıklar halinde yere düşene kadar bardağı salladı. "Babam benden İskoçya'yı İngiltere'nin pençesinden kurtarma işini sürdürmemi bekliyor. Eğer bunun bizim yaşam süremizde mümkün olduğunu düşünüyorsa, hayalperestin tekidir."

"Hart Amca'nın bu konuda çok kararlı olduğunu kabul ediyorum," dedi Jamie.

Alec bir kez daha iç geçirdi ve viskisinden sakinleştirici bir yudum aldı. "Sanırım bu yükü üstlenecek daha uzak kuzenler bulmamız gerekecek."

"Hayır, yapmayacağız. Eski günlerde Kilmorgan düklüğünün nasıl kurulduğunu bilmiyor musun?"

Alec kaşlarını çattı. "İstediğimi söyleyemem. Zamanımı meşgul edecek daha iyi şeylerim var."

"Eski kayıtları, hikayeleri ve geçmişe ait belgeleri çok seven bir babayla yaşıyorum. Babam hayatım boyunca beni bu hikâyelerle eğlendirdi." Jamie konuya girerken neşesini bastırdı. "Yaşlı Dan on dördüncü yüzyılda dük yapıldığında, ailenin kadın üyelerinin düklüğü miras alabileceği ve eğer oğulları varsa en büyük oğlunun reşit olduğunda dük olacağı şartını talep etti. Bu, dük aileleri için eşi benzeri görülmemiş bir durum değildir; bazıları güçlerinin

unvan daha uzak kuzenlere geçer. Dolayısıyla, Kilmorgan Dükü'nün tüm erkek varisleri ölürse ya da bu durumda tahttan feragat ederlerse, düklük soydan gelen en yaşlı kadına geçebilir."

Jamie duraklatılmış için yudum ise Alec izledim onu içinde artan bir anlayış. "Ama bu şu anlama geliyor-"

"Kesinlikle," dedi Jamie. "Unvan Gavina'ya geçecek."

Alec'in gözleri, Jamie'nin sözlerinin tam anlamı ona çarptığında yuvarlaklaştı. "Ah."

"Evet. Oh."

Alec yavaşça, "Bahse girerim bunu reddetmez," dedi.

"Hayır." Jamie sırtışının ortaya çıkmasına izin verdi.

"Bunu kucaklayacaktır." "Oh," dedi Alec tekrar.

Sessizliğe büründüler ve senaryoya önseziyle bakmaya başladılar.

Cam Amca'nın kızı Gavina bir kadın olduğu için değil. Jamie, Mackenzie ailesinin başına bir kadının geçtiğini görmekten mutlu olurdu. Hatta bunu tercih ederdi.

Hayır, onları duraksatan şey Gavina'nın Gavina olmasıydı.

Güzel, hayat dolu, durdurulamaz, güçlü iradeli, tavizsiz Gavina. İktidarı zevkle üstlenir ve herkesi önünde titretirdi.

Jamie yine buna pek aldırmazdı ama Gavina'nın aklına saçma fikir yüzünden onu hapishaneden çıkarmak zorunda kalırsa aldırırdı. Eğer Gavina kendi başına bir düşes olsaydı, elbette hapse girmezdi - akranları girmezdi. Ama bu çağda bile sürgüne gönderilebilir ya da idama mahkûm edilebilirdi. Gavina Mackenzie bir kasırgaydı, hafife alınacak biri değildi.

Alec viskisinden uzun bir yudum aldı. "Bana düşünecek çok şey verdin."

"Evet. İyi düşün delikanlı."

Bir süre sessizlik içinde içtiler. Jamie, Alec'in aniden Jamie'nin tavsiyesine ihtiyaç duymasına neyin yol açtığını merak etti. Belki de Alec' dayatılan beklentiler onu aniden panikletmişti - tabii Alec'in paniklediği söylenebilirse. Babasına çok benzeyen Alec, sorunlardan kaçmak yerine onları görmezden gelirdi. Jamie bir gün bunu ondan söküp alacaktı.

Viskiyi düklük hakkında daha fazla konuşmama konusunda zımni bir anlaşmayla bitirdiler ve arabaya döndüler, arabayı temizleyip parlattılar, Jamie karanlık çökerken bir lamba yaktı.

Sohbetleri Daniel ve Violet'in Amerika Birleşik Devletleri'nde bu otomobille elde ettikleri belirgin başarı üzerine yoğunlaştı, ancak Jamie konuya sadece dikkatinin yarısını verdi.

Diğer yarısının Evie'nin rıhtımdaki karşılaşmalarından bu yana söylediği her kelimeyi, her hareketi, her gülümsemeyi, her kaş çatmayı gözden geçirdiğini fark etti.

Alec, Daniel'in bundan sonra hangi tasarımla uğraşacağını düşünürken Jamie kendi kendine kararlı bir şekilde, *"O nişanlı,"* dedi. *Ona bir düğün hediyesi göndermeli ve onunla işimi bitirmeliyim.*

Ama Evie'nin düşünceleri, onları ne kadar kovmaya çalışsa da aklından çıkmıyordu.

Araba Jamie'yi tatmin edecek şekilde pırıl pırıl parladığında, o ve Alec tüm aletlerini kaldırdılar ve kirli bezleri çamaşırhaneye götürmek üzere topladılar. Violet onları iyi eğitmişti.

Alec çamaşır torbasını omzuna atarak Grosvenor Meydanı'na dönerken bırakmayı teklif etti ve Jamie itiraz etmedi. Eğer bir marki çamaşırhaneyi ziyaret etmek isterse Jamie ona izin verirdi.

Asma kilitleri dikkatlice kapatıp yerine takarak kilitli yerden ayrıldılar. Ahşap kapı çürük gibi görünüyordu ama aslında sağlam ve iyi güçlendirilmişti, Daniel ve Violet'in değerli arabalarını koruyordu.

Onlar çalışırken akşam karanlığı çökmüştü ve köşedeki ışık dışında sokak mürekkep rengine bürünmüştü. Gölgelelerin arasından aniden çıkıp iki Mackenzie'yle yüzleşen sert adamlar için fazlasıyla yeterli bir karanlıktı bu.

BÖLÜM 5

Jamie beş kişi saydı. Sarhoştular ama uyumak için eve gitmek yerine bela arayacak kadar sarhoştular.

"İyi akşamlar, beyefendi," dedi Jamie. Alec elindeki çamaşır torbasını bıraktı, kollarını geniş göğsünde kavuşturdu ve sessiz kaldı.

Sert adamlardan biri kasıla kasıla ilerledi. Her zaman çalım atmak zorundaydılar, diye düşündü Jamie. Adamın kalın vücudu kaslarla doluydu ve yüzündeki yara izleri daha önce birçok kez dövüştüğünü kanıtlıyordu.

"Beyler, ha?" Adam Jamie yerine Alec'e ters ters baktı. Genç adamın daha kolay bir hedef düşündüğü için mi? Öyle düşündüyse aptaldır.

"Yürüyüş için güzel bir gece," diye devam etti Jamie dostça. "Yakındaki bir bara mı? İstersen sana bir içki ısmarlayabilirim."

Genellikle Jamie kavgacı bir kabadayıya bir bira ısmarlamayı teklif ettiğinde, kabadayı yumuşar ve kabul ederdi. Jamie bu şekilde dünyanın her yerinde pek çok arkadaş edinmişti. İçki Semerkant'ta ya da Arjantin'de farklı olabilirdi ama duygu aynıydı.

Sokağın sonundan gelen loş gaz ışığında gözleri parlayan bu adam kıpırdamadan duruyordu. "Etekli bir adamla bir barda görülmez. Bir *İskoçyalı*." Yüzünde alaycı bir ifade belirdi. "Kuzeye, geldiğin yere geri dön, neden gitmiyorsun?"

Alec'in gırtlığından hırlayan bir ayının sesi çıktı. Sert adam alaycı bakışlarını ona çevirdi.

"Bir hayvan gibi, değil ? Domuz gibi. Git İskoç domuz annenin memesini em."

"Ah," dedi Jamie, mizah sesini hiç terk etmeden. "Bence bunu söylememeliydin."

"Umurumda değil-"

Adam, Alec bir cehenneme dönüşmeden önce bu dört kelimeyi söylemeyi başardı. Alec, içindeki savaşıyı ortaya çıkarmaya hevesli Mackenzie erkeklerinin nesillerdir taşıdığı enerjiye sahip iri bir delikanlıydı. Ayrıca annesine karşı çok korumacıydı ve Eleanor'a yönelik herhangi bir aşağılama, hatta bir genelleme bile Alec'in ateşini alevlendiriyordu.

Jamie gösterinin tadını çıkarmak için kenara çekildi.

Alec saldırırken sert adam yüzünde anlık bir zafer ifadesiyle geri çekildi. O ve arkadaşları kavga etmek için sabırsızlanıyordu.

Alec'in iri yumruğu sert adamın çenesine inip onu sarsınca zafer buharlaştı. Liderlerinin tehlikede olduğunu gören diğer dört haydut onu kurtarmak için atladı.

Alec dönerek saldırganları yumrukladı, tekmeledi ve dövdü. Alec'in kasırga benzeri hareketlerle beş adamı da yumruklamasını eğlenerek izleyen Jamie'yi unutmış görünüyorlardı.

Alec'in babası, Mac Amca'yla birlikte, hayatlarını kolaylaştırmak için sözcükleri kullanırdı-Ian pek konuşmazdı ama her zaman meramını anlatmayı başarırdı. Cam Amca ise konuşmaktan çok yumruklarına güvenirdi. Jamie ve Mackenzie kuzenleri Hart, Mac ve Ian'dan çok şey öğrenmişlerdi ama Alec, Cam Amca'yı diğerlerinden daha çok örnek .

Jamie, Cam Amca'nın Alec'in sürüye karşı koyarak onları yavaş yavaş azaltmayı başardığını öğrettiğini gördü. İki kişi aniden dövüşü bıraktı, birinin eli kanayan yanağındaydı, diğeri ise bileğini tutuyordu.

Alec kalan üç kabadayıyı cezalandırmaya devam etti, altın gözleri parlıyor, yumrukları havada uçuşuyor, içindeki asi Jakobit yüzeye çıkıyordu.

Jamie, haydutların lideri uzun saplı bir bıçak çıkarana kadar Alec'in müdahale etmeden eğlenmesine izin verdi.

Jamie gölgelerin arasından fırladı ve güçlü bir kolla adamın boğazına sarıldı. "Hayır, yapamazsın, delikanlı."

Haydut soluk soluğa önce Alec'e sonra Jamie'ye bıçağı savurdu, ta ki Jamie bıçağı adamın elinden çekip alana kadar. Sert adam nefes almak için çırpındı, Jamie'nin boğazını sıkması onu bayıltınca kalın vücudu gevşedi.

Kalan iki haydut liderlerine yardım mı edeceklerini yoksa kaçacaklarını mı düşünerek beklemeye başladı. Alec kollarını açarak onlara doğru döndü.

"Haydi çocuklar," diye duyurdu. "Benim içimde daha fazlası var. Ya sizde?"

Sert adamlar, saldırmaya hazır, kendinden emin Alec'ten, ilk sert adamın cesedini yere indirip bıçağı kendi cebine sokan Jamie'ye baktılar.

Koştular. Kalın çizmelerinin sesi sisler arasında kayboldu, aynı anda bir polis memurunun düdüğü de onlara doğru süzüldü.

"Sanırım gitme vakti geldi." Jamie önce çamaşır torbasını, sonra da son ikisinin peşine düşmek üzere olan Alec'i kaptığı gibi götürdü.

Baker Sokağı'ndaki kalabalığın arasına karışarak köşeyi döndüklerinde, Alec kendini Jamie'nin elinden kurtardı.

"İyi gidiyordum," diye homurdandı.

"Karnın yarılmak üzereydi. İçinde Mackenzie'nin vahşi ruhu var, doğru, ama bağırsakların kaldırırma dökülürken bu sana yardımcı olmuyor."

Alec uzun bir nefes aldı. "Sanırım. Teşekkürler."

"Hayatını ya da en azından derinin bir kısmını kurtardığım için ne kadar da minnettarım. Şimdi nereye gidiyorsun?"

Alec ondan çamaşır torbasını aldı. "Dediğim gibi, bunu bırak, sonra eve git."

"Hayır, bilmiyorsun," dedi Jamie sertçe. "Kendine bir bak. Gözün şişmiş ve kıyafetlerinin her yeri kanıyor." Kırmızı damlacıklar Alec'in siyah ceketinin üstünden görünen ince beyaz gömleği ve kravatını süslüyordu. "Annen bundan pek memnun olmayacak."

Alec kendine baktı ve yırtılmış ve mahvolmuş eldivenlerini inceledi, sıyrılmış parmak eklemleri ince derinin arasından görünüyordu.

Omuz silkti. "Langham'a uğrayıp Cam Amca'nın odasında temizleneceğim. Aldırmazlar-"

"Hayır," dedi Jamie telaşla.

Alec ani cevap karşısında gözlerini kırıştırdı. "Neden olmasın?"

Lanet olsun. Jamie, Alec'e Evie'den bahsederse, sonunu asla duyamayacaktı. Ya da Alec kuzeninin hangi kadını sakladığına dair merakını kontrol edemeyerek Evie'yi kendi gözleriyle görecek.

"Bahar temizliği," diye söze girdi Jamie. "Bundan önce ben de oralardaydım. Cam Amca'nın süitinde her şey darmadağın."

Alec'in Mackenzie altını gözleri kısıldı. "Bahar temizliği, gözüm. Ne demek istiyorsun?"

"Bizi orada istemiyorlar." Jamie tartışmayı kapatarak sokakta ilerlemeye başladı. "Benim sözüme güvenin."

Alec aniden güldü, güneşli yüzü asık suratını dağıttı. Gerçek Alec, kendini rahat bıraktığında daha çok Eleanor Teyze'ye benzer, en kötü durumlarda bile mizah bulur ve herkesi etkilerdi. "Git başını ıslat," dedi Alec iyi huylu bir tavırla. "Ben annemin gazabına göğüs gerip eve gideceğim. Ona bunu *senin* yaptığını söyleyeceğim." Annesine el salladı. şişen yüz.

"Oh, teşekkür ederim. O zaman El Teyze *bana* ışık tutacak ve hayatım yaşamaya değmeyecek."

"En azından o savaşı bana borcunu ödeyebilirsin. Bunu, hayatını kurtardığım için bana duyduğun minnettarlık olarak düşün."

"Beni kurtarmak-" Jamie, Alec'in onu yemlediğini fark ederek sözünü kesti. Normalde Jamie onunla güler ve onu gönderirdi. Bugün onun nesi vardı? "O çocukları bir şeyler içmeye ikna etmeye çalışıyordum ki sen klan savaşındaki bir İskoçyalı gibi üzerlerine atladın. Kendi yaraların için suçu üstlenebilirsin."

Alec yine güldü. "Eve git ve sakinleş. Şu anda seninle tartışamayacak kadar acıktım. Beth Teyze ve Ian Amca'ya sevgiler. Ve iğrenç kız kardeşlerine."

Alec cevap beklemeden çamaşır torbasını omzuna attı ve Baker Sokağı'ndan metro istasyonuna doğru geri döndü. Jamie, Alec perona inen merdivenler tarafından yutulana kadar onu izledi, sonra kendi adımlarını güneşe, Hyde Park'a doğru çevirdi.

Alec'in veda sözlerine kadar bu akşam nereye gideceğine karar vermemişti ama Jamie şu anda kendisi için yapabileceği en iyi şeyin evinin konforu olacağını fark etti. Ailesiyle birlikte yemek masasının etrafında geçireceği bir akşam, huzursuz ruhuna geçici de olsa bir merhem olacaktı.

Jamie bir taksi çağırmak için ısıklık çaldı, kendisi için yavaşlayan bir taksiye atladı ve Belgrave Meydanı'na yönlendirdi.

GAVINA MACKENZIE, aralarında kuzeni Belle'in de bulunduğu diğer üç genç kadınla paylaştığı Chelsea'deki evin salonuna girdiğinde kısa bir süre durdu.

Küçük kuzeni Alec bir ceket parlamasıyla ona döndü, yüzünün sol tarafında muhteşem bir dizi çürük vardı.

"Aman Tanrım," dedi Gavina sertçe. "Sana ne oldu böyle?" "Jamie oldu."

Alec'in sırtışı şişmiş alt dudaklarını çekti. "Hayır, o aslında bunu yapmadı. Ama peşinde olduğunu bilmek istiyorum. Sevgili kuzen, bana bir iyilik yapar mısın? Eğer yaparsan babamın en iyi viskisinden bir şişe. Ayrıca Jamie'nin ne sakladığını da öğrenmiş olursun."

Alec açıkladı ve Gavina , bu sıkıcı öğleden sonra üzerine çöken can sıkıntısı buharlaştı.

"Tabii ki yapacağım," dedi coşkuyla. "Hemen gideceğim."

JAMIE, Belgrave Meydanı'ndaki eve tam da Baines akşam yemeğini servis etmek üzereyken . Son on yıldır ailesiyle birlikte olan uşak, kılını bile kıpırdatmadan, Jamie için başka bir yer hazırlaması için bir uşağa yemek odasına girmesini emretti.

Jamie'nin annesi Beth Mackenzie, başka bir uşak Jamie'nin ceketini alırken merdivenlerden aşağı süzüldü.

"İşte buradasın." Beth Jamie'nin yanağına bir öpücük kondurdu ve uzun boylu oğluna gülümsedi; gözleri her zamanki gibi parlaktı, koyu renk saçlarına kır düşmemişti. Jamie'nin ilk anıları annesinin gülümsemesi ve parlak mavi gözleriydi.

Jamie öpücüğe karşılık vererek, ", " dedi. "Beni bekliyor muydun?"

"Hayır, ama Southampton'dan buraya geldiğini duydum. Violet haber gönderdi. Savurganın yuvaya döneceğini umuyordum."

Jamie kolunu annesinin koluna doladı ve onu yemek odasına götürdü. "Metaforları karıştırıyorsun ve ben yolun aşağısında kısa bir mesafede yaşıyorum."

"Evet, ama dünyayı dolaşıyorsunuz ve Londra'da her zaman uzun süre kalmıyorsunuz."

Bu doğrudu. Avustralya'nın taşrasına yaptığı son yolculuktan döneli sadece birkaç hafta olmuştu.

Jamie Beth'i yerine götürürken uşak da gümüşleri Jamie'nin geleneksel yerine koyma işini aceleyle bitirdi. Üçü ve uşak dışında oda boştu.

"Herkes nerede?" diye sordu.

"Belle evde, kendi evinde ve baban da... ah, burada."

Beth'in gülümsemesi, uzun boylu ve sarsılmaz Ian Mackenzie'yi gördüğünde ısındı, yemek odasına girerken eteği hareket ediyordu. Sanki evrenin sırlarını düşünüyormuş gibi kaşları çatılmıştı ve Ian'ı tanıdığına göre muhtemelen düşünüyordu.

Ian'ın çatık kaşları karısını dudaklarından öpmek için eğildiğinde dağıldı. Öpüşme uzun sürdü, Beth'in eli Ian'ın göğsüne uzandı. Ebeveynleri arasındaki sürekli sevgi gösterilerine alışkın olan Jamie, onlar bitirene kadar tavanı inceledi.

Ian doğruldu, Beth yerine otururken eli Beth'in belinde kaldı. Ian onu serbest bıraktı, sonra kısa bir süre Jamie'nin bakışlarıyla karşılaştı ve bir elini onun omzuna koydu.

"Oğlum."

Hepsi bu kadardı, tek bir kelime, ama içinde Jamie'nin sıcaklığını ve varlığından duyduğu memnuniyeti okuyordu.

Jamie hayatını babasının üstünkörü cümlelerinin ardındaki duyguları yorumlayarak, Ian Mackenzie'nin içinde yatan büyük şefkat ve sevgiyi öğrenerek geçirmişti.

Bir etek hışırtısı Jamie'nin en küçük kız kardeşi Megan'ı duyurdu.

Megan hiç şüphesiz annesinin güzelliğini miras almıştı. Saçları zengin, koyu kahverengi, gözleri Beth'inki gibi koyu maviydi. Beth'in kibarlığı onda da vardı ama Jamie, Megan'ın kibarlığının uysal olduğu anlamına gelmediğini biliyordu. Kız kardeşinin ihtiyaç duyduğunda çelik gibi bir omurgası vardı.

Megan, Jamie'nin zevkine göre fazla sade olan leylak rengi bir çay elbisesi giymişti, yirmi üç yaşında artık firfırlar ve danteller giymemesi gerektiğine karar vermişti. Ciddi bir besteci ve müzik öğretmeni olarak görünmek istiyordu, ciddiyetsiz bir kız olarak değil.

"İyi akşamlar, Megs." Jamie Megan'ı tek koluyla kucakladı ve pürüzsüz yanağına bir öpücük kondurdu. "Veletlere terazi öğretmek seni hâlâ eğlendiriyor mu?"

Megan azarlayan bir bakışla öpücüğe karşılık verdi ve masada onun karşısındaki yerini aldı. Son derece doğru davranmaya çalışan uşak onun yerine yapmadan önce peçetesini açtı

"Yeni bir görevim olduğumu bilmenizi isterim. Cotswolds'da bir kır evinde. Yaz sonunda başlıyorum."

Jamie şaşkınlıkla babasına baktı. "Gerçekten mi? Bu kadar uzakta mı?" Ian, Jamie'ye birçok kez söylediği gibi, çocuklarının başıboş dolaşmasından hoşlanmazdı. Ian, Jamie'yi evde tutmaya çalışmaktan vazgeçmişti ama Belle ve Megan yakın kalmaktan .

"Oldukça heyecan verici." Beth oldukça heyecanlı görünmeye çalıştı ama başarılı olamadı. Yakınlardaki yavrularını da seviyordu.

"Anlat." Jamie yerine oturdu, Ian'la aynı anda sandalyesine vurdu onu

n. "İşverenim Leydi Alford," dedi Megan uşak getirirken Baines'in dikkatli bakışları altında çorbanın etrafında dolanıyordu. "Çok yetenekli bir kızı var ve Leydi Alford onun yeteneğini ortaya çıkaracak bir öğretmen arıyor. Tam olarak onun sözleri." Megan gülümsedi.

"Hmm." Jamie bir kepçe dolusu kremalı çorba aldı. "Çok yetenekli olmak son derece zor olmak anlamına da gelebilir."

"Hiç de değil. Kızla tanıştım. Hortense şeker gibi tatlı biri. Onunla Leydi Alford'dan uzakta konuştum, bu yüzden annesinin hatırı için şov yapmadığını biliyorum. Gösterişsiz bir çocuk. Yanlış bir öğretmen tarafından nasıl mahvedilebileceğini anlayabiliyorum."

Jamie ikinci bir kepçe çorbayı kibarca reddetti, uşak onun burada yaşarken ne kadar doyurucu yemekler yediğini hatırladı. "Aferin sana. Senin ne kadar katı bir öğretmen olduğunu öğrenecek. Yasakçı Megan Mackenzie'den korkun."

Megan yüzünü ona çevirdi ve çorbasını içmeye başladı.

Ian masanın başından, "Megan bir görev yöneticisi değil," dedi. "O hepimizden çok daha naziktir."

"Biliyorum baba." Jamie seyahatleri sırasında babasının söylenen her şeyi kelimesi kelimesine yorumlamasını özlemişti. "Şaka yapıyordum."

"Evet." Ian'ın başını sallaması Jamie'nin neler olduğunu tam olarak anladığını gösteriyordu. "Bence yapmamalısın."

"Üzgünüm Megan." Jamie kız kardeşine başıyla selam verdi, o da nezaketle kabul etti.

Sohbet devam etti ama Jamie günüyle ilgili sorular karşısında kaçamak cevaplar vermeye devam etti; Violent, Daniel ve ailesiyle Southampton'da buluştuktan sonra eve dönmeden önce arabayı Londra'daki hapishaneye götürdüğünü ve orada Alec'le buluştuğunu anlattı. Kavganın hiçbir şey söylemedi ama Eleanor Teyze Alec'ten hikâyeyi öğrenecek ve yakında Beth'e anlatacaktı.

Annesinin ve kız kardeşinin sesleri etraftan akıyordu; aralıklarla Ian zekice bir açıklama yapıyor ve sonra tekrar sessizliğe gömülüyordu. Jamie muhteşem yemeği yerken ve onları dinlerken kalbinin burada olduğunu fark etti. Yuvasında. Onu seven ve olduğu gibi kabul eden insanlarla birlikte.

Jamie her zaman parlak bir şey başararak babasını etkilemeyi arzulamış ve bunu yapmak için erken yaşta yola çıkmıştı. Şimdiye kadar Bağdat yakınlarında bir uçak düşürmüş, Hindistan'da ve yine Mısır'da neredeyse kendini öldürmüş ve Avustralya çölünde neredeyse sonsuza dek kaybolmuştu. Pek etkileyici bir kariyer sayılmaz.

Bu düşünceleri bir kenara itti ve aşçıları Londra'nın en iyilerinden biri olduğu için yemeğinin tadını çıkarmaya çalıştı. Ancak Evie'nin Langham'daki personelin getirdiği her yemeği afiyetle yediğini, gözlerinin keyifle parladığını hayal ederken, düşünceleri yemek odasından çok uzaktaydı. Koyu mavi gözler, en güneşli gökyüzünün altındaki derin bir göl gibiydi.

Yemek bittiğinde Jamie, annesi ve kız kardeşini yemek odasından küçük oturma odasına kadar takip etmeye hazırlandı. Yemekten sonra kadınlarla erkeklerin ayrıldığı bazı evlerin aksine, bu aile yemek sırasında başladıkları sohbete devam etmek için bir araya gelirdi. Daha sonra bir tür oyun oynayabilir ya da Megan'ın onlar için çaldığı piyanoyu dinleyebilirlerdi, bu her zaman bir zevkti.

Beth ve Megan oturma odasında kayboldular ama Ian Jamie'nin önüne geçti.

"Bir kelime," dedi sakın sesiyle.

Jamie tedirgin bir şekilde parmaklarını avuçlarının içinde kıvırdı. Ian, önemli bir şey konuşulmadığı sürece Jamie'yle yalnız görüşmek istemezdi.

Ian cevap beklemeden merdivenlerden özel çalışma odasına çıktı; bu oda kitaplar ve kâğıtlarla doluydu, özenle dosyalanmıştı ve cam bir kutunun içinde güzelliğini ortaya çıkarmak için ışıklandırılmış bir Ming kâsesi vardı.

Jamie içeri girdiğinde, Ian yan masaya geçerek kristal bir sürahidan iki bardak viski doldurdu. Jamie, babasının onu neden görmek istediği konusundaki endişesini neredeyse bir kenara bırakıp viskinin tadına bakmayı bekledi. Ian bu eve sadece Mackenzie damıtımevinin en iyilerini stoklamıştı.

Neredeyse.

Ian iri yarı bir adamdı, Jamie'nin hayatta olduğu yaklaşık yirmi yedi yıl boyunca hiç azalmayan kaslarıyla sertleşmişti. Ian ata biner, Highlands'in her yerinde yürür ve Londra'nın sokaklarında kilometrelerce yürürdü, ulaşım aracını bekleyemeyecek kadar sabırsızdı.

Viskiyi tam olarak ölçerken acele etmedi ve sürahiyi dikkatlice tepsinin ortasına geri koydu. Ancak o zaman Jamie'ye bir bardak uzattı.

"Slàinte." Ian kadehini kaldırdı.

"Slàinte," diye karşılık verdi Jamie. Bardakları tokuşturdular ve içtiler. Jamie'nin beklentisi ödüllendirildi. Viski, boğazında hoş bir şekilde yanmadan önce dilinin üzerinden ipek gibi aktı.

Ian kadehini indirdi ve Jamie'ye altın rengi gözlerini kırpmadan dikti.

"Oğlum." Ian, Jamie'ye ismiyle değil *de oğlum* diye hitap etmeyi seviyordu ve Jamie buna hiç aldırmıyordu. Altın rengi bakışları yoğunlaştı. "Hanımefendi kim?"

BÖLÜM 6

Evie uzun zamandır tattığı en muhteşem çaydan bir yudum almıştı ki, süitin ön kapısının dışında bir kadının sert sesini duydu. Evie oturma odasında yalnızdı, annesi ve kız kardeşleri hâlâ odalarında, bulaşık yıkıyor ve üstlerini değiştiriyorlardı.

"Merak etme, iyi adamım," diyordu kadın. "Benim kendi anahtarım var. Bir uğrayıp annemin nakış sepetinin orada olup olmadığına bakacağım. Bu onun en sevdiğidir ve onu kaybettiğinden beri çok üzgündür. Nakış konusunda ne kadar hassas olduğunu bilirsiniz."

Kilitte bir anahtar şıngırdadı ve kapı açıldığında eşikte olağanüstü güzellikte genç bir kadın belirdi.

Evie ayağa fırladığında hayalet, "Oh," dedi. "İyi akşamlar." "İyi akşamlar," diye karşılık verdi Evie aceleyle.

Etekleri uçuşan lacivert, görkemli bir elbise giymiş olan genç kadın Evie'ye merakla baktı. "Özür dilerim, terbiyem çok kötü. Ben Gavina Mackenzie."

"Evie McKnight." Bayan Mackenzie, Evie'nin tavırlarının daha da iğrenç olduğunu düşünüyor olmalıydı. Bayan Mackenzie annesinin nakış sepetini aramaktan söz ettiğine göre, bu süitin sahibi olan Lord Cameron'ın ailesinden olmalıydı. "Bay Mackenzie -Jamie- burada kalmamızı önerdi," diye hızla devam etti Evie. "Londra'daki başka hiçbir otel bizi kabul edemeyeceği için nezaketen."

Açıklamayı ağzından kaçırırken Evie'nin yüzü kızarmıştı. Gavina'nın onu değerlendirmesini, Jamie'nin arkadaşları -ya da belki fethettikleri- arasına yerleştirmeye çalışmasını izledi.

Gavina, "Evet, bu Jamie'nin yapacağı bir şeye benziyor," diye sözlerini tamamladı. "Onu nereden tanıyorsun?"

Evie'nin bütün bu iğrenç hikâyeyi tekrarlamaya hiç niyeti yoktu. "Cambridge'den. Onunla orada kısa bir süre tanıştım. Girton'daydım."

Gavina'nın ilgisi arttı. Saçları parlak bir gün doğumunun altın rengindeydi ve parlayacak kadar kırmızıyla renklendirilmişti. Bulutlarla dolu gökyüzünün altındaki deniz gibi berrak gri gözleri vardı.

"Gerçekten mi? Newnham'daydım." Cambridge'deki diğer kız kolejinin adını söyledi. "Jamie'yi sadece kısa bir süre mi tanıyordunuz? Seni bizim süitimize yerleştirdiğine göre, bundan daha iyi arkadaş olduğunuzu söyleyebilirim."

Evie dehşet içinde ona baktı, imasından hoşlanmamıştı. Ama bu doğru değil miydi? O Jamie'nin arkadaşı değil, öpüştüğü bir kadındı.

"Odalara ihtiyacınız var mıydı?" Evie ne zaman kendini bu kadar garip hissettiğini hatırlamıyordu. "Bay Mackenzie bize ailenizin taşrada olduğunu söyledi."

"Babam ve annem, evet. Yarış sezonu yaklaşıyor. Ama hayır, kalacak bir yere ihtiyacım yok." Gavina içeri girdi ve koridordaki bir pageboy kapıyı hızla arkasından kapattı. "Merak ettik, hepsi bu. Alec ve ben, yani."

Evie kaşlarını çatı, ne yapacağını şaşırmıştı. "Alec kim?"

"Çok sayıdaki kuzenlerimizden biri daha. Alec, Jamie'nin Langham'a bizim bilmemizi istemediği birini yerleştirdiği sonucuna vardı. Buraya uğrayıp kim olduğunu öğrenmeyi kabul ettim." Gavina Evie'ye sıcak ve güzel bir gülümseme yaydı. "Beklediğim kişi değilsin."

"Tanrım, kimi bekliyordun?"

"İtiraf etmeliyim ki saygıdeğer biri değil." Gavina'nın küstahlığı azaldı. "Bağışlayın beni, Bayan McKnight. Sizi kırmak istememiştim."

Evie'nin boğazı düğümlendi. "Bay Mackenzie'nin saygın *olmayan* hanımları bu odalara soktuğunu mu söylüyorsunuz?" Bir adım öne çıktı ve sesini alçalttı. "Lütfen bundan kız kardeşlerime ve kesinlikle anneme bahsetmeyin."

"Hayır, aslında. Jamie *burada* bunu hiç yapmadı."

Başka bir yerde o zaman. Evie'nin beyefendilerin ahlaksızlığına gülmesi ya da başını sallaması gerekiyordu ama Jamie'nin oraya buraya metresler yerleştirdiği düşüncesi hoşuna gitmiyordu. Bugün onun rahat kahkahalarını ve sıcak gözlerini hatırlayınca, bu fikir kalbine bir acı oku gönderdi.

"Eminim ki sadece bir arkadaşı için iyilik yapıyordu," dedi Gavina hemen. "Jamie Mackenzie işte böyle biri. Başkalarına yardım etmek için elinden geleni yapar, çoğu zaman bunu yapmak için neredeyse kendini öldürür."

"Kendini mi öldürüyor?" Evie'nin tedirginliği alarına dönüştü.

Gavina odanın içinde süzülerek bir koltuğa oturdu ve Evie'ye kendi koltuğuna geçmesi için el salladı. Gavina zarifçe hareket etse de, Evie onda zorlukla kontrol altına alınabilen bir enerji hissetti.

"Bir ara sana tüm maceralarını anlatsın," dedi Gavina. "Bir keresinde birinin keçisini kurtarmaya çalışırken Mısır'da bir vadide neredeyse mahsur kalıyordu. Ke inin sahibi ortadan kaybolup Jamie'yi uçurumun dibinde bıraktınca, ölene kadar orada kalacağını düşünmüş. Neyse ki adam sadece kardeşlerini ve ipleri almak için koşmuş. Jamie ke iyle birlikte güvenli bir yere çekildi."

Mısır. Acıklı hikâyeye rağmen Evie huzursuz bir  zlem duyuyordu. Böylesine uzak yerlere seyahat edebilmek ne kadar muhteşemdi. Günümüzde bazı kadınlar bu yerlere seyahat ediyordu ama çoğu zengin hanımlar ya da geleneklerden kopmaya karar vermiş akranlarının kızlarıydı. Evie bir   l gecesinde tek başına kalp acısını ve üzüntüyü unutabilirdi.

"Ayrıca Hindistan'da neredeyse bir trenin tepesinden düşüyordu," diye devam etti Gavina. "Yine cesur bir kurtarma operasyonunda, vagonların arasına düşen bir çocuğu kurtardı.  ocuğu yukarı çekti ve sonra neredeyse kendisi düşüyordu, aptal şey."

Bu düşünce Evie'nin kalbini yerinden oynattı. Jamie sapasağlam ve sağlıklı görünüyordu, yıpranmamıştı ama sağlam bir insan bile ölümle bu kadar kolay karşılaşabilirdi.

"Sizi temin ederim, *bu* kurtarma hiç de tehlikeli değildi," dedi Evie. "Rezervasyonlarımız ters gitti ve Bay Mackenzie arabasıyla hazır bulundu. Ya da onun değil, anladığım kadarıyla..."

"Kuzen Violet'in." Gavina başıyla onayladı. "O ve Danny arabaları birlikte yapıyorlar. Eğer izin verirsen onlar hakkında çok konuşurlar." Yanıp sönen gamzeleri Evie'ye onları sinir bozucudan çok eğlenceli bulduğunu söylüyordu.

"Jamie de -yani Bay Mackenzie- kendisi hakkında aynı şeyi söylemişti." Evie, Gavina'nın da kendisini soğuk su dökmekle tehdit edeceğini söylediği kuzeni olduğunu hatırladı.

"Evet, Jamie arabalara bayılır. Ve uçakları ve içinde çok hızlı gidebileceği ve kendini par alayabileceği herhangi bir makineyi. Annesi sürekli endişe içinde ama Jamie'nin b y lendiğini söylüyor. Belki de öyledir. Neden hala hayatta olduğunu açıklayan tek şey bu."

"Bu çok korkutucu." Evie yakışıklı ve yetenekli Jamie'nin tren vagonlarının arasına düştüğünü, bir vadide can verdiğini ya da bir uçakla yere  akıldığını hayal etmekten hoşlanmıyordu. Yine de maceralar kulağa heyecan verici geliyordu. Kendini Jamie'yle birlikte otururken hayal etti, belki de burada, sıcacık şöminenin başında, onun anlattıklarını p r dikkat dinlerken.

"Biraz," diye kabul etti Gavina. "Bunun için onu kesinlikle kıskanıyorum. Kızların evde kalıp kocalarına bakması gerekiyor. Benim  yle bir kocam olduğundan değil.

Tanrı'ya şükür."

"Yakında bir tane alacağım," dedi Evie ve sonra sesinin neden asık suratlı çıktığını merak etti. "Sonbaharda evleneceğim."

Gavina'nın gözleri büyüdü. "Gerçekten mi?" diye sordu inanamayarak. "Özür dilerim, kabalık ettim. Sadece şaşırdım... Hayır, bu da kabaydı." Evie'ye bir gülümseme gönderdi. "Tebrik ederim. Umarım mutlu olursunuz."

Gavina şaşkın bir ifadeyle Evie'ye bakmaya devam etse de, sözleri samimiyetle cınlıyordu.

Evie neden bu kadar şaşırdığını soramadan ya da herhangi bir yanıt düşünmeden, Bayan McKnight yatak odasından çıktı, onu Clara ve Marjorie izledi. Hepsi de ayağa fırlayan Gavina'yı görünce durdular.

Evie de ayağa kalkarak, "Bu Bayan Mackenzie," dedi. "Bay Mackenzie'nin kuzeni.

Mackenzie-"

Gavina onun sözünü kesti. "Çok fazla Bayan ve Bay Mackenzie var, açık olsak iyi olur. Ben Gavina Mackenzie. Burası babamın süiti ve Jamie sizi buraya tıkmakla akıllılık etmiş. Rahattır ve bir eşyaya ihtiyacınız olursa aramanız yeterlidir. Bu otel inanılmaz. Size her şeyi bulurlar."

"Herhangi bir şey?" Marjorie ilgiyle tekrarladi.

"Her şeyi kastediyorum. Bir keresinde babam atlar için daha kolay olduğu söylenen yeni bir tür nal duymuş. Kapıcıya bu konuda bir kaynak bulup bulamayacağını sormuş. Aradan bir saat geçmeden, bu odaya bir tomar kâğıtla birlikte, ucun kendisi de getirilmiş. Teyzem Eleanor, British Museum'un yakın zamanda satın aldığı bir fosil hakkında bir şeyler okumuş ve sadece odalara bakan hizmetçiye bundan bahsetmiş. Ertesi sabah müzeden bir adam ona göstermek için buradaydı."

"Ne kadar hoş," dedi Bayan McKnight. "Temiz havlu ve bir demlik çaydan başka bir şey isteyeceğimizi sanmıyorum."

"Bu benim annem," dedi Evie söze girebildiğinde. "Kız kardeşlerim Clara ve Marjorie."

"Hepinizle tanıştığımı çok memnun oldum," dedi Gavina gerçek bir samimiyetle. "Jamie'nin herhangi bir arkadaşı ..."

"Evie onun arkadaşı," dedi Clara. "Onunla daha yeni tanıştık."

"Ben de öyle anladım." Gavina'nın gözleri parladı. "Pekâlâ, sizi yalnız bırakayım. Unutmayın, ihtiyacınız olan şeyi sadece istemeniz yeterli. Sizinle tanıştığımı çok memnun oldum, Bayan McKnight." Gavina Evie'ye ilerledi ve elini sıkıca kavradı. "Umarım sizi ve ailenizi daha sık görebilirim."

Marjorie, "Sabah Bedfordshire'a gidiyoruz," diye gönüllü oldu. "Ama Evie gitmiyor. *Nişanlısıyla* birlikte Londra'da kalıyor." Son "é" sesini vurguladı.

"Ah?" Gavina Evie'ye büyük bir merakla baktı.

"Ailesiyle birlikte," diye aceleyle açıkladı Evie. "Yukarı Brook Sokağı'nda bir evleri var. Hayden pek ortalıkta görünmüyor. Babasıyla birlikte çalışıyor ve sık sık geceleri onun kulübünde kalıyor."

"Kulağa harika geliyor." Gavina'nın geniş gülümsemesinde her türlü neşe vardı. "Belki de her şeye rağmen birlikte oyalanabiliriz. Beyefendiler kendilerini eve kapatırken Londra'da yapacak çok şey var."

Evie annesinin bu fikri geri çevirmeyeceğini umuyordu ama Bayan McKnight Gavina'dan hoşlanmış gibi görünüyordu. Jamie gibi Gavina'nın da ona karşı bir yeteneği vardı.

"Bize göz kulak olmanız büyük incelik," dedi Bayan McKnight. "Burayı düzenli tutacağımıza söz veriyoruz."

"Hiç şüphem yok. Hepinizle tanışmak çok güzel. İyi akşamlar." Gavina hareketli adımlarla kapıya doğru ilerlerken el salladı. Kapı hemen onun için açıldı, bir pageboy hemen dışarıda geziniyordu. Gavina eteklerini savurarak gözden kayboldu.

Kapı kapandığında Evie nefesini bıraktı. Gavina Mackenzie baş döndürücüydü.

Marjorie, Gavina'nın ayak seslerini ve sesinin merdivenlerden indiğini duyduktan sonra, "Çok güzel bir kız," dedi duygu dolu bir sesle. "Umarım onunla arkadaş olabilirsin, Evie. O zaman belki Bay Mackenzie'nin arabasına tekrar binebilirsin."

Bayan McKnight, Marjorie'ye kaşlarını çatarak, "Çok zarif bir genç hanım," dedi. "Annesinin bir zamanlar Kraliçe Victoria'nın nedimesi olduğunu duydum."

Bu tür öncüller, yüksek ruhlu Gavina'nın yaramazlık yapamayacağı anlamına gelmiyordu. Evie, Bayan McKnight'ın hepsinin ihtiyacı olduğunu söylediği yemeği sipariş etmeye yöneldiklerinde, Gavina bir daha yaramazlık yaptığında, buna Evie'yi de dahil edeceğini içten içe umuyordu.

JAMIE, babasının sorusuna "Ne ?" diye cevap vermekten daha iyisini biliyordu.

Viskisini yudumladı ve bir koltuğa doğru ilerleyerek sıcak minderlerine gömüldü. "Bir kadın hakkında düşündüğümü nereden bildin?"

Ian kanepeye oturdu, gündelik ayakkabılarının içindeki ayakları tam olarak sıralanmıştı, evin içinde giydiği yırtık pırtık eteği dizlerinin üzerine düzgün kıvrımlar halinde düşüyordu.

"Seyahat ettiğiniz tren Victoria İstasyonu'na beş buçukta ulaştı. Buraya sekiz buçukta vardınız ve doğrudan hapishaneden geldiğinizi söylediniz. Trafik yoğunluğu göz önünde bulundurulduğunda, istasyondan nezarethaneye otuz dakika, buradan da sizi inerken gördüğüm faytonla bir otuz dakika daha. Geriye bir saat elli beş dakika kalıyor. Bu süre boyunca arabayı temizliyor ve Alec'le konuşuyor olabilirdiniz ama muhtemelen yapmadınız." Ian viskisinden bir yudum almak için durakladı. "Ayrıca, akşam yemeğinde konuşmanın çoğunu kız kardeşinin yapmasına izin verdin ve bu alışılmadık bir durum."

Jamie kederli bir iç geçirdi. "Beni sayılarla arası iyi olan bir babadan kurtar. Evet, . Bugün bir kadınla tanıştım. Adı Evie McKnight."

"Bir sevgili mi?" Ian sordu.

Başka bir oğul babasının böyle bir şeyden bahsetmesinden ürkebilirdi ama Ian pratik bir adamdı ve açık konuşmaya inanırdı. Jamie bir sevgilisi olacak yaşıyordu ve aslında geçmişte birkaç tane sevgilisi olmuştu.

"Bir arkadaş. Bunda bir şey yok baba. O başka bir adamla nişanlı." Ian düşünceli bir şekilde bardağının yüzeyinde parıldayan ışığı inceledi. "tanıştığında nişanlıydı."

Jamie bu hikâyeyi birçok kez dinlemişti. "Biliyorum. Onu bir alçaktan kurtardın ve onun yerine sana aşık oldu."

"Onunla çok mutsuz olacağını gördüm," diye belirtti Ian. "Onun içinde ne kadar paha biçilmez bir mücevher olduğunu takdir etmeyeceğini biliyordum ve bu yüzden ona onunla ilgili gerçeği söyledim."

Jamie muhteşem viskisinden bir yudum daha aldı. "Annem çılgınca romantik olduğunu söylüyor."

Ian, Jamie'nin bakışlarıyla karşılaştı. "Romantik olmaya çalışmıyordum. Onun mutlu olmasını istedim. Öyle olması için her şeyi yapardım."

"Paris'te yağmurlu bir gecede seninle evlenmesi için onu ikna etmek de dahil." Ian omuz silkti. "Bu gerekliydi."

Jamie bir kahkaha attı. "Gerekli olduğunu söylüyor. Onu ikna ettiğin için bencilce memnunum, yoksa burada olmazdım."

"Bu doğru." Ian kadehini Jamie'ye kaldırdı. "Dört kat mutluyum. Hayatımı Beth'imle, seninle, Belle'le ve Megan'la geçirdim."

"Mutlu Aileler."

"Evet." Ian başını salladı.

Jamie kıkırdadı. "Bu bir kart oyunu."

"Biliyorum."

Bir an için iki adam eğlenen bir sessizlik içinde içtiler.

"Evie McKnight'ın bu diğer adamla evlenmesine izin verecek misin?" Ian aniden sordu.

"Bunun benim seçimim olduğunu sanmıyorum baba." Jamie bardağını yanındaki masaya koydu. "Bu sen ve annemle aynı şey değil."

"Öyle değil mi?" Ian sessizce sordu.

Ian'ın Jamie'ninkine çok benzeyen gürleyen bariton sesiyle sorduğu soru Jamie'nin duraksamasına neden oldu.

Jamie'nin annesi, Ian onunla tanıştığında, bir papazın dul eşi olan Beth Ackerly'ydi. İlk evliliğini mutlu şekilde yapmış ve yalnız olduğu için ikinci kez evlenmeye karar vermişti. Bir servet edinmişti ve bu yüzden kendisini geçindirecek bir koca araması gerekmiyordu. Beth, Jamie'ye arkadaşlık aradığını ama bunun pek akıllıca olmadığını söylemişti.

Aynı şekilde Evie de yoksulluk ya da çaresizlik belirtisi göstermiyordu. Annesi pratik bir beyefendiydi, açıkça belirttiği gibi savurganlıktan hoşlanmazdı, ama Evie'nin ailesi yoksul olsalardı onu asla üniversiteye gönderemez ya da kız kardeşleri uygun Yankilerle tanışabilsin diye New York'a yolculuk yapamazlardı.

Dolayısıyla ya aşk için ya da genç kadınların yaptığı bir şey olduğu için evleniyor olmalıydı. Jamie hangisinin doğru olduğunu öğrenecekti.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Jamie babasına. "Ama ." Ian başını salladı. "Güzel."

Bir süre sessizce içtiler, Jamie bardağını boşalttı, Ian yeniden doldurdu.

Jamie, babası yerine oturduktan sonra, "Baba," diye sordu. "Annem Lyndon Mather'la evlenmekten mutlu olsaydı, öylece bırakır mıydın? Müdahale etmez ve onunla evlenmesine izin verir miydın?"

Ian viskisini yudumlarken yüz ifadesi değişmiyordu ama Jamie onun soruyu kafasında evirip çevirdiğini biliyordu. Ya da cevabı zaten biliyordu ve konuşmaya zahmet etmeden önce içkinin tadını çıkarıyordu.

Ian'ın yarı kapalı gözlerinde altın bir pırıltı parladı. "Hayır."

Jamie'nin kararlılığı güçlendi. "Peki ya Mather o salak yerine iyi bir adam ?" Sör Lyndon Mather'la birkaç kez karşılaşmıştı.

Sonuncusu, yaklaşık bir buçuk yıl önce, Mather Jamie'ye doğrudan kesik attığında olmuştu. Jamie fark etmemiş gibi yapmıştı.

Ian bardağını bir kenara bıraktı ve doğrudan Jamie'ye baktı. "Adam bir aziz bile olsa Beth'imi Mather'dan alırdım. Onu gördüm ve onunla evlenmem gerektiğini anladım. Ne olursa olsun."

"Ah." Jamie hikâyenin bu yönünü daha önce duymamıştı ama babasında, insanların deli olduğuna inandıkları için ona yaptıkları onca şeye rağmen yaşamasını sağlayan o taş gibi kararlılığı gördü. "O zaman hiç şüpheniz yoktu?"

"Hem de hiç." Ian, Jamie'yi kafasının içinde dönen şimşekli düşünceleri yalanlayan bir sessizlikle inceledi. "Olaylara daha yakından bak," diye öğüt verdi. "Her zaman göründükleri gibi değildirler."

Yani Evie yaratılışın en iyi adamıyla evlenmekten mutlu olabilirdi ya da nişanı tamamen başka bir nedenle kabul etmiş olabilirdi. Jamie'nin hangisi olduğunu bulması gerekiyordu.

"Teşekkür ederim baba." Jamie kadehini Ian'a kaldırdı. "Çok sağlam bir tavsiye."

Ian ona başıyla onay verdi. Yudumladılar ve sonra Ian'ın bakışları Ming kâsesine gitti; kâsedeki mavi renk Beth Mackenzie'nin gözleriyle birebir örtüşüyordu.

BÖLÜM 7

Evie ertesi sabah kız kardeşlerinden ve annesinden karışık duygularla ayrıldı. Onlar Bedfordshire'a, eski tuğla evde yumuşak günlere, bahçede pikniklere, bulutlar üzerlerinde sürüklenirken hamaklarda tembellik etmeye dönerken onları özleyecekti.

Öte yandan Evie'nin Londra'da yapacak çok işi vardı. Jamie Mackenzie dikkatini dağıtmıştı ama eski kürek takım arkadaşlarından biri olan Iris'e ona yardım edeceğine söz vermişti ve yardım edecekti.

Sonunda Iris'e bir telgraf gönderebilmişti - Southampton'da Jamie'yle karşılaşması buna engel olmuştu - ama Langham'daki kapıcı onun yerine telgrafi göndermiş, hatta annesine haber vermemeyi bile kabul etmişti. Evie'yle kolayca işbirliği yapmış ve çok iyi bir performans sergilemişti.

Evie ve ailesi süitten isteksizce ayrıldılar. Uyuduğu yatak son derece rahattı ve Gavina haklıydı; ihtiyaçları olan her şey hevesle getirilmişti. Akşam yemeğini ve ardından kahvaltıyı süitin oturma odasında yapmışlar, otel personeli masayı, gümüş çatal bıçak takımlarını ve harika yiyecekleri içeri ve dışarı taşımıştı.

Marjorie, Evie'yle birlikte süitin kapısında durmuş, yüksek tavanlı, gösterişli koltuk ve sandalyelerin bulunduğu oturma odasına veda ederken, "Peri masalı gibi," dedi. Şimdi karanlıkta asılı duran avize, bir gece önce ıslıl ıslıl parlamış, elmas gibi ışıldamıştı.

"Ama şimdi cam terlikleri geri vermeli ve gerçek hayatlarımıza devam etmeliyiz," dedi Evie kaprisli bir şekilde. "Bay Mackenzie ve Bayan Mackenzie'ye teşekkür notları yazacağım. Çok nazik davrandılar."

Marjorie bilge gözlerle Evie'ye baktı. "Prens cam ayakkabıyı Sindirella'ya geri getirdi ve sonsuza dek mutlu yaşadılar. Belki senin prensin de senin için geri döner."

Evie onun Jamie'yi kastettiğini anlayabiliyordu ve vücudunda sıcak bir şeyler kıpırdadı.

Uykusu tamamen bölünmemişti. Jamie'nin rüyaları, ıslak giysileri içinde, onu öpmek için eğildiğinde günah dolu gözleri, uykusuna girmiş, nefessiz ve çok sıcak bir şekilde uyanmasına neden olmuştu. Ayrıca arabada onun yanına bindiğini, direksiyonun üzerindeki geniş ellerini izlediğini de hayal etmişti.

ona kanını yakan sinsi gülümsemeler gönderiyordu. Arabayı durdurur ve dudaklarını bir öpücükle daha kavurmak için onu kendine doğru çekerdi...

Evie umutsuzca hayalleri kovmaya çalışarak, "Saçmalama," dedi. "Bu hikâyede prens falan yok."

"Mmm-hmm."

Marjorie, Hayden Atherton'ı pek umursamıyordu ama Evie bunun nedeninden emin değildi. Adam Marjorie'yle arkadaş olmak için elinden geleni yapmıştı ama Marjorie soğuk kalmıştı, bu onun için tuhaftı çünkü genellikle çok arkadaş canlısıydı.

Marjorie başka bir şey söylemedi ama burnunu havaya kaldırdı ve hasır kazağından sarkan siyah kurdele dans ederek dışarı çıktı.

Aşağıda, otelin girişinin önündeki halının üzerinde, Evie önce kız kardeşlerini sonra da annesini kucaklayarak onlara veda etti. Bayan McKnight Evie'ye sıkıca sarılmış, Evie'nin gözlerinin dolmasına ve yüreğinin burkulmasına neden olmuştu. Onları tekrar gördüğünde evleniyor olacaktı.

Bayan McKnight Evie'yi serbest bırakmadan önce, "Yaz ve bize her şeyi anlat," diye fısıldadı.

"Anlatacak pek bir şey olmayacak," dedi Evie. "Gelecek için planlar yapıyoruz, hepsi bu. Çok sorumlu ve istikrarlı planlar."

"Mmm-hmm." Marjorie'nin *mmm-hmm*'ları Evie'nin sinirleriyle oynuyordu.

Marjorie onun ne bildiğine inanıyordu? Gülümsemesi her şeyi anlatıyordu.

Sonunda Bayan McKnight, Clara ve Marjorie bir faytona bindirildiler ve tren istasyonuna doğru yola çıkarıldılar. Marjorie, taksi Regent's Park'a doğru ilerleyen yoğun trafiğin arasında kaybolana kadar Evie'ye el salladı ve öpücükler gönderdi.

Başka bir fayton öne doğru kaydı ve otelin majordomu Evie'ye kapıyı açtı. "İyi günler, Bayan McKnight. Umarım sizi tekrar görürüz."

Kibar davranıyor, işini yapıyordu ama Evie bunun pek mümkün olmadığını bilse de kendisinin de öyle olmasını umduğunu söyledi ve bu onu üzdü.

Birden, bu kez Jamie Mackenzie'nin yanında olduğu ışıltılı lobiye bir kez daha girdiğini hayal etti. Evie görkemli bir ipek elbise giymiş, kulakları ve göğsü mücevherlerle ışıldarken, Jamie yanında vals yapıyor, onu beklemek için gelen her personeli selamlıyordu.

Taksi ileri doğru sarsılırken Evie yüksek sesle, "Saçmalık," dedi. Sadece yorgun olmalıydı. Birkaç gece iyi bir uyku çektikten sonra Evie artık Jamie'yi

Zamanını meşgul edecek çok daha önemli şeyleri vardı, değil mi? Iris'in sorunlarına yardım etmek gibi. Ya da daha doğrusu ailesinin sorunlarında.

Iris Georgiou Girton'da yakın bir arkadaşı ve kürek takımının bir üyesiydi. Evie sırf bu yüzden bile ona karşı bir bağlılık hissedebilirdi ama Iris çok tatlı bir genç kadındı ve Evie ile çok hızlı arkadaş olmuşlardı. Iris üniversiteyi bitirdikten sonra ailesiyle birlikte Yunanistan'a döndüğünde Evie ağlamıştı. Sık sık yazışıyorlardı ama artık eskisi gibi değildi.

Iris, Evie'ye babasıyla birlikte Londra'ya gideceklerini telgrafla bildirdiğinde Evie çok sevinmişti. Telgrafi New York'a giderken *Baltık* gemisinde almış ve dönüşte yeniden bir araya gelecekleri için heyecanlanmıştı. Ta ki Iris'in New York'taki otellerine gönderdiği ve sorununu özetleyen mektubunu alana kadar.

Zavallı Iris. Babası mahvolmakla ve muhtemelen daha da kötüsüyle karşı karşıyaydı ve Iris ona yardım etmek için çırpınıyordu. Iris'in ona yardım edebileceğini düşündüğü ilk kişi Evie'ydi.

Artık Evie İngiltere'ye döndüğüne göre, planlarını harekete geçirebilirdi. Birçok fikri vardı.

Ama önce nişanlısı Hayden ile iki ay sonra ilk kez bir araya gelecekti.

Hayden'ın keten saçlı, ufak tefek bir kadın olan annesi, Evie Upper Brook Sokağı'ndaki eve girdiğinde gülümsedi.

"Seni tekrar görmek ne güzel, canım." Bayan Atherton dolgun kollarıyla Evie'ye sarıldı, gül kokulu parfümü etrafa yayıldı. "Yolculuğun nasıl geçti? Aşçı az önce öğle yemeğini gönderdi, acıkmış olmalısın."

Evie, uşak ceketini alırken Langham Oteli'nin majordomosunun da Bayan Atherton'la aynı tonda düşünmeden edemedi. Son derece kibar ifadelerdi ama ezberlenmiş ve prova edilmişti.

Evie merhametsiz davrandığı için kendini azarladı. Bayan Atherton ustalıkla kibar olmak üzere yetiştirilmişti, hepsi bu. Ayrıca, kocasının huysuzluğunu telafi etmek zorundaydı.

Kır saçlı, sakallı, takım elbiseli bir adam olan Sir Hector Atherton, salondan çıkardığı gazeteyi katladı ve sert mavi gözleriyle Evie'yi bir aşağı bir yukarı süzdü.

"Gördüğüm kadarıyla New York'ta gezip tozmak seni anlamsız bir budalaya dönüştürmemiş," diye homurdandı. "En azından açıkça değil. Tanrıya şükür hâlâ mantıklı giyiniyorsun."

Evie bu yıl oldukça sade, mavi bir elbise giymişti. Bedenler sıkıca bağlanmak yerine yumuşak bir şekilde dökülüyor ve eteği yüksek topuklu Oxford ayakkabılarına doğru nazikçe akıyordu.

"Geri dönen gezginimizi böyle mi karşılıyorsunuz?" Hayden'ın iyi huylu sesi salondan yükseldi ve kısa süre sonra Hayden da onu takip etti. "Boş ver onu hayatım. Evine hoş geldin."

Babası gibi koyu renk bir takım elbise giymiş olan altın sarısı saçları ve keskin mavi gözleriyle yakışıklı adam Evie'ye geniş bir gülümseme fırlattı.

Evie kalbinin güm güm atmasını ve teninin ısınmasının onu yıkamasını bekledi. *Ne kadar şanslıyım*, demişti kendi kendine. *O çekici ve alımlı biri ve birçok insan ondan hoşlanıyor.*

Hiçbir şey olmadı. Kalbi her zamanki gibi sakin, yüzü soğuktu. Belki bir gün, dün Jamie Mackenzie'yle karşılaştığında yaşadığı gibi bir heyecanın hızlandığını hissedecekti ...

Düşüncesinden hemen vazgeçti.

Hayden ya Evie'nin uyuşukluğunu fark etmemiş ya da görmezden karar vermişti, Evie'nin Hayden'ın evine her gelişinde yaptığı gibi koluna girip onu yemek odasına götürdü. Sanki hiç gitmemiş gibiydi.

Yemek odasının perdeleri her zamanki gibi kapalıydı, güneş ışığı içeri sızıp mavi ve yeşil odanın mükemmel dekorunu bozmasın diye. Langham süitindeki gibi kristallerin dans ettiği bir avize sahneyi aydınlatıyordu.

Sör Hector karısına masanın ayak ucundaki sandalyesine kadar eşlik etti, aynı anda Hayden da Evie'ye uzun kenarlardan birine kadar eşlik etti. Her iki adam da kendi sandalyelerine oturmadan önce hanımların oturmasını bekledi.

Bir uşak öne fırladı ve Bayan Atherton'a çorba ikram etti. Kibarca bir kepçe çorba istedi ve sonra çorba Evie'ye geldi.

Kremalı tavuk ve et suyunda yüzen bir sürü patates. *Mmm*. Karnı acıkan Evie, uşak ona servis yapmadan önce kepçeyi kaptı, evde yaptığı gibi kâsesini yarıya kadar doldurdu. İkinci bir yardım için uzandı, ama uşak onun kepçeyi bırakacağını düşünerek tası Sir Hector'a doğru götürmeye başlamıştı bile. Kepçe kaydı ve çorba mavi eteğine sıçradı.

"Dikkatli ol," diye uşağa çıkıştı Sör Hector, ama bakışları Evie'yi de yakalamıştı.

Uşak tencereyi ustalıkla Evie'ye geri götürdü. *Özür dilerim*, diye bağırdı ona ve kepçeyi hızla tencerenin içine koyup peçetesiyle eteğini ovuşturdu.

Zor durumdaki uşak hizmet etmeye devam ederken Hayden'a baktı. Hayden'ın gözleri neşeyle parlıyordu ve küçük gülümsemesi güven veriyordu.

Uşak geri çekildiğinde, Bayan Atherton kaşığını kaldırdı ve çok dikkatli bir şekilde bir kaşık çorba aldı; bu diğerlerinin başlaması için bir işaretti.

Evie, Bayan Atherton bitirdiği anda uşakların içeri dalacağını ve diğerlerinin ne kadar az tükettiğine bakmaksızın tüm kaseleri kaldıracağını bildiğinden, çorbayı kürekle ağzına attı. Bayan Atherton'ın kuş gibi bir iştahı vardı ve sadece birkaç yavaş lokma alırdı. Hayden annesinin yavaş lokmaları sırasında mümkün olduğunca çok yemekte ustalaşmış ve Evie'ye tabağını acele ediyormuş gibi görünmeden hızlıca nasıl boşaltacağını öğretmişti.

Evie, Hayden'ın becerisinde ustalaşmış olmayı diledi. Sör Hector'un gözlerinin üzerinde olduğunu hissederek kaşığı karıştırdı ve höpürdetti.

"Sevgili Bayan McKnight," dedi Bayan Atherton. *Lanet olsun*. Bayan Atherton konuşmakta ısrar ederse Evie asla karnını doyuramayacaktı. "Masamızı bir kez daha şereflendirdiğiniz için çok mutluyum. Arkadaşım Leydi Featherstone, sizi Londra'da bir *otomobile* dolaşırken gördüğünde ısrar ediyor. Ona bunun saçmalık olduğunu söyledim. Siz asla bir otomobile binmezsiniz." Çorbasından sessiz bir yudum aldı.

"Oh." Evie'nin kaşığı dondu. "Aslında arabaya ben bindim Bayan Atherton. Annemin arabası tren istasyonuna varamadı ve bir arkadaşım bizi otele götürmeyi teklif etti."

Bu haber üzerine Bayan Atherton'ın daimi gülümsemesi soldu ve Sir Hector'un sert kaşları aşağı indi.

"Heyecan verici," diye araya girdi Hayden. "Arkadaşlarımdan birkaçının arabası var. Onları şehir dışına çıkarıp düzgün bir yola soktuğunuzda rüzgar gibi gidiyorlar."

"Bunların hepsi eritilmeli ve metalleri mantıklı bir şey için kullanılmalı," diye tersledi Sir Hector. "Kokulu, gürültülü şeyler yolları tıkıyor. Bugünlerde caddelerde karşıdan karşıya geçmek güvenli değil."

Sokaklarda tehlikeli bir şekilde ilerleyen çok daha fazla araba ve at arabası vardı, Jamie'nin arabasının geçebileceği bir yer bile yoktu ama Evie bunu söylemedi. Ağzına biraz daha çorba atarak lezzetli çorbanın tadını çıkarmaya çalıştı.

"Babam bir tane almamı kesinlikle onaylamayacaktır," dedi Hayden, sesi hafifti.

"Para israfı." Sör Hector çorbasını höpürdetti. "Anlamsız makineler."

Bayan Atherton kaşığını yere bıraktı. Evie, eldivenli eller yarı dolu kâseyi tabaktan indirmeden önce aceleyle bir lokma daha yuttu. Hayden, lanet olsun ona, kendi tabağını bitirmeyi başarmıştı.

"Hangi otel?" Bayan Atherton suları sakinleştiren birinin ses tonuyla sordu.

Uşak balığı uzatmaya başladığında Evie tereddüt etti. Bayan Atherton küçük bir porsiyonu kabul etti. Evie dolgun, nefis görünümlü bir filetoyu işaret etti ve uşak onu bir parça tereyağı sosuyla birlikte tabağına koydu.

Bayan Atherton, erkekler balıklarını yedikten sonra bile çatalına dokunmadan Evie'nin cevabını bekledi.

Evie yalan söylemekte zorlandı. "The Langham."

"Langham mı?" Bayan Atherton şaşkınlıkla irkildi. "Aman Tanrım. Baban ani bir servete mi kavuştu?"

"Biraz kaba anne," dedi Hayden neşeyle. "Belki de kız kardeşi Clara Amerikalı bir milyonerle nişanlanmıştır."

"Hayır, hayır," dedi Evie. Bayan Atherton nihayet kendi çatalını kaldırırken o da çatalını kaptı. "Kız kardeşlerim İngilizlerin kendileri için yeterince iyi olduğuna karar verdiler."

"Çok doğru," diye mırıldandı Sör Hector balığının etrafında.

"O zaman Langham'a nasıl girdin?" Hayden gözleri parlayarak devam etti. "Söyle Evie."

Toplu sorgulama Evie'nin sinirlerini bozmaya başlamıştı. "Bilmen gerekiyorsa, bir arkadaşımız bizi misafir etti. Bir süitte."

"Arkadaş mı?" Hayden ısrar etti. "New York'ta tanıştığın biri mi?"

"Hayır, burada, İngiltere'de tanıştığım biri. Annemin otel rezervasyonu kaybolmuştu ve ne yapacağımızı şaşırmıştık. Arkadaşımın ailesinin Langham'da daimi olarak rezerve edilmiş bir süiti var, şu anda orada değiller ve arkadaşım nazikçe bu gece için bize yer ayırttı. Ya bunu yapacaktık ya da tren istasyonundaki banklarda uyuyacaktık." Evie, uzun açıklamanın herkesi tatmin edeceğini umarak çatalını balığına sapladı.

"Elbette bunu yapmış olamazsınız," dedi Bayan Atherton. "Arkadaşınızın yaptığı çok iyi bir şeydi."

Evie, Bayan Atherton'un Evie ve ailesinin geceyi sekiz odası olan bu büyük evde geçirebileceklerini haykırmadığını fark etti.

Yatak odaları. Bayan Atherton evinde aynı anda çok fazla misafir ağırlamaktan hoşlanmazdı; Evie'nin varlığına ancak tahammül edebilirdi.

"Kim bu çok cömert arkadaş?" Hayden devam eden bir ilgiyle sordu. "Onunla tanışmış mıydım?"

"O. Adı Jamie Mackenzie." Evie'nin yüzü kızardı. "Kuzeni Gavina'yla da tanıştım," diye hızla ekledi.

"Mackenzie." Hayden birkaç lokma balık yerken ismi evirip çevirdi. "Ondan daha önce bahsetmiş miydin?"

"Muhtemelen hayır. Onunla ilgili her şeyi unutmuştum." Pek doğru sayılmazdı ama Jamie'yle ilk kez nasıl tanıştığını açıklamakta zorlanıyordu. "Kuzeni Gavina Newnham'daydı. Cambridge'de bir başka kız koleji," diye açıkladı Evie, Bayan Atherton şaşkın şaşkın bakarken. "Bay Mackenzie çok geniş bir aileden geliyor. Amcası -Langham sütünü alan kişi- at yarışı yapıyor. Sanırım ünlü atlar."

"Lord Cameron Mackenzie'yi mi kastediyorsunuz?" Hayden şaşkınlıkla sordu. "Gerçekten de atları ünlüdür. Senin için ne güzel bir sürpriz, Evie."

"Evet, oldukça muhteşemdi." Evie, harika otlı tereyağı sosuyla birlikte bir parça balık yedi.

Sör Hector kaşlarını indirmiş, çatalını sosunda gezdiriyordu. "Bu Jamie, *Hart* Mackenzie'nin oğlu değil, değil mi?" Kelimeler uğursuz bir gürültüye sahipti.

"Hayır, Jamie'nin Lord Ian'ın oğlu olduğuna inanıyorum." Evie çabucak söyledi. "Dükün değil."

"Hart Mackenzie tam bir baş belası," dedi Sör Hector onun cevabı üzerine. "Whitehall'dan kaçıp cennet gibi İskoçya'ya yerleştiğini iddia ediyor ama kirli işlerini onun için yapan bir sürü dalkavuğu var."

Evie nasıl karşılık vereceğinden emin değildi. Bayan Atherton yüzünde boş bir gülümsemeyle balığını kemirmeye devam etti.

"Öyle mi efendim?" Hayden itaatkâr bir tavırla sordu.

"O lanet olası, alaycı piç kurusu Fleming mesela." Sir Hector ağzına bir kürek dolusu balık attı ve konuşurken çiğnedi. "İskoçya'yı Hadrian Duvarı'ndan koparıp akıntıya bırakabilecekmiş gibi Birlik'in bağrından koparmak istiyorlar. O zaman ne yapacaklar, ha? Lanet İskoçlar kendi aralarında o kadar çok savaşıyorlar ki, biz farkına bile varmadan birbirlerini mayınlarla dövmeye başlayacaklar."

Hayden yumuşak bir sesle, "Sanırım bugünlerde İskoçya'da kilden çok koyun var, baba," dedi.

"Küstahlaşma, evlat. Bu başka bir şey. Birçok İngiliz'in İskoçya'da arazileri var, yün için koyun yetiştiriyorlar. İskoçya bağımsız olursa servetlerini kaybederler. Ve o lanet İskoçlar toprakları yerle bir eder ve İngilizlerin yıllar boyunca onlar için kazandığı tüm parayı tüketirler."

"Bu oldukça uzak bir ihtimal, değil mi?" Hayden işaret . "Kilmorgan Dükü'nün bile İskoçya'nın bağımsızlığını sağlayabileceğinden şüpheliyim."

"Ama Mackenzie'ler bu konuda her türlü sorunu , değil mi?" Sör Hector talep etti. "Scone Taşı'nın iade edilmesinde ısrar ediyorlar. Hiç böyle saçmalık duymamıştım. Bütün aile baş belası. Biri sanatçı, buna inanabiliyor musun? Dük olsaydım, sanatçı bir kardeşim olduğu için utancımдан ölürdüm. İnsanın hobi olarak bahçesine bir şeyler çizmesi güzel bir şey ama o lanet tabloları uzaklara satmak bambaşka bir şey."

Hayden'in ifadesi nötr kaldı. "Lord Mac'in tablolarını dağıttığını duydum."

Sir Hector onu görmezden gelerek, "Ve şu atları koşturan adam," diye devam etti. "Kumar bu ülkede bir hastalık ve Mackenzie erkekleri buna çekiyor."

Hayden masanın karşısındaki Evie'ye, "Babam yıllar önce Newmarket'ta bir yığın para kaybetti," dedi.

Sir Hector'un rengi attı. "Ve en küçüğü deli, hem de çok deli. Akıl hastanesinden neden çıkarıldı, hiçbir fikrim yok. *Oğlunun* sizi arabasıyla götürdüğünü mü söylüyorsunuz?" Delici bakışları Evie'nin üzerinde parladı. "Bir çukura devrilmediğine ve kan kaybından ölmediğine şaşırdım. Bunu bir daha asla yapma, kızım." Balık çatalını Evie'ye doğru uzattı. "Bir daha asla."

Evie cevap vermek için bir nefes aldı arabaya pekâlâ binebilirdi, üstelik kendi annesi de onunla birlikteydi- ama Hayden başını hafifçe salladı. Sonra da göz kırptı.

Evie biraz rahatladı. Hayden'in Sör Hector'a açıkça meydan okuyacağından şüphe etse de, en azından Hayden babasının tutumunu paylaşmıyordu. Bayan Atherton'a bakarak kocasının konuşmasından ne anladığını öğrenmek istedi ama kadın sadece hayran gözlerle kocasını izledi ve sessizce balığını yedi.

Evie kendi yemeğinden birkaç lokma daha yuttu. Bayan Atherton çatalını tabağına koyar koymaz uşaklar Evie'nin bitmemiş porsiyonunu alıp götürdüler.

Sir Hector İskoçların ülke için neden korkunç olduğu temasına devam ederek iki yüz yıl önceki isyanlardan söz etti.

Hayden, James Watt, Adam Smith ve Alexander Graham Bell'in katkılarından da söz etti.

Evie, Hayden'ın babasını kurnazca iğnelemesine gülümsememeye çalışarak, elinden geldiğince çok beyaz soslu tavuk yemeye odaklandı.

Puding servis edilip tüketildikten sonra Bayan Atherton, Sör Hector Şehir'deki ofisine dönmeye hazırlanırken Evie'ye kendisiyle birlikte oturma odasına çekilmesini söyledi. Evie aceleyle vanilyalı musundan son bir lokmayı ağzına attı ve hâlâ çiğneyerek Bayan Atherton'ı dışarı kadar takip etti.

Yarım saat boyunca çaylarını yudumlarken bir yandan da sessiz bir cribbage oyunu oynadılar. Bayan Atherton, tüm zarif tavırlarına rağmen, bir köpekbalığı gibi kart oynuyordu ve puanları tahtada hızla yükseliyordu.

Sir Hector'un gürleyen sesini duymak rahatlatıcıydı, beyefendi Evie ve karısına veda etmek için içeri bakıyordu. Bayan Atherton elindeki son kâğıtları da bırakıp aceleyle ona kapıya kadar eşlik etti.

Hayden onların gidişini izledikten sonra odaya girdi ve kanepeye çöktü. "Vay be," dedi. "Biraz uzadı, değil mi?"

Evie iskambil masasını bırakıp ona katıldı. Herhangi bir hizmetlinin açık kapı aralığından bakıp nişanlı çiftin birbirlerine çok yakın oturduklarını rapor etmemesi için Hayden'ın yanındaki kanepenin diğer ucuna oturdu.

"Konuyu açtığım için özür dilerim," dedi Evie.

"Sen . Annem yaptı." Hayden kolunu kanepenin arkasına attı ve Evie'ye en çekici gülümsemesini gönderdi. "Sırada ne var, müstakbel gelin? Oyun başladı mı?"

BÖLÜM 8

Jamie, British Museum'un içindeki bir kitaplığa yaslanmış, raflardan birinden aldığı ilginç bir kitabı inceliyormuş gibi yapıyordu. *Calosoma sycophanta* böceği ve Kuzey Amerika'daki meyve ağaçları üzerindeki etkisi üzerine bir kitap olmasaydı daha inandırıcı görüneceğini tahmin ediyordu.

Etrafında, müze ziyaretçileri Mısır koleksiyonundaki mumyalara ya da Antik Yunan mermerlerine bakmak için aceleyle avludan geçiyordu. Daha azı okuma odasının iç kutsal alanına, sadece ayrıcalıklı bir bilet sahibinin erişebildiği rotundanın altındaki alana güvenle girdi.

Jamie, altı bacaklı haşerenin New England ve Kanada'ya sızışını gösteren çizelgelerden başını kaldırıp Evie ve tanışmaya geldiği kişi için ziyaretçileri taradı.

Babasının öğütleri kulaklarında çınlayan Jamie, Evie'yi orada bıraktığı günün ertesi sabahı Langham'a dönmüştü ama çok geç kalmıştı. Kapıcı ona, ailenin süitten erken ayrıldığını, anne ve kızlarının Bedfordshire'daki evlerine doğru yola çıktıklarını söylemişti.

Jamie, hayal kırıklığı kararlılıkla harmanlanarak kapıcı masasından uzaklaşmaya başlamıştı ki, kapıcı bu arada büyük kızın annesi ve kız kardeşlerine eşlik etmediğini söyledi. Nişanlısının ailesiyle birlikte ikamet etmek üzere taksiyle Upper Brook Sokağı'na gitmişti.

"Başka bir şey yapmaktan bahsetti mi?" Jamie çok acil görünmemeye çalışarak sordu. "Kır gezileri? Londra'nın ünlü turistik yerlerine ziyaretler? Düğün kıyafetleri için provalar?"

"Öyle bir şey yok," dedi siyah saçları pomatla kayganlaşmış kapıcı. "Mütevazı bir aileye benziyorlardı. Onlar için çok az şey yapmamızı istediler - tren için bilet ayırtmak, onları istasyona götürmesi için bir taksi çağırmak. Çok kibar hanımlar." Jamie'yi arkadaş seçiminden dolayı tebrik edercesine başıyla onayladı. "Ve evet, Londra'da kalan genç bayan bir telgraf gönderdi."

Kapıcı bu bilgidен sonra ağzını kapattı, elleri arkasında, yüzünde masum bir ifade vardı.

Jamie bir sonraki soruyu sormakta acele etmedi. Kapıcının duruşunu taklit etti, birleştirdiği elleri sırtındaki tartanın üzerinde duruyordu. "Bu telgrafın mahiyetini hiç hatırlıyor musunuz?"

Kapıcı skandala uğramış gibi görünmeye çalıştı. "Başka birinin mesajlarının içeriğini ifşa edemeyeceğimi biliyorsunuz, Bay Mackenzie."

"Hayır, elbette olmaz," diye kabul etti Jamie. "Bu çok uygunsuz olur. A güvene ihanet."

"Aynen öyle." Kapıcı ve Jamie bir süre daha sessizce durduktan sonra kapıcı keskin bir nefes aldı. "Ama bence British Museum'un avlusuna girerseniz, ziyaretinizi yarın sabah on bir civarına ayarlarsanız, genç bayanı görebilirsiniz."

Jamie sırtışını zorlukla bastırdı. "Anlıyorum. Siz bir cevhersiniz, Bay Francis." "Bana öyle diyorlar, efendim." Kapıcı ona resmi bir selam verdi. "Lütfen

Annene, babana ve sevgili kız kardeşlerine en iyi dileklerimi ilet."

"Öyle yapacağım." Jamie cebinden bir altın çıkardı ve el sıkışma görüntüsü altında gizlice kapıcıya uzattı. "Size iyi günler."

"İyi günler Bay Mackenzie." Altın para sanki hiç var olmamış gibi hızla kayboldu.

Jamie günün geri kalanını Hayden Atherton hakkında öğrenebileceği her şeyi öğrenerek geçirmişti. Hayden tek çocuğu, ailesiyle birlikte evde yaşıyor ve Sör Hector'un yöneticisi olduğu şirkette borsacı babasına yardım ediyordu. Jamie bu bilgileri kulüplerdeki kapıcılardan şehirdeki arkadaşlarına kadar sorguladığı çeşitli insanlardan topladı. Hayden babasının gözbebeğiydi, çünkü genç erkeklerin gezip tozduğu her yerde gezip tozmak yerine Londra'da kalarak her gün çalışıyordu.

Şüphelendiğim gibi, dedi Jamie kendi kendine. *Kör bir sopa.*

Hiç tanımadığı bir adama haksızlık ettiğini biliyordu. Jamie'nin ailesi iş dünyasına yabancı değildi ve Ian Jamie'ye Mackenzie içki fabrikasını istediği zaman işletebileceğini söylemişti. Ian'ın Kilmorgan'ın kuzeyindeki evinin yakınındaki nehir kıyısında bütün gün balık tutabilmesi için dizginleri Jamie'ye devredebilirdi. Ian ayrıca Jamie'ye bunu yapmasını beklemediğini söylemiş ve Jamie'yi kendi kararını vermeye bırakmıştı.

Jamie, Atherton'la yakında tanışacağını ve karakterini o zaman değerlendireceğini düşündü.

Yoksa onu görecekti miydi? Kapıcı Atherton'dan hiç bahsetmemişti, sadece Evie'nin birisine telgraf çektiğini ima etmişti.

British Museum'da bir toplantı. Kimle? Eğer Atherton'ın evinde kalıyorsa, ona telgraf göndermesine gerek yoktu; konuyu onunla orada görüşebilirdi.

Jamie'yle karşılaştığında rıhtımda kimi arıyordu? Ondan ayrıldıktan sonra da aceleyle ilerlemeye devam etmiş, geminin aksi yönüne doğru ilerlemiş, annesi ve kız kardeşleri ortalıkta görünmemişti. Kendi nişanlısıyla tanışmak için Southampton'a gitme zahmetine katlanmayan Atherton'ı arıyor olamazdı.

Jamie bir sayfayı çevirdi, böceğin çizimine dalmış gibi yaptı, yanardöner yeşil bir sırtı olan oldukça güzel bir böcekti. Renklerinin ışıkla nasıl değiştiğini gösteren resim iyi yapılmıştı.

Kahkahalar dikkatini kitaptan uzaklaştırdı. Başını kaldırdığında Evie'nin samur saçlı ve heyecanlı bir gülümsemeye sahip genç bir kadını kucaklamak için acele ettiğini gördü.

Evie'nin koyu renk saçları düzgün bir şekilde toplanmıştı ve sade elbisesi düzgün vücudunu sarıyordu. Yüksek pencerelerden süzülen gün ışığı saçlarını parlatıyor, gözlerini ışılatıyordu.

Selamlaştığı kadın onunla hemen hemen aynı yaşıydı, elbisesi vücudunu en iyi şekilde örtecek şekilde kesilmişti. Tanıdık geliyordu ama Jamie şu anda onu tanıyamıyordu.

Evie arkadaşından uzaklaştı, etrafta gözcüler var mı diye baktı ve Jamie'yi gördü.

Dehşeti bundan daha açık olamazdı. Evie'nin o anda görmek isteyeceği son kişi Jamie Mackenzie'ydı. Zaman uzadıkça birbirlerine baktılar, Evie şaşkındı, Jamie'nin gülümsemesi yavaş ve muzafferdi.

Arkadaşı endişeli bir soru sorduğunda, Evie yüz ifadesini aceleyle değiştirdi ve sahte bir sevinç ifadesi takındı.

Jamie kitabını kapatıp masanın üzerine bıraktı -kitabı tekrar rafa koysaydı kız kardeşi Belle dehşete düşerdi. *Ya yanlış yere koyarsan ve kimse onu bir daha bulamazsa? diye haykırdığını duyabiliyordu. Bırak kütüphaneci ilgilensin.*

Jamie onlara doğru ilerlerken, "Günaydın Bayan McKnight," dedi. "Sizinle tekrar karşılaşmak ne büyük şans."

"Gerçekten, benim için bir zevk." Evie kelimeleri ağzından kaçırırken gözlerinin ardında onu görmenin verdiği ıstırap canlıydı. "Arkadaşım Bayan Iris Georgiou'yu tanıştırabilir miyim? Girton'da benimle birlikte kürek takımındaydı."

Demek Jamie onu orada görmüştü. Jamie, Evie'nin izniyle nehre yuvarlanırken onun kahkahalar içinde yere yığıldığını hatırlıyordu.

"Büyüledim." Jamie elini Iris'e uzattı. "Benim talihsizliğim karşısında neşe içinde uluduğunu hatırlıyorum."

"Şey, oldukça komikti." Iris el sıkışmayı tamamlarken yaramaz bir pırıltıyla ona baktı. Oldukça güzeldi, kürekçi kostümlü cılız kız artık yoktu. Evie onu *Bayan* olarak tanıtmıştı. O halde evli değildi.

"Ve nişanlım, Bay Atherton."

Jamie'nin hiç fark etmediği bir adam öne çıktı. Şimdi nişanlısının başından beri orada olduğunu fark etmişti ama Evie Jamie'nin tüm dikkatini çekmişti.

"Mackenzie." Atherton elini uzattı.

Şişman bıyıkları, aptal fanilaları yoktu ve gülümsemesi anlamsız değil neşeliydi. El sıkışması da sağlamdı.

Adam Jamie'den on beş santim kadar kısaydı ama Jamie'nin boyu Mackenzie erkekleri arasında alışılmadık bir uzunluktaydı. Atherton'ın sarı saçları ve düzgün bir sakalı vardı, kahverengi gözlerinde az da olsa zekâ okunuyordu.

"Atherton." Jamie, Atherton'ın dudaklarını kısıran küçük irkilmeden hoşlanarak elindeki tutuşu biraz daha sertleştirmekten kendini alamadı.

El sıkışmayı bıraktılar ama birbirlerini değerlendirmeye devam ettiler. Atherton, "Sevgili nişanlımı kurtaran ve onu mükemmel bir otele yerleştiren nazik İskoçyalı," dedi. "Yardıma geldiğiniz için minnettarım."

"Onları zor durumda bırakamazdım," dedi Jamie. "İstasyonda tek başlarına, onları almaya gelecek kimse olmadan, onlara sığınacak kimse olmadan. En azından bunu yapabilirdim."

Atherton, Jamie'nin kendi nişanlısıyla ilgilenmedeki başarısızlığına yönelik iğnelemesini fark ettiyse de belli etmedi. "İskoçların misafirperver insanlar olduğunu duymuştum." Atherton sırttı. "En azından İngiliz ordusunu Derby'ye kadar kovalamakla meşgul olmadıkları zaman."

Jamie, Evie'nin gözlerindeki kızgınlık parıltısını yakaladı ama hiçbir şey söylemedi.

"Londra'ya çok yakın bir yere geldiler," dedi Jamie, sesi sertleşerek. "O zamanki savaşlarda ailemi kaybettim. Büyük büyük amcalarımı."

"O uzun zaman önceydi," dedi Atherton küçümseyerek. "Şimdi hepimiz tek bir ülkeyiz ve İskoçlar bunun için daha iyi."

"Şimdi öyle mi?" Jamie aksanının daha da belirginleşmesine izin verdi.

"Tabii ki. Artık deli İskoçyalılar toprağı parçalamayacak. Artık İskoçya'yı oluşturan şey bilim, tarım ve modernite."

"Oraya gittin, değil mi?"

"Hayır." Atherton utanmış görünme zahmetine girmedi. "Oxfordshire'dan daha uzağı nadiren . Çok kuzeye gidersem cildim kaşınmaya başlar."

"Yüreğı zayıf olanlara göre değil, Yaylalar. Her şeyin evcilleştirildiğini iddia ediyorsunuz ama oradaki vahşi doğa uçsuz bucaksız. Tedbirsizler için tehlikeli."

"Dediğim gibi." Atherton ürperdi. "Londrada kalacağım, teşekkürler." "Highlands'i görmek isterim," diye araya girdi Evie.

Gözlerinde Jamie'nin bazen evinden uzakta aylarca kaldığında kendi gözlerinde yakaladığı özlem vardı. Babası bazen aniden başını kaldırıp sisli Londra sokaklarına bakar ve Jamie onun sislerin arasından yuvarlanan tepeler, bıçak gibi keskin dağlara uzanan boş ve vahşi topraklar gördüğünü bilirdi.

Jamie, çocukluğunun geçtiğı evin etrafındaki vahşi doğayı Evie'ye göstermek istiyordu, buranın duru güzelliğini gördüğünde yüzünün sevinçle aydınlanmasını izlemek istiyordu. Ailesinin de orada olmasını istiyordu, böylece Marjorie'nin gençliğin coşkusuyla dans edişini, Clara'nın sessizce güzelliğı takdir edişini ve Bayan McKnight'ın rahatlatıcı bir iç çekişini izleyebilecekti.

Yapacaktı, Jamie karar verdi. Evie'yi Highlands'e götürecek ve onlara aşık olmasına izin verecekti.

Konuyu aniden değıştirdi. "Müzeye neye bakmaya geldiniz? Korkunç mumyalara mı? Meşhur Rosetta Taşı'na mı?"

"Bayan Georgiou bize anavatanından çanak çömlekler gösterecek," diye yanıtladı Atherton hemen. "Bilirsiniz, Aşil ve Spartalıları vazoların üzerinde birbirlerini mızraklarlar. Kendisi Yunan olmasına rağmen burada, İngiltere'de büyümüş."

Atherton'ın koleksiyon hakkında hiçbir şey bilmediğı açık olsa da Jamie, "Koleksiyon gerçekten de mükemmel," diye onayladı.

"Bize katılın Bay Mackenzie," dedi Iris.

"Evet, tam bu olabilir." Atherton eldivenli avuçlarını birbirine vurdu. "Bizimle gel, Mackenzie. Neden olmasın?"

Hem Atherton hem de Bayan Georgiou Jamie'yi aralarına almak için can atıyor gibiydiler. Öte yandan Evie çok isteksizdi.

"Eminim Bay Mackenzie'nin yapacak çok işi vardır." Evie Jamie'ye sert bir bakış gönderdi. "Buraya araştırma yapmaya geldiniz, değil mi Bay Mackenzie?"

Jamie boş bir ifade takındı. "Zaman geçiriyorum. Kız kardeşlerim Mısır antikalarına bayılırlar ve beni de meraklandırırlar."

Atherton, "Eski eserler konusunda uzman olanın babanız olduğu kesin," dedi. "Koleksiyonlarıyla ünlüdür."

"Asya antikaları," diye düzeltti Jamie onu. "Özellikle Ming kaseleri. Öte yandan kız kardeşlerimde Mısır çılgınlığı var. Topraktan çıkarılan ve müzelere geri getirilen her şey ilgilerini çekiyor. İkisinden birinin her an Mısır'a gidip mezarları karıştırmaya başlayacağından eminim."

"Kadınların tuhaf kaprisleri vardır." Atherton kıkırdadı. "Eminim onları evde güvenle kalmaya ikna edebilirsiniz."

"Belli ki kız kardeşlerimle tanışmamışsın," dedi Jamie. "Ama biz antik Yunan'a gidelim. Yolu gösterin Bayan McKnight."

Jamie'yi hiçbir yere götürmek istemediğini gördü. Evie onun bir an önce Mısır'a gitmesini, kendi vadisine geri dönmesini ve kendisini ve arkadaşlarını yalnız bırakmasını istiyordu.

Onun inadı Jamie'yi keşfetmeye daha da kararlı hale getirdi. Neden?

EVIE avluyu geçip merdivenlerden yukarı, antik Yunan ve Roma koleksiyonlarının bulunduğu kanada doğru yürüdü. Adımları hızlıydı, topukları cilalı zeminde tıkırdıyordu.

Iris ve Hayden'ın neden kendiliğinden Jamie'yi de davet ettiklerini anlayamıyordu. Üçünün bir şeyler konuşması gerekiyordu ve onun önünde rahatça konuşamazlardı.

Ayrıca Jamie onu sinirlendiriyordu. Uzun boylu, güçlü vücudu Hayden'inkini ince ve çelimsiz gösteriyordu. Daha on dakika önce Evie, Hayden'ın yakışıklılığı için kendini tebrik ediyordu. Hayden onu müzenin önündeki faytondan indirdiğinde, yoldan geçen kadınlar ona gıpta ile bakmışlardı.

Jamie de yakışıklıydı ama çok farklı bir şekilde. Kızıl-kahverengi saçları rüzgârda savrulmuş gibi asiydi; Hayden'ın yelelerini terbiye etmek için kullandığı pomadı kullanmıyordu. Jamie'nin temiz traşlı yüzü sert, mavi gözleri koyu renkti.

İskoç tarzı etekli takım elbisesi üzerinde rahatça duruyordu, sanki her an paltosunu çıkarabilirmiş gibi, kravatını gevşetiyor ve kendini bırakıyordu

nefes alırdı. Göğsü inip kalkıyor, bol gömleği açılıyor ve hınzır gözleri yarı kapalı, Evie'ye bir gülümseme gönderiyordu.

Bu daha iyi, diye fısıldadı.

Evie'nin kalbi sıkışmıştı ve neredeyse bir basamağa takılıyordu. Çok güçlü bir tutuş onu sabitledi.

"Sakin ol genç kız," dedi Jamie onun kulağına. "Vazoları görmek istiyoruz, seni doktora götürmek değil."

Evie yutkunarak nefes aldı. Jamie, merdivenlerin tepesine vargaleriye dönene kadar onun kolunu tutmaya devam etti.

Hayden'ın Jamie'nin yardımını fark edip etmediğini görmek için arkasına baktı ama Hayden, Iris'in kolunu kendi koluna sıkıştırmıştı ve Iris'in hararetli konuşmasını dinliyordu. Iris'le birlikte Jamie ve Evie'nin yanına vardıklarında Jamie, Evie'den birkaç adım ötede, çoktan ölmüş bir Romalı senatörün büstünü inceliyordu.

Hayden neşeyle diğer kolunu Evie'ye uzatarak Jamie'yi dışarıda bıraktı. Jamie hiçbir şey söylemedi, sadece Yunan koleksiyonuna doğru ilerleyen gruba ayak uydurdu. Jamie ellerini arkasında kavuşturmuş yürüyordu, rahatlığı hem sinir bozucu hem de ilgi çekiciydi.

Yunan odasındaki büyük vazolar kaidelerin üzerinde duruyordu, daha küçükleri ise camekânların içine yerleştirilmişti. Evie'nin ilgisini kırmızı zeminler üzerindeki siyah figürlerin sanatsallığı çekti; dans ederken, sıçrarken ya da savaşırken donup kalmış kadın ve erkekler.

Iris her birini dikkatle inceledi, siyah zemin üzerine kırmızı figürler çizilmiş küçük kaplardan oluşan bir kutuya bakarken neşeli havası kayboldu. Iris aradıkları kişinin burada olmadığını işaret ettiğinde Evie rahatlasın mı yoksa endişelensin mi bilemedi.

Jamie sessizce çanak çömlekleri inceledi, başını eğmiş, güzelliklerini seyreliyordu. Tek huzursuz olan Hayden'dı, koleksiyonu görmeye çalışan diğer ziyaretçileri sabırsızlıkla atlatarak kasadan kasaya koşturuyordu.

"Huh." Jamie bir kutunun içindeki ince bir kavanozu işaret etti. "Bu yanlış etiketlenmiş.

Girit'ten olmalı, Attika'dan değil."

Hayden hızla ona doğru ilerledi. "Nereden biliyorsun?"

"Atina'da, diğer yerlerde ve Girit'te pek çok kazıda bulundum. Ayrıca amcam küçükken beni buraya, Londra ve İskoçya'daki tüm galerilere sürükledi ve bana dünyanın dört bir yanından en iyi sanat eserlerini gösterdi. Zihnimi geliştirmeye çalışıyordu." Jamie parmak eklemleriyle başına vurdu. "Herhangi bir etkisi olduğundan emin değilim."

"Yunan çömlekçiliği konusunda uzman mısınız?" Iris, Evie'nin susturucu bakışlarını görmezden gelerek hevesle sordu.

"Bu konuda uzman değilim." Jamie parmaklarını kafatasına geçirmiş gibi elini salladı. "Ama biraz biliyorum. Bunun Minoan olduğunu anlayacak kadar. Ama bodrumda etiketleri yazanlar her zaman bilemezler."

Iris umutla ona baktı. "O zaman belki de-"

"Parthenon mermerlerini gördünüz mü Bay Mackenzie?" Evie birdenbire sergiye giden yolu gösteren bir tabelayı işaret etti ve Iris'i ağzından çok fazla şey kaçırmadan önce durdurma ihtiyacı duydu.

Hayden anladı. "Güzel şeyler," diye ekledi coşkuyla. "Ama belki de kadınlara göre bir manzara değil, değil mi Mackenzie?" Göz kırptı.

Evie'nin kızgınlığı arttı. Hayden'ın Jamie'nin dikkatini amaçlarından uzaklaştırmak için eğlendirici olmaya çalıştığını biliyordu ama yöntemini can sıkıcı buluyordu. Çıplak erkek ve kadınları mermer kabartmalarla seyredip şok olmayabilirdi.

"Onları gerçekten de gördüm," diye cevap verdi Jamie, ses tonu aldatıcı bir şekilde yumuşaktı. "Ama hanımların tuz kokusuna ihtiyaç duymayacaklarından eminim." Hayden'a attığı küçümseyici bakış Evie'ye onun da Hayden'ın hazırcevaplık girişiminden en az kendisi kadar hoşnutsuz olduğunu gösteriyordu.

"Mükemmel," diye araya girdi Evie. "O zaman bazı ince noktalarını gösterebilirsiniz Bay Mackenzie. Bu taraftalar."

"Şu anda pek çok insan mermerleri görmek için acele ediyor." Jamie bir sonraki galerinin kapısının uzun bir kuyruk oluşturan, etekleri ve fraklarıyla etrafı dolduran hanımefendi ve beyefendilere el salladı. "Burası daha sessiz."

"Mermerlerin Yunanistan'a geri dönmesi gerektiğine inananlar var," dedi Hayden, gözlerinde babasını kışkırtırken gördüğü bir parıltıyla. "Çünkü Lord Elgin'in onları çaldığını iddia ediyorlar. çürüsünler. Burada çok daha güvendeler."

Jamie sakince onunla yüzleşti. "Eski eserlerin çıkarıldıkları ülkede kalmasını sağlamak için yasalar çıkarılıyor. Bu, hırsızların bunları turistlere ve koleksiyonculara satmasını engellemiyor."

"Tekrar söylüyorum, bu müzede, Amerika'daki Metropolitan'da ya da Louvre'da çok daha güvenlidir." Hayden çenesini uzattı. "Bütün bu şeyleri buraya taşımamış olsaydık, sonsuza dek kaybolabilirlerdi. Yazık olurdu, değil mi?"

Jamie ellerini iki yana açtı. "Geçmişte doğru olabilir ama zaman değişti. O ülkelerdeki insanların onları kendi ülkelerinde görebilmeleri gerekmez ?

müzeler?"

"Aynen dediğim gibi," diye araya girdi Iris. "Yunan işleri Yunanistan'a aittir." Evie'nin uyarıcı bakışlarını yakalayınca sözünü yarıda kesti. Iris, Hayden'la yeni bir tartışmaya girerse her şeyi ele verebilirdi.

Hayden onu görmezden geldi. "Buna babanın koleksiyonu da dahil mi?" diye sordu Jamie'ye, bakışları meydan okurcasına. "Senin argümanına göre, tüm Ming parçalarını Çin'e geri göndermeli."

BÖLÜM 9

Evie Jamie'nin durgunlaşmasını izledi. Onu gözlemledikçe, başkalarına göstermeyi sevdiği nazik, iyi huylu adamın bir cephe olduğunu fark etti. Bu görüntünün ardında, aptallıktan hoşlanmayan, zorlu bir adam yatıyordu.

Jamie, Hayden'ı kolayca kucağına alabilir ve iri ellerinin arasında ezebilirdi. Bunu yapmamayı seçti, halka açık bir müzede oldukları için değil, kendi seçtiği için.

Jamie'nin gözlerindeki sert ışık gölgeli galeride titriyordu. Evie, o bakışların *kendisine* odaklandığı anı hatırladı; damlayan, öfkeli Jamie nehirde tırmanmış ve ona o sert, talepkâr öpücüğü vermişti.

Jamie sessizce Hayden'a, "Babam Çin'deki bilginleri iyi tanır," dedi. "Satın aldığı her kâse ve tarihi hakkında her şeyi biliyorlar. Düzenli olarak yazıyorlar. O adamlar kâselerin nerede olduğunu biliyorlar ve eğer isterlerse babam hepsini Çin'e geri götürmekten mutluluk duyacaktır."

"Bilginler mi?" Hayden kahkahalarla güldü. "Yani imparatorla kanka değil mi?"

Şaka yapıyordu ama Jamie gülümsemedi. "Şu anda imparator kendi sarayında bir tutsak. İçimden bir ses hanedanlıklarının çok uzun sürmeyeceğini söylüyor."

Hayden tartışmaya devam etmek için ağzını açtı ama Evie iki adamın arasına girdi. Jamie'nin bakışlarını yakaladığında teni karıncalandı.

"Sorularına cevap vermek zorunda değilsiniz Bay Mackenzie," dedi. "Bay Atherton kaba davranıyor ama nedenini anlayamıyorum."

Jamie'nin tehlikeli ifadesi yumuşadı. "Tavus kuşları kadınlar yakınlarındayken çalım atar, Bayan McKnight."

Iris onun cevabını beğenerek güldü ama Evie öfkeyle nefes verdi. "Tavus kuşları," dedi. "Bu çok yerinde bir karşılaştırma. Sergilere bakmaya *devam edebilir miyiz?*"

Uzaklaştı ve kararlı adımlarla ilerlemeye başladı.

Dün, Evie'nin babası genel olarak İskoçları, özel olarak da Mackenzie'leri küçümsediğinde Hayden Jamie'yi savunmuştu. Ama bugün

Hayden, Jamie ve onun İskoçluğuyla dalga geçmeye karar vermişti, nedense Jamie de bunu yapıyordu.

Belki de Hayden kendini içinde bulduğu her tartışmada karşı tarafı tutmayı seviyordu. Karşı tarafın kendini haklı çıkarmak için çırpınısını izlemek hoşuna gidiyor gibiydi. Evie'yle yaptığı bazı konuşmalar da bu şekildeydi. Neden bunu daha önce fark etmemiştir?

Iris'in kolundan tuttu ve arkadaşını galeriye doğru götürdü, beyler arkada kaldı.

"Burada değil," diye fısıldadı Iris.

"Anlıyorum," diye fısıldadı Evie. "Ya da daha doğrusu, görmüyorum." En azından Iris'in ona gönderdiği resme benzeyen bir şey yoktu.

"Bay Mackenzie'nin bahsettiği bodrumda olmalı," diye devam etti Iris endişeyle. "Orada sıkışıp kalmış."

Evie, Iris'in bileğini sıktı. "Hayır, bu iyi bir şey. Eğer mahzende bir kutunun içinde duruyorsa, gözden kaçmayacaktır. Belki de on yıllarca."

"Evet, ama onu nasıl bulacağız? Eğer bu binadaysa bile. Müzenin başka depoları da var, değil mi?"

"Her seferinde bir şey hakkında endişelenelim. Önce mahzene girmenin bir yolunu bulalım."

"Bay Mackenzie yardım edebilir mi?"

Evie adımının ortasında durakladı. "Jamie mi? Yani, Bay Mackenzie? Nasıl olur da

O mu?"

"Antik çömlekçilikten anlıyor gibi görünüyor.

neyin ne olduğunu. Ve hayatı boyunca bu müzeye geldiğini söyledi." "Evet, ama..." Evie arkalarından Jamie ve Hayden'a baktı.

şimdi de onları patlatarak sohbet ediyorlardı.

Iris, sessizliğini koruyacağına güvenebilirlerse Jamie'nin yardımcı olabileceği konusunda haklıydı. Onların sahip olmadığı kaynaklara sahip olabilirdi. Evie, Langham'daki çalışanların ona yardım etmek için nasıl çırpındıklarını hatırladı ve buradaki çalışanlarla da aynı yakınlığı kurabileceğini tahmin etti.

Ama Jamie yardım etmeyi kabul ederse, bu onlarla çok zaman geçireceği anlamına geliyordu ve Evie onun yakınlığının bu kadar farkında olmasından hoşlanmıyordu. Sinir bozucu bir sıklıkta, zihni uzun boylu bedeninin onunkinin üzerinde kıvrılışına, ağzındaki ıslak ama sıcak dudaklarına geri dönüyordu...

Hayır, ona hiç yaklaşmamalı.

Bugün Jamie'yi bir kitaplığa yaslanmış, iri ellerinde bir kitapla gördüğünde, dünyanın geri kalanı aniden yok olmuştu. Birdenbire

müze, ziyaretçilerin yankısı, Iris, onun çıkmazı. Hayden.

O anda Jamie Mackenzie'den başka hiçbir şey yoktu. Ve bu oldukça doğal görünüyordu.

Evie bunun tekrar olmasına izin veremezdi.

"Ona soracağım," diyordu Iris.

Evie dikkatini tekrar ona yöneltti. "Aman Tanrım. Hayır."

Evie, kürek takımının güzeli Iris'in oldukça inatçı olabileceğini hatırlıyordu. İnatçı, dik başlı ve korkusuz. Evie'nin onu sevmesinin tüm nedenleri.

"Risk altında olan benim babam," dedi Iris kararlılıkla. "İtibarı, görevi - bu onun hayatını mahvedebilir. Bulabileceğim her türlü yardımı kabul edeceğim. Bay Mackenzie'nin Yunan hükümetine koşup tüm olanları anlatacağından şüpheliyim."

"Ne kadar az kişi bilirse o kadar iyi," diye denedi Evie.

"Lütfen, Evie." Iris *lütfe*n dedi ama Evie, Iris'in ne de olsa kendisine ait olan bu sorun hakkında istediği kişiyle konuşabileceğini biliyordu. Evie'nin Iris'in yapmak istediği şeye engel olmak için hiçbir nedeni yoktu.

Jamie'den ve onun kendisinde uyandırdığı tuhaf duygulardan uzak durması gerekiyordu. Herhangi bir şey hissetmeyeli çok uzun zaman olmuştu ve kalbindeki bu değişimi yönetebileceğinden emin değildi.

Iris onun cevabını beklemedi. "Onunla konuşacağım." Eteklerini savurarak arkasını döndü.

Evie onun peşinden atladı. "Burada mı? Şimdi mi?"

"Tabii ki burada değil," diye tısladı Iris. "Ama evet, şimdi. Bir çay dükkânına ya da onun gibi bir yere gidelim. Duyulmayacağımız bir köşeye oturalım."

Iris beyefendilere doğru hızla ilerledi ve Evie sadece takip edebildi.

"Ne düşünüyorsun, Evie?" Hayden ona yaklaşırken şöyle dedi. "Mackenzie benim kulüplerimden birinin üyesi. Ne kadar eğlenceli, değil mi? Yemek yemeyi ve arkadaş olmayı kabul ettik."

"Oh, evet, çok neşeli," diye tersledi Evie.

Tanrım, Jamie ve Hayden bu yemekte en iyi arkadaş olmaya karar verirler mi? Hayden belki Jamie'yi düğüne davet eder mi?

Hayden'la yerleştikten sonra Jamie'nin akşam yemeğine geleceği bir gelecek hayal ediyordu. İki adam Jamie'nin ailesinin içki fabrikasından getirdiği viskiyi içerken konuşup şakalaşacak, Evie de nasıl davranması gerektiğine karar vermeye çalışarak sessizce oturacaktı.

Hayden'in gülümsemesi genişledi. "Evie bugün tam bir çapraz yama. Seyahatlerinden dolayı yorgun olduğuna şüphe yok."

Jamie'nin bakışları Evie'ye kaydı, gözlerinde anlayış vardı. "Hiç şüphesiz. Ama bugün eve yürümek ya da sıkıcı bir faytona atlamak konusunda endişelenmeyin. Arabayı getirdim."

Lanet olsun. Bu, Evie'nin dengesine son darbeyi indirecekti; Jamie'nin arabasında onun yanına binmek ya da arkasında oturup çenesinin kıvrımını, kızıl kahverengi saçlarının kalın dalgasını gözlemleyebilmek.

"Gerek yok," dedi Evie sert bir sesle. "Iris bir çayevine çekilmek istiyor. Köşede bir tane var. Gidelim mi?"

Her iki adam da konuşmadan yanlarından geçip gitti, müzenin ön kapılarının göreceli sığınağına doğru ilerlerken kalbi kararsızdı.

JAMIE, Evie'nin Great Russell Caddesi boyunca önünden ilerleyişini izledi, kararlı bir şekilde Bedford Meydanı'na, yukarıda bahsi geçen teashop'un evine gidiyordu. Etekleri sert rüzgârda dalgalanıyor, sıkı baldırlarını ortaya çıkarıyordu. Alçak Oxfordlar giymişti, ayaklarını ve ince bileklerini en cazip şekilde saran pratik ayakkabılar.

Başı yukarıda, sade şapkasının altından koyu renk saç tutamları kaçmış, elleri yumruk olmuş bir şekilde yürüyordu. Güzel bir bele doğru kıvrılan düz bir sırtı, sonra da eteğin sardığı geniş kalçaları vardı. Güçlü bacakları onu öyle kararlı bir şekilde ileriye taşıyordu ki, ona eşlik eden Atherton yetişmek için koşmak zorunda kaldı.

Jamie onun hızlanan adımlarını memnuniyetle not etti. O budala Evie'ye asla ayak uyduramayacaktı.

Atherton ona Londra'da çoğalan diğer üst sınıf aptalları hatırlatıyordu. Kendilerini şehirdeki gösterişli adamlar olarak tanıtırlar ve tehlikeli gibi davranırlardı ama çoğu saf ve zararsızdı.

Atherton kibirli, cahil ve kendi fikrinin kalabalıktaki en önemli fikir olduğunu düşünen biriydi ama en azından Evie'yi görmezden gelmiyor ya da onu küçümsemiyordu. Jamie'ye karşı kabaydı, ama bunun nedeni sürünün en iyi horozu olmak istemesiydi, aralarındaki bir yabancıya karşı yeterince yaygın bir tepkiydi.

Jamie adama karşı cömert davranıyordu, diye gözlemledi kendi kendine. Ama Atherton'ın güzel ve canlı bir kadını hak etmediğine dair inancını pekiştirmişti.

Evie gibi bir kadın.

"Ondan hoşlanmıyorsun." Jamie'ye yakın yürüyen Iris Georgiou alçak sesle konuştu. Iris genç ve hoş bir kadındı, görünüşe bakılırsa bekârdı ve Jamie ilgisini ona yöneltmeliydi. Peki neden yapmıyordu?

Kibarca kolunu uzattı. "Atherton?" diye sordu, sanki kadının kimi kastettiğini bilmiyormuş gibi.

Iris parmaklarını onun dirseğinin kıvrımına kaydırdı ama Jamie'nin kalbi Evie ona her dokunduğunda olduğu gibi deli gibi çarpmadı. "Kibarsın ama ondan hoşlanmıyorsun," dedi.

Jamie omuz silkti. "Bazılarına nasıl çekici geleceğini anlayabiliyorum." Belki de benzer mizaçtaki beyefendiler. Evie'nin onda ne bulduğu konusunda biraz şaşkıındı, gerçi Atherton Evie'ye kur yaparken iyi davranışlar sergilemiş olabilirdi.

"Sanırım," diye yanıtladı Iris kuşkuyla. "Babası tam bir saygınlık timsalidir ve bunu herkese dayatır. Bay Atherton bu konuda biraz isyankârdır ve fikirlerini ortalığa saçar." Iris, Atherton'ın Evie'nin peşinden köşeyi dönmesini izlerken ağzı açık kaldı.

"Sen de ondan hoşlanmıyorsun," dedi Jamie.

Iris başını salladı. "Evie'miz için doğru kişi olduğunu sanmıyorum." "Onu uzun zamandır mı tanıyor sun?"

"Üniversiteden beri. Gerçi onu uzun zamandır görmedim. Bay Atherton'la bir yıl önce tanıştı. Bana mektuplarında ondan bahsetti. Babasının işinde bir yeri var ama hayatının geri kalanında oraya bağlı kalmak istemiyor. Ama başka bir şey yapmayı da bilmiyor. Yeni bir şey denemiyor çünkü fakir olmaktan korkuyor. Evie bunu açıkça söylemedi ama ben onda bunu görebiliyorum."

Jamie bir babanın gölgesinde yaşamak konusunda biraz anlayışlıydı. Sadece zeki bir babası değil, hepsi bir konuda dahi olan amcaları da vardı. Jamie de bir dahi olmaya çalışıyordu ama yeteneği her neyse, onu ele geçiremiyordu. *Kendimi , tutuklatmak ya da başımı belaya sokmak dışında,* diye düzeltti.

"Evie'miz için kimin yeterince iyi olacağını düşünüyorsun?" Jamie, Bedford Meydanı'nda son bulan dar bir sokağa saparlarken Iris'e sordu.

Iris'in gözleri parladı. "Emin değilim. Belki de onunla henüz tanışmadım." Kadın güldü ve Jamie onun içini görüp görmediğini merak etti.

Evie'nin Atherton'la birlikte beklediği çay dükkânı, dört gence ilgiyle bakan orta yaşlı, orta sınıf hanımlarla doluydu

giriyor. Jamie onların Evie'nin Atherton'la birlikte olduğunu kolayca anladıklarını gördü - Atherton masaya fırladı ve Evie'yi yatıştırmak için bir gösteri yaptı. Ayrıca Jamie'nin Iris'le birlikte olduğuna da karar verdiler ki Iris bunu son derece eğlenceli buldu. Jamie kibarca onun sandalyesini tuttu ve rahat ettiğinden emin oldu, kaba davranmamaya karar verdi.

Garson kız çay ve büyük bir çörek ve kek tabağı getirdiğinde Iris sessizleşti ama bir amacı varmış gibi bir havası vardı. Evie daha da telaşlandı ve çayı dökerken sıçrattı. Atherton bu durumdan rahatsız olmayan tek kişiydi ve daha kimse yemeğe uzanmadan yarım çöreği ağzına attı.

"Yanında matara var mı?" Atherton çiğnerken masanın karşısındaki Jamie'ye sordu. "En iyi İskoç viskisiyle dolu mu?"

Aslında Jamie'nin vardı, ama kendisinin ve Atherton'ın fincanlarına doldurarak çay salonundaki kadınları üzmemek için bir neden görmüyordu.

Iris kararlılıkla Jamie'ye döndüğünde Evie sandalyesine geri çöktü ve çay fincanını sıktı. "Gerçek şu ki, yardımınızı istiyoruz Bay Mackenzie," dedi Iris sessizce.

Evie açıkça Jamie'nin yardımını istemiyordu ama Iris öyle bir hikâyeye başladı ki Jamie viskiyi ve Atherton'a olan kızgınlığını unuttu. Atherton zaman zaman hikâyeye eklemeler yapsa da Evie taş gibi oturuyordu.

Iris ve Atherton yemeklerini bitirdiğinde Jamie arkasına yaslandı. Bayanlar yemeklerini bitirirken çay dükkânı boşalmaya başlamıştı ve kısa süre sonra dördü nispeten yalnız kaldı.

"Doğru mu anladım?" Jamie hayretle sordu. "British Museum'un bodrumuna inip eski bir kavanozu çalmak, onu kâğıda sarmak ve onunla Atina'ya geri mi kaçmak istiyorsun?"

Masadakilerin baş sallamalarından anladığım kadarıyla öyle.

"Bu çok önemli Bay Mackenzie," dedi Iris. "Babam utanç içinde kalacak."

"İşte bu yüzden eski eserlerin kendi ülkelerinde kalması konusunda bu kadar kararlıydın," diye fark etti Jamie. "Baban bu kavanozu gerekirken verdi mi? Meselenin özü bu mu?"

"İyi niyetliydi." Iris üzüntü içinde oturuyordu. "İngiltere ile Yunanistan arasında bir anlaşma yapmaya çalışıyordu ve Atina'ya gönderilen bakanlardan biri çömleklere hayran kaldı. Babam ona bir alabastron hediye etmeye karar verdi."

"İzin almadan." Jamie alt dudağını çiğnedi. "Akılsızca."

"Kimse bilemezdi," dedi Iris. "Babam bunun bodrumdaki bir rafta toz içinde duran önemsiz bir parça olduğunu düşünüyordu ama İngiliz bakan etkilenmişti. Öyle de olmalıydı. Atinalı bir gazeteci, eserlerini imzalayan az sayıdaki zanaatkârdan biri olan Kontos'a ait kırmızı figürlü bir alabastronun izini eski eserler bölümündeki bir depoda buldu. Gazeteci kavanozu görmeye gittiğinde kavanoz yerinde yoktu. Departman sadece yanlış yere konulduğunu düşünüyor, ancak ellerinde hiç olmadığını fark ettiklerinde ..."

"Ortalık kalkacak," diye bitirdi Jamie. "Zavallı baban."

Iris mutsuz bir şekilde, "Eğer biri babamın kavanozu bir İngiliz yetkiliye teslim ettiğini öğrenirse, işi biter," dedi. "Her şeyi itiraf etmek istedi ama onu benimle Londra'ya gelmeye ve kavanozu geri almaya ikna ettim. Bakan ne yazık ki yardımcı olmadı. Kavanozu British Museum'a bağışladığını söyledi ve konu kapandı. Müze bizim gördüğümüz kadarıyla kavanozu sergiye bile koymadı ve şu ana kadar ne olduğunu bildiklerine dair hiçbir işaret vermediler. Müze müdürlerine olanları açıkça anlatmaktan ve alabastronu geri istemekten korkuyorum, çünkü hikaye ortaya çıkacak babam aynı şekilde mahvolacak. Zaten büyük ihtimalle onu vermeyecekler." Sözlerini kederli bir şekilde bitirdi.

Jamie bakışlarını Evie'ye çevirdi. "Peki senin tüm bunlarla ne ilgin var McKnight?"

Atherton Evie'den önce cevap verdi. "Bayan Georgiou Evie'nin yardım edebileceğini düşündü. Böylece Evie New York'tan döndüğünde buluşmak üzere sözleştiler. Evie'nin aklına onu geri çalmamız gerektiği gibi çılgınca bir fikir geldi." Atherton çay fincanını kaldırdı, gözleri dans ediyordu. "Ne eğlenceli."

Jamie üçünü de gözlemledi -Iris umutlu, Atherton eğlenmiş ve Evie sıkıntılıydı. Jamie, Evie'nin kendisine söylemelerini istemediğini fark etti. Bu yüzden sinirliydi ve sokak boyunca uzun adımlarla yürüyordu.

"Tam olarak neden bana sırrını açtın?" Jamie sordu. "Benden ne yapmamı bekliyorsun?"

Atherton sırtıttı. "Onu çalmamıza yardım edin, tabii ki."

BÖLÜM 10

Jamie üçüne de şaşkınlıkla baktı. "Neden yardım edebileceğime inanıyorsunuz?"

Direnişi göstermelikti. Akıllarında ne olduğunu anlar anlamaz, Evie'nin hemen yanında yer almaya karar vermişti. Saçma bir fikirdi ama Evie'nin yanında kendisi olmadan bu riske girmesine izin veremezdi.

Iris grup adına cevap verdi. "Çünkü müzedeki insanları tanıyorsunuz. Ve antika çömlekler hakkında - doğru eşyayı geri götürdüğümüzden emin olmamıza yardımcı olabilirsiniz."

Jamie yüzünü buruşturdu ve kaşlarını ovuşturdu. "Lütfen bana bu kavanozun neye benzediğini bile bilmediğini söyleme."

"Bir çizimim var," dedi Iris. "Ve biraz bulanık olsa da bir fotoğraf. Kendim hiç görmedim, hayır."

"Etiketli olduğunu umuyoruz," diye araya Evie.

"Umarım öyledir..." Jamie inledi. "Lanet olsun." Elini yüzünden çekti. "Planın nedir?" diye sordu ihtiyatla.

Atherton hevesle öne doğru eğilerek, "Yeterince kolay," dedi. "Müze kapanana kadar bekleyin. Bir arka pencere bulun - eski bir bina ve eminim bir tanesini zorla açabiliriz. Bayan Georgiou kavanozu bugün sergilenirken görmedi, biz de görmeyeceğinden şüpheleniyorduk ama kontrol etsek iyi olur diye düşündük. Depoda olmalı, o yüzden bulana kadar etrafı araştıracağız. Gece yeterince sessiz olur. Muhafızlar sadece müzenin ana bölümünde devriye geziyor olacaklar."

"Oh, öyle mi?" Jamie hayretle söyledi. "On binlerce ürünün bulunduğu depolarda dolaşıp otunuzun etiketli olmasını mı *umuyorsunuz*? Bu arada biri arka pencereden tırmanan dört kişiyi görünce polisi arıyor. Aramak için fazla zamanınız olmayacak, inanın bana. Bodrumdaki odalarda kimlerin olacağını kim bilebilir? Araştırmacılar ve arkeologlar tuhaf saatler geçiriyor."

"Evet, bütün bunları düşündüm," dedi Evie, kendi görüşlerini savunmuş ve kaybetmiş biri havasıyla.

"Alabastronu nasıl taşımayı planlıyordun? Paltonun altına koyup pencereden geri mi tırmanacaktın? Sonra ne olacaktı? Faytona mı? Onu bir

Metro istasyonu mu?"

Karşılıklı bakışmalardan, akıllarından geçen şeyin tam olarak bu olduğu anlaşılıyordu.

Jamie onlara acıyarak baktı. "Bana gelmeye karar vermenize sevindim. Hırsız olarak becerileriniz kesinlikle eksik."

"Öyle mi?" Atherton biraz öfkeyle söyledi. "Ve bunda iyi misin?"

"Diyelim ki hayatımda bazı dar yerlerden sıyrıldım. Bunu düşünmeme ve senin pervasız planından daha iyi bir plan yapmama izin ver. En azından ulaşımı ben sağlayacağım. Kuzenim bana arabalarından ödünç verecek."

Iris umutlu görünüyordu ama Atherton alay etti. "Herkesin dikkatini çeken gürültülü, tıktırlı bir makine mi? Sen onu çalıştırırken kaçışımıza ara verelim mi?"

"Şart değil." Jamie onlara bilgece bir gülümseme verdi. "Taşımayı bana bırakın. Bayan Georgiou, kavanozun resimlerini ödünç alabilir miyim? Londra'daki herkesin ilgisini çekmeden nerede saklanabileceğini bulmaya çalışacağım."

"Evet, elbette." Iris elindeki gevşek çantayı karıştırmaya başladı ve birkaç ince kâğıt çıkardı. Evie kâğıtları ondan aldı, katladı ve Jamie'ye uzatırken parmaklarının birbirine değmemesine dikkat etti.

Jamie sayfalara bakmadan cebine sokuşturdu. "Teşekkür ederim. Bu etkinlik ne zaman gerçekleşecek?"

Evie ve Iris birbirlerine baktılar. "Yakında," dedi Evie. "Iris babasının ne zaman Atina'ya geri çağrılacağını ya da ne zaman suçluluk duygusuyla oradan kaçacağını bilmiyor. Bunu Pazartesi gecesi düşündük."

Cumartesi günüydü. "Hayır," dedi Jamie kararlılıkla. "Eğer işleri aceleyle getirirsen, yanlış giderler. Bana araştırma için zaman ver. Kavanozu cam kırmadan kendim bile getirebilirim."

"Bu harika olurdu," dedi Iris rahatlayarak.

Atherton bu senaryoda hayal kırıklığına uğramış görünüyordu ama bu muhtemelen uzun zamandır parçası olduğu en heyecan verici olaydı. "Sanırım haklısın Mackenzie. Pekâlâ, siz bir şeyler bulun, biz de raporunuzu bekleyelim."

"Daha akıllıca." Jamie çay fincanının kenarında gezindi. "Tek bir soru. Neden bana güvenmeye karar verdin? Doğruca müze yetkililerine, ilgili bakana ya da Bakanlar Kurulu'nda beni dinleyecek herhangi birine gidebilirdim."

"Sen Evie'nin bir arkadaşısın," dedi Iris hemen.

"Ayrıca sen bir Mackenzie'sin," diye araya girdi Atherton. "Dük amcanın elinden geldiğince hükümetimizi zor durumda bırakacağını herkes bilir. Ayrıca bir iki kez dünyayı dolaşıp umutsuz davalara yardım ettiğini de duydum."

Demek Atherton Jamie'nin geçmişini araştırmıştı, öyle mi? Jamie ona sırtıttı. "Bunun umutsuz bir dava olduğunu mu düşünüyorsun?"

Atherton güçsüzce güldü. "Umarım öyle değildir."

"Henüz bir tane bile kaybetmedim." Jamie fincanını kaldırdı. "Buna içelim dostlarım."

Fincanları tıkırdattılar ve çayı yudumladılar, Evie sonunda rahatlamıştı. Grubun Jamie'ye güvenmesi için tek başına bir neden ortaya koymamıştı.

"Seni bundan vazgeçirmeme izin verecek misin?" Jamie, çay dükkanından çıktıklarında Evie'ye sordu. Bu kez Atherton Iris'e eşlik etti ve Jamie'yi Evie'ye kolunu uzatması için bıraktı.

"Hayır." Evie parmaklarını Jamie'nin dirseğine hafifçe dayadı ama Jamie'nin içinden geçen kıvılcım onu yakalayıp en yakındaki arabaya atlamak, dizginleri şoförden almak ve onunla birlikte buradan uzaklaşana kadar durmamak için can atmasına neden oldu.

Jamie vahşi dürtüsünü yatıştırarak bir nefes aldı. "Keşke benim için müzelere girmeyi düşünen arkadaşlarım olsaydı."

"Iris'in babası her şeyini kaybedebilir. Rakiplerinden herhangi biri tarafından örnek gösterilebilir. Bütün aile rezil olabilir, bu da Iris ve kız kardeşleri için işleri çok zorlaştırır." Evie içini çekti. "En güvenli yol alabastronu geri vermek ve bu işi bitirmek."

"İçinde bulunduğu durumu anlıyorum." Jamie elini Evie'nin elinin üzerine koydu ve Evie hızla geri çekildiğinde duyduğu pişmanlığı gizledi. "Bu kavanozun ne halt olduğunu gidip vermeden önce öğrenememiş olması çok yazık."

"Evet, Iris babasına çok kızgın." Evie sert adımlarla yürüyordu, kolları artık iki yanındaydı. "Görünüşe göre her şeyi kaprislerine göre yapıyor. Iris'i İngiltere'deki okula göndermesi bile bir hevesti ama bunu yaptığı için mutluyum."

"İyi arkadaşlar bir hazinedir," diye onayladı Jamie. "Seninkiler nerede?" Evie ona aniden sordu.

Jamie gözlerini kırptırdı. "Pardon?"

"Kız kardeşlerimin yanı sıra çok değerli arkadaşlarım var. Seninle her karşılaştığımda yalnızdın."

Jamie bir acıyı gizledi. "Eğer bilmek istiyorsan, bir sürü arkadaşım var. Şu anda dünyanın dört bir yanına dağılmış olduklarını kabul ediyorum. Birkaçı öldü."

"Ah." Evie'nin sesi değişti. "Özür dilerim."

"Olur böyle şeyler." Jamie, bahsettiği umutsuz davalarda öldürülenleri düşünmekten vazgeçti. "Kimse ölümsüz değildir. Ama benim için üzülme. Çok geniş bir aileden geliyorum ve kuzenlerimle birbirimize çok yakınız. Ne kadar sinir bozucu olurlarsa olsunlar."

Evie'nin yüzü gülümsemesiyle birlikte yumuşadı. "Gavina gibi.

Onunla tanıştım." "Tanıştın mı?" Jamie'nin ilgisi canlandı. "Ne zaman? Cambridge'de mi?"

"Hayır. Langham'da kaldığımız gece. Bir şey aramak için uğramış ve bizi orada bulmuş."

Jamie'nin ilgisi kısa sürede huzursuzluğa dönüştü. "Şimdi mi?"

Bir şey aramak için uğramıştı, değil mi? Bu koca bir yalan kokuyordu. Jamie o gece, Langham konusunda kaçamak cevaplar verdikten sonra Alec'in ondan ne kadar çabuk ayrıldığını düşündü. Jamie, kurnaz kuzeninin Gavina'yı casusluk yapması için gönderdiğine bahse girdi.

Kadının neden ona suçlamada bulunmadığını merak etti ve Evie konusunda neden kaçamak davrandığını öğrenmek istedi. Tedbir mi? Gavina'yla bağdaştırılabilecek bir kelime değildi.

"Onunla tanıştığıma memnun oldum," diyordu Evie. "Onu oldukça hoş buldum."

Oh, Gavina hoş biri olabilir. Ya da ruh haline bağlı olarak Londra'daki en tehlikeli kadın.

"Ona selamlarınızı iletceğim," dedi Jamie. *Onu gördüğümde ve elimi sıkıldığımda*

On

u. "Yap. Onunla tekrar görüşmekten mutluluk duyarım."

Evie o kadar memnun görünüyordu ki Jamie ne olduğunu açıklamaya cesaret edemedi.

Gavina gerçekten ne yapıyordu.

Diğerleri onları beklemek için durmuştu. "Nerede bu meşhur araba?" Atherton hevesle sordu.

"Gerek yok," dedi Evie çabucak. "İşte bir fayton." Şoföre el salladı. "Ayrıca, annen ve baban beni arabaya bindiğim için çoktan uyardılar Hayden, onları gücendirmek istemem."

Atherton'ın pişmanlığı açtı ama Evie ailesinden söz edince gözleri parladı. Belli ki o da bir ders daha dinlemek istemiyordu.

Taksi durduğunda Jamie, "Pekâlâ, sizi yalnız bırakayım," dedi. "General siz olduğunuza göre size rapor vereceğim, McKnight."

Atherton ona sinirli bir bakış fırlattı; herhalde general olmak istiyordu, zavallı herif.

"Teşekkür ederim, Bay Mackenzie." Iris'in sözleri samimiydi. "Çok naziksiniz."

"Evet, teşekkür ." Evie de arkadaşını yineledi. "Ben de Bay Evie ile kalıyorum."

Athertonun ailesine, yani ikimize de haber gönderin."

Jamie, Atherton'ın hizmetkârlarına verilen bir mesaja güvenilebileceğinden emin değildi ama elinden geleni yapacaktı.

"Yakında benden haber alacaksın," diye söz verdi Jamie.

Iris'i taksiye bindirdi ve Evie'ye yardım etmek için atlamadan önce uzaklaştı, bunu onun sıcaklığına yakın kalmak için bir bahane olarak kullandı. Atherton ona yardım ederken yüzünde beliren zayıf veda gülümsemesi kalbine dolandı ve orada düğümlendi.

MAC MACKENZIE, karısı Isabella ve ailesiyle birlikte Kuzey Audley Sokağı'ndaki yüksek bir konağında yaşıyordu. Bir zamanlar Mount Sokağı'nda görkemli bir evi vardı ama evliliklerindeki sorunlar ve ardından çıkan bir yangından sonra Mac, Isabella ile birlikte Kuzey Audley Sokağı'na taşınmıştı. Karmaşık bir ilişkileri olmuştu ama artık her şey yolundaydı.

Jamie öğleden sonra geç saatlerde evlerine geldi ve Mac'in stüdyosunda olduğunu söyleyen bir uşak tarafından içeri alındı.

Bu da evin en tepesine tırmanmak anlamına geliyordu ve Jamie ağır adımlarla merdivenleri çıkmaya başladı.

Jamie ikinci kattan inerken kızıl-sarı saçlı genç bir kadınla karşılaştı. Üzerinde kabarık kollu beyaz bir tenis elbisesi vardı, eteği yumuşak, alçak topuklu ayakkabılarını ortaya çıkaracak kadar kısaydı.

"Nereden çıktın Jamie?" diye sordu neşeyle.

Aimee Mackenzie, Jamie'den üç yaş büyüktü ve neredeyse altın sarısı olan ela gözleri vardı. Aimee'nin kan bağı olmamasına rağmen

Zalim koşullardan uzakta bir çocuk olarak evlat edinilmişti - insanların kökenleri hakkında fısıldamasına neden olacak kadar Mackenzie'lere benziyordu.

"Londra sokaklarının gri taşları," dedi Jamie. "Mac Amca ayak bileklerini göstererek dışarı çıktığını biliyor mu?"

"Pish." Aimee ona güldü. "Oyun için arkadaşlarımla buluşacağım ve bir erkeğin ayak bileklerinden heyecan duyması için çok yaşıyım."

Aimee hiç de yaşı değildi ve oldukça güzeldi. Ancak bilinmeyen geçmiş, Londra'daki züppelerin oğullarını ona evlenme teklif etmemeleri konusunda uyardıklarına neden olmuş, bu da Jamie'yi söyleyebileceğinden çok daha fazla tedirgin etmişti.

Jamie umursamaz bir tavırla omuz silkti. "İyi bir lob vuruşu yap ya da teniste ne yapıyorsan onu yap."

"Umutsuz vakasın. Senin için arkadaşlarımı selamlayacağım. Yarısı sana aşık, nedenini Tanrı bilir." Aimee beyaz bir girdap içinde, hafif ayaklarının üzerinde zıplayarak yanından geçti.

Mac'in stüdyosuna giden merdivenleri çıkarken Jamie, kadınların ona gülme günüydü, diye düşündü.

Jamie merdivenin tepesindeki küçük sahanlığa açılan kapıyı çalmaya zahmet etmedi. Mac Amca onu asla duymazdı. Londra'nın kasvetini delip geçen güneş ışığını içeri alan tavan pencereleriyle iyi aydınlatılmış geniş bir odaya adım attı.

Mac her zamanki resim kıyafetini giymişti; saçında ekose bir fular, kalçalarına rahatça asılmış bir iskoç eteği, ayakları çıplak ve boyayla kaplı. Bugün ayrıca boynuna bol gelen bir resim önlüğü giymişti. Henüz onu yırtıp odanın bir ucuna fırlatacak kadar çıldırmamış olmalıydı.

Tuvaline parlak kırmızı boyayı sürmeden önce bir an kaşlarını çatı. Jamie resmi bu açıdan göremiyordu ama palette, Mac'in önlüğü ve eteğinde bile bolca kırmızı, sarı ve turuncu vardı.

Jamie kendini tanıtmaması, Mac Amca'ya ne resmi yaptığını sormaması ya da onunla herhangi bir şekilde konuşmaması biliyordu. Sarkık minderleri olan eski kanepeye doğru yürüdü ve kendini kanepeye bıraktı.

Mac boyayı kesmeye devam etti, bir yandan da eserine bakıyordu. Jamie bir gazete aldı, muhtemelen Isabella Teyze'ninkilerden biriydi ve beklerken gazeteyi karıştırdı.

Hayatı boyunca bu odada o kadar sık bulunmuştu ki, burası ikinci evi gibiydi. Çocukken üç kuzeniyle (Aimee, Eileen ve Robert) burada oynarken, Isabella Teyze de tam bu kanepeye uzanmış, kitap okuyor, çocuklara göz kulak oluyor ve bıyık altından mırıldanıyordu.

Jamie böyle şeyleri anlayabilecek yaşa geldiğinde, Mac ve Isabella'nın bazen kendilerini buraya kapatıp kapıyı kilitlediklerini, Mac'in de Isabella'nın çıplak resimlerini yaptığını öğrenmişti. Eileen bunu ona utanç dolu bir ses tonuyla anlatmıştı ama Jamie, anne babası olmadıkları için bunu eğlenceli bulmuştu.

Okuduğu gazete yakın tarihli bir gazeteydi. Jamie kendini, mirasçı Imogen Carmichael'ın *Baltık* gemisinden indikten sonra rıhtımda dururken çekilmiş büyük bir fotoğrafına bakarken buldu.

Manşetler her zamanki saçmalıklardı: *Amerikalı varis evlilik mutluluğu için denizleri aşıyor. Bir dükü olacak mı? Bir kont mu? Belki de bir prens?*

"Güzel kız." Mac Amca şimdi elinde paleti ve fırçasıyla kanepenin ucunda duruyordu. "Zavallı şey. Yine de harika bir fotoğrafın var."

Mac iri bir eliyle sayfayı çevirdi ve Jamie'nin dev geminin iskelesine doğru dönmüş, aynı büyüklükte bir fotoğrafını ortaya çıkardı. Bayan Carmichael bu fotoğrafta görünmüyordu ama fotoğrafların çekilme şekli Jamie ve Bayan Carmichael'ın kalabalığın arasından birbirlerine bakıyormuş gibi görünmelerine neden olmuştu.

Kilmorgan Dükü'nün en seçkin yeğeni Bay Jamie Mackenzie, Baltık'in ve çok özel yolcusunun gelişini büyük bir ilgiyle izliyor.

Jamie, cihazını hemen yanına kurmuş olan fotoğrafçıyı hatırladı. İnledi ve kâğıdı bir kenara fırlattı. "Lanet olsun. O fotoğrafçıyı bir daha görürsem içini dışına çıkaracağım."

Mac kıkırdadı. "Bu Mackenzie'lerin laneti. Hakkımızda skandala dönüşebilecek her türlü lezzetli haber gazetelerde yer alıyor."

"Seni eğlendirebildiğime sevindim, Mac Amca."

"Seni korkutmalarına izin verme." Mac altın rengi gözleri dans etse de gülümsemesini kaybetti. "Teyzen daha çok diğer taraf için endişeleniyor. Genç hanımın kalbinin senin tarafından kırılmasından korkuyor."

"O lanet kadını tanımıyorum bile." Jamie öfkeyle kâğıdı fırlatıp attı. Yere düştü ve hareketsiz kaldı.

Mac kanepenin diğer ucuna çökerek uzun bacaklarını uzattı. "Langham'da kalıyor ve sen de geçen gün oraya gittin."

"Gavina da öyle. Neden bir gazetede bununla ilgili bir dizi fotoğraf yok?"

"Hmm. Bazı çok bohem gazetelerde olabilir. Yani varisin peşinde değilsiniz?"

Jamie ısrarla, "Hayır," dedi.

"Ah." Mac başını ovuşturdu, mendiline sarı bir boya lekesi bulaştı. "Ona nasıl kur yapacağın konusunda benden tavsiye istemeye geldiğini sanmıştım."

"Ha. Kadınlara nasıl kur yaptığını biliyorum. İlk balolarına davetsiz gelir ve o gece onlarla kaçarsın."

Mac'in yüzünde bir sırıtma belirdi. "İşe yaradı, delikanlı. İşe yaradığını biliyorsun. Artık çok güzel bir karım ve üç sevimli çocuğum var. Bunu söylediğimi Robbie'ye söyleme. Kendisine sevimli denmesinden nefret eder."

Jamie hiç eğlenmeden, "Sırrın benimle güvende," dedi.

Mac ani bir kurnazlıkla onu inceledi. Bir anda dikkatsiz, yalınayak bir ressamdan, Jamie'nin hiçbir şeyi yanına bırakmayan, büyük bir kavrayışa sahip bilge bir adama dönüşebiliyordu.

Mac, "Gazetelere çıktığında genellikle rahatsız olmuyorsun," diye gözlemledi. "Gülüyorsun. Şimdi hırlıyor ve huysuzlanıyorsun. Neden?"

Çünkü Evie o fotoğrafları görüp yanlış bir sonuca varabilirdi. Adamın Bayan Carmichael'a vurulduğuna zaten yarı yarıya ikna olmuştu. Evie'nin buna inanmasını istemiyordu, yoksa *ona* karşı olan niyetine güvenmeyebilirdi. Jamie onun kendisine şüphe duymadan güvenmesini istiyordu.

Makale Bayan Carmichael için de adil değildi. Gazetelerin onu eşleştirmekte ısrar ettiği bu dağınık İskoçyalı'nın kim olduğunu merak ediyor olmalıydı.

"Rıhtımdaki fotoğrafçı beni rahatsız etti, hepsi bu," dedi Jamie. "Yüzsüz herif."

"Anlıyorum." Mac bu açıklamaya inanmadı ama Jamie ayrıntıya girmeye niyetli değildi. Buna gerek yoktu -Gavina er ya da geç Evie'nin Langham'daki hikâyesini yayacaktı.

Jamie'nin Evie'yle fotoğrafını çekmek için mükemmel bir fırsat yakalamış olan fotoğrafçı şapşalın *bunu* basmamış olması ilginçti. Çünkü Evie gazetelerin gözünde bir hiçti. Lanet olası aptallar.

"Sana sormaya geldiğim şey Yunan çömlekleri," dedi Jamie, amacına dönerek. "Ya da alabastronlar. Özellikle de bir tanesi."

Mac gözlerini kırptırdı. "Yunan..."

"Antikalar. Üzerinde kırmızı figürler olan siyah olanlar. Değerliler, değil mi?"

Mac dirseklerini dizlerine dayayarak Jamie'ye baktı. "Ne diye bana Yunan çömleklerini soruyorsun? Ben uzman değilim."

"Küçükken beni onları görmeye sürüklemiştin," dedi Jamie sabırsızlıkla. "Sanatla iç içe olmamın ne kadar önemli olduğunu anlatıp dururdun."

"Bu önemli. Ama Yunan sanatı hakkında üstünkörü bir bilgim var. Diyelim ki okulda dikkatli değildim."

Doğru, Mac vahşi ve kaygısız bir genç adamdı, Eduard Manet ve Berthe Morisot'nun dizinin dibinde resim öğrenmek için fırsatını bulur bulmaz kaçmıştı.

"Pekala o zaman, bir şeyler bilen *birini* tanıyacaksınız."

Mac'in gözleri kısıldı. "Bana Yunan alabastronlarına olan ani hayranlığından bahsedecek misin?"

"Öyle olduğumu sanmıyorum. En azından şimdi." "Mmm."

Mac onu incelemeye devam etti ama Jamie'nin Mac Amca'da sevdiği şey onu yargılamamasıydı. Cameron Amca, Jamie itiraf edene kadar homurdanır ve tehdit ederdi, Hart Amca ise Jamie'nin ya ona her şeyi anlatmasını ya da başka bir yerde olmak için ani bir bahane bulmasını sağlayan altın gözlü bakışlarıyla onu sıkıştırırdı.

Mac değerlendirdi ama düşüncelerini kendine sakladı.

"Muhtemelen bir uzman bulabilirim. British Museum'un tozlu bağırsaklarında çalışan bir arkadaşım var-"

"Hayır. Oradan değil." Jamie'nin bodrumda aradığı şeyin farkında olan bir adam, Jamie'nin planı gerçekleşirse onun yokluğunu fark ederdi.

Mac'in kaşları düştü. "Pekâlâ, Clive Blackstone var ama o da havasızın teki. Yine de çanakla çömleği ayırt edebiliyor."

"Ben sadece genel bilgi arıyorum," dedi Jamie. Mac'i bu sessiz sorgulamadan neyin vazgeçireceğini düşündü. "Bir bayanı etkilemek istiyorsun."

Mac'in ifadesi hafifledi ama Jamie gözlerinden açıklamanın pek de doğru olmadığını görebiliyordu.

"Sen baştan aşağı bir Mackenzie'sin. Boş ver, ben Blackstone'u bulurum, o da sana ders verir. Bu genç kadını etkilemek için ne kadar zamana ihtiyacın var?"

"Ne kadar erken olursa o kadar iyi." Jamie ayağa kalktı. "Yarın mı?"

Mac hafifçe ayağa fırladı. "O zaman yarın. Şimdi dikkatimi dağıtmayı bırak. Gölgelemleri doğru düzgün alamıyorum."

Mac harika bir ressamdı ve Jamie'nin, bitirdiğinde gölgelerin şimdiye kadar yapılanların en iyisi olacağından hiç şüphesi yoktu. Jamie onun yanından geçip gitti, yarı bitmiş haliyle bile inanılmaz güzel olan tabloya bir göz attı ve oradan ayrıldı.

EVIE birkaç sabah sonra Atherton'ların kahvaltı masasındaki yerine gelen notu açtı ve altındaki karalanmış *JM*'ye bakarken kalbi daha hızlı çarpmaya başladı.

Amenhotep III, Perşembe, altıda. Yak şunu.

Çok melodramatik, diye düşündü Evie sandalyesinden kalkıp yemek odasındaki şömineye doğru ilerlerken. Gazetesine gömülmüş olan Sör Hector, Evie'nin notu alevlere bıraktığını ve kül oluşunu izlediğini fark etmedi.

Jamie'nin baş harfleri, ani bir alev patlamasıyla yok olduklarında sonuna kadar sabit kaldılar.

BÖLÜM 11

A Perşembe akşamı saat beş buçukta, Evie British Museum'un Mısır sergiler arasında geziniyor, saatine çok sık bakmamaya çalışıyordu. Jamie'nin şifreli notu, onunla saat altıda müzede, devasa Amenhotep III heykelinin -ya da en azından Amenhotep'in başının ve kolunun- yanında buluşması gerektiğini söylüyordu.

Evie soğukkanlılıkla galerideki sergilere bakıyor, yavaşça firavunun devasa başını tutan dev sütuna doğru ilerliyordu. Jamie görünürde yoktu.

Müze yakında ziyaretçilere kapanacaktı. Dışarıda ince bir yağmur yağıyor, sis yükseliyordu. Bay Mackenzie ortaya çıkmazsa Upper Brook Sokağı'na dönmek soğuk bir yürüyüş ya da fayton yolculuğu olacaktı.

Evie taş bir lahdin yanına gitti, üzerindeki hiyeroglifleri inceledi ve eser hakkında her şeyi anlatan kartı okuyormuş gibi yaptı.

Bir adam galerilerin kapanacağını söyledi. *Lütfen, bayanlar ve baylar, kapılara doğru ilerleyin ve paltolarınızı ve şemsiyelerinizi almayı unutmayın. İyi akşamlar.*

Evie paltosunu vestiyere bırakmamıştı, şemsiye de getirmemişti. Sanki vestiyerdeki kuyruğun azalmasını bekliyormuş gibi galeride oylanmak için hiçbir mazereti yoktu.

Amenhotep'in kaidesine ulaştı ve yanında uzanan granit kola ilgi gösteriyormuş gibi yaptı. Gerçekten de oldukça muhteşemdi; pembe, siyah ve beyaz benekli bu çok sert taşa mükemmel bir şekilde yontulmuştu. Zanaatkârlar oldukça yetenekliydi.

İyi geceler, bayanlar ve baylar.

İnsanlar galeriye girip çıkıyordu ve çok geçmeden muhafızlar geride kalanları dışarı çıkarmak için gelecekti. Evie, Amenhotep'in sütununun arkasına kayarak neden diğer konuklarla birlikte dışarı çıkmadığına dair bir bahane aradı.

Koluna bir el indiğinde bir çığlığı bastırdı. Evie, takım elbisesi ve eteğinin üzerine dökümlü siyah bir palto giymiş olan Jamie'yi görmek için döndü.

"Bu taraftan, genç kız," dedi nefesinin altından.

Onu insan seline karşı çekerek daha boş bir galeriye, sonra da köşeyi dönerek karanlık bir koridora götürdü. Burada bir kapı onun dokunuşuyla açıldı ve Jamie Evie'yi alacakaranlık ve yağmurla kararan küçük bir odaya çekti.

"Ne yapıyoruz biz?" Jamie sessizce kapıyı kapattıktan sonra Evie fısıldadı.

"Saklanmak." Jamie kaşlarını çatarak ona baktı. "Bayan Georgiou ve Atherton nerede? Burada yalnız kalmanızın bir sakıncası yoksa onları getireyim."

Evie başını salladı. "İkisi de benimle gelmedi."

Jamie'nin gözleri loş ışıktaydı. "İkisi de seninle gelmedi de ne demek?"

"Hayden'a babası bu gece onunla birlikte çalışmasını emretti," dedi Evie, ağzı sıkı bir şekilde. "Bana eşlik etmek için hiçbir mazeret uyduramazdı, babası da kabul etmezdi zaten. Sör Hector, Hayden veremin son sancılarını çekse bile onu bırakmazdı."

Evie kızgınlığını bastıramadı. O ve Hayden, Jamie'nin planları hakkında spekülasyon yapmaktan, onun ne yapmak istediğine dair çılgınca tahminlerde bulunmaktan zevk almışlardı. Bu gizli heyecanı paylaşırlarken Evie kendini Hayden'a hiç olmadığı kadar yakın hissetmişti.

Sonra Hayden bu sabah babasının bu akşam yardım etmesi için ısrar ettiğini açıkladı. Evie üzüntüyle ona Jamie'ye yazıp planı ertelemesini söylemişti ama Hayden ona devam etmesini, alabastronu getirmesini ve bu işi bitirmesini tembihlemişti. Evie'nin Jamie'yle yalnız buluşmaya ikna olması uzun zaman almıştı ama bunun alabastronu almak için en iyi, belki de tek şansları olacağından korkuyordu. Risk almaya ve kendini Jamie'den uzak tutmaya karar vermişti.

"Sana karşı dürüst olmalıyım, genç kız." Jamie onun düşüncelerini böldü. "Atherton'un işimize yarayacağından emin değilim. Peki ya Bayan Georgiou? Bu onun savaşı."

Evie başını salladı. "Gelmesini yasakladım. Eğer ben ya da sen yakalanırsak, bu gençlerin can sıkıntısından kurtulmak için yaptıkları çılgınca bir oyun olur. Ya da Mackenzie'lerden birinin bir başka çılgın planı. Eğer Iris yakalansaydı, her şey çok daha kötü olurdu; bir diplomatın kızı British Museum'dan bir Yunan eserini çalmaya mı çalışıyor? Bütün gazeteler bunu yazardı, babası da aynı şekilde alay konusu olurdu."

"Demek istediğini anladım." Jamie başıyla onayladı, bu da Evie'yi nedense memnun etti. "Ah, peki, genç kız, bu işin üstesinden gelmek zorundayız."

kendi başımıza."

"Nasıl? Aklına gelen harika plan nedir?"

"Çok basit bir şey." Kapıdaki uygun bir anahtarı çevirerek onları içeri kilitledi. "Şimdi, muhafızlar müzeyi boşaltana kadar sessiz kalacağız."

"Bu odayı kontrol etmeyecekler mi?" Evie fısıldadı. "Hayır."

Jamie neden olmadığını açıklamadı. Ama sözünün kesinliği Evie'nin ona inanmasını sağladı. Kilitli kapının rahatsız edilmediğinden emin olmak için muhafızlardan birine birkaç kuruş verip vermediğini merak etti.

Yüksek pencerenin dışında yağmur durmadan yağıyor, onlar bekledikçe gökyüzünün gri kısmı daha da kararıyordu. Evie'nin paltosuna rağmen küçük oda serindi ama Jamie'nin yakınlardaki sıcaklığı Evie'nin titremesini engelledi.

Daha fazla konuşmadılar. Evie herhangi bir kelimenin ya da sesin boşalan müzeye taşınmasından korkuyordu ve Jamie kollarını kavuşturup duvara yaslandı, dudaklarını birbirine bastırdı.

Eğer bir muhafız kapıyı açıp onları burada bulsaydı ne düşünürdü? "*Aha, zeki hırsızlar keşfedildi*" demezdi. Hayır, Jamie ve Evie'nin buraya aşk için geldiğine inanırdı. Şok olabilir ya da gülebilir.

Bu açıdan akıllıca bir saklanma yeri idi. Hayden gelseydi bile, muhafızlar sadece *iki* talibi olan genç bir bulmanın heyecanını yaşayacaklardı. Evie'nin itibarı yerle bir olurdu -en azından British Museum'un muhafızları arasında- ama bir soygun girişiminden şüphelenmeleri pek olası değildi. Müze muhafızları tarafından azarlanmak, hapiste bir gece geçirmekten daha iyiydi.

Her halükârda kimse kapıya yaklaşmadı, tokmağı tıkırdatmadı ya da kilidini açmaya çalışmadı. Ya Jamie muhafızlara onları rahatsız etmemeleri için para vermişti ya da kimsenin bu rutubetli, tozlu, soğuk ve sıkışık depoda saklanacak kadar aptal olabileceği akıllarına gelmemiştir.

Jamie, Evie'yle yalnız kalmanın avantajını kullanabilirdi ama mükemmel bir beyefendi gibi ondan birkaç adım uzakta durdu. Jamie'nin kuşağından olanlar da dahil olmak üzere Mackenzie erkeklerinin, kadınları diledikleri zaman yataklarına çekmekle ünlü olduklarını duymuştu. Kadınlar da kendilerini onların ayaklarına atarak, bazen kelimenin tam anlamıyla, buna mecbur kalıyorlardı.

Jamie, Evie'yi kollarının arasına almak, duvara yaslamak ve vahşi bir öpücükle dudaklarına yapışmak için hiçbir hamle yapmadı. Aralarındaki heyecana teslim olmak yok

ellerini onun vücudunda gezdirmek ve o gün güneşli nehir kenarında yaptığı gibi onu öpmek.

Evie kendi kendine bunun iyi bir şey olduğunu hatırlattı. O nişanlı genç bir hanımdı, adam ise kötü bir üne sahip bir aileden geliyordu. Çok iyi bir şey. İlgi göstermediği için hayal kırıklığına uğramasına gerek yoktu.

Evie soğuk duvara yaslanırken kendini buna inandırmaya çalıştı. Jamie kıpırdamadan duruyordu, dışarıdaki sokaklar karanlığa gömüldükçe cüssesi azalıyordu.

Saatlerdir bu odada olduklarını hayal etmeye başlamıştı ki Jamie, "Zaman, genç kız," diye fısıldadı.

Evie kaskatı kesilmiş bacaklarını hareket ettirirken bir iniltiyi bastırdı. "Bir kamp sandalyesi getiremez miydin?" diye sordu usulca. "Ya da bir karyola?"

Jamie sessiz bir sesle kıkırdadı. "Onları ceketimin altına sokamadım. Şimdi, sessizlik."

Kilit küçük bir klik sesi çıkardı ve sonra kapı bir aralık açıldı. Müzedeki loş gece ışıkları Evie'nin karanlığa alışkın gözlerine parlak göründü ve kısa bir süre için gözlerini kapattı.

"Alışmamız biraz zaman alacak." Jamie'nin sıcak nefesi kulağını okşadı. "Sonra merdivenlerden aşağı."

Evie başıyla onayladı. Evie'nin nefes alış verişini sakinleştirmeye çalıştığı uzun bir sürenin ardından Jamie koridora çıktı ve onu takip etmesi için dürttü.

Evie eteğini kaldırıp onun peşinden gitti ve hemen kapının eşiğine takıldı. Jamie dirseğinden tutarak onu sabitledi. Hayden'ın yapacağı gibi ona öğüt vermedi ya da alaycı bir eleştiride bulunmadı, sadece karanlıkta ona rehberlik etti.

Zemin gözünün önünde kaybolur gibi olduğunda bir an paniğe kapıldı ve sonra bir merdivenin başına geldiklerini fark etti. Evie, kendisini müzenin alt katına çıkan uzun merdivenden aşağı indiren Jamie'nin koluna utanmadan yapıştı.

Burada da Asur kabartma heykelleriyle dolu galeriler vardı. Büyüleyici parçalar, ancak şimdi derin karanlıkta çok fazla siyah kütle vardı.

Jamie nereye gittiğini tam olarak biliyor gibiydi. Onu galeriden aşağı çekti, kaidelerden ve cam vitrinlerden kaçtı, arada bir pencereden çok zayıf bir ışık sızıyordu.

Galerinin sonundaki bir kapının önünde durdu. Üst kattaki depo odasının kapısının aksine, bu kapı uzun ve sağlamdı ve belli ki

insanlar dışarı. Kapı kolu da kilidi gibi büyüktü. Müthiş bir anahtara ihtiyaç vardı.

Işık parladı, sonra Jamie Evie'nin eline sert bir şey bastırdı. "Şunu sabit tut."

Elektrikli bir fener, diye hayret etti Evie, cihazı incelerken. Onları görmüştü ama hiç kullanmamıştı. Hayden bir akşam yemekte tesadüfen bir tane almaktan bahsettiğinde, babası yeni çıkan oyuncakların İngiltere'yi ve içindeki herkesin bütünlüğünü nasıl yok ettiğine dair yarım saatlik bir tirada başlamıştı.

Meşalenin ışığı o kadar parlak değildi ama kilidi aydınlatmaya yetiyordu. Meşale pilden ve Jamie'nin paltosunun içindeki yolculuğundan dolayı sıcaktı.

Jamie uzun, ince çubuklardan oluşan bir halkayı karıştırırken metal şingirdadı. "Maymuncuk mu?" Evie'nin fısıltısı neredeyse sessizdi.

"Kuzenimden ödünç aldım." Jamie'nin cevabı da aynı şekilde sessizdi.

Birini seçti ve kilide soktu, sonra üzerine ikinci bir maymuncuğu yerleştirdi.

"Feneri hemen söndür," diye fısıldadı.

Evie'nin nasıl olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu, ama sonra araştıran parmakları onları karanlığa sürükleyen bir düğme buldu.

Kilit mandalı sesleri Evie'nin kulağına yüksek sesle geliyordu, Evie endişeyle omzunun üzerinden arkalarındaki koridora baktı. Neyse ki hiçbir ayak sesi sessizliği bozmuyor, hiçbir ışık sallanmıyordu. Muhafızlar üst katlarda devriye gezmekle meşgul olmalı ya da belki çay içip sohbet ediyorlardı.

Jamie hayal kırıklığı içinde homurdanarak kazımaya devam etti.

Evie ona doğru eğildi. "Belki de kuzenini getirmeliydin." "Ve Cam Amca beni üç yıl boyunca yürüyemeyecek hale gelene kadar dövsün mü? Olmaz,

Teşekkür ederim."

Evie Jamie'nin abarttığını biliyordu, en azından öyle umuyordu. "Oğluna karşı bu kadar korumacı mı?"

"Kızının. Evet, öyle."

Kazmalar kaşınmaya devam ettikçe Evie onun güzel Gavina'yı kastettiğini anladı. Çok zarif.

"Ah." Kilit tıkladı ve Jamie kolu çevirdi, kapı gıcırdayarak açıldı. Kazmaları cebine soktu, Evie'den feneri aldı ve açtı. "Leydim." Ona içeri girmesini işaret etti.

Evie meşalenin zar zor aydınlattığı nemli karanlığa baktı. "Hayır, hayır. Önce sen."

Jamie kıkırdadı ve içeri süzüldü. Evie de onu takip etti, sonra Jamie kapıyı arkalarından sıkıca kapattı.

Jamie el fenerini etrafa tuttuğunda Evie nefesini tutamadı. Işık, her biri kutular, çanak çömlek parçaları, defterler ve gevşek kâğıtlarla dolu sıra sıra rafları ortaya çıkardı.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı.

Jamie yavaşça ilerledi, Evie de peşinden. Işık çemberinin ötesine geçmek istemiyordu.

"Tüm bunların içinde bir kavanozu nasıl bulacağız?" Evie şok içinde sordu.

"Çünkü artık tam olarak ne aradığımızı biliyorum. Bir alabastron, kavanoz değil."

"Evet, ne olduğunu biliyorum Bay Bilgin. Yağ ya da parfüm taşımak için. Iris'in dediğine göre, bunun boyu 15 cm, çevresi de 15 cm civarındaymış."

"Kırmızı figürlü resimlerle. Ve ..." Jamie meşaleyi tekrar Evie'ye uzattı. Evie beklemiyordu, neredeyse düşürecekti ama tutmayı başardı. Jamie elini ceketinin cebine attı ve birkaç kâğıt çıkardı. İkisi Iris'in ona verdikleriydi, üçüncüsünde ise örümcekli bir yazı vardı. "Elinde bir kolye tutan kadın," diye okudu. "Ayaklarının dibinde bir kutu. Karşı tarafta bir beyefendi daha fazla kolye satıyor. MÖ 500 civarında Attika'da yapılmış."

Evie ışığı kâğıdın üzerine tuttu; kâğıtta Iris'in bulduğu belli belirsiz taslaktan çok daha net, çok ayrıntılı bir çizim vardı. "Bunu nereden?"

"Bu alabastron hakkında çok daha fazla şey bilen birinden. Mac Amcamın beni yönlendirdiği bilge yaşlı beyefendi. Ona Yunanistan'daki gazetecileri heyecanlandıran parçadan bahsettim ve o da bu konuda her şeyi biliyordu. İlgimden dolayı mutluydu ve nedenini sorgulamadı. Bana tüm detayları anlattı."

Evie karamsar bir ifadeyle, "Umarım senin sorularından rahatsız olmaz," dedi. "Özellikle de Old Bailey'de sanık sandalyesinde otururken."

"Şeftali mi? Böyle kelimeleri nereden öğrendiniz genç bayan?" Jamie'nin sesinde kakhaha vardı. "Blackstone hükümetlerle, bakanlarla ya da diplomatların ilgilenmez. Mac, adamın on yıldan fazladır evinden çıkmadığını söylüyor. Bu şeylerle kendi çıkarları için ilgileniyor ve

Nerede oldukları, kimin istediği ya da onları vermenin neden bir insanın hayatını mahvedebileceği umurunda değil."

Evie tekrar raflara baktı. "Eğer yerini bulamazsak hırsızlıktan tutuklanamayız." Nefesini dışarı üfledi. "Bu bütün gece sürebilir."

Jamie kâğıdı ters çevirdi. "Blackmore ayrıca müze için parçaları kataloglayan bir adam tanıyor. Onları bir kağıda kaydeder, parçayı bir rafa saklar. Birçoğu bir daha asla görülmez, kataloglayan kişi tarafından bile." Elini sol taraflarına doğru salladı. "Attika'dan Alabastronlar, bu yönde bir yerde."

"Bu, durumu pek de daraltmıyor."

Jamie omuz silkti ve kâğıdı bir kenara koydu. "Hiç yoktan iyidir. Atherton'ın burada olamayacağından emin misin? Üç arama görevlisi işleri hızlandırırdı."

"Çok eminim. Babası sert mizaçlıdır. Hiçbir bahanesi yok, hele de uçarı nişanlısıyla gezip tozmasının."

Jamie aniden meşaleyi onun üzerine tuttu. "Sen mi? Anlamsız mı?" Sesi kuşkulu geliyordu.

Evie gözlerini siper etti. "Ses tonunun övgü dolu olduğundan emin değilim Mackenzie. Beni bir hendek suyu kadar donuk gösteriyorsun."

Jamie ışığı indirdi. "Adam en tatlı, en nazik, en komik genç bayana gelin olarak sahip olacak ve o şikayet mi ediyor? Tabii kürek çekmediği sürece. Sör Hector'un kafasına vurulması gerek."

Evie'nin ağzı açık, kalbi hızla çarparak uzaklaştı. Jamie'nin hazırlıksız bir şekilde söylediği sözler, bu soğuk havada hoş bir ateş gibi içine .

BÖLÜM 12

Rafları aramaya başladıklarında Jamie, haklıydı, diye düşündü. Bu iş bütün gece sürecekti.

Jamie'nin Evie'yle karanlıkta el yordamıyla yürümekten rahatsız olduğu söylenemezdi. Birbirlerinden ayrılmamaları gerekiyordu, çünkü yanında sadece bir fener getirmişti - Atherton'ın yardım için yanında böyle bir şey getireceğini düşünmüştü.

Lanet olsun Atherton'a. Evie'nin Jamie'yle buluşmak için müzeye tek başına gitmesine izin vermektense babasına şeytana uymasını söylemeliydi. Atherton, Iris'in burada olmayacağını bilirdi.

Jamie, Evie ona Atherton'ın gelmeyeceğini söyler söylemez bu plandan vazgeçmeliydi ama onu göndermeye bir türlü cesaret edememişti.

Atherton'ın yokluğu, Jamie'nin ararken defalarca Evie'yle karşılaşması, onun kokusunu içine çekmesi ve sıcaklığının tadını çıkarması anlamına geliyordu. Üst kattaki dar depoda, ondan mümkün olduğunca uzak durmak için tüm metanetini kullanmıştı.

Evie'nin kolu, bir kutuya uzanırken adamın gövdesinin uzunluğunu sıyırdı. Eli biraz daha aşağıya inmiş olsaydı, tartanının altında güzel bir penisin başlangıcını bulacaktı.

Evie kutunun içine bakarken hayal kırıklığıyla, "Burada değil," dedi. "Bu imkânsız."

Jamie onun omzunu ovuşturdu. "İmkansız değil. Sadece sıkıcı. Arada fark var."

Gözleri fenerin ışığında parlıyordu. " mı, Mackenzie?"

Kızgındı, korkmuştu ve başka bir yerde olmak istiyordu. Onu suçlayamazdı.

Jamie ses tonunu yumuşattı. "Uçan makineler yaptım - hayatım en küçük cıvatasına kadar her şeyi doğru yapıp yapmadığıma bağlı. Yavaş ve metodik hareket etmeyi öğrendim. Hiçbir eylem önemsiz değildir ve bir hata bile çok önemli bir ders verebilir."

Evie kıpırdamadan ona baktı. Onun can sıkıcı konuşmasından sıkılmış mıydı? "Uçak mı yapıyorsunuz?"

Can sıkıntısı değil. Heyecan. Jamie içinde bir şeylerin uyandığını hissetti.

"Evet. Ve onları çarp. Yağmurlu gecelerde hissettiğim kemiklerim var. Onları inşa etmek bana her seferinde tek bir şeye odaklanmayı öğretti."

İncelemesi gurur vericiydi. Cezbedici. Ateşli, aç bir şekilde.

"Iris'in alabastronunu bulduğumuzda seni bir ara götürürüm," diye teklif etti Jamie, öyle ya da umurunda değilmiş gibi. Bir arkadaşının "*Bir akşam yemeğe çıkalım*," demesi gibi.

"Oh." Evie'nin gülümsemesi çiçek açtı. "Bu hoşuma giderdi."

Uçakta sadece iki koltuk vardı. Yani Jamie ve Evie yalnızdı. Atherton yoktu.

Tam bir aptal olmalı. Neden bu adam bu gece Evie'yle birlikte olmak için elinden geleni ardına koymadı? Neden Jamie'ye ertelemek zorunda olduklarını söylemeyi reddetti?

Jamie'nin merakı uyandı. Eğer Atherton gerçekten aptalın teki değilse, o zaman bir şeylerin peşindeydi.

Jamie meşaleyle devam etmelerini işaret ... Evie'yi kollarına alıp öpmeden önce. Ve onu öptü. Bu odada oldukça yalnızdılar ve bir sürü raf, bank, sandalye vardı...

Arama iki saat daha sürdü. Her rafta özenle etiketlenmiş kutular vardı - önlerindeki rafta daktiloyla yazılmış bir kart- ama bu bodrumda o kadar çok alabastron vardı ki Jamie bunlardan iyice sıkılmıştı. Yunanistan ve İtalya'daki hazine avcılarını *hiç* alabastron bırakmışlar mıydı?

"Bekle." Evie'nin heyecanlı sözcüğü Jamie'yi düşüncelerinden uzaklaştırdı.

"Bekle, ne?" Jamie omzunun üzerinden aşağı çektiği kutuya baktı.

"Sanırım bu o. Kağıda bir bakayım."

Jamie, Blackstone'un tarifini pek de hevesli olmadan teslim etti. Aradıkları mücevhere neredeyse uyan ama tam olarak uymayan mücevherleri deneyen kadınlarla birlikte birkaç alabastron bulmuşlardı. Hiçbiri imzalı değildi. Antik Attika'da bir çömlekçi, ünlü adam gibi davranarak bunlardan bir sürü yapmış olmalıydı.

"Evet, bak." Evie'nin parmakları kıpırdadı. "Kolyeler aynı, arkasında asılı olan kaplar aynı, harfler aynı."

"Kontos," diye okudu Jamie, kalbi daha hızlı atıyordu. Çömlekçinin adı.

Vücudu sevinçten titrese de Evie'nin elleri alabastronun üzerinde sabit duruyordu. "Başardık Mackenzie. Onu bulduk."

Jamie havayı yumruklamak, sonra Evie'yi kollarına alıp ikisi de nefes nefese kalana kadar öpmek istedi.

Çaba sarf ederek kendini kontrol etti. Patlamış kavanozu bulmak sadece ilk adımdı. İşlerinin bitmesine daha çok vardı.

Jamie ceketinin cebinden koyu renkli bir bez çıkardı. Kavanozu Evie'nin elinden aldı ve sıkı bir bohçaya sardı. "Şunu tut."

"Elbette." Evie kundaklanmış alabastronu ondan aldı, sonra da şaşkınlıkla onun başka bir cebinden daha küçük ama zarif bir şekilde yapılmış bir kavanoz çıkarmasını izledi. "Nedir *bu*?"

"Kutunun boş kalmasını engelleyecek bir şey." Bu kavanoz güzeldi, simsiyah boyanmıştı ve üzerinde minik kırmızı figürler vardı. Tam olarak kurumamıştı ve gomalak kokuyordu ama iş görürdü.

Evie, "Bu Iris'in alabastronuna hiç benzemiyor," diye dikkat .

"Biliyorum." Jamie, Robbie'nin eserinin bu bodrumda sonsuza dek kaybolacak olmasının ne kadar üzücü olduğunu düşünerek onu kutuya yerleştirdi. Bir kart çıkarıp kutunun önüne koydu ve az önce çaldıkları kabı tanımlayan kartı aldı. *Çömlek: Kırmızı figürlü alabastron, 1908.*

Yenisinde *Çömlekçilik* yazıyor: *Kırmızı figürlü kavanoz, 1908.*

"Bir parça Yunan çömleğini nereden buldun?" Evie hayretle sordu. "Umarım başka bir yerden çalmamışsındır."

Jamie eski kartı ceketinin içine soktu. "Kuzenim yaptı."

"Gavina mı?"

"Robbie. Mac Amca'nın oğlu. Oldukça iyi bir sanatçı olmaya başladı ve çok iyi bir kopyacı."

Evie ona bön bön baktı. "Senin için antik görünümlü bir Yunan kavanozu yapıp yapamayacağını mı sordun? Ne düşündü ki?"

"Bunu yapmaktan mutluydu. Robbie meydan okumayı sever."

"Kuzenlerin onlara söylediğin her şeyi yapıyorlar mı?" Evie biraz kızgınlıkla sordu. "Kilit açacaklarını ödünç vermek, sahte bir tencere yapmak, kapıcının bize otelde yemek getirmesini sağlamak?"

Jamie başını salladı. "Hemen hemen."

"Sen ilginç bir adamsın Mackenzie."

"Ve sen de ilginç bir kadınsın, McKnight. Bir arkadaşına yardım etmek için ne kadar ileri gidebiliyorsun."

Evie kızardı. "Ki bunu henüz yapmadık. Şimdi ne yapacağız? Sabah müze açılana kadar bekleyip ziyaretçilerin arasına mı karışacağız?"

"Pek sayılmaz. Muhafızlar gerçekten çok çalışkan ve burayı kontrol etmeleri an meselesi. Biz kaçacağız."

El fenerini tepelerindeki tozlu bir pencereye tuttu. Yanıt alamayınca meşaleyi aşağı indirdi ve Evie'nin kendisine kuşkuyla baktığını gördü.

"Şu pencereden mi? Bu mu senin muhteşem fikrin?"

"Bir merdiven var." Jamie ışığı üzerine tuttu. "Şu pencere zemin seviyesinde, binanın kuzey tarafında, en sessiz olduğu yerde çıkıyor. Köşeyi dönünce arabamı göreceksin."

"Otomobil mi?" Evie'nin gözleri büyüdü, mavi ve hayat doluydu. "Gerçekten getirmişsin. Hayden gürültü konusunda haklıydı, biliyorsun."

"Bunu düşünmüştüm, ulaştığında anlayacaksın." Jamie el fenerini Evie'ye uzattı ve bu hafta yolu hazırlarken pencerenin yanına yığıldığı kutuları kaldırarak merdivenin tüm genişliğini ortaya çıkardı. "Sen git. Arabanın arkasına saklan ve beni bekle."

Evie başladı. "Seni mi bekleyeceğim? Benimle gelmiyor musun?"

"Benim bedenime biraz dar geliyor. Merak etmeyin, yolu keşfettim - neden her şeyi ayarlamam neredeyse bir hafta sürdü sanıyorsunuz?"

Evie yükselmeye başlayan sesini alçalttı. "Hazır başlamışken neden içeri girip alabastronu bulmadın? Bizi büyük bir dertten kurtardın?"

"Çünkü buraya sadece birkaç dakika ayırabildim ve çok sık gelmek istemedim. Düzgün bir arama yapmak için geniş bir zamana ihtiyacımız vardı."

"Neden onu burada saklamıyoruz ve yarın geri almıyoruz?" diye sordu.

"Bunu riske atmak ister misin? Becerikli bir kadın süpürürken bohçamızı keşfeder mi?"

"Hayır." Evie bez kaplı kavanozu göğsüne bastırdı. "Pekâlâ. O şeyi alalım ve işimiz bitsin."

"Aynen öyle. Sorunsuz bir şekilde çıkmanı sağlayacağım. Pencerenin hemen dışında sana biraz koruma sağlayacak bir banket var ama yumuşak bir iniş olmayacak. Sen yukarı çık, ben de sana kavanozu vereyim."

Evie boyun eğerek alabastronu bıraktı ve ayağını merdivenin ilk basamağına koydu. "Dur bir dakika. Dışarı nasıl çıkacaksın? Muhafızları gizlice geçerek mi?"

"Onlardan beni çıkarmalarını isteyeceğim. Kapıları kilitlediklerinde amcam için bir şey ararken odada yakalandığımı söyleyeceğim."

Evie'nin bakışları sabırsızlığa dönüştü. "Neden ikimiz de yanlışlıkla içeride kilitli kalmadık? Ben yağmur altında merdivene tırmanıp arabana koşmak yerine?"

Jamie'nin neşesi kaçtı. "Hayır, genç kız. Çalışma odasından seninle birlikte çıkarsam ilk düşünecekleri şey ne olur? Bu maceranın senin itibarını zedelemesine ve nişanlının ailesinin seni dışlamasına neden olmasına izin vermeyeceğim. Muhafızlara göre burada tek başımaydım, Mac Amca için antik sanatı araştırıyordum ve sizin bunlarla hiçbir ilginiz olmayacaktı. Atherton'ın sana yardım etmek için burada olması gerekiyordu, ama bu haliyle ..."

Evie'nin her şeyi iyice düşünmesini izledi. "Oh, çok iyi. Bu kadar formda olduğum için şanslıyım."

"Bunu ben de düşünmüştüm." Jamie risk alarak sırttı. "Evie, sağlam kürekçi. Kalk bakalım."

"Hiç hoş değil, Mackenzie." Evie, Jamie'nin yardımını beklemeden merdiveni tırmanmaya başladı.

"Sonrasında dinlenmeden bir çay fincanını bile kaldıramayan, mızımız, baygın bir ahmak olmadığınızı mı? Bir iltifat, McKnight."

"Kabul edip etmemeyi düşüneceğim."

Evie'nin sesi tırmandıkça azaldı, sonra pencereye ulaştığında konuşmayı tamamen kesti. Jamie pencerenin kilidinin açık olduğundan emin olmuştu.

Evie kapıyı iterek açtı ve havasız bodrum katına soğuk, nemli bir hava dalgası girdi. Jamie merdivenden çıktı, ona yardım etmeye ve dışarı çıktığında bohçayı ona vermeye hazırdı.

Evie eteklerini topladı. Aimee'nin tenis elbisesi gibi biraz daha kısa olduklarını fark etmişti ama Evie çim tenisi ayakkabısı yerine kalın, alçak topuklu botlar giyyordu. Dışarıyı görmek için başını eğdiğinde düzgün bacakları görünüyordu.

Jamie onun arkasından cesaret edebildiği kadar yukarı tırmandı, merdivenin dengesini bozup ikisini de yere düşürmek istemiyordu.

"Hazır mısın?" diye

fısıldadı. "Bana bir dakika ver."

Ağır pencereyi yerine sabitlerken güzel baldırları esnedi.

Şimdi de dışarıda gezinen girişimci bir polis olmamasını ummak gerekiyordu.

Evie hiçbir uyarıda bulunmadan, eteklerini savurarak yukarı fırladı ve açık pencereden dışarı süzüldü. Jamie onu desteklemeye hazırdı, ellerini yumuşak kışına koymasını bekliyordu ama Evie ona dokunamadan gitmişti.

Jamie hızla pencereye ulaştığında Evie'nin eteklerini kalçalarına kadar sıyırmış, dışarıda kendini yere bıraktığını gördü. Beyaz çoraplar onu sarıyordu.

Saten jartiyerlerle bağlanmış bacakları. Jamie derin bir nefes aldı, alnında boncuk boncuk ter vardı.

Binanın bu köşesinde neredeyse hiç ışık yoktu, sahip oldukları tek aydınlık Jamie'nin el feneriydi. İhanet eden bir ışının yolun karşısına geçmesini engellemek için aşağı doğru tuttu.

Evie pencereye bakmak için çömeldi. Düğmelerini çenesine kadar iliklemişti ama göğüslerinin kıvrımı Jamie'nin göz hizasında duruyordu. Bir hayal kırıklığı hırıltısını bastırdı -bu keşif gezisinin iyi bir fikir olduğunu neden düşünmüştü ki?

Çünkü nişanlısı ve arkadaşının kendisi ve Evie arasında bir tampon olarak burada olması gerekiyordu. Jamie ve Evie'nin birlikte çalışması değil.

Jamie, Evie'nin Iris'in geride kalması konusundaki ısrarını anlayabiliyordu -bu onun için çok büyük bir riskti- ama ne olursa olsun Atherton da Evie'ye eşlik etmeliydi. Adam ahmağın tekiydi.

"Mackenzie." Evie onu düşüncelerinden uyandırdı. "Yün toplamayı bırak ve tencereyi bana ver."

Jamie yorum yapmadan paketi ona uzattı. "Montague Place'in sonuna git ve sağa dön. Sokaktaki tek araba benimki. Koşmayın. Sanki orada olmak senin işinmiş gibi rahatça yürü."

"Yağmur yağıyor, biliyorsun." Damlalar daha sert düşmeye başlamış, sis tam anlamıyla yağmura dönüşmüştü.

"O zaman çabuk yürü. Uzun sürmez."

Evie ayağa kalktı, güzel bacaklarını gizlemek için eteklerini silkeledi. Jamie'ye ters ters baktı ama bohçayı paltosunun altına sıkıştırıp yoluna devam etti.

Onu hayranlıkla izledi. Evie doğru hareket ediyor, yağmurdan rahatsız olmuş ama ünlü bir müzeyi soymuş biri gibi acele etmiyordu.

Jamie onun köşeye varıp karanlığın içinde kaybolmasını bekledi, sonra pencereyi kapatıp merdivenden indi ve bu gece bu odada kimsenin bulunduğu dair hiçbir iz olmadığından emin oldu.

EVIE, Montague Place'den Gower Sokağı'na doğru köşeyi döndü ve söz verdiği gibi bir otomobilin kütlesini görünce rahatladı. Yaklaştıkça bunun, Jamie'nin onları Langham'a götürdüğü arabadan tamamen farklı bir araba olduğunu gördü.

Bu araba bir lüks harikasıydı. Kırmızı otomobil gibi açık bir şasiye sahip olmak yerine, sert bir tavan onu çevreliyordu. Önde sürücü için küçük bir koltuk, arkasında da yolcular için daha büyük, daha derin koltuklar . Evie yağmurlu havada rengini seçemiyordu ama koyu renkli ve pırıl pırıl parlayan bir şeydi.

Evie sokağın boşalmasını bekledikten sonra sakın bir şekilde arka kapıyı açtı ve içeri girdi.

Yastıklı koltuğun üzerine battaniyeler yığılmıştı. Evie bir tanesini etrafına çekti ve sıcaklığına gömüldü.

Dışarısı soğuk ve ıslaktı ama Evie'nin kalbi zaferle çarpıyordu. Jamie sayesinde alabastron ellerindeydi. Iris onu Yunanistan'a götürüp geldiği koleksiyona geri koyabilirdi ve şansları yaver giderse kimsenin bundan haberi olmayacaktı.

Evie koltuğa uzandı, başının silüetinin büyük pencerelerde görünmesini istemiyordu. Bir iki kez dışarı bakmaya cesaret etti ama bardaktan boşanırcasına yağan yağmur müzenin büyük bir kısmını ve sokağın büyük bir bölümünü kapatmıştı. Etrafta çok az insan vardı; akli başında insanlar sıcak evlerine çekilmişlerdi ve şu sıralar güzel bir akşam yemeğine oturuyor olmalıydılar. Evie'nin midesi guruldadı.

Sonunda Jamie'nin arabaya doğru ağır ağır koşan iri cüssesini gördüğünde üçüncü kez yerinden fırlamıştı.

Yüzündeki yağmuru silerek içeri girerken ona hiçbir şey söylemedi. Jamie arka tarafa bir kez baktı, Evie saklandığı yerden ona belli belirsiz bir gülümseme gönderdi, sonra kararlı bir şekilde ileriye döndü.

Evie karakolda yaptığı gibi arabayı marşla çalıştırması gerekeceğini düşündü ama Jamie sadece gösterge panelindeki bir düğmeye bastı. Motorun gürültüsü cevap vermedi, bir uğultu bile yoktu. Motor durmuş muydu? Bu yağmurda araba aramak zorunda kalacaklar mıydı?

Araba gürültüsüzce ileri doğru kayarken Evie bir gıcirtıyı bastırdı. O zaman direksiyon olmadığını, sadece Jamie'nin eldivenli eliyle hareket ettirdiği dikey bir kol olduğunu fark etti.

Araba cadde boyunca yavaşça ilerledi ve Bedford Meydanı'nın köşesini dönerek düzgün ama yavaş hızına devam etti.

Bir süre sonra Jamie omzunun üzerinden ona, "Artık oturabilirsin," dedi. Evie temkinli bir şekilde battaniyeyi kenara itti ve kendini oturur pozisyona getirdi. Meydanda ilerliyorlardı, yağmur yavaş yavaş

birazcık. Arabanın ışıkları, alevsiz olanlar, etraflarındaki karanlığı zar zor kesiyordu ama ona arabanın renginin koyu yeşil olduğunu gösteriyordu.

"Elektrikli bir araba," dedi Evie hayretle. "Bunun çok akıllıca olduğunu söylemeliyim, Mackenzie."

"Birkaç şeyi iyice düşündüm, McKnight."

"Alabastron'un nasıl bulunacağından kaçışa kadar her şeyi sen planladın." Evie pencereden dışarı baktı. "Çok yavaş bir kaçış. Daha hızlı gidebilir miyiz?"

"Hız dikkat çeker," dedi Jamie kolayca. "Biz sadece gezintiye çıktık."

"Gerçekten de gezinti. Az önce köpeğini gezdiren bir adam yanımızdan geçti."

Evie, İrlanda kurt köpeğine benzeyen devasa bir yaratıkla birlikte yürüyen uzun boylu, paltolu bir beyefendiyi işaret etti.

"Bir yere yetişmek için acelen mi var?" Jamie ona sordu.

"Sadece bu lanet tencereyi Iris'e götürmek için." Evie şapkasını çıkardı, saçları dağınıktı. "Ve sıcak bir banyo. Ve akşam yemeği."

"Bayan Georgiou'nun oteline boğulmuş bir fare gibi giremezsiniz. Babası orada, değil mi?"

"Sen de pek iyi görünmüyorsun," diye karşılık verdi Evie. "Ben elektrikli bir araba süren ıslak bir gelincik görüyorum. Merak etme, gecenin bir yarısı oteline uğrayıp ona gizlice Yunan alabastronu şeklinde bir paket vermek gibi bir niyetim yoktu. Yarın için bir buluşma ayarladık."

"Gecenin bir yarısı değil," dedi Jamie. "Saat daha dokuzu geçti. Peki, bunu ceketinin altına saklayarak Atherton'ın evine geri dönmeyi mi planlıyordun?"

"Hayır." Evie sinirli bir ifadeyle sarılı alabastrona baktı. "Hayden bu detayla ilgilenecekti. Babasına lanet olsun."

"Endişelenme, aşkım." Jamie başka bir köşeyi döndü. "Onu saklaman için tam sana göre bir yerim var. Sen git, yıkan ve akşam yemeğini ye, sabah da onu getir."

"Yani dairenize mi götüreceksiniz?" Evie endişeyle sordu. "Oraya götürmek için seni zor ziyaret edebilirim." Bir beyefendinin evine ayak işi için bile girse hemen etiketlenirdi.

"Benim dairem değil," diye onu rahatlattı Jamie. "Çok uzak değil."

"Bu bir merhamet." Evie başka bir yürüyenin geçişini izledi, yağmurdan kaçmak için aceleyle evine dönen bir adam. "Yoksa güneş doğana kadar varamayabilirdik."

"Çok komik, McKnight. İyi yolculuklar. Bu dünyadaki en iyi elektrikli arabalardan biri."

Soğuğa rağmen koltuk gerçekten de rahattı, arabanın içi cilalı marküteri ile kaplanmıştı. Evie alabastronu saklamak ve Hayden'ın evine gizlice girmek konusunda bu kadar endişeli olmasaydı, yolculuğu keyifli bulabilirdi.

Jamie, Tottenham Court Yolu'nu ve at arabalarıyla dolu Oxford Caddesi'ni atlayarak daha küçük sokaklardan geçti. Daha da dar bir sokakta, yüksek taş duvarlar arasında asılı duran bir kapının önünde arabayı durdurdu.

"Burası da neresi?" Evie tedirginlikle sordu. Mürekkep gibi karanlıkta, sokağın uzak ucundaki bir köşede uçuşan birkaç sinsi gölge dışında kimseyi göremedi.

"Kuzenimin nezarethanesi." Jamie arabadan inip yeniden bastırmaya başlayan yağmura doğru kaydı. "Ben kapıyı tutarken sen içeri sür."

Evie arka kapıdan fırladı. "Araba mı? Ben araba kullanamam." "bir şey yok." Jamie, Evie sinirli bir şekilde arabayı kaydırana kadar kapıyı tuttu. sürücü koltuğuna. "Yekeyi böyle ileri itiyorsun ve gidiyor." İri, eldivenli eli onunkini sardı ve dikey kolun etrafına doladı. "Tek ihtiyacın olan bir dürtme. Ben kapıyı açana kadar bekle."

Jamie kapıyı kapattı ve aceleyle büyük bir asma kilidi açıp kapıyı sonuna kadar açtı. Arabayı tam olarak uzun kapının menziline dışında şekilde durdurmuştu, bunu birçok kez yaptığını gösteriyordu.

Kavernöz iç mekanın sığınağına adım attı ve ona el salladı. içinde.

Evie kolu yavaşça ileri doğru iterken yutkundu. Üzerinde süzüldü sapı Jamie'nin tutuşundan dolayı hala sıcaktı.

Araba ilerlerken heyecanla sıçradı. Arabayı o kullanıyordu!

Jamie, Evie'nin yanından geçerken geri sıçradı, kapı direklerinden birini kıl payı kaçırdı ama sonra Evie içerideydi, yağmur merhametle geride kalmıştı. Jamie Evie'ye arabayı nasıl durduracağını söylememişti ama Evie kolu kendisine doğru çektiğinde araba durdu.

Jamie kapıyı kapatıp onları içeri aldı, sonra da karanlığı bastırmak için bir fener yaktı. Arabanın camından içeri uzanıp bir düğmeye dokundu ve arabanın ışıkları karardı.

Adam geri çekildiğinde Evie yerinden fırladı, kalbi hızla çarpıyordu. "Bu muhteşemdi. Ne kadar harika." Bir aracı sadece bir dokunuşla yönlendirmek ne kadar heyecan verici bir özgürlük.

Jamie ona sırtıttı. Gülümsediğinde insanın içini sızlatan bir yakışıklılığa sahipti. Saçları yüzüne yapışmış, eteği bilenmiş ve kaslı vücuduna yapışmıştı.

Evie ona sırtıtarak karşılık verdi, içinden heyecan akıyordu. "Başardık." Ne kadar çocuksu görüldüğünü umursamadan küçük bir sıçrayış yaptı.

Jamie onun ellerini tuttu ve zafer dansına katılarak etrafında döndürdü.

Alabastron'u bulup götürmüşlerdi ve işte buradaydılar, muzaffer bir şekilde, Evie'nin nerede olduğunu kimsenin bilmediği, evden çok uzak bir yerde.

Şampanyadan sarhoş olmuş gibiydi, köpüren baloncuklar onu güldürüyordu. Jamie de onunla birlikte güldü, gürleyen sesi onunkiyle birleşti.

Evie başı dönene kadar döndü, sonra kendini sırtını şişe yeşili arabanın serin çamurluğuna dayamış, Jamie'nin sıcaklığını ona yaslamış halde buldu.

Evie'nin daha önce hiç yaşamadığı bir mutluluk dalgası bedenini ısıtmak için kabardı. Jamie'nin ağırlığı damarlarındaki ateşi yaladı, kolları onu sardığında ve ağzı onunine indiğinde bu ateş alev alev yandı.

BÖLÜM 13

Jamie, Evie'nin şaşkınlık dolu soluğunu tattı, sonra ona doğru yükseldi, ceketini avuçladı ve karşılığında onu doyasıya öptü.

Dudakları sıcak, olgun ve onu karşılıyordu. Jamie elini kızın ıslak saçlarının arasından geçirerek onu kendine doğru eğdi, ağızları birleşti, her biri diğerini arıyordu. Jamie'nin kalbi hızla atıyor, içini sadece tehlikenin getirdiği vahşilikle dolduruyordu.

Evie tehlikeliydi. Koyu mavi gözleri, uçuşan siyah saçları ve onu nefessiz bırakan gülümsemesiyle, içinde daha önce hiç alevlenmemiş bir şeyleri ateşliyordu. Sanki hâlâ öğrenci arkadaşymışlar gibi ona *Mackenzie* diye hitap etmesi bile içini neşeyle doldurmuştu. Alaycı, tanıdık, rahat.

Dişleri kızın dudaklarını sıyırdı ama kız geri çekilmedi. Jamie kolunu beline dolayarak onu kendine doğru çekti, giysilerin altındaki bedeni kanını yakan arzuları ateşliyordu.

Sevgi, şefkat ve tutku için çaresizdi. Jamie onun içinde bunun tadını aldı, onu kavrayan ellerinde hissetti.

Evie aniden ağzını onunkinden ayırdı, ama ona yapıştı, gözleri kocaman, nefesi hızlı geliyordu. Uzun bir süre birbirlerine baktılar, sonra Evie kendini tekrar Jamie'ye attı, yüzünü, çenesini, boynunun yanını öptü.

Jamie onun ziyafet çekmesine izin verdi, sonra onu yakaladı ve yüzünü bir kez daha kendi yüzüne doğru kaldırdı. Dudaklarını öptü, sonra yanağını yaladı, dişleri ve dili boğazına doğru ilerledi.

Tadı tuz, ihtiyaç ve Evie'nin kendine özgü kokusuydu. Jamie bunu hiç unutmamıştı, şimdi fark ediyordu, onunla olan kısa karşılaşmasını hafife aldığı onca yıl boyunca.

Evie'nin nefesi yüzünü haşladı, teni dudaklarının altında sıcaktı. Hapishane soğuktu, yağmur yüksek pencerelere vuruyordu ama hava ikisinin arasında yanıyordu.

Evie'nin yumrukları Jamie'nin göğsüne çarptı. Jamie ondaki değişimi, sersemlikten uyanışı hissetti, gerçeklik bir kez daha onlara doğru koşuyordu.

Jamie öpüşmeyi bitirdi ve birbirlerinin bakışlarını tuttular. Evie'nin gözlerinde keder, öfke, pişmanlık ve büyük bir kafa karışıklığının yanı sıra ateşler de yüzüyordu.

Hâlâ birbirlerine tutunuyorlardı. Jamie uzaklaşmak için elini gevşetemiyordu ve görünüşe göre o da gevşetemiyordu.

"Bu.." Evie'nin fısıltısı bir vıraklamaya dönüştü. "Bu yanlış."

Yanlış değildi. Doğruydı, Jamie'nin hayatında hissettiği en doğru şeydi. Dünyayı dolaşmış, tatmin aramış ve bunu asla tam olarak bulamamıştı. Şimdi nedenini biliyordu.

Çünkü burada, İngiltere'nin yağmurlu ve nemli topraklarında onu bekliyordu. Dünya onu ve Evie'yi daha önce de bir araya getirmişti. Jamie anlamamış ve çekip gitmişti.

Onları tekrar bir araya getiriyordu ve bu sefer kaderlerini görmezden gelmeyi reddetti.

Jamie onun yanağına dokundu. "O senin için yanlış kişi." Mackenzie kökenleri sesine yansımış, sonsuz sayıda öğretmenin ona aşıladığı İngilizlik kaybolmuştu. "Bunu göremiyor musun?"

Evie başını hafifçe salladı. "Fark eder mi?"

"Tabii ki önemli." Jamie'nin Atherton'a duyduğu öfke kabardı. "Hayatının geri kalanında, ona ihtiyacın olduğunda seni terk eden, seni *benim* gibi bir adamın merhametine bırakan sıkıcı bir aptala mı bağlanmak istiyorsun?"

Evie'nin boğazında bir yutkunma kıpırdandı. "Kendimce sebeplerim var ve fazla seçeneğim de yok. Ben zeki, zengin ya da yetenekli değilim, bilgin ya da sanatçı olan hanımlar gibi..."

Ellerini açtı, bu Jamie'yi bıraktığı anlamına geliyordu. Onun dokunuşu olmadan hava soğuktu.

Jamie onun ne demek istediğini anlıyordu; kız kardeşlerinin, özellikle de Belle'in, bir kadın bir erkeğe bağlı değilse bir hiç olarak görüldüğünden yakındıklarını duymuştu. Çok az kadın kendi başına saygı görüyordu.

"Ama neden *bu* adam?" diye sordu. "Yüce Tanrım, bir tuğla at, bir düzinesini o heriften çok daha iyi vurursun."

"Çünkü o bana sahip olurdu." Evie'nin ruhu geri gelmişti, gözlerindeki ışıltı onun solan bir çiçek olmadığını ilan ediyordu. "Uygun bekârlar arasından seçim yapabileceğime inanıyor musun? Southampton'a geldiğinden beri muhtemelen yirmi yedi evlenme teklifi almış olan güzel mirasçınız değilim."

Jamie bir an için onun kimden bahsettiğini anlayamadı, sonra Bayan Carmichael'ı hatırladı. "O *benim* mirasçım değil-"

"Oh hayır mı? Gazeteyi gördüm. Denizin ötesindeki parlak bayana özlemle bakarken güzel ve büyük bir fotoğrafınız vardı."

"Cehennem ve lanet." Jamie'nin sinirli öfkesi alevlendi. "Bunlar lanet olası gazeteciler, gazete sattıracak ne varsa onu basıyorlar. Özlemimi çektiğim bir şey varsa, o da Danny'nin arabasının iskeleden indiğini görmektir. Onu kaçırmıştım." Elini lamba ışığının kenarında sakın sakın duran pırıl pırıl kırmızı arabaya götürdü.

Evie onu şaşırtarak kahkahayı patlattı. "Çok gülünçsün Mackenzie."

Jamie rahatlamıştı, aptalca gazete haberini ciddiye almadığına sevinmişti. Ama kahkahası titrek ve gergindi ve kendini arabanın yan tarafına, ondan çok uzakta tuttu.

Jamie uzun bir nefes verdi. "Seni tanıdığım sürece sopayla evlenme konusunda seninle tartışmaya devam edeceğim. Ama sonra, sanırım."

"Evet." Evie ellerini saçlarında gezdirdi ama dağınıklığı toparlaması mümkün değildi. "Eve gitmem gerekiyor." Endişeyle ona baktı. "Alabastron ne olacak?"

"Burada güvende olacaksın. Ama Atherton'a geri dönemezsin. Bu şekilde olmaz." "Biliyorum, korkunç görünüyor olmalıyım." Evie yine el yordamıyla saçlarını karıştırdı.

daha fazla saç tokası tuğlalara çarpıyor. "Onlara yağmura yakalandığımı söyleyeceğim

-ki gerçek de bu." Eğilip iğneleri aldı ve ayağa kalkarken neredeyse Jamie'ye çarpıyordu.

"O yüzden değil." Jamie bir elini kızın omzuna koyarak onu sakinleştirirken diğer eliyle de boğazında bıraktığı kara aşk ısırığının izini sürdürdü. "Seni işaretledim. İsteyerek yapmadım ama..." İhtiyacı, sahip olduğu tüm kontrolü kaybetmesine neden olmuştu.

Evie eldivenli elini dehşet içinde boynuna götürdü. Elektrikli arabanın yan tarafındaki fenere döndü ve cilalı kromu ayna olarak kullandı.

"Kahretsin." Jamie'ye dik dik baktı, gözleri çok güzeldi. "Sanırım paltomla kapatmaya çalışabilirim..."

"Kendine çeki düzen verene kadar olmaz," dedi Jamie kararlılıkla. "Atherton'ın evi hizmetçilerle dolup taşacak ve durumunuzu hanımefendiye bildirecekler. Ve bahse girerim ceketini de senden alırlar."

Evie kısa bir süre gözlerini kapadı. "Evet, Bayan Atherton hepsini emrine amade tutuyor. Ne yapacağım ben? Eğer nehir yüzünden benden intikam almak istiyorsan, Mackenzie-"

Jamie ellerini bir kez daha onun omuzlarına koyarak heyecanını yatıştırmaya çalıştı. "İstesem intikamımı almak için çok daha üzücü ama daha az mahvedici bir yol düşünürdüm. Yapacağımdan değil - itişin beni biraz ıslattı, hepsi bu ve arkadaşların bana güldü. Ben çok daha kötülerini yaşadım."

Evie ona inanmış gibi görünmüyordu. "Söylesene, zaten benden pek hoşlanmayan meraklı hizmetçiler beni fark etmeden eve nasıl gizlice gireceğim?"

"Hiç gitmeyeceksin." Jamie hem onu yatıştırmak hem de dudaklarını tekrar onun dudaklarına bastırmamak için onu okşadı. "Bu gece geri dönemeyecek kadar yağmurlu olduğu için arkadaşlarında kalacağına dair bir not gönder."

"Ne arkadaşı? Iris'in oteline gidemeyeceğim konusunda zaten anlaşmıştık." Evie neredeyse histerik bir kahkaha attı. "Beni gizlice pansiyonuna sokmaya çalışmıyorsun, değil mi? Beni mahvetmek istemediğini sanıyordum."

Jamie başını salladı. "Oradaki kahya sadece bakışlarıyla beni diri diri kızartır, sonra da bana annemi söyler. Aklımda senin için daha güvenli bir yer var. Sıcak ve rahat, yine de sorulara ve gevezeliklere katlanmak zorunda kalabilirsin."

"Langham mı?" Evie'nin tedirginliği azalmaya başlamıştı ama tam olarak değil. "Hizmetçiler ve kapıcı beni neden yine oraya tıktığını merak edeceklerdir. Annene ya da en azından amcana da söyleyebilirler."

"Hayır, hayır." Jamie başparmaklarını kızın omuzlarında dolaştırarak onu bırakmaya razı oldu. "Merak etme genç kız. Sana çok iyi bakacağım. Söz veriyorum."

EVIE, Jamie'nin tencereyi duvarın içine yerleştirilmiş bir kasaya kilitlemesini izledi. Tekrar kapatıldığında sahte bir tuğla cephe kasayı gizliyordu, tıpkı aletler ve yağ tenekeleriyle dolu bir masa gibi.

İşi bittiğinde Jamie ona sadece kasanın anahtarını değil, kilidin anahtarını verdi.

"Böylece istediğin zaman gelip alabilirsin," dedi ve anahtarları kızın eline tutuşturdu. "Beni beklemek zorunda kalmayacaksın."

Jamie'nin parmakları avucunun içinde sıcacıktı ve Evie titremesini gizlemek için elinden geleni yaptı. Sınırsız öpüşmelerinden dolayı ağzı çiğ kalmıştı.

Hayden'ın yüzüğünü ona geri fırlatmak ve Jamie ile gecenin karanlığında istemesine neden olan yüzükler.

Çıldırması olmalıydı. Hayden'ın teklifini birçok nedenden dolayı kabul etmiş ve şimdiye kadar seçiminden memnun kalmıştı. Hayden'ın dezavantajları vardı ama o istikrar ve hayatında huzura giden yoldu. Jamie ise tehlike, umursamazlık ve istikrarsızlıktı.

Evie'nin küçük sesi neden *özgürlük diye* fısıldıyordu?

Jamie feneri söndürüp onu nezarethaneden çıkarırken Evie kendi kendine, "Saçma," dedi. Baştan çıkarıcı ve heyecan vericiydi ama çok geçmeden Evie'yi öpmeyi unutup dünyaya kaçacaktı.

Evie onun için bir hiçti, kendini eğlendirmek için yardım etmeye karar verdiği geçmişten bir tanıdıktı. Büyük Mackenzie ailesinden gelen bir adamın hayatında Evie'den daha önemli şeyler vardı.

Kalbi yanarak Jamie'yi karanlığa kadar takip etti.

Dışarı çıktıklarında rüzgâr ve yağmur eskisinden daha soğuktu. Jamie kapıyı kilitledi, her şeyin sağlam olduğundan emin olmak için asma kilidi test etti, sonra Evie'yi ileriye götürmek için kolunu onunkinin arasına soktu. Evie geri çekilmedi, ona tutunmazsa karanlıkta takılıp düşeceğini biliyordu.

Muhtemelen Evie'nin geldiklerinde yakınlarda gizlenirken gördüğü iki sert adam önlerine çıktı.

Jamie telaşlanmadan durdu ama vücudunun Evie ile yeni gelenler arasında olduğundan emin oldu. Onun orada olması güzeldi, bir ağaç gibi uzun ve bir o kadar da güçlüydü.

"İyi misiniz beyler?" Jamie sordu.

"Çok soğuk," diye hırladı biri. Kaslıydı ve yüzünde eski dövüşlerden kalma yara izleri vardı.

"Evet, bunlar pirinç maymunlar," diye onayladı Jamie. "Bana bir iyilik yapın beyler. Bu sokağa ait olmayan hiç kimsenin gelmediğinden emin olun, tamam mı?"

İkinci adam güldü. "Bırakın denesinler."

Jamie ona sertçe, "Onları hayatta tut," dedi. "Ama onları gönder."

"Haklısın, Şef."

"hiç hansom gördün mü?" Jamie sordu.

"Evet, Baker Sokağı'nda bir ya da iki kişi var," dedi ilk adam. "Sherlock Holmes'u ziyarete gelmişler." Kıkırdadı.

"Çok eğlenceli," dedi Jamie iyi huylu bir tavırla. "İyi geceler çocuklar ve teşekkürler."

Jamie her birine birer madeni para attı, madeni paralar başparmağından çıkarken metal çınlıyordu. İki adam onları ustalıkla yakaladı ve Jamie Evie'yi ileriye doğru götürdü. Sert adamlar şapkalarına dokundular, içlerinden biri başını sallayarak "Hanımefendi" dedi.

Evie, Baker Sokağı'na dönüp sokak lambalarını yeniden bulana kadar sessizliğini korudu.

"Soyulacağımızı sandım," dedi rahatlayarak. "Bunu nasıl yaptın?"

Jamie ona alçakgönüllü bir bakış gönderdi. "Ben hiçbir şey yapmadım. Kuzenim Alec geçen hafta o heriflerin ağzını burnunu kırdı ve o günden beri bana iyilik yapmak için ellerinden geleni yapıyorlar."

"Peki kuzenin onlarla savaşırken sen ne yaptın?" Evie sordu. "Bekleyip bahisleri mi topladın?"

"Mükemmel bir fikir. Almalıydım." Jamie omuz silkti. "Biraz yardım ettim ama çoğunlukla Alec yaptı. İsteddiği zaman savaşçı atalarımızı yönlendirebilir ve şu anda da öyle yapmak istiyor. Bahisler." Jamie düşünceli bir şekilde sözünü kesti. "Bunu aklımda tutacağım."

Jamie onu yol boyunca götürürken Evie histerik bir şekilde gülmek için kendini zor tuttu. Görünüşe göre kuzenlerinden iyilik topluyordu. Kilit açacakları, sahte tencereler, kullanışlı arabalar ve kasalı kilitleri, mahallenin kabadayılarını evcilleştirmek.

Kabadayılar haklıydı; iki hansom caddenin doğu tarafında duruyordu, yolcu taşıyan bir diğeri ise az ileride duruyordu. Jamie yüksek sesle bir düdük çaldı ve elini kaldırdı.

Hanomlardan biri mecburen yerinden kalktı ve yağmurun ve yükselen sisin arasından onlara doğru ilerledi. Jamie Evie'yi arabaya bindirdi, Evie tozlu bornozunu eteklerinin üzerine yerleştirirken taksiciye seslendi.

"Jubilee Place mi dedin?" Jamie yanına tırmanırken Evie sordu. "Neresi orası?"

Jamie endişelenmeden, "Chelsea," diye cevap verdi.

Açıklama yapmadı, sadece taksi hızlı bir şekilde yola çıkarken trafiğe baktı.

Taksinin duvarları yağmuru çoğunlukla uzak tutuyordu ama hava hâlâ çok soğuktu. Evie Jamie'nin yanına sokuldu, onun sıcaklığını hissetmek için endişelerini bir kenara itti. Jamie buna aldırış etmedi ve Evie'nin daha yakın oturabilmesi için kolunu koltuğun arkasına doğru kaydırdı.

Tanrım, bu adamı öpmüştü, diye düşündü Evie. Sadece öpmekle kalmamış, bir fahişe gibi ona tırmanmaya çalışmış, onun tenini tıpkı kendisinininkini yaladığı ve ısırıldığı gibi ısırmıştı.

Jamie'nin üzerinde muhtemelen diş izleri vardı, ancak yüksek yakalı ceketini boğazını görünmeyecek şekilde saklıyordu. Evie'nin yüzü sıcaktı ama bunun utançtan çok arzudan kaynaklandığını fark etti.

Aynı arzu yıllar önce Jamie onu nehirde öptüğünde de harekete . Bu gece farklıydı, daha sıcak, daha çaresizdi. Eğer Evie ondan ayrılmıyorsa, neler olabilirdi?

Kısa bir süre önce Evie, Hayden'la geçireceği düğün gecesini hayal etmeye çalışıyordu ama zihni dikkatli bir şekilde boş kalmıştı.

Karanlıkta Jamie'nin üzerinde olduğunu, vücudunun hoş bir ağırlık oluşturduğunu, güçlü ellerinin onu dolaştığını hayal edebiliyordu. Yüzü tutkuyla gevşeyecek ve Evie inerken, vücudu ilk kez bir erkeğin tadına bakarken onun içine doğru kayacaktı. Jamie nazik davranır, onu incitmediğinden emin olur, bu yeni arzuya onu alıştırdı.

Bu görüntü onu bu gecenin soğukluğunda bile ısıttı. Jamie'nin yanı başındaki cüssesi onu alevlendirdi, ta ki onun yatağında, *onların* yatağında yatmaktan başka bir şey düşünemez hale gelene kadar. Öpüşmeleri, arzuları, paylaşacakları kahkahalar.

Tanrım, onun nesi vardı? Evie başka bir adam hakkında böyle düşüncelere sahipken Hayden'la evlenemezdi. Hem de herhangi bir adamla değil, Hayden babasıyla sıkıcı iş detayları üzerine kafa yorarken onun yanında olan *bu* adamla.

Evie, seçtiği her kadını alev alev yanan bir güneşin yoğunluğuyla sevecek olan heyecanlı, ateşli Jamie'nin fantezileriyle Hayden'a ihanet edemezdi.

Ama başka ne seçeneği vardı ki? Evie hayal gücü yüzünden mükemmel bir nişanı bitirmekle aptallık etmiş olurdu. Jamie, "*O senin için yanlış biri, onun yerine benimle evlen,*" dememişti. Evie'nin sevgilisi olmak istediğini ima bile etmemişti. Jamie onu öpmüş, o da Jamie'yi öpmüş ve her şey sona ermişti.

Ve şimdi bu gece Hayden'a dönemeyecekti, çünkü Jamie'yi yeterince erken uzaklaştırmamıştı. Öpücüğe hemen itiraz etmesi gerekirdi ama bunun yerine Jamie'nin kollarına düşmüş ve her saniyenin tadını çıkarmıştı.

Fayton onları güneşe, Oxford Caddesi'ne, oradan da Park Lane'e, şık ve iyi aydınlatılmış malikânelerin önünden geçirdi. Taksi, Oxford Caddesi boyunca

Hyde Park, Knightsbridge civarı, sonra tekrar güneye Sloane Caddesi.

Evie sadece arada sırada sokak tabelalarını gördüğü için rotayı ayırt edebiliyordu. Londra'nın bu kısmı hakkında çok az şey biliyordu. Annesi ve kız kardeşleriyle birlikte ne zaman alışveriş yapmak için Kasaba'ya gitseler, bu kez Regent Caddesi'nde kalmayı planladıkları otelde yer ayırtıyor, i lerini hallediyor ve sonra eve dönmek için trene biniyorlardı.

Taksi küçük bir sokakta, mütevazı bir tu la evin önünde durduğunda yağmur bardaktan bo anırcasına ya ıyordu. Yeterince saygın görünüyordu, hatta oldukça ho tu.

Jamie dışarı fırladı ve kapıyı çaldı. Siyah elbiseli ve kolalı önlüklü bir hizmetçi kapıyı açtı ve  a kınlıkla dışarı baktı. Jamie'yi görünce gülümsedi ve kapıyı ardına kadar açtı.

Jamie faytona geri dönerek Evie'nin inmesine yardım etti, sonra da onu birkaç basamak yukarı çıkarıp eve götürdü.

Evin hoş sıca ı Evie'nin soğuk bedenini sararken Gavina Mackenzie salondan hızla  ıktı. Gavina'nın arkasından Jamie'nin gözlerine sahip başka bir genç kadın geldi ve Evie onun arkasında başka hanımlar da gördü.

"Bayan McKnight?" Gavina  a kınlıkla Evie'nin soğuk ellerini avuçlarının içine alarak sordu. Kuzenine güzel, gri gözlü bir bakış fırlattı. "Jamie, ona ne yaptın böyle?"

BÖLÜM 14

Evie itiraz etmeden kendini Gavina'nın bakımına bıraktı. Gavina onu merdivenlerden yukarı çekti ve yumuşak, kadınsı bir havası olan, iyi aydınlatılmış bir odaya soktu. Evie'nin Atherton'ların evinde kullandığı yatak odası katı ve gayri resmiydi, bu rahat alanla ciddi bir tezat oluşturunuyordu.

Gavina onlar giderken komutlar veriyordu ve şimdi iki hizmetçi aralarında teneke bir banyo taşıyarak ortaya çıktı. Bir üçüncüsü de yanında buharlı su getirdi. Kızıl saçlı ve İskoç aksanlı yaşlı bir hizmetçi Evie'nin kıyafetlerini çıkarmasına yardım etti ve Evie'nin özel olarak yıkanabilmesi için diğer herkesi uzaklaştırdı.

"Ben Agnes, canım," dedi hizmetçi kadın Evie'nin yetkinlikle banyoya girmesine yardım ederken. "Genç hanımların seni endişelendirmesine izin verme. Her yüksek ruhlu ama altın kalpli. Şimdi biraz ıslan, çıktığında kendini daha iyi hissedeceksin."

Agnes yakındaki bir masaya büyük bir sabun keki, kalın havlular ve bir sabahlık bırakıp gitti. Evie uzun bir nefes verdi ve arkasına yaslandı, sıcak su vücudunu kapladı.

Jamie'nin gidip gitmediğini sormasına gerek kalmamıştı, çünkü onun sokakta taksiciye bir yön verdiğini duymuş, sonra da fayton gürültüyle uzaklaşmıştı. Evie bütün gece boyunca en sıcak olduğu an olmasına rağmen titredi.

Bir saatten kısa bir süre önce bir müzeyi soyduğuna, sonra Jamie'yi öptüğüne, sonra da takside onun yanına sıkışıp onunla yatakta olma hayalleri kurduğuna inanmak zordu.

Güzel bir geceydi.

Üniversitede yaptığı birkaç eşek şakasına rağmen kendini her zaman iyi bir insan olarak görmüştü. Şimdi o, nişanlıydı, başka bir adamı öpmüştü. Sadece bu da değil, bundan büyük keyif almıştı. Hızlı mıydı, yoksa bu onun karakterindeki tek bir sapma mıydı?

Ancak Evie fırsatını bulduğunda Jamie'yi tekrar öpeceğini biliyordu.

Çözüm basitti. Jamie'den uzak duracaktı. Kilidin anahtarını ona vermişti ve alabastronu kendi başına geri alabilirdi.

Evie'nin onunla tekrar iletişime geçmek için hiçbir nedeni yoktu.

Bu düşünce neden kalbinin sıkışmasına neden oluyordu?

Evie, hizmetçinin ıslanmanın tadını çıkarması tavsiyesine uyararak her tarafını yıkadı. Atherton'ların modern küvetleri vardı ama Sör Hector kendisi dışında herkese sıcak suyun her damlasını çok görüyordu, bu yüzden Evie'nin evlerindeki banyoları hızlı ve genellikle soğuktu. Arkasına yaslanıp kaslarının gevşemesine izin vermek güzeldi.

Su ılıklaştığında Evie kendini küvetten dışarı attı, hizmetçilerin bıraktığı yumuşak paspasın üzerine çıktı ve pelüş havlulara gömüldü. Sabahlık da sıcak ve rahattı, Evie onu kapalı tutmak için bantları bağladı.

Tuvalet masasına ilerledi ve ıslak saçlarıyla ne yapacağını düşünerek oturdu.

Sanki işaretini bekliyormuş gibi kapı açıldı ve Gavina içeri girdi, onu Evie'nin aşağıda gördüğü diğer genç kadın izledi.

İkinci genç bayan kapıyı kapatırken Gavina neşeyle, "Çok daha mutlu görünüyorsun," dedi. "Bu Belle, Jamie'nin kız kardeşi. Diğerleri sizi kalabalık etmemeye karar verdi ve kahvaltıda görüşeceğiz."

Evie aynadan, arkasında duran ikisine baktı. "Kahvaltı mı?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Elbette," diye cevap verdi Belle. Alçak bir sesi vardı, hoştu ama arkasında güç. "İyi bir uyku çekmeden ve doyurucu bir kahvaltı yapmadan seni bu rutubetli havaya göndermek kabalık olur. Aşçımız muhteşemdir."

"Bay Atherton'ı boş verin." Gavina onu elinin tersiyle itti. "Sana bir ailesine ziyarete geldiğinizi ve havanın sizi eve gönderemeyecek kadar kötü olduğunu açıklayan bir not gönderdi. Bardaktan boşanırcasına yağmur yağıyor."

Gavina'nın Evie ve bulunduğu koşullar hakkında çok şey bildiği kesindi ama mesajı onun için Gavina'nın yazmış olmasına minnettardı. Evie kelimeleri bulmakta zorlanabilirdi. "Çok naziksiniz," dedi.

"İğrenç derecede arkadaş canlısı, sanırım." Gavina ona sııttı. "Ama Jamie genç bir bayanı üzerimize saldıığında, bu duruma ayak uydurmalıyız."

Belle, "Giysilerinizi temizletmeye gönderdik," dedi. "Bu gece giyebileceğin bir geceliğim ve yarın için bir elbisem var. Sanırım ikimiz de aynı bedendeyiz." Belle, Evie'nin tam ölçülerini değerlendiriyormuş gibi onu taradı.

"Sadece teşekkür edebilirim..." Evie onlara doğru dönmeye başladı ama sabahlığı boğazına kadar açıldı ve Jamie'nin bıraktığı iz ortaya çıktı. Koyu renkti.

ve kırmızıydı, tam olmasa da çürük gibi bir şeydi. Çabucak önlüğünü kapattı, yüzü kızarmıştı.

İki kadının fark etmemiş olma umutları suya düşmüştü. "Bunu örtmek için biraz pudram var," dedi Gavina. "Ve Belle sana yüksek yakalı bir gömlek ödünç verecek."

Evie yutkundu, ceketin önünü kapatırken parmakları titriyordu. "Tanrım, benim hakkımda ne düşünüyor olmalısın."

Belle cevap verdi. "Bizce siz kardeşimin aklını başından almış genç bir kadınsınız. O bir girdaptır."

"Öyle," diye hararetle onayladı Evie.

"Jamie gitmeden önce bize nehir olayını anlattı." Gavina'nın dudakları kıpırdadı. "Aferin sana. Bir vuruş ve bir smaç. Tam da ihtiyacı olan şey."

Evie açıklamak için ağzını açtı ama sonunda kıkırdadı. "Bu çok eğlenceli."

"Tahmin edebiliyorum." Gavina kendini gülmeye bıraktı ve Belle de ona katıldı. Belle'in kahkahası daha az gürültülüydü ama gözleri muzip bir zevkle parlıyordu.

Evie kendini daha iyi hissetmeye başladı. Jamie'nin kuzeni ve kız kardeşinin onun davranışları karşısında dehşete düştüklerini hayal etmişti ve kardeşlerine karşı oldukça korumacı olan kız kardeşler tanıyordu. Ama ikisi de bu geceki patavatsızlığı için onu suçlamıyor gibiydi.

Gavina tuvalet masasının üzerindeki lake kutuya uzandı ve açarak içinden beyazımsı bir pudra çıkardı. Başka bir kutuyu daha açtı, içinden yepyeni ve tertemiz pudralar çıktı.

"Sabahları bunu kendinize sürün" diye tavsiyede bulundu. "Örtecek kadar ama pudra sürdüğünüzü belli etmeyecek kadar. Izzy Teyze bunu bana Paris'ten getirdi, bu yüzden en iyisi olacağını biliyorsun."

Evie pudranın lavanta kokusuyla büyülenmiş bir halde, "Bu çok cömertçe," diye söze başladı.

"Hiç de değil," diye yanıtladı Gavina. "Jamie'nin bize bakmamız için genç kadınlar getirmeyi alışkanlık haline getirdiğini düşünüyorsanız yanılıyorsunuz. O hiç böyle bir şey yapmadı. Bu da bize sizin özel olduğunuzu gösteriyor."

"Pek sayılmaz." Evie kızardı ve kutuyu yere bıraktı. "Jam- Bay Mackenzie'yi çok az tanıyorum."

"Ve yine de." Gavina dikkatle Evie'nin boğazına baktı. "Utanma canım. Ailemizin erkekleri herkesi ezip geçer ve ne olduğundan tam olarak emin olamazlar. Pudrayı ve elbiseyi giy ve bu konuda başka bir şey söyleme."

"Hayden'la evlenmem gerekiyor." Evie pudra kutusunu kapattı ve parmaklarını güllerle boyanmış pürüzsüz kapağında gezdirdi. "Belki de evlenmemeliyim diye düşünüyordum."

Gavina aynadaki Evie'ye baktı, gözleri bilgeydi. "Bu sana bağlı elbette. Ama Jamie seni Paris'e götürüp lüks bir otelde iyice sürece bu olayı geride bırakmanı öneririm. Söyle bana, öpüşmeyi Jamie mi kışkırttı yoksa sen mi?"

"O yaptı." Evie düşüncelerini soğuk nezarethaneye ve Jamie'nin sıcak dudaklarına geri döndürdü. "Oldukça eminim," diye bitirdi zayıf bir sesle.

"İşte buradasın. Kuzenimin öpülmen gerektiğine karar vermesi senin suçun değil. Sen suçsuzsun. O suçsuz. Eğer seviyorsan nişanlını yanında tut ve Jamie'yi bir daha öpme."

"Ben de aynı sonuca varıyordum," dedi Evie. Pişmanlık üzerine çöktü ve Gavina'nın bakışlarından kaçınmak için kutuyu inceledi.

"Sanırım Paris'te lüks bir otel olmadığı için üzgün," dedi Belle gülerek.

Evie'nin yüzü kızardı. Hayal gücü çok hızlı bir şekilde kendisini ve Jamie'yi yumuşak bir yatakta şampanya içerken canlandırdı. Elbette ikisinin de üzerinde giysi yoktu.

"Hanımlar," dedi Evie, acı çekerek. "Lütfen."

Gavina güldü. "Canım, eğer Mackenzie'lerle arkadaş olacaksan, dalga geçilmeyi de göze almalısın. Ve bizimle arkadaş *olacaksın*." Gavina onu düşüncesizce kucakladı. "Olmamak için fazla sevimlisin."

Evie kucaklaşmaya karşılık verdi. İkisinin onu bu kadar kolay kabul etmesi hoşuna gitmişti.

-Kendi kız kardeşlerine yaptığı gibi hissetti.

"Seni uyumaya bırakacağız." Belle Evie'nin omzunu sıvazladı. "Gavina bu gece benimle kalacak." Yüz ifadesi acıya dönüştü. "Ve lütfen kardeşimin hem gerçek hem de hayali aşklarından bahsetmeyi kesebilir miyiz? Bleh."

"Evie'yi rahatlatıyoruz." Gavina ayağa kalktı. "Yine de kardeşim hakkında konuşmadığımıza seviniyorum. Bu gerçekten dehşet verici olurdu."

Evie de onlarla birlikte ayağa kalktı ve sandalyenin arkasına dayanarak kendini sabitledi. "Erkek kardeşin olmasını kıskanıyorum. Benim sadece kız kardeşlerim oldu. Onları seviyorum ama her zaman bir erkek kardeşim olsun istemişimdir."

Gavina ve Belle birbirlerine bakıp güldüler. "Sevinin," dedi Gavina. "Onlar bir dünya bela. *Sizi* kıskanıyoruz."

"İyi geceler, Evie," dedi Belle nazikçe. "İyi uykular. Neye ihtiyacınız olursa arayın." Duvardaki bir düğmeyi işaret etti. "Agnes senin için her şeyi yapar. O bir hazine. Kahvaltıda görüşürüz."

"İyi geceler." Evie ikilinin kapıya doğru süzülüşünü izledi, her iki kadın da aynı anda hem coşkulu hem de zarıftı. "Ve teşekkür ederim."

"Hiç de değil. Gel Belle. Gidip ışıklar açıkken ne kadar süre kitap okuyacağını tartışalım."

Belle gözlerini devirdi ve son kez iyi geceler diledikten sonra gittiler.

Evie nefesini dışarı üfledi. Belle Jamie'ye girdap demişti ama akrabaları da öyleydi. Bütün aile enerji saçıyordu.

Agnes, hanımlar gider gitmez kolları giysilerle dolu olarak geri döndü. Evie'nin giymesine yardım ettiği gecelik gerçekten de üzerine tam oturmuştu. Agnes Evie'yi sıcak bir tuğlayla ısıtılmış yatağa yatırdı, sonra da küveti taşımaları için iki sağlam hizmetçiye çağırdı.

Evie arkasına yaslanıp Agnes'in odada dolaşmasını, etek, gömlek ve ceketini dolaba asmasını, sonra da gaz lambalarını söndürüp gitmeden önce ortalığı toplamasını izledi.

Evie yorgunluktan çabucak uyuyakaldı ama rüyaları Jamie'yle doluydu, Paris'teki bir otelde sıcak, tüylü bir yatakta onun üzerinde yuvarlanırken ona verdiği öpücükler hissediliyordu.

JAMIE, Evie'nin yerleştiğini gördükten sonra Chelsea'nin sakin banliyösünü terk etti ve tekrar kuzeye, Oxford Caddesi'ne ve kendisinininkine çok benzeyen hizmetli dairelerden oluşan bir binaya doğru yola çıktı.

Burada yaşayan erkekler, şehirde ya da avukatların salonlarında çalışan profesyonellerdi; bina, kiracılar isterse hizmetçi ve uşak hizmetinin yanı sıra yemek de sağlıyordu.

Jamie üçüncü kattaki dairenin kapısını çaldı ve içeri uzun boylu, çok sarı saçlı, çakmaktaşı gri gözlü bir adam girdi. Saçları çekiştirilmiş gibi dağınıktı ve gözleri Jamie'yi görünce rahatlamıştı.

"Tanrı'ya şükür sensin," dedi Andrew McBride, Jamie'yi içeri sokarken. "Notlarımın nerede olduğunu öğrenmek isteyen kâtibim olmasından korkuyordum - alfabetik sıraya göre dizilmiş ve onu tatmin edecek şekilde indekslenmiş, bu arada

tahsil etmem gereken ücretler? Bir avukatın hayatı cehennemdir, Jamie. Cehennemdir. Özellikle de bir stajyerin."

Andrew, Jamie'ye kitap ve kâğıt yığınları arasında bir sandalye bulmasını işaret ederken, dağınıklık içinde bir yerden bir sürahi çıkardı ve ikisine de birer viski doldurdu.

Bir süre dostça bir sessizlik içinde yudumladıktan sonra Jamie ziyaretinin nedenine döndü.

"Sana geldim çünkü sen herkes hakkında bilinmesi gereken her şeyi biliyorsun. Ya da en azından öğrenebilirsin."

Andrew'un gri gözleri viski bardağının üzerinde durdu. "Muhtemelen," dedi temkinli bir ifadeyle.

"Hayden Atherton adında bir adam." Jamie kristal kadehini parmaklarının arasında yuvarladı. "Sör Hector Atherton'ın oğlu."

Andrew'un kaşları çatıldı. "Sör Hector'u duymuştum. İş adamı. Yapışkan. Saçmalıklara tahammülü yok. Elbette onun tanımladığı saçmalıklara."

"Aynen öyle. Oğlu benim ilgimi çekiyor. Onun hakkında bilgiye ihtiyacım var."

Andrew viski bardağını masasının üzerinde, içinde kâğıt bulunmayan tek boşluğa koydu. "Kasabadaki herkesi tanıdığımı *sanıyordum*."

"Sadece belirli çevrelerde. İş adamlarının kendini beğenmiş oğulları, o kadar değil." Jamie bir nefes verdi. "Aslında delikanlı arkadaş canlısı, hatta cana yakın. Belki de çok fazla."

Andrew'un endişesi yerini eğlenceye bıraktı. "Yüzün büzüşmüş. Bir sebepten dolayı ilginç olmalı. İşin içinde bir kadın mı var?"

Jamie yüz ifadesini yumuşatmaya çalıştı. "Neden böyle söyledin?"

Andrew içten bir sesle güldü. "Çünkü seni tanıyorum. Seni çocukluğumuzdan beri tanıyorum. McKnight'ın kızı, değil mi?" Kahkahası daha da yükseldi. "Yüzün yine buruşmuş. Jamie Mackenzie sonunda aşık mı oldu?"

BÖLÜM 15

" Sakin ol," diye homurdandı Jamie. "O *McKnight* kızı değil. O Bayan Evie McKnight ve bir arkadaş."

"Gavina'nın düşündüğü gibi değil."

"Gavina bir şeytan." Jamie kaşlarını çatarak Andrew'a baktı. "Masallar yayacağını bilmeliydim." En azından Gavina'nın Andrew'a Jamie'nin bu gece Evie'yi darmadağın ve iyice öpülmüş bir halde getirdiğini söyleyecek zamanı olmamıştı.

"Aile dışında konuşmaz." Andrew, Gavina'nın anne tarafından kuzeniydi. Jamie'yle kan bağı yoktu ama Mackenzie ve McBride'in çocukları yan yana büyümüşlerdi.

"Evie o lekeyle nişanlandı," diye devam etti Jamie. "Onu mihraba götürdükten sonra başına kötü bir sürpriz gelmeyeceğinden emin olmak istiyorum."

"Anlıyorum." Andrew ona bir kâğıt uzattı ve üzerine kalemle bir şeyler karaladı. "Hayden Atherton. Adres?"

"Yukarı Brook Sokağı."

"Evet, Sör Hector *başarılı* bir iş adamıdır. Görünüşe göre kızınız - pardon, Bayan McKnight - orada iyi iş çıkarmış. Miras oğluna mı kalacak?"

"Muhtemelen." Jamie çürük ve rahatsız olan sandalyesinde kıpırdandı. "Ama adamda bir sorun var. Ne olduğunu anlayamıyorum. Onun dışında tam bir pislik."

"Baba mı oğul mu?"

"İkisi de. Babasıyla hiç tanışmadım ama oğluna benziyorsa ..."

Andrew'un ilgisinin arttığını görebiliyordu Jamie, bu da iyiye işaretti. Andrew, şimdi emekli olan ünlü bir KC olan babası gibi, bir kez karar verdiğinde gerçeği keşfetmek için hiçbir şeyden vazgeçmezdi. Andrew, kendisi de dahil olmak üzere Jamie'nin tanıdığı herkesten daha dinçti.

Andrew birkaç not daha aldıktan sonra viskisini eline aldı. "Neler bulabileceğime bakacağım. Bilgiyi ne zaman almak istersiniz?"

"Şu andan itibaren her zaman."

"O kadar çabuk mu? Şey.." Andrew bir not daha aldı, bardağının içindekileri yuttu ve sürahiyi tekrar açtı. "Bir tane daha mı?"

Jamie, Andrew'un içine biraz daha viski damlatması için kadehini uzattı. Mackenzie tek malt, tabii ki.

"Nasılsın Andrew?" Jamie biraz rahatlayarak sordu. "Ülkeye döndüğümünden beri seninle konuşacak pek zamanım olmadı."

"Bir hanımefendinin nişanlısının araştırılmasını isteyene kadar değil." Andrew kıkırdadı. "Önemli değil. Gırtlığıma kadar davaya batmış durumdayım. Kıdemsiz avukat olarak tüm araştırmayı yapmak ve kıdemlimin iyi görünmesini sağlamak benim işim." Yüz ifadesi acı dolu bir hal aldı. "Genellikle Britanya'nın en yoğun adamlarından bazılarının arkasında oturuyorum. Davaları sadece kulaklarına ne söylemeleri gerektiğini fısıldadığım için kazanıyoruz. Eskiden bu konuda mütevazıydım ama artık bıktım." Sözünü kesti, ağzı alaycı bir şekilde buruştu. "Affedersin, Jamie. Buraya mızımızlanmamı dinlemeye gelmedin."

"Özlemişim." Jamie omuz silkti. "Yakında ipek alacaksın, eminim. Sen Basher McBride'ın oğlusun."

"Bunu bilmiyor muyum?" Andrew derin derin içti. "Mahkeme ne zaman *McBride* adını duysa , sonra sadece benim olduğumu görünce hayal kırıklığına uğruyorlar."

"Ünlü bir adamın oğlu olmak cehennem gibi bir şey," diye onayladı Jamie. Bir an sessizlik içinde dertleştiler.

"Kuzenim Magdala ?" Jamie sordu.

Andrew'un kederli ifadesi Jamie'ye bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu. "Sanırım iyi gidiyordur. Kilmorgan Kalesi'nde nasıl İskoç olunacağını öğrenmenin keyfini çıkarıyordur."

Mackenzie soyadını alan Magdala, Jamie'nin Culloden'de savaşılan atalarının soyundan gelen uzak bir kuzendi. Newfoundland'da büyümüşü ama üvey babasının bağlayıcılığından kaçmak için İskoçya'daki akrabalarını aramaya karar vermişti.

Andrew ondan hemen hoşlanmıştı ama bu on yıl önceydi. Andrew üniversiteye geri dönmüş, ardından Middle Temple'da ıraklık yapmış ve şimdi bir avukat odasında çalışırken, Magdala yeni evini keşfetmiş ve içki fabrikasında çalışmaya başlamıştı.

Jamie'nin düşündüğü gibi. Ama gerçekte değil. İki de evlenmemişti, hatta bu konuda konuşmamışlardı bile. İkisinin de sadece bir itkiye ihtiyacı vardı. Bunu nasıl yapacağına dair bazı fikirleri vardı.

Jamie bir saat sonra ayrıldı. Hem zeki hem de eğlenceyi seven Andrew ile vakit geçirmekten keyif alıyordu.

Çarkları harekete geçirmişti ve Andrew'un taş üstünde taş bırakmayacağını biliyordu. Ancak Jamie beklemek için çok sabırsızdı. Birkaç taşı kendisi tekmeleyebilirdi.

Başka bir taksi çağırdı ve onu St. James's'e ve oradaki seçkin kulüpler kümesine götürmesini istedi.

CHELSEA'DE KAHVALTI hareketli bir yemektir. Evie sabah tostu yerken ne zaman bu kadar güldüğünü hatırlamıyordu.

Evie güneşli sabah odasına girdiğinde Gavina ve Belle çoktan aşağıya inmişlerdi, büfede haşlanmış yumurta, patates ve jambon vardı ve hepsini yıkamak için büyük bir çaydanlık vardı. Hanımlar onu en yakın arkadaşlarıymış gibi karşıladılar ve masanın başındaki sandalyeyi, yani onur koltuğunu ona sundular.

Bu evi paylaşan diğer iki hanım ve refakatçileri Bayan Barrow çok geçmeden geldiler. Bayan Barrow zayıf, orta yaşlı, sıcak bir gülümsemesi ve kurnaz gözleri olan bir kadındı. Adeline ve Gayle Hodgkinson kardeşlerdi ve Bayan Barrow'un yeğenleriydiler.

Hodgkinson'lar Mackenzie'lerden birkaç yaş daha gençti, Cambridge'deki Newnham'dan yeni gelmişlerdi ve kısa süre önce Gower Street'teki Üniversite Koleji'nde asistan olarak göreve başlamışlardı.

"Çay getiriyoruz ve mürekkep kaplarının dolu olduğundan emin oluyoruz," dedi Adeline yüzünü buruşturarak Evie'ye. "Bayanlar belli ki astronomi hakkında hiçbir şey bilmiyor, ikimiz de tüm kursu tamamladık."

"Her zaman böyledir." Belle içini çekti ve çayı için kremaya uzandı. "Aynı şekilde tıp okumak isteyen kadınlar da alay edilerek geri çevriliyor. Bir programa kabul edilmek için boşuna uğraştım."

"Neşelenin hanımlar," dedi Bayan Barrow. "Benim zamanımda kadınların herhangi bir bilgiye sahip olması utanç verici bir şey olarak görülürdü, tabii mavi horozlar olarak acınmak istemiyorlarsa. Bugünlerde her şey çok daha iyi. Artık misafirimizin önünde suratsızca konuşmak yok."

"değil," dedi Evie içtenlikle. "İlgileniyorum."

Belle'in Evie'ye verdiği bluz ve etek tam oturmuştu ve yumuşak bir çim kıvrımı olan yaka, yatay bir inci düğme sırasıyla boğazdan kapanıyordu. Evie'nin

Yaka utanç verici izi iyice gizlemişti ve Evie izi kapatabilecek her şeyi pudra sürerek kapatmıştı.

İpeksi pudrayı teninde gezdirirken kendini çökmüş hissetmişti. Bayan Atherton pudrayı ya da kendi deyimiyle *boyayı* aklından bile geçiren her kadını aşüfte olarak görürdü.

Canlı sohbet devam etti ve konu genç erkeklere geldi. Mackenzie kuzenleri ve kardeşlerinden bahsetseler de Evie bu gençleri tanı mıyordu. Hodgkinson hanımlarının yanaklarındaki kızarıklıklardan, çeşitli Mackenzie'lerin yakışıklılığını fark ettikleri ve takdir ettikleri anlaşılıyordu.

Evie uzun zamandır bu kadar keyifli bir yemek yememişti ama yakında yola çıkması gerektiğini biliyordu. Alabastronu Iris'e teslim etmeliydi - kahvaltıdan önce ona görevin başarılı olduğunu söyleyen bir not yazmıştı - ve sonra Hayden'ın evine dönecekti.

Yukarı Brook Sokağı'ndaki sessiz, hantal evde, düğün planlarıyla meşgul olmaya çalışarak uzun bir gün daha geçireceği düşüncesiyle kalbi sıkıştıyordu. Hayden evlendikten sonra şehrin başka bir yerinde hoş bir daire tutacaklarına söz vermişti. Evie onunla birlikte bir hayata başlamayı dört gözle bekliyordu, belki de bunun gibi güneşli bir evde.

Jamie Mackenzie'nin hiçbir şey yapmayacağı bir hayat.

Kahvaltıdan sonra Evie gitmek istedi ama diğer hanımlar karşı çıktı. Giysileri temizlenene kadar beklemeliydi. En azından öğle yemeğini onlarla birlikte yemeliydi ve muhtemelen akşam yemeğini de. Neden bir gece daha kalmıyordu?

Gavina, Evie'ye üst kata kadar eşlik ederken, "Burada eğlenceye hasret kaldık," dedi. Agnes, Evie için yatak odasında daha fazla giysi bırakmıştı ve Gavina onları ayırmaya başladı.

"Hepiniz çok nazık davrandınız," dedi Evie. "Bana, bir yabancıya."

"Jamie'yi tanıyoruz, hepsi bu." Gavina gri eteğini ve ona uygun bluzunu kaldırdı, güzel giysilerdi, ince çuhadan yapılmıştı, sağlam ama zarıftı. "Belle'in giysileri çok sade. Sade bir entelektüel olmaya kararlı."

Buna karşılık Gavina'nın elbisesi, fazla süslü olmasa da, açık mavi, kare yakalı, dar ama dökümlü etekli bir elbiseydi. Boğazında sade bir altın madalyon duruyordu ve kulak memelerini küçük, sakın altın küpeler süslüyordu. Altın kırmızısı gür saçları, birkaç tutam sarkacak şekilde yumuşak bir şekilde toplanmıştı.

Gavina gerçekten de çok güzeldi ve Evie neden dışarıdaki kaldırımında bir dizi erkek talip olmadığını merak etti.

"Belle oldukça zeki," dedi Evie. Belle ve genç hanımlar, tanıdıkları beyefendileri parçalara ayırmayı bitirdikten sonra en son bilimsel soruları tartışmaya başlamışlar ve Evie'yi şaşkınlık içinde bırakmışlardı.

"Son derece. Babası, amcam Ian, matematikte çok zekiydi ve Belle de bunu miras aldı. Megan da onun müzik yeteneğini miras aldı."

"Ya Jamie?" Evie kendini durduramadan sordu. "Matematikte ya da müzikte de çok iyi mi?"

Gavina, etek ucunda güzel bir örgüsü olan başka bir gri eteği salladı. "Jamie, annesi Beth Teyze'ye çok benziyor. O, çevresine giren herkese yardım eden sıcakkanlı bir kadın. Jamie de öyle. Başımız sıkıştığında, tavsiyeye ya da sadece dinleyecek bir kulağa ihtiyacımız olduğunda hepimiz ona gideriz. Dünyayı dolaşp bir şeyler aradığı zamanlar hariç, o bizim için zaman hazırdır..." Gavina omuz silkti. "Aradığı neyse. Jamie her zaman her şeyi nasıl düzelteceğini biliyor gibi görünüyor."

Müzeden bir alabastronu kaçırmak için bir plan yapmak gibi. İşe yarayan bir plan.

"Gavina." Evie eteğini yere bıraktı ve kalçasını yatağa dayadı. "Jamie'nin karakoluna kadar bana eşlik etmek ister misin? Arabaları tuttuğu yere mi? Orada bir şey unuttum ama yalnız gitmeye çekiniyorum. Mahalle biraz korkutucuydu."

"Elbette," diye cevap verdi Gavina duraksamadan. "Ama anahtara ihtiyacımız olacak. Jamie'de bir tane var, Kuzen Daniel ve Violet'te de. Biz-"

"Anahtarım var," dedi Evie çabucak. Gavina'nın bakışları ona yöneldiğinde Evie'nin yüzü ısındı. "Bana ödünç verdi."

"Öyle mi yaptı?" Gavina giysileri bir kenara itti ve Evie'nin yanındaki yatağa oturdu. "Bu çok ilginç."

"Eşyayı istediğim zaman alabilmemi istedi." Evie kelimeleri hızla söylerken Gavina'nın bakışları daha da yoğunlaştı. Gavina konuşmadan onu izlemeye devam edince Evie sabırsızlandı. "Sorun nedir? Jamie anahtarı teklif etti. Ben talep etmedim ya da çalmadım."

"Yapmadığını biliyorum." Gavina'nın ses tonu özür dileyen bir hal aldı. "Sadece şaşırdım, hepsi bu. Jamie hiçbirimize anahtar vermedi. Arabaların yanına gitmek istediğimizde Daniel ya da Violet'e sorarız ya da Jamie bize eşlik eder." Gavina'nın yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Senin özel bir insan olduğunu biliyordum, Evie."

"Benimle uğraşmak istemediğini düşünüyorum," diye karşılık verdi Evie. "Onu rahatsız etmeden gidebilirim."

Gavina'nın neşesi hiç dinmedi. "Madem öyle diyorsun. Gerçekten de size eşlik edeceğim. Bu eşyanın ne olduğunu meraklan deliye döndüm."

"Aslında benim değil. Bir arkadaşşıma ait." Evie sesini fısıltıya indirdi. "Ve kimseye söylememelisin. Lütfen."

Gavina elini kalbine bastırdı. "Yemin ederim." Ayağa fırladı. "Paltomu getireyim."

Evie, Gavina'nın kendisiyle gelmeyi bu kadar kolay kabul etmesinden memnundu ama bu sırrı başka birine vermek zorunda kaldığı için mutlu değildi.

Gavina kapıya doğru koşarken aklına Evie'nin kendisini nezarethaneye götürmesini isteyeceğı en mantıklı kişinin Hayden olduğı geldi. Ama nedense Evie Hayden'la yüzleşmeye hazır değildi, henüz değil.

Dışarıdaki sokakta duran bir at arabasının sesi Gavina'nın dönüp pencereden dışarı bakmasına neden oldu.

"Her şeye rağmen seni götürmek zorunda kalmayabilirim." Gavina'nın sesi hem hayal kırıklığına uğramış hem de heyecanlıydı. "İşte Jamie'nin kendisi."

Evie aceleyle onun yanına, pencereye gitti. Jamie gerçekten de gelmişti, arabadan inerken varlığı aşağıdaki boşluğu dolduruyordu. Şimdi kapıya doğru ilerliyordu, ama o daha kapıyı çalamadan kapı açıldı.

Gavina bilmiş bir bakışla Evie'ye döndü. "Sana yaverlik etmekte kesinlikle kararlı. Yine de seninle gelebileceğimi umuyorum. Neler yaptığını öğrenmek için sabırsızlanıyorum."

"Buraya gelmesinin benimle hiçbir ilgisi olmayabilir," diye karşı çıktı Evie. "Muhtemelen kız kardeşini ziyaret etmek için buradadır."

Gavina bunu elinin tersiyle itti. "Jamie kız kardeşini ziyaret etmek için bu eve bu kadar erken gelmez. Ya da beni, sinir bozucu kuzenini." Gülümsemesi geri döndü. "Bir bakalım, sana gizli kilidin anahtarını veriyor, nişanlın sana aşk ısırığı verdiğini fark etmesin diye seni buraya getiriyor ve en başta sana aşk ısırığı veriyor. Bu çok hoş."

"Neden?" Evie pencereden geri çekildi, Jamie'nin aşağıda Bayan Barrow'u neşeyle karşıladığını duyunca kalbi küt küt atmaya başladı. "Nişanlı olduğumu biliyorsun. Jamie'nin bütün bunları yapmasından neden bu kadar memnunsun?"

Gavina ellerini kavuşturdu ama hiç de ilkel görünmüyordu. "Çünkü Jamie'yi seviyorum ve senden hoşlanıyorum. Onun mutlu olmasını istiyorum."

"Ama ben-"

"Biliyorum. Başka bir adamla nişanlı. Bu bir engel, evet, ama aşılabilir bir engel değil. Jamie, eğer istemiyorsan Atherton'la ilişkini kesmeni asla talep etmez, bu onun tarzı değil. Ancak, Jamie'ye aşık olduğunuzu fark ederseniz, lütfen geleneklerin sizi Atherton'la evlenmeye yönlendirmesine izin vermeyin çünkü bunun göreviniz olduğunu hissediyorsunuz. Mackenzie'ler alışılmışın dışında bir ailedir ve bunu herkes bilir."

"Aşık olmak *istemiyorum*." Evie'nin açıklaması içtendi. Niyet ettiğinden daha fazlasını açığa ama önce Jamie, sonra da Gavina, özenle kurduğu dünyasını yıkıyor, kalbinin etrafında oluşturduğu bariyerleri yerle bir ediyordu.

Gavina'nın kafası karışmıştı ama Evie'ye soru sormadan bir hizmetçi kapıyı çekerek açtı. "Bayan Barrow sizi soruyor," dedi soluk soluğa. "Bay Mackenzie, Bayan McKnight'ı görmeye gelmiş."

Gavina Evie'ye anlamlı bir bakış attıktan sonra alt kata doğru ilerledi.

BÖLÜM 16

E Jamie'nin içindeki her şey Evie'nin merdivenlerden kayarak kendisine doğru geldiğini görünce sevindi. Ama buna şaşırılmamalıydı. Evie aniden ortaya çıkmış, asla unutamadığı bir öpücüğün anılarını alevlendirmişti.

Bugün Atherton'la bir kulüpte buluşmak için davetiye almıştı ve bunu dört gözle bekliyordu. Andrew zaten Jamie'ye bazı bilgiler vermişti.

-Henüz Atherton'ın kendisine değil ama babasına... Jamie bunu memnuniyetle sindirmişti.

Andrew'un beklenmedik derecede düzgün eliyle yazılmış not, Jamie'nin ceketinin cebinde katlanmış halde duruyordu. Jamie dün gece kulüplerde bol bol dedikodu dinlemişti ve bu sabah çok daha iyimser uyanmıştı.

"Jamie," diye seslendi Gavina. Gözlerinde onu her zaman endişelendiren bir parıltı vardı. "Seni tekrar görmek ne güzel. Hem de bu kadar erken."

"Gavina. Her zaman bir zevk."

"Yalancı." Bir hizmetçi Jamie'nin paltosunu ve şapkasını almaya çalışırken, Gavina salona dalıp Evie'ye küçük salonda yer bıraktı.

"Bay Mackenzie," dedi Evie resmîyetle. "Günaydın."

"Sana da, genç kız."

İyi görünüyordu. Jamie kız kardeşinin giysilerini tanıdı ve Evie'nin tarzını iyi yansıttığına karar verdi. Abartısız ama bastırılmamış. Evie'nin koyu renk saçları parıltıyor, yüksek yakalı bluzu hafifçe kızarmış yüzünü ortaya çıkarıyor ve gözleri narin mavi havuzlar gibi görünüyordu. Kıyafetler vücudunu sarıyor, etek bacaklarına değiyor ve Jamie'nin gözlerini oraya çekiyordu.

"Belle'i ziyarete mi geldin?" Evie soruyordu.

"Eh?"

Jamie bakışlarını tekrar onun yüzüne çevirdi, bacaklarını çıplak ve baştan çıkarıcı hayal etmekten vazgeçmeye çalıştı. Dün gece kız pencereden dışarı çıktığında onları bir an için görmüştü ama bu konuda bir şey yapabilecek durumda değildi. Yani, bu *pozisyonda* yanlış bir şey yoktu ama müzeden mümkün olduğunca çabuk çıkmaları gerekiyordu.

"Dedim ki, kız kardeşini ziyarete mi geldin?" Evie ona aklını yitirip yitirmediğini merak ediyormuş gibi baktı.

Jamie paltosu ve şapkasının kendisinde kalmasını işaret ettiğinde hizmetçi ortadan kaybolmuştu ve Bayan Barrow ile burada yaşayan diğer kişiler tuhaf bir şekilde ortalıkta görünmüyorlardı. Gavina salonun kapısını sessizce kapatmıştı.

"Hayır." Jamie, kadınlara iltifat ettiğinde diline kolayca gelen kelimeleri el yordamıyla aradı ama hiçbir şey bulamadı. Aval aval bakan bir sopa gibi durdu. "Yani ödülümüzü alıp Bayan Georgiou'ya teslim etmek ister misin?" diye sordu beceriksizce. "Muhtemelen halıda bir delikte volta atıyordur."

"Bu sabah ona her şeyin yolunda olduğunu bildiren bir not gönderdim." Evie onun göndermediğini düşündüğü için kızgın görünüyordu. "Ama evet, oraya ben de gitmek üzereydim. Gavina bana eşlik etmeyi kabul etti."

Tabii ki, Gavina yapardı. En ufak bir heyecan belirtisinde, mücadeleye ilk o atılırdı.

"Bence sen ve ben kendimiz gitmeliyiz," dedi Jamie.

Evie başını salladı. "Katılıyorum. Ne kadar az olursa o kadar iyi. Paltomu getireyim mi?" Jamie cevap veremedi saçları dalgalanarak arkasını döndü.

Bu evin hizmetkârları onu çoktan sevmişti, diye düşündü Jamie, iki hizmetçi merdivenin altındaki kapıdan fırlayıp paltosunu ve şapkasını taşıyarak içeri girdiğinde.

Gavina salondan dışarı bakıp Jamie'ye soran bir bakış gönderdi ama Jamie ona geride kalmasını işaret etti. Gavina hayal kırıklığına uğramış görünüyordu ama anlayışla başını salladı.

Jamie bugün yolculuk için bir araba kiralamıştı ve araba kapının önünde bekliyordu. Evie arabaları severdi ama Jamie çok fazla dikkat çekeceklerine karar vermişti. Ayrıca arabanın minderli koltukları ve ocakları onları devam eden yağmurda ve bahar soğukunda rahat ettirecekti.

Jamie Evie'yi içeri aldı ve yanına tırmandı. Medeni olmak adına Evie'nin karşısındaki koltuğa oturdu, ancak Evie'nin yanına sokulmayı tercih ederdi.

Evie ona bakarken yüzüne bir gülümseme yayıldı ve Jamie'nin gerginliği azaldı. Dün geceki güçlü öpüşmelerinden sonra onu kızgın, utanmış, üzgün ve kendisine bakmayı reddederken bulacağından korkmuştu.

Gülümsemesi ona öpücüğü aklından çıkarmadığını gösteriyordu. Evie bunu düşünmüş ve yeniden yaşamaktan zevk almıştı.

Belki de öpüşürken konuşabilirlerdi. En çok neyi sevdiklerini, kalpleri çarparken kafalarından hangi düşüncelerin geçtiğini. *Jamie'nin aklından geçenleri*. Evie saf bir genç kız olabilirdi ve hiç de iğrenç düşünceleri yoktu.

Belki Jamie ona bunları nasıl oluşturacağını öğretebilirdi. Evie'nin gülümsemesine bakılırsa, ona izin verebilirdi.

Araba ileri doğru sarsıldı, sonra aniden durdu, arabacı aceleyle "*Oha!*" diye bağırdı.

Kadınısı bir şapkanın tepesi pencerede belirdi ve eldivenli bir el kapının kolunu çekti. Kapı kırılarak açıldığında, özel dikim bir palto ve ona uygun lacivert bir şapka giymiş olan Gavina ortaya çıktı.

Jamie kızgınlığını gizleyerek kibarca ona içeri girmesinde yardımcı oldu. Kesinlikle geride kalması gerektiğini söylemişti.

"Bayan Barrow ısrar etti," diye açıkladı Gavina Evie'nin yanındaki koltuğa otururken. "Bayan McKnight'ın kötü şöhretli Jamie Mackenzie ile refakatçi olmadan dolaşmasına izin veremezdim. Akraba olduğum için ben seçildim." Jamie kapıyı kapatıp arabacıya devam etmesini işaret etmek için tavana vurduğunda Evie eteğini düzeltti. "Siz ikiniz devam edin. Bana aldırmayın."

Jamie, arabanın ivmesiyle sırtını koltuğuna çarptı. "Kötü şöhretli miyim?" diye sordu test edercesine.

Evie'nin gülümsemesi genişledi. "Görünüşe göre kadınlar seni görünce bayılıyorlar."

"Saçmalığın daniskası," diye homurdandı Jamie.

"Senin diline de bayılıyorlar," dedi Gavina. "Ama gerçekten, beni görmezden gelin. Seni yalnız bırakmaya karar vermiştim ama Bayan Barrow haklı. Seninle yalnız dolaşmak Evie'nin dedikodusunu yaptıracak."

Evie'nin odağı tekrar Jamie'ye kaydı ve gülümsemesi yeniden ortaya çıktı. Ona bu şekilde bakması çok tehlikeliydi.

Jamie bakışlarını bütün gün kalabileceği Evie'den çekip Gavina'ya çevirdi. "Ne gördüğün ve nereye gittiğimiz hakkında tek kelime etme," emretti en buyurgan ses tonuyla. "Bu Evie'nin sırrı, benim değil. O yüzden Alec'e ve hatta kız kardeşlerime bile gevezelik etmek yok."

Gavina ona kibirle baktı. "Evie'ye çoktan sessizlik yemini ettim. Merak etme kuzen. zaman sır saklayabilirim."

Gözlerindeki titreşim Jamie'ye, kimsenin çıkaramayacağı bir yerde, derinlerde bir şeyler sakladığını söylüyordu. Bunu merak etti ama boş verdi.

Kuzeye, Baker Sokağı'na doğru ilerlerken Jamie çok az konuştu ama bu sessizlik içinde yolculuk ettikleri anlamına gelmiyordu. *O çok* az konuşuyordu ama iki kadın her şey hakkında gevezelik ediyorlardı.

Jamie minderlere yaslandı ve kadınsı sohbetin yumuşak bir esinti gibi üzerinden akıp gitmesine izin verdi. Evie'nin alçak ve baştan çıkarıcı sesi hoşuna gitmişti ama ne kadar baştan çıkarıcı olduğunu bilmediğine bahse girmişti.

Cebindeki katlanmış notu düşündü ve bir anlık huzursuzluk yaşadı. Eğer vardığı sonuçlar doğruysa Evie'nin acı çekmesine neden olacaktı. Jamie onun incinmemesi için elinden gelen her şeyi yapmak istiyordu ama Evie gerçeği öğrenmeyi hak ediyordu.

Hapishanenin bulunduğu sokak gün ışığında tekinsiz görünmüyordu, sadece köhne ve yıkık döküktü. Daniel böyle olmasını tercih ediyordu, kimsenin bu pis kilitli yerde çok değerli arabaların saklı olduğuna inanmasını istemiyordu.

Jamie de Daniel'a katılıyordu; eğer otomobilleri şık bir garajda, üzerlerindeki her toz zerresini silen eldivenli adamlarla birlikte tutarsa, hedef haline gelirlerdi. Danny'nin elinde vicdansız üreticiler için milyonlar değerinde prototipler vardı. Daniel'ın patentleri vardı, evet, ama kurnaz adamlar bunları aşabilirdi. Bu her zaman oluyordu. Bu yüzden Daniel arabalarını metropolün bu beklenmedik bölgesinde sakladı.

Jamie sert adamlardan hiçbir iz görmedi. Yol çok sessizdi, bu ya bir şanstı ya da sert adamlar kimsenin kestirmeden gitmesini engelliyordu.

Aşağı indi, sonra Evie'nin eline uzandı, ona arabada beklemesini söylemekten daha iyi bir şey yapamayacağını biliyordu.

Ancak Gavina oturmaya devam etti. "Siz devam edin," dedi sakın bir sesle. "Ben gözcülük yapacağım."

Evie'nin Jamie'nin elindeki eli sıcaktı ve Jamie yere sabitlendiğinde onu bırakmak istemedi. Eteğini nemli sokaktan tutarak hafifçe geri çekildi.

Jamie kapının kilidini açtı ve Evie'yle birlikte içeri girmelerine yetecek kadar açtı. Onları soğuk ve karanlıkla birlikte egzoz, yağ ve metal cılasının tanıdık kokuları karşıladı.

Jamie bir fener yakarken Evie doğrudan sahte duvara gitti. "Burada bir şey olduğunu asla bilemezsin." Elini şaşkınlıkla tuğlaların üzerinde gezdirdi.

"Bunu Violet tasarladı." Jamie küçük kasayı ortaya çıkarmak için paneli yavaşça araladı. "Annesiyle birlikte yaptığı fal gösterileri için cihazları gizlemeyi öğrenmişti."

Evie'nin gözleri büyüdü. "Yani onlar sahtekar mıydı?"

"Oh, evet." Jamie cevap verdi. "Kıtayı dolaşıp seanslar düzenleyerek gelecekte haber veriyorlardı. Violet annesinin gerçekten de

ama kendisinin hiç yapmadığını iddia ediyor. Sadece ilk bakışta insanlar hakkında pek çok şeyi anlamakta başarılı."

"New York'tan yola çıkarken, genç hanımlar onun fallarına bakması için çıldırıyorlardı," dedi Evie. "Clara el falına baktırmak istedi ama annemiz bunun saçmalık olduğunu söyledi."

Jamie kıkırdadı. "Violet da seninle aynı fikirde." Pratik paltosu ve şapkasıyla mantıklı görünen genç kadını inceledi, hiçbir şey onun güzel gözlerinden uzaklaşmıyordu. "Hiç falınıza bakılmasını istemediniz mi?"

"Hayır, kesinlikle." Evie'nin cevabı çok hızlı oldu ve gözlerini kaçırdı. "Kendim hakkında bilinmesi gereken her şeyi biliyorum."

İlginç bir ifade. Jamie ona baskı yapmadı, arkasını döndü ve kasanın kilidini açtı.

Alabastron'un içinde bulunduğu paket zarar görmeden, bıraktıkları gibi duruyordu.

Jamie onu yavaşça kaldırdı. Evie bezin bir köşesini sıyırıp kavanozun boyalı figürlerini ortaya çıkardığında rahat bir nefes aldı.

"Bu sabah gazetelerde British Museum'daki sansasyonel hırsızlıkla ilgili hiçbir şey görmedim," dedi ve tekrar üstünü kapattı.

"Evet, elli yıl sonra bir şeylerin kaybolduğunu fark edebilirler ve o zamana kadar bu ilginç bir gizemden başka bir şey olmaz."

"Tabii bağışta bulunan İngiliz bakan sergilenmesini talep etmezse," dedi Evie asık suratla.

"Yapmayacak." Jamie paketi dikkatle en yakındaki masanın üzerine koydu ve kasayı kapatıp kilitledi. "Sör Geoffrey Hammond. Ona ne verildiği hakkında hiçbir fikri yok. *Eski bir Yunan vazosu olduğunu söyledi. Doğru dürüst büyük bir vazo bile değil. Kibarlık olsun diye kabul ettim, sonra da lanet şeyi müzeye teslim ettim. Eğer onu evimde saklasaydım, hizmetçim onu parçalardı, sakar inek.*"

Evie şaşkınlıkla ona baktı. "Onu tanıyor musun?"

"David Amca tanıyor - aslında benim amcam değil ama Hart Amca'nın çok yakın bir arkadaşı. David Amca hükümetteki herkesi tanır. Bana Sir Geoffrey'nin her zamanki kulübünün adını verdi. Kapısını çalmaya karar verdim, tesadüfen bakana rastladım ve Yunanistan'a gittiğinde bir hediye aldığını duyduğumu söyledim, bu harika değil mi?"

Evie Jamie'yi sert bir bakışla süzdü. "Ona rastladın mı?"

"Alabastron'a ilgi duymadığından emin olmak istedim ve duymuyor da. Sör Geoffrey konuşmayı oldukça kolay bir şekilde

müzikhol sahnesinde ve ayrıca Hertfordshire'daki ineklerinin sağlığında görüldü."

"İkisini birbirine karıştırmadığı sürece," dedi Evie, yüzü dimdik.

Jamie'nin gerginliği kahkahaya dönüştü. "Yüce Tanrım, McKnight ben-" Bir sonraki sözünün "*Seni seviyorum*" olacağını fark edince sarsıldı.

"Sen iyi bir kadınsın," diye düzeltti.

Evie sürçtüğünü fark ettiyse de belli etmedi. "Sen de zeki bir adamsın Mackenzie. Iris'in seni küçük komplomuza dahil etmesine çok sevindim."

"Ben de öyle, yoksa bugün neden karakolda olduğunu merak ediyordum."

"Sence Hayden ve ben bunu başaramaz mıydık?" Evie bunu söylerken gölgelerin içine baktı, sanki orada birinin kulak misafiri olmasından endişeleniyordu. Yine de kilitli yer boştu. Burada başka biri olsaydı Jamie bunu bilirdi.

"Dün gece sevgili Hayden'ın orada olduğunu fark etmedim," dedi Jamie, hazırlıksız görünmeye çalışarak.

"Hayır, değildi."

Jamie, Evie'nin Atherton'ı savunmasını, başka seçeneği olmadığı halde babası için çalışmak zorunda kaldığını bir kez daha anlatmasını bekledi. Evie sadece yan yana dizilmiş, loş ışıkta parıldayan arabalara baktı.

"Ben kendi adıma memnunum." Jamie bir eliyle Evie'nin yüzünü kavradı. Kendini durduramadı.

"Sevinsem mi üzülsem mi bilemiyorum." Evie'nin yanıtı neredeyse bir fısıltı gibiydi.

"Burnuma yumruk atmadığın için de mutluyum."

Evie'nin kahkahası dalgalandı. "Güzel bir burun. Onu bozmak istemedim." Jamie, iri yarı bir adamın burnunu kırdığı yere dokundu.

Sekiz yıl önce bir boks maçında iyi bir darbe almıştı. Mac Amca'nın boksör uşağından aldığı derslere daha fazla dikkat etmeliydi. Diğer elini Evie'nin yüzünden çekmedi, başparmağının yanağında gezinmesine izin verdi. "Lass, söz ver bana..."

Evie sustu, nefesi onun eldivenli eline değdi. "Ne için söz vereyim?"

"Vicdanınızı rahatlatmak için Atherton'a itiraf etmeyin. İyi bir şey olmayacak.

gel."

Evie onun dokunuşuyla pembeleşti. "Katılıyorum. Annesi ve babası beni öğütüp toz haline getirebilir. Hayden'ın beni kurtarabileceğinden ya da kurtarmaya istekli olacağından emin değilim."

"Atherton'ın yerinde olsaydım, kendimi vururdum."

Evie gözlerini kırptırdı. "Seni vurmak mı? Düellodaki gibi mi? Belki yüz yıl önce.

Her halükarda Hayden asla böyle bir şey yapmaz."

Doğru, Atherton muhtemelen şiddete başvurmazdı. O bir adamı yanına yaklaştırmadan yok etmenin bir yolunu bulabilecek türden biriydi.

Jamie onun yanağını bir kez daha okşadı. "Eğer sen benim olsaydın ve başka bir adam sana dokunmaya cüret etseydi, onu parçalara ayırırdım." Sanki demir ruhunu çeken bir mıknatısmış gibi ona doğru eğildi. "O budalayla evlenmene, her gece masanın karşısında ona gülümsemene bile zor dayanıyorum." Bir parmağını kızın alnında gezdirdi. "Atherton senin için yanlıştır olsa bile bunu yapmak istediğini biliyorum."

"Önemli değil."

Jamie sustu. Evie'nin beyanı alçak sesliydi ve arkasında acı vardı. "değil mi? Önemli, Evie. Bu her şeyden daha önemli. Yapma.

Kendinizi yanlıştır kişiye verin. Bu yolda sefalet yatar."

Bakışlarını ona çevirdi, gözlerinde bir gizem vardı. "Bana diyorsun ki Doğru kişi *siz* misiniz?"

"Bilmiyorum." Jamie öyle olduğunu çok iyi biliyordu ama Evie'nin şu anda ona inanacağından şüpheliydi. "Ama ondan kesinlikle emin değilsen Atherton'a gitme. Kendini böyle bağlama. Ve bana bir kadının evlenmesi ya da bir hiç olması gerektiğini söyleme. Bu doğru olmak zorunda değil."

Evie sessizliğini korudu ve ona Atherton'la evlenmesinin tüm nedenlerini açıklamadığını söyledi. Bundan daha fazlası vardı.

Eğer Atherton'ın onun üzerinde bir etkisi varsa, korumak için onunla evlenmeye razı olduğu bir şey varsa, Jamie onu öldürürdü. Düelloların yüz yıl öncesine ait olduğunu boş verin. Jamie adama bir tabanca verir ve sonra da onu vururdu. Çok iyi bir nişancıydı.

"Tecrübelerinize dayanarak mı konuşuyorsunuz?" Evie ona aniden sordu. Jamie'nin kaşları kalktı. "Tecrübe mi? Ne demek istiyorsun, genç kız?"

"Kendini yanlıştır kişiye vermenin mutsuzluk olduğunu söylemiştin. Bunu yaptınız mı?"

"Ben değil." Jamie kendini hiç kimseye tamamen teslim etmemişti, bu da şu anda kalbini delip geçen boşluk hissini açıklıyordu. "Ama bunun olduğunu gördüm ve hikâyelerini dinledim, özellikle de kendi ailemde. Babam ve amcalarım aşkı bulmadan önce çok acı çektiler. Bunun senin başına gelmesini izlemek istemiyorum."

"Hiçbir şey izlemek zorunda kalmayacaksın." Evie hızlı adımlarla ondan uzaklaştı ve temaslarını kesti. "Ben Hayden'la evleneceğim, ve sen gideceksin kapalı

dünyanın herhangi bir yerinde kendi hayatını yaşa. Hayden ile sıkı fıkı olduğunuzu biliyorum ama bence evlendikten sonra bizi ziyaret etmemelisiniz."

Chummy. Jamie'nin bir yanı gülmek istiyordu. Kendi amaçlarına hizmet etmek için adama iyi davranıyordu ama bunu Evie'ye söyleyemezdi.

Diğer yarısı ona tekrar dokunmak, kollarına almak, Atherton'a kapıyı göstereceğine söz verene kadar onu öpmek istiyordu. Jamie'yi hayatında istemiyorsa, öyle olsun, ama onun nefret ettiği bir adama söz vermesine izin vermeyecekti.

"Yani her şey bitti mi?" Jamie sorusunda bir hırıltıya yer verdi.

"Evet. Öyle olmalı."

Evie şimdi ona kararlı bir şekilde başını sallamalı, eteklerini savurarak dönmeli ve kapıdan çıkıp arabaya doğru yürümeliydi. Birlikte geçirdikleri zaman sona ermişti.

Bunun yerine hareketsiz durdu, sanki mıknatıs şimdi Jamie'nin çekimini hissediyormuş gibi vücudu hafifçe ona doğru hareket etti.

Jamie bir kolunu ona doladı ve Evie, Jamie'nin gerginliği azaltmasından rahatlamış ona doğru sarktı.

"Bana bak ve onu sevdiğini söyle." Jamie'nin sesi alçak ve ısrarcıydı. "Bana bunu söyle, ben de seni rahat bırakayım. Seninle bir daha asla konuşmayacağım, hayatımı sürdüreceğim başka bir ülke bulacağım."

"Kimi sevdiğim seni ilgilendirmez." Yanıt kibirliydi ama belli belirsiz, kırık dökük kelimelerle verilmişti.

"Bu benim işim. Çünkü senin mutluluğunu istiyorum. Bunu her şeyden çok istiyorum."

Evie onun harareti karşısında irkildi. "Neden?"

Canı . "Çünkü sana aşığım, genç kız."

BÖLÜM 17

Evie'nin kalp atışları önce yavaşladı, sonra aniden hızlanarak nefessiz kalmasına neden oldu.

Jamie Mackenzie az önce onu sevdiğini söylemişti.

Mavi gözleri sessizdi, alaycı bakışları yoktu. Kızıl-kahverengi saçlarından bir tutam yüzüne doğru kıvrılmış, fener ışığında yanağını gölgeliyordu.

Bu güzel, komik, cesur, inanılmaz adam onu sevdiğini söylemişti ama bu gerçek olamazdı. Evie aşkı elinin tersiyle itmişti, acısı ona ağır geliyordu. Hayden güvendeydi. Bir arkadaş. İhtiyacı olan tek şey buydu.

"Sana tam olarak inanmıyorum," kendini duydu. Buna cesaret edemedi.

Jamie'nin kaşları çatıldı. "Hayır mı?" Onu serbest bıraktı ve Evie dengesini kaybederek bir adım geri attı. "Sen hiç tanımadığım bir kadına yardım edeceksin diye ben neden bir hafta boyunca müzeden lanet olası bir çömlek parçası çalmayı planlayayım ki? Babamın evinde en iyi viski ve purolarından tatmak varken neden dün gece bardaktan boşanırcasına yağan yağmurun altında koşturup durdum? Ya da arkadaşlarımla cehennem gibi bir yerde sarhoş olmak varken? Bütün bunları senin için değilse neden yapayım?"

"Bilmiyorum," diye kekeledi Evie. "Hayden'in burnunu sürtmeye çalıştığımı sanıyordum; ona her şeyi ondan daha iyi yapabileceğini göstermek istiyordun."

"Hayden Atherton'ın hakkımda ne düşündüğü umurumda değil," diye homurdandı Jamie. "*Senin* benim hakkımda ne düşündüğün umurumda. Her zaman da öyle oldu."

"Her zaman mı?" Evie'nin sesi titriyordu. "Her zaman uzun bir süre."

"Bu cehennem." Jamie'nin sert sözleri kalbini delip geçti. "Sonsuza kadar." Kollarını kıza doladı ve onu kendine doğru çekerek yüzlerini bir santim ayırdı. "Lanet olsun sana, genç kız."

Son kelimeyle birlikte dudakları onunkilere değdi. Evie öpücüğü bekledi ama öpücük gelmedi. Jamie donmuş gibiydi, sanki onu öpmeyi arzuluyor ama son bağlantıyı kuramıyordu.

Evie parmak uçlarında yükseldi ve onun için bağlantıyı kurdu.

Jamie uzun bir süre hareketsiz kaldı, sonra onu zayıflatan bir şiddetle geri öptü.

Evie utanmadan ona sarıldı, bu öpücüğü istiyordu, onu kendisine doğru çekiyordu. Kendine ettiği yeminler, hem dün gece hem de yıllar önce verdiği sözler,

paramparça oldu ve yağ sıçramış zemine düştü.

Bunu yapmaması gerekiyordu ama yine de içindeki her şey bunu arzuluyordu. Bu adam onu sarsmış ve Hayden'ın asla yapamayacağı bir şekilde tatmin etmişti ve bunu biliyordu.

Jamie sert eliyle onun göğsünü kavradı. Dokunuşu yaktı, ihtiyacı uyandırdı.

Öpücük dudaklarını morarttıktan sonra yanağına doğru ilerledi, dişleri çenesini sıyırdı. Jamie'nin dili kulağına doğru kavurucu bir iz bıraktı ve kulak memesini ısırdığında Evie acı bir ses çıkardı.

Geniş, güçlü sırtı parmaklarının altında sertti. Evie gecenin karanlığında onu kendine doğru çekerken, Jamie ağzıyla, elleriyle, vücuduyla onu ısıtırken onun tenini çıplak hissetmek istiyordu.

Bunu şiddetle istiyordu. Bu farkındalığın şoku onu sarstı ama onun gitmesine izin veremezdi. Evie Jamie'nin yüzüne dokundu ve onu bir kez daha öptü.

Soğuk bir hava dalgası Evie'nin sıçramasına neden oldu ama Jamie onu öpmeyi bırakmadı ve Evie de onu itmedi. Gözleri kapalıydı, koyu kırmızı kirpikleri teninde belirgindi, sert yüzü arzuyla yumuşamıştı.

Gavina'nın yumuşak öksürüğü onlara doğru sürüklendi.

Jamie acele etmeden öpücüğü dikkatle bitirdi. Gavina'ya dönmeden önce Evie'nin dudaklarındaki nemi sildi, alttakine hafifçe dokundu.

"Evet, tamam." Gürleyen sesi yavaştı, Jamie Evie'yi öperken yakalandığı için hiç utanmıyordu. "Bize biraz izin ver."

"Bir dakikan olmayabilir." Gavina acele etmeden ve Evie'yi Jamie'nin kollarında bulmasına şaşırmadan konuştu. "Caddede yürüyen iyi bir polis memuru var, bir arabanın neden bu kadar uzun süredir burada durduğunu merak ediyor."

Evie'nin bakışları gergin bir şekilde alabastronun bohçasına kaydı. Mantık ona polis memurunun bu konuda hiçbir şey bilemeyeceğini söylüyordu - muhtemelen daha çok birisinin nezarethaneye girmesinden endişe ediyordu.

"Eğer Memur Taylor'sa, beni tanır." Jamie acele etmeden bohçayı topladı, Evie'nin elini tuttu ve onu dışarı çıkardı.

Esintiye doğru adım attılar ama soğuk Evie'nin vücudundaki sıcaklığı kesemedi. Jamie'nin öpücükleri dudaklarını yaktı ve bir daha asla üşümeyeceğini düşündü.

"Günaydın Taylor," diye seslendi Jamie polis memuruna. Evie'nin arabaya binmesine yardım etti, paketi teslim etti, kapıyı kapattı ve asma kilidi taktı.

Polis memurunun çatık kaşları, tanıdık bir sırtışa dönüştü. "Günaydın, efendim." Kaskına dokundu. "Hanımlar."

Jamie, Gavina'nın arabaya binmesine yardım etti ve arkasından fırladı. "Devam edin, memur bey. Eşinize iyi şanslar."

"Teşekkür ederim, efendim. Size de iyi günler." Polis memuru kilidin yanında dimdik durmuş, arabanın yolda ilerleyişini izliyordu.

Evie, Gavina'nın bakışlarına karşı gözlerini kapattı ve hızla atan kalbinin üzerinden bohçayı göğsüne bastırdı.

EVIE'nin İris'le buluşması, Mayfair'deki Dover ve Albemarle Caddeleri arasında yer alan Brown's Otel'de gerçekleşecekti. Emniyetten ayrılmalarının üzerinden yarım saat geçmeden Jamie'nin arabası otelin uzun cephesinin önündeki dar sokakta durdu, üniformalı bir adam arabanın kapısını açmak için öne fırladı.

Jamie, "Siz hanımları burada bırakacağım," diye duyurdu.

Evie onun bu sözlerinin yarattığı hayal kırıklığından hiç hoşlanmamıştı. "İris'in babası dışarıda," dedi, bunun onun fikrini değiştireceğini umarak. "Biz ayarladık."

Jamie kaldırıma atladı, kapıcıya teşekkür etti ve Evie'nin çıkmasına yardım etmek için döndü. "Tam da bu yüzden topukları düşmüş bir İskoç size eşlik etmemeli. İris'in babası bunu duyar ve itiraz eder." Gavina'ya uzanmadan önce Evie'yi dengeledi. "Araba kalabilir, şoför sizi istediğiniz yere götürecektir."

"Çok naziksiniz," dedi Gavina ve kapıcıya nezaketle başını salladı. "Teşekkür ederim efendim. Arkadaşımız Bayan Georgiou'yu ziyaret etmek için buradayız."

Gavina kraliyet ailesinden biriymiş gibi içeri girdi, kapıcı ve birkaç uşak da peşinden koştu.

Görevliler de Evie'nin etrafını sarmış, biri onu sarılı alabastrondan kurtarmaya çalışıyordu. "Hayır, hayır, bunu ben taşıyacağım," dedi Evie, sıkıca tutarak. "Bu bir hediye ve çok kırılğan."

"Sizi temin ederim, madam-" diye başladı bir hamal.

Jamie ona, "Bırak kalsın," diye öğüt verdi. "Eğer yapmazsan, sonunu duymama asla izin vermez." Kapıcı onun bu sözleri üzerine geri çekildi ve Evie rahat bir nefes aldı.

Kapıcı, Evie için kapıları açmak üzere koşuşturan çocuklara parmaklarını şıklattı. Jamie, Evie güvenli bir şekilde içeri girene kadar bekledi, sonra döndü ve sessiz sokaktan aşağıya doğru yürüdü.

Evie otelin ön kapısının camından onun gidişini izledi. Jamie kasıtlı olarak mı eteğinin arka tarafını gösterecek şekilde hareket etmişti, böylece bir rüzgâr eteğin altındaki güçlü kalçalarını ortaya çıkaracaktı?

Aceleci bir genç yanından geçip dikkatini tekrar lobiye çekene kadar izledi. Gavina, merdivenin kıvrımına yerleştirilmiş, pırıl pırıl pirinç bir araç olan asansörün başında bekliyordu. Evie ifadesini toparladı ve aceleyle onun yanına gitti.

Üç kat yukarı çıktıklarında Gavina merhametli bir sessizlik içindeydi, asansörü kullanan üniformalı adam da aynı sessizlik içinde asansörü yönlendiriyordu. Çıktıklarında onlara günaydın dedi, Gavina da vedaya karşılık verdi.

Koridorda hızla Iris'in süitine doğru ilerlerken Gavina kolunu Evie'nin kolunun arasına soktu. "Seninle daha sonra konuşacağız," diye söz verdi.

Birinin kesinlikle Evie'yle konuşması ve onu yola getirmesi gerekiyordu. Kasırga gibi dönen zihni ve kafa karışıklığı ona hiç iyi gelmiyordu.

Evie koridorun sonundaki kapının yanındaki zile bastı ve bir hizmetçi onları küçük bir avizenin altında cilalı bir masanın bulunduğu fuayeye aldı. Evie koşarak süitin oturma odasına girdiğinde, Iris pencereden koşarak onu kucakladı.

"Hiç gelmeyeceksin sandım." Iris'in siyah saçları, sanki ellerini saçlarında gezdiriyormuş gibi dağınıktı. "Getirdin mi?"

Gavina hizmetçiye paltosunu ve şapkasını verdikten sonra antreden çıktı ve Iris dudaklarını kapattı.

"Bu Gavina Mackenzie," diye güvence verdi Evie ona. "Jamie'nin kuzeni."

"Ah." Iris bir parça gevşedi ve tahmin edebileceği kadar güzel bir tavırla elini uzattı. "Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum."

"Bayan Georgiou." Gavina onun elini içtenlikle sıktı. "Hiç etmeyin. Neyin peşinde olursanız olun, size ihanet etmeyeceğim."

İki kadının elleri birbirinden ayrılırken Iris Evie'ye bir bakış attı.

Evie elindeki bohçayı yere bırakıp paltosunu ve şapkasını hizmetçiye verdi, hizmetçi de gizlice yan odaya geçip kapıyı sert bir sesle kapattı.

"Jamie dün gece beni Gavina'nın kapısının önüne bıraktı," dedi Evie. "İçinde bulunduğum durumda Hayden'in evine gidemezdim."

Iris'in kaşları altında kıvrılan saçlarıyla buluşana kadar yükseldi. "Eyalet mi?"

"Yağmur yüzünden. Yağmura yakalandık." Evie, Gavina'nın bilmiş bakışlarını görmezden gelmeye çalıştı.

"Sanırım bana her anlatsan iyi olur," dedi Iris. "Ama önce.."

Bohçayı kaldırdı ve oturma alanının uzak tarafındaki yemek masasına taşıdı. Evie ve Gavina da onu takip etti; Iris alabastronun üzerindeki örtüleri soyarken üçü de masanın etrafına oturdu.

Kavanozun kırmızı ve siyah boyalı kıvrımları görüldüğünde Iris uzun bir nefes verdi. "Tanrı'ya şükür," dedi Iris telaşla.

"Vay canına." Gavina parmağını teknenin kabarıklığı üzerinde gezdirerek kolyeli kadının dış hatlarını belirledi. "Bu çok güzel. Paha biçilemez olduğunu tahmin ediyorum?"

"Evet." Iris kararlı bir şekilde başını salladı. "İşte bu yüzden Yunanistan'a geri dönmeli."

Gavina'nın gözleri parladı, sanki işledikleri suçun mahiyetini anlamaya başlamıştı. "Oradan alabilir misin? İnsanlar bavulları falan aramıyor mu? Hem bu ülkede hem de Yunanistan'da?"

Iris sanki ona daha fazla bakmaktan korkuyormuş gibi bezleri kavanozun üzerine sıkıca katladı. Güzelliği solmuş, siyah örtü kumaşı sıkıcılaşmıştı.

Giysiler ona Jamie'yi hatırlatıyordu, diye düşündü Evie birden. İskoç eteğinin yırtık pırtıktı, ceketini herkesin giyebileceği sıradan bir ceket, Jamie'nin bir dükün yeğeni ve çok zengin bir lordun oğlu olmasına aldırımıyordu. Bu sade giysinin içinde ısı ısı parlayan bir adam vardı; geniş yürekli, zeki ve verici.

"Ayarlamaları yaptım," dedi Iris, onlara gizemli bir bakış göndererek.

Evie, Iris'in her zaman entrika ve hileden hoşlandığını hatırlıyordu. Brendi içmemesi ya da puro tütürmemesi gereken Girton'ın genç hanımları, Iris sayesinde bunların tadını gizlice çıkarıyordu.

"Belki de seninle Yunanistan'a gitmeliyiz," diye önerdi Gavina. "Kavanozun doğru ellere ulaştığından emin olalım."

Onun bu hevesi Evie'yi eşyalarını toplayıp bu gece yola çıkacağına inandırdı. Iris'in gözleri de aynı hevesle parlıyordu ve Evie irkildi. İkisi birbirine çok benziyordu.

"Ya da planını sakince uygulayabilirsin," dedi Evie sertçe. "Baban partine yapılan eklemeleri ve senin neden bu kadar

eve gitmek için sabırsızlanıyorum."

Iris içini çekti. "Haklısın ama bu oldukça sinir bozucu oldu. Babamın suratı çok asık ve ona ne yaptığımızı açıklayamıyorum. Beni durdurmaya çalışacaktır." Iris elini sarılı kavanozun üzerinde gezdirdi. "Seninle iletişime geçmekte haklı olduğumu biliyordum, Evie. Sana olan minnettarlığımı asla ifade edemem. Neye ihtiyacın olursa bana söyle, senin olsun."

Evie eğer isterse Iris'in canlı bir çita vereceğini hissediyordu. "Bu halimden gayet memnunum. Ama teşekkür ederim."

"Teklifim hâlâ geçerli," dedi Iris cömertçe. "Şimdi bana onu nasıl geri almayı başardığını anlat. Hayden'in hiç yardımı oldu mu? Yoksa korktuğum gibi gaf mı yaptı?"

Evie kendini durduramadan, "Orada değildi," dedi.

Iris'in kaşları tekrar kalktı. "Siz ve Bay Mackenzie miydiniz? Ve Bayan Mackenzie?" Onay için Gavina'ya baktı.

Gavina omuz silkti. "Hayır, bunların hiçbirinden haberim yoktu. Ne yazık ki öyle.

" "Ah?" Iris'in dikkati Evie'ye kaydı ve orada kaldı. "Anlat, Evie." "Kulağa oldukça iğrenç geliyor." Evie onaylamaz bir tavır takınmaya çalıştı.

ton. "Sen ve kuzenim, tek başınıza, alçakça bir hırsızlık yapıyorsunuz." Gavina Sahte bir üzüntüyle başını salladı. "Hiç de iğrenç değil."

Evie savunmacı bir tavırla, "Neredeyse tüm zamanımızı o lanet bodrumu arayarak geçirdik," dedi. "Karanlık, soğuk ve rutubetliydi. Sonra yağmur yağarken bir arabanın arka koltuğunda saklanmak zorunda kaldım. Maceralar çoğunlukla rahatsız edici ve üzücüdür."

"Hayır, hayır." Gavina parmağını salladı. "Tüm hikaye. En başından itibaren."

Biri gece yarısı karası, diğeri deniz grisi iki çift göz onu kıştırdı. Evie, onlara anlatana kadar buradan asla ayrılamayacağını bilerek bir iç çekti ve başladı.

Konuşurken, gölgeli mahzenin karanlığını ve sonra Jamie ile meşalesinin ürkütücü yeri sıradan, neredeyse neşeli bir yere dönüştürmesini yeniden yaşadı. Jamie'nin merdivendeki sıcak varlığını, Evie'nin onu saklandığı arabaya doğru ilerlerken gördüğünde hissettiği mutluluğu.

Alabastron'u başarıyla kurtardıklarını fark ettiklerinde yaşadıkları sevinç ve ardından Evie'yi sonsuza dek değiştiren o yakıcı öpücük.

Evie elbette öpücükten hiç bahsetmedi ve dinleyicilerine nezarethanede yaşananların kısaltılmış bir versiyonunu anlattı. Hikayeyi Jamie'nin onu Gavina'nın evinde bırakmasıyla bitirdi.

"Gavina ve evin diğer hanımları beni nazıkçe evlerine aldılar," diye sözlerini tamamladı Evie. "Sana notu yazdığım yer de burası, Iris." Ellerini iki yana açtı. "Ve işte buradayım."

Gavina, Evie'nin bazı kısımları atladığını gayet iyi biliyordu ama neyse ki hiçbir şey söylemedi.

Görev tamamlandığına ve Iris alabastronu ele geçirdiğine göre Evie artık yola çıkmalıydı. Jamie'nin tuttuğu arabacıdan kendisini Yukarı Brook Sokağı'na götürmesini istemeli ya da oraya kadar yürüyüp -uzak değildi- arabayı Gavina'ya bırakabilirdi.

Macerayı, kahrkahrı ve arkadaşlarını bir kenara bırakıp Sör Hector'un ve servetinin varisi Hayden Atherton'ın sadık nişanlısı olarak rolüne devam etme zamanı.

Birkaç gün önce, bunu yapmaktan memnun olurdu. Hiçbir şey düşünmezdi. Ama Jamie Evie'nin hayatına tekrar dalmış ve her şeyi mahvetmişti.

Evie'nin aradığı, New York'tan döndüğünde bulduğunu sandığı memnuniyet parçalanmıştı. Jamie'nin varlığı planlarını alt üst etmiş, bir o yana bir bu yana savurmuştu.

Atherton'lardan daha fazla uzak kalamayacağını biliyordu. Arkadaşlarla geçirilen bir gece bir şeydi. Evden tamamen kaçmak başka bir şeydi. Hayden onun neden eve gelmek istemediğini merak etmeye başlayacaktı.

Ki öyle yapmadı.

"Harika bir çay içelim," diye bağırdı Evie aniden. "Bol kekli."

Cambridge'de geçirdikleri zamanı tartışmaya başlayan diğer ikisi sözlerini kesip ona baktılar.

"Çay için daha erken," dedi Iris kuşkuyla.

"Ama öğle yemeği için değil," dedi Gavina, Evie'nin heyecanını yakalayarak. "Evie'nin iyi yaptığı bir iş için ödüllendirilmesi gerekiyor."

Iris başıyla onayladı. "Tepsi için zili çalayım mı? Burada harika yemekler var."

"Hayır, kesinlikle." Gavina ayağa fırladı, enerjisiyle zorluyordu. "Bir restorana gideceğiz, mükemmel restorana. Gad için yeterince yaşlıyız

kendi başımıza, genç bayanlarla birlikte. Zaten herkes benden şok edici olmamı bekliyor."

"Evet, gidelim," dedi Evie rahatlayarak. "Tabii bunu bırakmak istemiyorsan, Iris." Sarılı alabastrona dokundu.

Iris ayağa kalkarken bohçayı kaldırdı ve kolunun altına sıkıştırdı. "Bir kene olmayacak." Kapıyı çarparak bitişikteki odaya girdi. Gavina ya da Evie onun bu şeyle ne yapacağına dair spekülasyonlar yapamadan Iris ortaya çıktı.

Evie onun alabastronu hizmetçinin bulamayacağı güvenli bir yere koymuş olmasını umuyordu. Ama Iris sakın görünüyordu, bu yüzden Evie hiçbir şey söylemedi. Evie'nin alabastronu elde etmedeki rolü sona ermişti. Artık onu Yunanistan'a geri götürmek Iris'e kalmıştı.

Bir şekilde bunun son olmayacağını biliyordu ama Evie endişelerini bastırarak heyecanlı Gavina ve Iris'i dışarı kadar takip etti.

James's'teki Portland Kulübü'ne girdi ve paltosunu kapıcıya bıraktı. Öğleden sonra olmasına rağmen, Jamie'nin kütüphaneye giderken atladığı kart odaları doluydu.

"Mackenzie, işte buradasın." Hayden Atherton onu küçük bir masaya çekilmiş iki deri sandalyeye doğru eliyle işaret etti. Bir garson iki bardak viski ve bir sürahi bıraktıktan sonra ortadan kayboldu. "Ben de vazgeçmek üzereydim."

"Yapılacak işler var." Jamie, Atherton'ın uzattığı eli sıkı ve gerilmiş bacak bacak üstüne atarak yerine oturdu. Viskiye eline aldı. "Hanımlara," dedi kadehini kaldırarak.

"Her zaman kadeh kaldırmaya değer." Atherton oturdu ve kadehini Jamie'ninkiyle tokuşturdu.

Jamie yudumlarken viskinin ortalamanın üzerinde olduğunu fark etti ama burnuna fazla dumanlı bir koku geldi, iyi hazırlanmamış bir viski fiçisinin yanığı. Başka biri olsa bu viskinin iyi olduğunu düşünürdü ama Jamie'nin damağı İskoçya'nın en iyi damıtıcısı olan Ian Mackenzie tarafından eğitilmişti.

Jamie bardağını bir kenara koydu. "Beni kabul ettiğiniz için teşekkür ederim. Geç kaldığım için özür dilerim."

"Hiç de değil. Portland vakit geçirmek için eğlenceli bir yer, gerçi babam çok geçmeden beni bekliyor olacak. Onun kitabına göre hayırsever kulüpler iyidir, ama bunun gibi kart oynamak ve çene çalmak için olanlar değildir."

"Evet, baban çok titiz olabiliyor." Jamie yanındaki humidordan bir puro çıkardı, kokladı, sonra ucunu ısırp yaktı. Humidor'u işaret etti ama Atherton başını salladı. Muhtemelen babası da puroyu onaylamıyordu.

"Gerçekten de öyle olabilir," diye cevap verdi Atherton alınmadan. "Bu yüzden dün gece yalvarmak zorunda kaldım. Evie anladı, kızcağız sağ olsun."

"O yaptı. Keşif gezisinin başarılı olduğunu söylemekten memnuniyet duyuyorum." Atherton kadehini kaldırdı. "Duyduk, duyduk."

Jamie nezaketen kadeh kaldırdı ve bir yudum daha aldı.

O namluyu kesinlikle reddetmeliydim.

"Baban hakkında araştırma yapıyordum." Jamie purosunu üfledi, bu da viskinin hafif buruk tadını sildi. "Umarım sakıncası yoktur. Merak ettim."

Atherton kaşlarını kaldırdı ama omuz silkti. "Hiç de değil. Size bilmek istediğiniz her şeyi anlatabilirim. Böyle bir bilgiyi neden anlayamıyorum ama beyefendilerin hobilerine izin veririm."

Jamie sigarasını bir kenara bıraktı ve Andrew'dan aldığı kâğıdı çıkardı. "Öğrendiğime göre baban katı bir zaman çizelgesi tutuyormuş." Hafızasını tazeliyormuş gibi sayfayı açtı ama her kelimesini ezbere biliyordu. "Sabah dokuzda ofisine gidiyor, saat birde evde yemek yiyor, sonra tekrar ofise dönüp altıya kadar çalışıyor. Akşam yemeğini tam yedide yer."

"Evet." Atherton yine güldü ama acı çekmiş görünüyordu. "Saatini ihtiyara göre ayarlayabilirsin. Evde geçirilen bir tatilden sonra okula gitmek her zaman rahatlatıcı olmuştur."

Jamie kâğıdı tekrar cebine soktu ve ellerini sandalyenin kollarına .

"Akşam yemeğinden sonra baban tedavi amaçlı birkaç yudum konyak içer ve ardından her akşam saat dokuzda mutlaka dinlenmeye çekilir. İşini asla eve getirmez, her zaman ofiste yapar. Gününü kesin kategorilere ayırır ve bu kategorilerin hiçbirini birbirine karışmaz."

"Doğru. Doğru."

Atherton yavaştı. Jamie'nin bunu onun için hecelemesi gerekecekti.

"Yani delikanlı, baban seni ofiste onunla birlikte çalıştırdığı için dün geceye katılamadığını söylediğinde yalancıydın." Jamie, annesinin Mackenzie bakışı dediği bakışı Atherton'a çevirdi. "Hangi cehennemdeydin sen?"

BÖLÜM 18

F Atherton bir an ağzı açık ona baktı. Sonra Atherton telaş ve mahcubiyetle inkâr etmek yerine sinir bozucu bir kıkırdamayla koltuğuna geri gömüldü.

"Çok iyi, Mackenzie. Beni yakaladın. Evie'nin yakalayacağından endişe etmiyordum - ne pahasına olursa olsun babamla konuşmaktan kaçınır. Ama bu senin hatandı, biliyorsun. Günü Perşembe olarak değiştirdin."

Jamie bu cevabı beklememesine rağmen yüzünü asmadı. "Peki Perşembe günleri senin için önemli mi?"

"Tabii ki. Çarşamba, Cuma, Pazartesi ya da başka bir günü seçmiş olsaydınız, zilleri takmış olarak orada olurdu. Ya da sessiz olmamız için belki de olmazdım." Daha fazla anlamsız kahkaha.

Jamie, Atherton'ın suratına yumruk atma isteğini bastırdı. "Neden başka bir günün daha iyi olacağını söylemedin? Evie'nin benimle yalnız dışarı çıkması yerine?"

"Çünkü o lanet kavanozu ele geçirip Bayan Georgiou'ya vermek konusunda çok kararlıydı. Evie benimle evde kalsaydı, hilemi yutardı, ben de onu gönderdim. Bu arada Bayan Georgiou çok güzel ve bekâr. Şansını orada denemelisin, Mackenzie. Yabancı olsa bile bir erkek için harika bir eş olur."

Jamie, Iris'in bu tanımlamadan gurur duyacağından emin değildi. "Bana ondan bahsetmek ister misin?"

"Bayan Georgiou?" Atherton şaşırmış gibi yaptı, sonra sırtıttı. "Hayır, kimi kastettiğinizi biliyorum. Daha da iyisi, onunla tanışmak ister misiniz?"

"Buna izin var mı?" Jamie içinde biriken öfkeyi bastırdı. "Bugün Cuma."

Atherton bir kahkaha patlattı. "Çok şakacısın, Mackenzie. Ama o aldırılmaz." Bardağını kaldırdı ve boşalttı. "İç ve gidelim."

ATHERTON Jamie'yi faytonla St Pancras İstasyonu'nun kuzeyindeki küçük bir eve götürdü. İstasyonun kendisi bir çağ harikasıydı; dıştan katedral benzeri devasa bir bina, içeriden ise tren peronlarının üzerinde devasa, modern demir kemerler vardı. Atherton, bu gotik yapının arkasındaki küçük sokaklardan birinde hackney'den indi ve beyaz boyalı bir kapıyı sertçe çaldı.

Atherton onu neşeyle selamlarken, süpürgesini tutarak kenara kaçışan ürkek bir kadın tarafından açıldı. Kömürcü kadın onun eve girişini izledi, sonra başını salladı ve basamakları süpürmeye başladı.

Fayton hızla uzaklaşırken Jamie şapkasını ona doğru eğdi. "İyi günler, aşkım."

Kömürcü , sırtı kaskatı . "Efendim."

"Onca yağmurdan sonra güzel bir gün, değil mi?" Jamie başını eğerek evin içini işaret etti. "Buraya sık gelir mi?"

"Her Perşembe." Şarapçı kadın burnunu çekti. Bir zamanlar güzel olan kırmızı benekli bir yüzü ve ağarmış saçlarının üzerinde bir eşarbı vardı. "Saat gibi."

"Bugün gelirse gariplik olmaz mı?" Bazı kadınlar haftanın her günü farklı bir sevgili edinirdi.

"Hayır. Ona vurulmuş, aptal . Nedenini Tanrı bilir." "Cömert mi?"

"O biri. Bazılarından daha iyi sanırım." Kadın Jamie'yi bir aşağı bir yukarı süzdü. "İçeri kaymayı mı umuyorsun?"

"Hayır, gerçekten. Kalbim alındı."

Kadın başıyla onu onayladı. "Güzel."

Jamie onun iş yorgunu elini tuttu ve ona bir bozuk para uzattı. "Ailen için," dedi kısık bir sesle ve sonra eve girdi.

"Neredesin Mackenzie?" Atherton'ın sesi küçük bir salondan geliyordu. Jamie içeri girdiğinde Atherton'ı kolunu parlak kahverengi saçlı, geniş bir gülümsemesi ve iri mavi gözleri olan küçük bir kadına dolamış halde buldu. "Bu Brigitte."

"Bayan Mason," diye düzeltti kadın Atherton muzip bir gülümsemeye. "O kısmı hep unutuyor. Ben bir dulum, canım. Merak etme. Hiçbir koca dışarı fırlayıp *Aha* diye bağırmayacak!"

Jamie onun mizah anlayışını takdir ederek gülümsedi. "Nasılsınız? Jamie Mackenzie, hizmetinizdeyim."

"Sosyetik olan sen değil misin?" Brigitte'in gülümsemesi odayı aydınlattı-Jamie, Atherton'ın onda ne bulduğunu anlayabiliyordu.

Atherton ona, "Amcası bir dük," diye bilgi verdi.

"Oh, öyle mi?" Brigitte abartılı bir reverans yaptı. "Büyülendim, eminim."

Jamie güldü-Atherton bu kadını hak etmiyordu. Evie'yi de hak etmiyordu.

Jamie burada Atherton'la yüzleşmeyi ve onu tehdit etmeyi planlamıştı ama fikrini hemen değiştirdi. Brigitte baştan çıkarma konusunda tecrübeli bir kadın değildi ve salonunda dramaya ve öfkeye ihtiyacı yoktu.

Brigitte'in gözlerinde yıllarca süren yoksulluğu ve bunun tekrarlanacağından duyduğu korkuyu okudu. Dul olduğunu söylemişti ama bu mutlaka yasal bir evlilik anlamına gelmiyordu. Kocasını her neyse, muhtemelen ona pek bir şey bırakmamıştı.

Atherton bu evi kiralamalı ve Brigitte'in masraflarını ödemeli. Muhtemelen yıllardır.

"Oturun Bay Mackenzie." Brigitte ona salonun yumuşak sandalyelerinden birini işaret etti. "Ben biraz çay hazırlayayım. Yine de sizi uyarayım, Aşçı yemek aralarında rahatsız edilmekten hoşlanmaz."

"Bırakın aşığı ineyim." Atherton neredeyse kapıya doğru dans ediyordu. "Onu etkileyebilirim. Benden hoşlanıyor. Tanrı bilir neden."

Brigitte arkasından, "Çünkü senin şişmanlamaya ihtiyacın olduğunu düşünüyor," diye seslendi ve Atherton arkasından kapıyı vurarak gitti.

Jamie kollarını bacaklarını alacak kadar geniş bir koltuğa yerleşti ve odaya onaylayan bir bakış attı. "Çok rahat."

"Öyle değil mi? Şikayet edemem." Brigitte, ellerini kucağına koyarak onun karşısında bir sandalyeye oturdu.

"Atherton'ı ne zamandır tanıyorsun?" Jamie ona sordu. Brigitte

düşündü. "Ah, beş yıldır mı? O civarda."

Jamie sesini yumuşattı. "Evleneceğini biliyorsun."

Brigitte omuz silkti ama Jamie bu hareketten acı duyduğunu anladı. "Bir erkek biriyle evlenmek zorunda, değil mi? Ve benimle evlenemez, babası felçten ölür. Hayden aile soyunu devam ettirmek zorunda. Bizim için fark etmez."

Şüphesiz Atherton çoktan bir strateji geliştirmişti. Brigitte ile Perşembe günleri kutsal olacaktı. Jamie her Perşembe kulübünde bir toplantı talep edebileceğini hayal etti - muhtemelen zaten bunu yapıyordu. Açıklayacaktı.

toplantıların hep geç saatlere kadar sürdüğünü ve geceyi orada geçirebileceğini söyledi. Çok düzenli.

Ama aptal olmayan Evie'nin onun hilesini anlaması ne kadar sürerdi? O zaman bu aptalla bir evliliğe mahkûm olacaktı, çünkü Atherton hatalı olsa bile boşanmak onu mahvedecekti.

Bir yargıç, Atherton Evie'yi ihmal etmiyor ya da ona zarar vermiyorsa boşanmaya gerek olmadığına da karar verebilirdi. Atherton utangaç bir tavırla Brigitte'e bir daha dönmeyeceğine yemin edebilirdi ama Jamie bu sözün uzun sürmeyeceğini tahmin ediyordu.

Ayrıca, eğer Atherton zinadan vazgeçerse, Brigitte büyük olasılıkla bu büyüleyici evden kovulacak ve gidecek hiçbir yeri olmayacaktır.

Lanet olası adam, diye homurdandı Jamie kendi kendine. İki kadın perişan olmuştu ve Atherton yüzünde aptalca bir sırıtişla hayatına devam ediyordu.

Jamie sessiz kalamayarak, "Daha iyisini yapabilirsin, genç kız," dedi.

Brigitte'in bakışları çekingenleşti. "Kendini mi sunuyorsun? Arkadaşının evinde mi? Arsız."

Jamie ciddiyetle, "Hayır," diye cevap verdi. "Benim için konuşuluyor. Ama sen iyi bir genç kadınsın ve on tanesine değersin."

Brigitte'in neşesi kaçtı. "Belki. Belki de değil. Ama pek bir sorunu yok, değil mi? Zengin, arkadaş canlısı ve çok dakik." Gülümsemesi kısa bir süre için parladı. "Perşembe günü akşam tam sekizde buraya geleceğini ve sabah tam sekizde gideceğini hep bilirim."

"Babası gibi." Kelimeler kaçtı.

Brigitte ürperdi. "O dev. Bazen zavallı Hayden'in canını sıkıyor. Ama Hayden o yaşlı çok daha yumuşaktır. Tanıdığım bazıları gibi zalim değil. Burada çok rahatım." Bakışları sanki Jamie'yi bulduğu şeyi alıp götürmemesi için uyarıyormuş gibi keskinleşti.

Jamie yatıştırıcı bir hareketle elini kaldırdı. "Seni hak etmediğini gözlemliyorum, hepsi bu. Sen mutluysan ve o da mutluysa, ben kim oluyorum da karışıyorum?" Jamie ses tonunun sertleşmesine izin verdi. "Ama eğer zalimlik yaparsa bana söyle, ben de onunla ilgileneyim."

"Ah, evet?" Brigitte'in neşesi yerine gelmişti ama Jamie onun teklifini anladığını gördü. "Benim koruyucu meleğim olacaksın, değil mi?"

"Neden olmasın?" Jamie arkasına yaslandı, Atherton'ın kahkahalarını ve hafif ayak seslerinin geri döndüğünü duydu. "Bundan zevk alıyorum. Sadece hatırla."

Brigitte başını salladı. "Yapacağım. Sen merak etme." Ayağa kalkıp kapıyı açtı ve Atherton'ın kollarının üzerinde dengelediği tepsiye uzandı. "Ver şunu bana."

düşürmeden önce, aptal delikanlı."

Atherton tepsiyi bıraktı ve Jamie'ye gülümsedi. Mutlu bir adamdı, dünyasında her şey yolundaydı.

GAVINA, arabacının onları Regent Caddesi'ndeki Argyle's adlı restorana götürmesine izin verdi; Argyle Caddesi'nin köşesine yakın olduğu için bu adı almıştı. Regent Sokağı'nın hilalini oluşturan orijinal binalardan birinde yer alan bu restoran son derece şık ve gösterişliydi.

Bugün tüm Londra burada gibi görünüyordu ama Gavina müdürle konuştu ve üç hanımefendi odanın ortasındaki güzel bir masaya alındı.

Garsonlar peçete ve genç hanımlara uygun hafif beyaz şarap ikram etmek için etraflarında dolanırken Gavina, "Eleanor Teyze beni hep buraya getirir," diye açıkladı. "Annem yarış sezonunda genellikle babama yardım etmekle meşgul oluyor, bu yüzden Eleanor Teyze beni tüm şık yerlere götürmeyi kendine görev ediniyor. O güzel sesiyle hepsini incelemesini dinlemek çok eğlenceli."

"Çok mu skandal yaratıyoruz?" Evie, garsonun kendilerine ikram ettiği şarabı yudumlarken sordu. Hafif ve gevrekli, oldukça ferahlatıcıydı. "Beyefendiler ya da yaşlı kadın akrabalar olmadan dışarı çıkan üç hanımefendi?"

"Çok ama zaman değişiyor," diye cevap verdi Gavina. "Annemin zamanında herkes bayılırdı, gerçi o ve Eleanor Teyze, Izzy Teyze'den bahsetmiyorum bile, Argyle's o zamanlar var olsaydı, yine de bu şekilde ortaya çıkardı."

Evie onun Jamie'nin annesinden bahsetmediğini fark etti. "Peki ya Beth Teyzen?"

"Ah, onları bundan vazgeçirirdi. Beth Teyze'ye göre skandal uğruna skandal yapmak zahmete değmez. Annem ve teyzelerim onu çok severler, onu memnun etmek için evde kalırlar."

Evie, Belle'i düşünerek, "Jamie'nin iyi kalpli bir ailesi var," dedi.

"Gerçekten de öyle," diye onayladı Gavina. "Bazen onların mutluluğunu yaşamak onu hayal kırıklığına uğrattıyor, eğer bu bir anlam ifade ediyorsa. Ian Amca zeki ve şefkatli, Beth Teyze ise sevecen ve tatlı. Herkes Jamie'nin dâhi bir hayırsever ya da onun gibi bir şey olmasını bekliyor."

"Bence o bu haliyle iyi," dedi Evie sözlerini durduramadan.

Her iki hanım da ilgili bakışlarını ona doğru çevirdi. Evie utancını örtmeye çalışarak bocaladı ve ancak mağrur bir garsonun durup bugün ikram edilenlerden ne istediklerini sormasıyla kurtuldu.

"Sipariş vereyim," dedi Gavina ve sonra Evie'nin yarısının adını bile bilmediği bir dizi şey istedi. Omuz silkmiş olan Iris'le bakiştılar ve Gavina'nın devam etmesine izin verdiler.

Evie'yi rahatlatmak için, çorbalar -kadife, kremalı bisque- ve ardından soğuk bir et jölesi gelmeden önce sohbete devam etme şansları olmadı.

Yemeklerini yerlerken Iris, "Restoran çok kalabalık," dedi. "Otelimiz de çok dolu."

"Olimpiyatlar," dedi Gavina. "Dünyanın dört bir yanından insanlar akın etti."

Gerçekten de bu yüzden Evie'nin annesi her zamanki Londra otellerinde bir oda için yalvaramamıştı. Bu da Jamie'nin amcasının süitini teklif etmesine ve çok daha fazlasına yol açmıştı. Olimpiyat komitesi Evie'nin hayatına ne yaptıklarını bilmiyordu.

"Tüm sporcuları görmek korkunç bir şey değil." Iris, otel şefinin önderliğinde bir masaya doğru yürüyen bir grup genç adamı işaret etti. Kafalar beyefendilerin kıvrak zarafetini izlemek için döndü.

Genç bir adam onlara doğru başını sallarken Gavina, "Öyle değil," dedi. "Ne kadar da kibarlar. Ve aynı zamanda ileriye dönükler."

"Sence koşucular mı?" Evie sordu. "Kaslı olmaktan ziyade inceler."

"Belki de bize bacaklarını gösterirlerse anlayabiliriz," diye önerdi Iris. "Çıplak halde koşacaklar, neden şimdi bize bir göz atmıyorlar?"

Aynı genç adam, onlar kendisine bakarken şaşkınlıkla onlara baktı ve üç bayan kahkahalara boğuldu, sadece garsonların onlara başka yemekler getirmesiyle bölündü.

Evie genç adamların onlara, özellikle de ısııl ısııl parlayan Gavina ile güzeller güzeli Iris'e bakmaya devam ettiklerini fark etti. Evie, herhangi bir delikanlının onlardan biriyle göz göze gelmesi büyük şanstır, diye düşündü kızgınlık duymadan.

Evie dikkatini yemeğe verdiğinde Gavina, "Bir kürek takımında olmayı çok isterdim," diyordu. "Ama ben kürek çekemem. Ben daha çok

Teniste, yani teklerde daha iyiyim. Muhtemelen yalnız oynadığım ve başkalarına ayak uydurma konusunda endişelenmem gerekmediği içindir."

Iris, "Kürekçiler birlikte çalışmayı öğrenmek zorunda," dedi. "Evie bizim korkusuz liderimizdi. Onun bize bağırmasıyla birçok maç kazandık."

Gavina'nın kaşları kalktı. "Evie'yi geminin eli ağır kaptanı olarak hayal edemiyorum."

"Oh, inan buna," dedi Iris neşeyle. "Ona Kaptan Bly derdik. Sadece nehirde tabii ki. Nehir dışında çok tatlıdır."

"Gerçekten de öyle," dedi Gavina sıcak bir sesle ve Evie'nin kızarmasına neden oldu. "Üniversiteden sonra kürek çekmeye devam ettiniz mi?" Hem Evie hem de Iris olumsuz yanıt verince Gavina devam etti: "Yazık. O zaman belki siz de olimpiyat sporcusu olabilirdiniz."

Iris burnunu kırıttı. "Yarışan tek kürek takımı erkekler. Bayanlar çok narindir, bilmiyor muydunuz?"

Gavina alaycı bir ifadeyle, "Çürüt onu," dedi. "Bahse girerim erkek takımlarını bile yenersiniz."

Gavina cömert bir arkadaş gibi davranıyordu ama Iris'in gözleri Evie'nin felaket anlamına gelebileceğini bildiği bir şekilde parladı.

"Denemeliyiz," dedi Iris heyecanla. "Ekibin geri kalanını topla ve adamlara bu işin nasıl yapıldığını göster."

"Sarah ve Alice artık evli." Evie cevabına temkinli bir not ekledi. "Ve Alice'in küçük çocukları var. Kürekçilik günlerini geride bıraktılar."

"Onlara soracağım," dedi Iris mutlulukla.

Evie onunla tartışmaya zahmet etmedi. Alice ve Sarah muhtemelen gülecek ve Iris'in Irislik ettiğine karar verip konuyu kapatacaklardı.

Ama Iris'in coşkusu anlıyordu. Evie nehirdeki yoldaşlıklarını, suda süzülmenin, küreklerin hep birlikte hareket etmesinin verdiği coşkuyu, bitiş çizgisini ilk geçtiklerinde yaşadıkları zaferi hatırladı. Birbirlerinin en derin sırlarını bilen bu dörtlünün yakınlığını.

Ama Evie'nin genç, aptal ve mutlu olduğu o günler geride kalmıştı. Alice ve Sarah gerçek aşklarını bulmuş ve yeni bir hayata başlamışlardı. Iris Yunanistan'a dönmüştü ve dörtlü artık fırsat buldukça mektuplarla haberleşiyordu. Ve Evie ...

Konuyu değiştirmek için el yordamıyla bir şeyler aradı. "Bakın," dedi bir konu bulduğu için rahatlayarak. "Bu Bayan Carmichael değil mi?"

Evie çatalıyla, kendilerinden çok da uzak olmayan bir masada, büyük bir avizenin ışığı altında oturmakta olan sarışın genç kadını işaret etti. Yüzü asık, yaşlı bir kadın onunla sertçe konuştu.

Bayan Carmichael dinlemek yerine bakışlarını Evie, Gavina ve Iris'in birlikte kıkırdadığı yere çevirmişti. Genç kadının yüzündeki yalnızlık Evie'nin yüreğini burktu.

"Varis," dedi Iris. "Kendisi ve ailesi Langham'da olmasına rağmen otelimizdeki herkes onun hakkında konuşuyor."

Evie onu orada görmemişti ama ailesi muhtemelen onu gösteriş yapmadıkları zamanlarda sıkıca kilitliyordu.

"Ailesi onun unvanlı bir koca bulmasını istiyor," dedi Gavina. "Böylece onu İngiltere'de bırakıp arkadaşlarına kızlarının bir düşes ya da kontes olduğunu söyleyerek övünebilirler."

Bayan Carmichael her zamanki gibi yalnızdı. Ona eşlik edecek kız kardeşleri, erkek kardeşleri ya da arkadaşları yoktu; sadece anne babası ya da şu anda ona kaşlarını çatarak bakan kişi gibi refakatçileri vardı. New York'ta sahip olduğu arkadaşlıklar, ailesi onu Londra'ya binlerce kilometre uzağa taşıdığı anda kopmuş olmalıydı.

Her zaman sadece bir avuç unvanlı beyefendi genç, yakışıklı ve bekâr olduğu için, Bayan Carmichael kendini, onu ülkenin ortasında bir yere yerleştirecek ve kişisel mutluluğunu düşünmeden büyük mülkünü yönetmesini ve çocuklarını yetiştirmesini bekleyecek yaşlı bir aristokrata zincirlenmiş bulabilirdi.

Sert kadın beklenmedik bir şekilde masadan kalktı ve bir yerlerde kayboldu, muhtemelen mutfağa gidip şeflere sorumlusu için ne hazırlamaları gerektiği konusunda ders veriyordu.

Evie peçetesiyle ağzını sildi ve ayağa fırladı. "Onunla konuşacağım."

Iris parladı. "Bu ülkede tanışma konusunda katı kurallar yok mu?" diye sordu, ayağa kalkarken bile.

"Bayan Carmichael'ı gemide gördüm," dedi Evie. "Beni oradan hatırlayacaktır."

"Kuzenim Violet de falına baktı," dedi Gavina onlara katılarak. "Gördünüz mü? Şimdiden tanışmış sayılırız. Gidelim mi hanımlar? Erik suratlı kadın dönmeden önce."

Evie onları Bayan Carmichael'ın masasına götürdü, atletik beyler koltuklarında dönerek onların geçişini izlediler.

Masasının önünde durduklarında Evie, "Bayan Carmichael," dedi. "İyi günler. Ben Evie McKnight. *Baltık*'ta sizinle konuşmayı çok istiyordum ama annem size yaklaşmamı yasakladı. Kaba olduğunu söyledi."

Bayan Carmichael'ın yüzünde umutlu bir gülümseme belirdi. "Sizi de kız kardeşlerinizle birlikte gördüm. Harika vakit geçiriyor gibiydiniz." Sesi yumuşak ve pürüzsüzdü, Evie'nin beklediği sert aksanından farklıydı. "Ben Imogen. Nasılsınız?"

Evie, Bayan Carmichael'ın elini sıktı ve avuç içi yumuşak olmasına rağmen elini sıkıca tuttuğunu fark etti. "Bayan Gavina Mackenzie ve Bayan Iris Georgiou," dedi diğerlerine el sallayarak. "Biz üniversiteden arkadaşız, birlikte aşırı gürültülü bir sohbet yapıyoruz. Umarım sizi rahatsız etmemiştir."

"Hiç de değil." Bayan Carmichael sırayla diğer iki hanımın elini sıktı. "Canlı olduğunuz için özür dilememelisiniz. Benim de hareketli okul arkadaşlarım vardı."

Ailesi onu gerçekten de sevdiği her şeyden koparmıştı. Evie, Jamie'nin Bayan Carmichael'a olan ilgisi konusunda onunla nasıl dalga geçtiğinden utanıyordu. Evie kıskançlık olduğunu fark etti. Jamie, unvanı ne olursa olsun, bu genç kadın için mükemmel bir eş olabilirdi.

Evie'nin söyleyecek bir şeyi kalmamıştı, bu yüzden çocukluğundan beri öğrendiği havadan sudan konuşmalara geri döndü. "Yolculuktan keyif aldınız mı?"

"Büyük bir kısmında hastaydım." Bayan Carmichael alaycı bir şekilde güldü. "Annem bundan bahsetmememi söyledi."

Hayır, o mükemmel bir yarış atı olmalı. Çok gergin ama her zaman zarif. Deniz tutması gibi tatsız hiçbir şeyin onu etkilemesine izin verilmezdi.

"Kız kardeşim Clara da çoğu zaman yeşildi," diye itiraf etti Evie. "Marjorie öyle değildi. Sağlığı korkunç derecede iyi. Onun geminin her yerine tırmanmasını engellemek benim görevimdi."

Bayan Carmichael tekrar güldü, gözlerindeki gerginlik azalmıştı.

Uzun sürmedi. Erik suratlı kadın aceleyle geri döndü, yüz ifadesi gök gürültüsünü andırıyordu. Bayan Carmichael'ın gülümsemesi, tehditkâr bulutların ardındaki güneş ışığı gibi soldu.

"Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum," diye geveledi Bayan Carmichael. "Korkarım gitmeniz gerekiyor."

Gavina yerinde durdu ve yaklaşan kadıncağıza soğuk bir bakış attı. "Sizi tekrar görmeyi umuyoruz," dedi içtenlikle.

Bayan Carmichael neredeyse fısıltıyla, "Langham'dayız," diye cevap verdi.

"Hanımlar." Kadın üçüne de ağzı büzülmüş bir şekilde baktı. "İyi niyetli olduğunuzdan eminim ama Bayan Carmichael ailesinin tanıştırmadığı hiç kimseyle tanışmayacak."

"Yazık," dedi Gavina. El çantasını karıştırdı ve kadına bir karton dikdörtgen uzattı. "Lütfen kartımı anne ve babasına verin, belki bizi tanıştırmak isterler."

Bayan Carmichael'ın gözleri büyürken aynı anda ağzı da seğirdi. Iris kahkahasını gizlemek için arkasını döndü. Evie, Gavina'nın yanında durarak Bayan Carmichael'a güven verici bir gülümseme gönderdi.

Kadın kartı Gavina'dan kaptı ve isme bakarak kaşlarını çatı ama cebine soktu. "Şimdi Bayan Carmichael yemeğini yesin. İyi günler hanımlar."

"İyi günler Bayan Carmichael," dedi Evie toplayabildiği en dostça ses tonuyla.

Iris ve Gavina da aynı fikirdeydi ve Bayan Carmichael, Evie'nin onu hiç görmediği kadar mutlu görünerek vedaya karşılık verdi.

"Aman Tanrım, ne saçmalık," diye mırıldandı Gavina onlar uzaklaşırken. "Muhtemelen geceleri onu yatak odasına kilitliyor ve tenini saf tutmak için cildine her türlü karışımı sürüyorlardır. Onu kaçırmalı ve iyi vakit geçirmesi için dışarı çıkarmalıyız."

Iris kabul etti, kızı hemen şimdi kaçırmaya hevesli görünüyordu ama Evie başını salladı.

"Bunu yaparsak ailesi onu daha sıkı kilit altına alabilir," diye uyardı, "hatta Amerika'ya geri götürebilirler."

"Çok daha mutlu olacağı bir yerde," dedi Gavina. "Kendi hırslarınızı tatmin etmek için birini mutsuz etmek zalimlik. Ben öneriyorum-" Sözünü kesti. "Alec ve Mal var. Kapıcının onları içeri almasına şaşırdım." El salladı ve fuayeye giren iki adamdan genç olanı da ona el salladı.

"Gavina," dedi genç olanı, üçü onlara ulaştığında. "Seni kabul etmelerine şaşırdım."

"Ben de az önce senin hakkında öyle dedim. Siz alçakların burada ne işi var?" "Öğle yemeği yiyoruz," dedi genç adam. "Biz açız. Yiyecekleri var. burada."

"Ama Argyle'de dirseklerinizi masaya koyup viskinizi yudumlayamazsınız," dedi Gavina. "Bir bar bulsak iyi olur. Bunlar benim arkadaşlarım, Bayan

McKnight ve Bayan Georgiou. Hanımlar, bu ahlaksızlar Alec ve Malcolm Mackenzie. Hart Amca'nın yaramaz çocukları."

"Büyüledim." Genç adam Malcolm'un koyu kızıl saçları ve Jamie'ninkiler gibi gözleri vardı ama gözlerinin mavisi daha açıktı. "Ne güzel arkadaşların var, Gavina. Onları nerede saklıyordun?"

"Senden uzakta," diye cevap verdi Gavina iyi huylu bir şekilde.

Malcolm gözlerini yemek odasına dikti. "Peki hangi nefis genç kadınla konuşuyordunuz? Buranın sunması gereken güzel biftek *onun görüntüsüyle* ziyafet çekebilirim."

"Onu bağışlayın lütfen," dedi Gavina. "Zaten ona yaklaşılamazsın. Onu koruyan bir ejderha var."

Malcolm ellerini ovuşturdu ve Evie'ye göz kırptı. "Meydan okumayı severim."

Gavinanın yüz ifadesi öfkelenmişti ama devam etmedi. Evie, Malcolm'un - Lord Malcolm Mackenzie olacaktı- bu tür şeyleri her zaman söylediğini hissediyordu.

Büyük olan Lord Alec tek kelime etmemişti. Iris'e bakıyordu, altın rengi gözleri sabit, sert yüzü kıpırtısızdı, sanki kazığa oturtulmuş gibiydi.

"ATHERTON." Jamie o akşamın ilerleyen saatlerinde onu Portland Kulübü'nde karşıladı.

Brigitte'in evinden ayrıldıktan ve öğleden sonra Atherton'la yollarını ayırdıktan sonra Jamie, Evie'ye bir not göndererek Gavina'yla bir gece daha geçirmesini tavsiye etmişti. Birkaç araştırma daha yaptıktan sonra Atherton'la tekrar buluşmak üzere sözleşti.

Atherton yerine oturdu ve garsona bir sürahi viski daha getirmesini işaret etti. "Arkadaşlığınızdaki hoşlanıyorum Mackenzie, ama babam bütün gün kulüplerde dolaşmam konusunda bana ders vermeye başlayacak."

"Bundan sonra beni çok fazla göremeyeceksin." Jamie garsonun onlar için doldurduğu viski bardağını salladı ve adam geri çekilene kadar durakladı.

"Bir yere mi gidiyorsun?"

Jamie sandalyesinde arkasına yaslanarak, "Hayır," diye cevap verdi. "Ama muhtemelen işimiz bittikten sonra benimle bir daha konuşmak istemeyeceksin." Atherton'a güzel bir gülümseme gönderdi. "Sana şantaj yapmak için buradayım."

BÖLÜM 19

Atherton başladı, rengi yükseldi, sonra rahatlamış gibi göründü. "Çok eğlenceli, Mackenzie."

"Ben ciddiym." Jamie parmak uçlarını birbirine dokundurdu. "Bilge bir adam bana bir soruna nasıl yaklaşacağıma karar vermeden önce o sorun hakkında öğrenebileceğim her şeyi öğrenmem gerektiğini söylemişti. Her şey her zaman görüldüğü gibi değildir. Bugün bana bulmacanın son parçasını verdin."

Atherton gözlerini kırıştırdı. "Seni Brigitte'le tanıştırmaktan mı bahsediyorsun? Bu da ne, Mackenzie?" Gülümsemesi geri döndü ve sırıtmaya dönüştü. "Brigitte yüzünden bana şantaj yapmakla tehdit ediyorsan, elinden geleni ardına koyma. O arkadaşlarım için bir sır değil. Birçok erkek metres edinir. Bahse girerim sen de almışsındır?"

"Aşk ilişkilerim oldu, evet," diye kabul etti Jamie. "Ama hayır, sizin metres dediğiniz şeyi hiç edinmedim. Ne zaman bir sevgilim olsa, o kadın benim ilgi odağım olur. Bir başkasının peşinde koşarken onu bir ipte sallandırmam. Bu ikisi için de adil olmaz."

"Adil mi?" Atherton alay etti. "Bunun adil olmakla hiçbir ilgisi yok. Dünyanın düzeni böyle."

"Peki ya Bayan McKnight metresinizi öğrenirse?" Jamie öfkesini güçlkle bastırarak konuştu. "Sence bunun adil olduğuna inanır mı?"

"Bir eş asla bilmez," dedi Atherton üstün bir edayla. "Öğrense bile hiçbir şey söylemez ve görmezden gelir. Kocaların metresleri olur ve iyi bir eş bu konuda kocasını sıkıştırmaz."

Jamie abartılı bir iç geçirdi. "Mezarını çok derin kazıyorsun. Bütün erkeklerin metres tuttuğunu söylüyorsun. Baban da alıyor mu?"

Atherton'ın yüz ifadesi kuşkuya dönüştü. "Yüce Tanrım, hayır. Şimdi de peri masalları alemine dalıyorsunuz. Sanırım babam bir kadınla tam olarak bir kez yattı ve işte sonuç." Kollarını iki yana açtı.

"Ebeveynlerimizin genç ve şehvetli olduklarına inanmak her zaman zordur," dedi Jamie. "Ancak benimkiler hala atalarımızın evinin koridorlarında tutkuyla öpüşüyorlar. İnsanın etraflarından dolanması gerekiyor." Sahte bir umutsuzlukla başını salladı. "Aslında babam annemi talihsiz bir nişandan kurtardı. Ben de aynısını Evie için yapmaya karar verdim."

Atherton'ın neşesi kaçmıştı. "Bayan McKnight'ı kastediyorsunuz," dedi soğuk bir sesle. "Nişanlanması talihsizlik değil. Evie eski bir aileye gelin gidiyor.

-Emekli olduğunda babamın işi ve öldüğünde de bir yığın para bana miras kalacak. Evie'den mücevherler fıskırarak ve Londra'daki bütün hanımlar onu kıskanacak. Ben, kendisi müzikhollerde eğlenirken karısını paçavralar tutacak hödük değilim." Öfkeden kıpkırmızı kesilmişti.

"Ona pek çok hediye vereceğinden eminim," diye kabul etti Jamie. "Sana o kadar bağımlı olmasını sağlardin ki seni asla terk edemez ya da kendine ait bir hayatı olamazdı."

Atherton Jamie'ye bir ahmakmış gibi baktı. "Neden kendi hayatına ihtiyacı olsun ki? Eşlerin yaptığı gibi evi çekip çevirecek ve çocuklara bakacak."

Jamie ellerini sandalyenin kollarına sıkıştırdı. Kendini kaybedip adama vurmak tatmin edici olacaktı ama Evie'ye bir faydası olmayacaktı.

"Kapa çeneni, Atherton." Jamie güler yüzünü bıraktı. "Benim için bir şey yapacaksın."

"Öyle miyim? Neymiş o?" Atherton viskisinden yorgun bir yudum aldı ama eli titriyordu.

"Evie'ye bir mektup yazacaksın. Bu mektupta her şeyi itiraf edeceksin. Müzede bize katılmadığın için uydurduğun sahte mazeretini, Brigitte'i, her Perşembe gününü geçirdiğin rahat evini. Evie'ye, söz konusu rahat evi ve çekici genç bayanı -ki kendisi sizin gibileri hak etmiyor bu arada- evliliğiniz boyunca elinizde tutmaya niyetli olduğunuzu ve beklentinizin Evie'nin anlayış göstermesi olduğunu söyleyeceksiniz."

Atherton hayretle bakakaldı. "Yapacağım, değil mi?"

"Mektubu Evie'yi utandırmadan nişanı bozmayı teklif ederek bitireceksin. Suçlama yok, seni tutması için yalvarmak yok, anlaşmanın ihlali için dava açmak yok. Lekesiz bir şekilde senden kurtulacak." Jamie odaya şöyle bir göz attı. "Burada bir masa göremiyorum. Bir yazı odası bulalım, sen de başlayabilirsin."

Atherton kımıldamadı. "Ya bu mektubu yazmazsam, o zaman ne olacak? Beni dövecek misin?"

Jamie düşündü. "Oh, zevk için seni dövebilirim. Ya da kuzenim Alec'in yapmasına izin verebilirim. Kendini bilmez İngilizleri dövmekten hoşlanır. Atalarını 1945'te öldürdükleri için onları asla affetmedi. 15'ten ve aradaki diğer tüm savaşlardan bahsetmiyorum bile."

Atherton'ın yüzünün rengi solmuştu. "Saldırı bir suçtur."

"Bu doğru. Ne Alec ne de ben söz konusu suçu rapor etmenize izin veririz. Alec'in işi bittikten sonra konuşabileceğinden bile şüpheliyim. Her neyse, hayır, benim fikrim seni dövmek değildi."

"Sonra ne olacak?" Çok keskin viskisinden meydan okurcasına bir yudum daha alırken Atherton'un eli kesinlikle titriyordu. "Bana şantaj yapmaya geldiğini söylemiştin. Sanırım bu mektup benim sana ödemem gereken bir bedel?"

"Belki de *şantaj* yanlış kelime. Seni tehdit etmekten bahsediyorum. Ya o mektubu yazarsın ya da-"

"Yoksa ne olur?" Atherton tersledi. "Evie'ye kendin mi söyleyeceksin? Nerede? Yatağında mı?"

"Dikkatli ol." Jamie'nin sesi oldu. "Evie hakkında söylediklerine çok ama çok dikkat et. Hatta artık onun adını bile ağzına alma. O senin için Bayan McKnight ve bunu söylemeni bile istemiyorum."

"Ne cüretle-"

"Eğer mektubu yazmazsan, hayır, Evie'ye söylemeyeceğim." Jamie, Mackenzie'ye özgü bakışlarıyla Atherton'ı kıstırdı. "Babana söyleyeceğim."

Atherton kelime olmayan bir ses çıkardı. Gözleri dehşete kapıldı. "Yapamazsın."

"Söylerim. Ahlaki açıdan titiz, sert ve tavizsiz babanıza sadakatsizliğinizi ve yalanlarınızı anlatacağım. Senin ailen karmaşık olmayan bir aile. Ömür boyu bir gelirin ya da en azından üzerinde yaşayabileceğin bir mülkün ve meteliksiz olsan bile sana bakacak hizmetkarların olmasını sağlamak için sonsuza dek düğümlenmiş bir unvanlar, miraslar ve topraklar karmaşasına sahip değilsin. Baban ya tüm o güzel servetini sana bırakır ya da seni açlığa terk eder. Bu tamamen onun kararı."

Atherton'un sertliğinden durumu anlamıştı. "Babam İskoçların pislik olduğunu söylerdi," diye hırladı. "Onunla tartışacak kadar aptalmışım. Ama o haklı."

"Annem İngiliz," dedi Jamie kolayca. "Yani, ben sadece yarı pisliğim. Belki de bu yarısı." Vücudunun sağ tarafını işaret etti. "Ayrıca bunların hiçbirini babana anlatmayacaksın ya da Evie'nin gidişinden onu sorumlu tutmayacaksın. Suçu *sen üstleneceksin*. Ona senin hovardalığından bıktığını söyle. Buna inanacaktır."

"Seni lanet olası-"

Jamie ayağa kalktı. "Şu yazı odasına geçelim. Mektubu senin için dikte edeceğim, böylece zavallı bir şekilde sızlanmayacaksın. Yaptığın şeyi kabul edeceksin, onu serbest bırakacaksın ve bu iş burada bitecek."

Atherton ayağa fırladı. "Bunun için seni öldüreceğim Mackenzie." "Birçok adam bana böyle söyledi. Yine de burada duruyorum."

"Seni mahvedeceğim." Tükürük Atherton'ın ağzının kenarlarına sıçradı. "Seni bu kulüp de dahil olmak üzere Britanya'daki tüm kulüplerden attıracağım. Hiçbir yere kabul edilmeyeceksin."

"Benim için tam bir trajedi." Jamie ona kapıyı işaret etti. "Önce mektubu yaz, sonra komite beni istediği gibi kovabilir."

Atherton'ın vücudu hafifçe Jamie'ye doğru eğildi, sanki o anda ona saldırmaya hazırdı. Saçları dağınık, çizmeleri çamurlu, uzun boylu, İskoç eteği, resmi olmayan bir gömlek ve palto giymiş olan Jamie, hiç istifini bozmadan ona baktı. Herhangi bir kulübün kapıcısı Jamie'yi daha iyi giyinene kadar geri çevirebilirdi, ama bunu asla yapmadılar.

Atherton bir kez daha öfkeyle hırladıktan sonra kapıdan çıktı, Jamie de onu daha yavaş takip etti.

Jamie, Atherton'ın kaçmaya çalışacağını, böylece onu yakalayıp yazı odasına sürükleyerek eğlenebileceğini umuyordu ama Atherton doğru yöne döndü ve kendi isteğiyle odaya yürüdü.

EVIE, o öğleden sonra dışarıda yedikleri yemekten döndüklerinde Jamie'den bir not almıştı; Iris artık oteline dönmüştü ve bu notta Gavina ve Belle'le bir gece daha kalması tavsiye ediliyordu.

Bunu yapman çok önemli, Jamie yazmıştı. Bu akşam Atherton'ların evinde olmak istemezsin.

Evie mesajı arkadaşlarına gösterirken kuşkularını dile getirmişti ama Gavina ve Belle çok sevinmişlerdi. Jamie'nin önemli olmasa Evie'ye kendileriyle kalmasını söylemeyeceğine ikna olmuşlardı.

Ona güvendiklerini fark etti Evie. Evie, Gavina'nın emirlere sorgusuz sualsiz itaat eden zayıf, ürkek bir kadın olmadığını çoktan öğrenmişti, Belle de öyle. Bir sebepleri olmasa Jamie'ye inanmazlardı.

Evie, hanımlar ve Bayan Barrow'la yemek yemenin, Sör Hector'un homurdanmasını, karısının her söze katılmasını ve oğlunun fırsat buldukça Sör Hector'a zeki numarası yaparak laf atmasını dinlemekten çok daha keyifli bir akşam geçirme yöntemi olduğunu kabul etti.

Evie'nin mavi elbisesi temizlenmiş ve ütülenmişti, yemekten önce giydiğinde gıcır gıcır ve yeni hissediyordu. Yine de Belle'in gösterişsiz kıyafetini beğenmiş ve bir dahaki sefere annesiyle kıyafet alışverişine çıktığında onu taklit etmeye karar vermişti.

Yemekten sonra salonda toplanıp kitap okuyor, kâğıt oynuyor ya da bulmaca çözüyorlardı -herkes istediğini yapıyordu- Evie'ye Girton'daki evinde geçirdiği geceleri hatırlatıyordu. Böyle şeyleri fark ettiğinden daha fazla özlemişti.

Hizmetçi Agnes, tam Evie bir el okey oynayıp kazanırken habersizce içeri girdi ve ona kalın bir zarf uzattı.

Gayle Hodgkinson, "Bir aşk mektubu," diye tahmin etti. "Güzel, uzun ve sulu bir mektup." Kız kardeşi onu dürttü ama ikisi de kıkırdadı.

Mektup gerçekten de Hayden'dan gelmişti ama daha önce Evie'ye hiç tutkulu mektuplar göndermemişti.

New York'ta geçirdiği süre boyunca Evie, Hayden'dan tam olarak haftada bir mektup almıştı; mektupta genel olarak babasıyla ofiste neler yaptığını, eviyle arasındaki sokaklarda gördüğü ilginç bir şeyi ve o anki hava durumuyla ilgili bir yorumunu yazıyordu. Mektubunu annesinin ve kendisinin ona ve onun annesine iyi dileklerini ileterek bitiriyordu. Mektup her hafta aynıydı, dakik ve tahmin edilebilirdi.

Hayden daha önce hiç oturup aşkını ifade eden uzun, içten bir mektup kaleme almamıştı. Şüphesiz şimdi de yazmamıştı. Bu muhtemelen yaklaşan nikâhlarıyla ilgili imzalaması gereken bir belgeydi.

"Oturma odamda okuyun," diye önerdi Bayan Barrow. "Meraklı gözlerden uzakta."

"Gerek yok." Evie odayı geçerek ateşin yanındaki nispeten özel bir köşeye gitti. "Bu iş görür."

Başparmağını zarfın mührünün altına soktu ve zarfı açarak katlanmış kâğıtları oturmadan çıkardı. Hayden'ın yazışmalarını sindirmesi genellikle otuz saniye kadar sürerdi.

İlk selamlama sözcükleri geçip gitti, ardından Hayden'ın karalamalarıyla dolu uzun bir sayfa geldi. Evie okumaya devam etti, gözleri kâğıtta gezinirken kıpırdamadan duruyordu.

Mektup ne yazdığını söyleyemezdi. Kelimeler zihnine akıyordu ama hiçbir şey ifade etmiyordu, onunla hiçbir ilgisi yoktu, değil mi?

Size acı verdiğim için en derin özürlerimi kabul edin...

... Perşembe akşamı size yardım etmememin nedeni bir yalandı.

*Camden Town'da beş yıllık metresimin kaldığı ev.
... Perşembe onun için benim günüm... Ona sadakat benim ilk endişem.
... nişanlılığımızı lekelemeden seni serbest bırakıyorum. Senin iyiliğin
için çözülmeyi itiraf edip çekip gideceğim.*

*Kendine iyi bak,
Hayden Atherton*

Evie'nin bacakları tutmadı ve kendini arkasındaki sandalyenin üzerine düşerken buldu, oda hızla geçip gitti.

Gavina bir anda onun yanındaydı, onu Bayan Barrow ve Belle izledi, Agnes kötülüğün içeri girdiğini anlayan bir melek gibi görünüyordu.

"Sevgilim, ne oldu?" Gavina'nın sesi nazik ve sessizdi, tüm küstahlığı gitmişti.

Evie konuşamıyor, hareket edemiyordu. Gavina sayfaları uyuşmuş parmaklarından kaydırduğunda hiç direnmedi.

Gavina mektubu okuyup Bayan Barrow'a vermeden önce yüksek sesle haykırırken Evie'nin aklından düşünceler geçiyordu.

Hayden her perşembe akşamı mazeret bildiriyor, kulübünde hisse senedi ve tahvil gibi konuları tartışmak üzere bir toplantı olduğunu iddia ediyordu. Evie pek dikkat etmemişti ve babası bile bu faaliyeti onaylamıştı.

Hayden müze soygununun olduğu gece babasının kendisinden yardım istediğini söylediğinde bunu sorgulamamıştı ama Sör Hector'u evde çalışırken hiç görmemişti. İlgilenmeleri gereken önemli bir proje olduğunu varsaymıştı. Sör Hector'a bunun doğru olup olmadığını sorma isteği duymamıştı, adamla konuşmaktan da pek hoşlanmıyordu.

Perşembe onun için benim günüm.

Evie'nin öfkelenmesi, içinin parçalanması, yıkıma uğraması gerekirdi ama çok sıcak ateş üzerinde oynasırken ve damarlarından buz akarken sadece sandalyede oturabildi.

Bu mektuptaki nazik ve saygılı ifadeleri, Hayden'ın New York'a görev bilinciyle yazdığı mektuplardaki neşeli ve kısa üslubuyla karşılaştırdı. Onu sadece görevinin harekete geçirdiğini şimdi tüm açıklığıyla görüyordu.

Jamie ona Gavina'da kalması için talimat göndermişti. *Bu akşam Atherton'ların evinde olmak istemezsin.* Çünkü Hayden'ın ona bu mektubu göndereceğini biliyordu. Her kelimesini biliyordu. Hayden'a tam olarak ne yazacağını söylemişti.

Evie aniden ayağa kalktı, midesi bulanıyordu. "Jamie'yle konuşmalıyım."

Belle mektubu Bayan Barrow'un omzunun üzerinden okurken Gavina kolunu ona doladı. Belle'in yüz ifadesinde Evie'nin hissetmesi gereken sıkıntı ve öfke vardı.

Gavina nazik bir sesle, "Belki de onun yerine bir fincan çay içseniz daha iyi olur," dedi. "Biraz da konyak." Agnes hemen başını salladı ve aceleyle uzaklaştı.

"Hayır." Evie yumruklarını sıktı. "Bunu *o* yapıyor. Nedenini bilmek istiyorum." "Jamie'nin...?" Gavina kaşlarını kırıştırdı. "Evet, ne demek istediğini anlıyorum.

Ama üzgünüm canım, Bay Atherton'un mektubunun bir oyun olduğunu sanmıyorum."

"Oh, bunun gerçek olduğunu biliyorum. İsteddiği her şeye sahip olabileceğine ve herkesin bunu ona vermekten mutluluk duyacağına inanmak tam Hayden'a göre." Evie sözünü kesti, boğazı düğümlenmişti. "Ama bu itirafta Jamie'nin de parmağı var. Onunla konuşmak istiyorum."

Bayan Barrow devraldı. "Sabahleyin. Gavina haklı, en iyisi bir fincan çay ve biraz alkollü içki ve derin bir uyku."

"Hayır." Evie Gavina'nın elinden kurtuldu. "Çok nazıksınız ama hayır. Uyumayacağım. Onu görmeliyim." Salona doğru yürümeye başladı. "Kaldığı yer nerede?"

Belle onun yanındaydı ve şaşırtıcı derecede güçlü bir tutuşla Evie'nin kapıdan dışarı uçmasını engelledi. "Onun dairesine koşma ve hakkında konuşulmasına neden olma. Jamie'nin bu gece nerede olduğunu bulmama ve onu buraya getirmeme izin ver."

"Asla gelmeyecek," diye tahmin etti Gavina. "Ona gözdağı verecek bir ev dolusu kadına mı?"

Belle sert bir sesle, "Gelecektir," dedi. "Bundan emin olacağım." Evie'yi serbest bıraktı ve her adımında kararlılıkla salona girip ön kapıdan çıktı.

Ne olduysa oldu, Jamie Belle'le birlikte eve dönmedi. Bunun yerine, o gittikten yarım saat sonra Belle, güzel gri atların çektiği büyük bir landau ile geldi. Arabanın arkasına asılmış olan seyis kapıdaki hizmetçiyle konuşurken, ev sakinleri de salonun penceresinden onları izliyordu. Hizmetçi de aceleyle odaya giren Agnes'e bir şeyler geveledi.

Agnes ısrarla, "Gitmeniz gerekiyor, Bayan McKnight," dedi. "Gelin. Paltonuzu hazırladım."

"Nereye gideceksin?" Evie şaşkınlık içinde sordu. "Belgrave Meydanı," diye açıkladı Agnes.

BÖLÜM 20

T landau Evie'nin şimdiye kadar bindiği en görkemli arabaydı. Koltuklar gri kadife döşemeliydi, duvarlar kıvrımlı yapraklar ve sarmaşıklardan oluşan bir kakmacılıkla kaplanmıştı. Bir ateş kutusu ayaklarını ısıtıyor ve pırıl pırıl lambalar mekânı aydınlatıyordu. Belle perdeleri çekerek kapatmış, onları pelüş bir kutunun içine almıştı.

Araba kuzeye, Belgrave Meydanı'na doğru ilerlerken Belle hiçbir şey söylemedi. Yolculuk uzun sürmedi ve çok geçmeden bir uşak arabanın kapısını, uzun, kemerli pencereleri ve revaklı bir ön kapısı olan tuğla bir konağın önünde açtı. Her pencereden ışık sızıyor, tüm ev onunla birlikte parlıyordu.

"Suare mi veriyorlar?" Evie kaldırıma çıktığında endişeyle sordu. Sosyetenin kaymak tabakasından misafirlerle dolu bir eve girmeye hiç niyeti yoktu.

"Hayır, sadece aile," diye cevap verdi Belle onun yanında. "Annem geceleri her şeyin aydınlanmasını sever. Daha önce burada yaşayan hanımefendiye eşlik ettiği zamanlarda ev hep kasvetliydi."

Belle'in annesinin daha mütevazı kökenlerine yaptığı üstü kapalı göndermeye rağmen, Evie Mackenzie'lerin bu kadar çok ışığı mümkün kılan gaz ve petrolü karşılayabileceklerini çok iyi biliyordu. İngiltere'nin en zengin ailelerinden biriydiler.

Evie'nin gerginliği azalmamıştı. Jamie'nin ailesiyle tanışmak da *haut ton*'un incelemesi kadar üzücü olabilirdi.

İçeri girdiklerinde devasa ön salon boştu, üzerlerinde sessizce yanan bir avize asılıydı. Aynı derecede boş ve sessiz olan büyük bir merdiven, salonun uzak ucunda gözden kayboluyordu.

Başka bir uşak sakince Evie ve Belle'in paltolarını, şapkalarını ve eldivenlerini aldı, sonra Belle Evie'ye kendisini takip etmesini işaret etti. Merdivenlerden yukarı çıktılar, kalın bir yolluk adımlarını boğuyordu.

Evie evi başka bir zaman olsa güzel bulabilirdi. Sahanlıkta rahat koltuklar ve pahalı ıvır zıvırlardan aile gezilerinden kalma bariz hediyelik eşyalara kadar çeşitli biblolarla dolu masalar vardı.

Birinci kat, aşağıdaki zemin kat kadar hareketsizdi. Evde biri varsa bile, gözden uzak ve çok sessizdi.

Belle koridordaki bir kapıyı açtı ve Evie'yi ihtişamdan ziyade konfor için döşenmiş küçük bir oturma odasına götürdü. Şöminenin yanına şişirilmiş sandalyeler çekilmiş, her rafı kitaplar süslemiş ve bir köşede küçük bir piyano duruyordu. Boş vakit geçirilecek, keyif alınacak bir oda.

Belle ve Evie dışında oturma odası boştu. Belle, "Hemen aşağıda olacak," dedi ve Evie itiraz edemeden dışarı çıkıp kapıyı arkasından kapatarak gitti.

Evie donmuş bir halde bir an kapıya baktı, kaçmaya hazırlanıyordu. Jamie ile konuşmak için mi çağırılmıştı? Yoksa zorlu Ian Mackenzie ve onun güzel ama sert karısı Beth ile mi?

Evie onlarla hiç tanışmamıştı ama kendisine bir servet miras kalan ve sonra da deli Ian Mackenzie'yle evlenen bu yumuşak dilli kadın hakkında pek çok hikâye duymuştu. İnsanlar Beth Mackenzie'nin hafife alınmaması gerektiğini söylüyor, sonra da aynı nefeste onun ne kadar sevgili olduğunu ilan ediyorlardı.

Evie buraya gelmemeliydi. Evde kalmalı ve Hayden'ın itirafının acısıyla boğuşmalıydı ama tedirginliği yerinde oturmasına izin vermemişti.

Artık hareketsiz kalmasına izin vermiyordu. Huzursuzca adım atmaya başladı, rahat odada dolaşüyor ama odadan çıkamıyordu. Belle kapıyı kilitlememişti ama Evie ailenin onun kalmasını istediğini biliyordu. Ayrıca, karanlık sokaklarda tek başına yürümek dışında Gavina'lara dönmesinin hiçbir yolu yoktu.

Geri dönerse Gavina ve Bayan Barrow kalmasına izin verecek miydi? Belki nezaketen bir ya da iki günlüğüne, ama sonsuza dek orada kalamazdı.

Evie'nin ailesi Bedfordshire'daydı ve onun düğüne kadar kalacağı Atherton'lara mutlu bir şekilde yerleştiğine inanıyordu. Onlara olanları anlatmak ve kendisini eve getirmeleri için yalvarmak zorundaydı.

Evie ellerini yüzüne bastırdı, gözleri kurudu, sonra parmaklarını piyanonun klavyesinde gezdirdi.

Nasıl çalınacağını biliyordu -kendisi ve kız kardeşleri ders almıştı- ama bir süredir çalmamıştı. Atherton'ların bir piyanosu vardı ama sadece gösteriş içindi. Kimse onunla gerçekten müzik yapmıyordu.

Evie kendini piyano taburesine bıraktı ve aklına uzun zaman önce çalıştığı kolay bir parça geldi. Sol el için basit akorlar, sağ el için akan bir melodi. Mozart ya da Chopin değil, bir öğrencinin müzik kitabından alıştırma.

"Kız kardeşim bu piyanoyu çok seviyor," diye gürledi Jamie odanın öbür ucundan. "Çaldığı pek çok konser piyanosundan daha iyi bir sesi olduğunu söylüyor."

Evie parmaklarını tuşlardan çekip arkasını döndü. Jamie kapının yanında duruyordu, istediği gibi rahattı, bugün giydiği aynı etek ve ceket kalçalarından ve omuzlarından sarkıyordu.

Ayağa kalktı, ona fırlatmak istediği tüm kelimeler yok oldu. Jamie bu yüzden mi onu buraya çağırmıştı? Hazırladığı öfkeli haykırışları zihninden silsin ve onu her zamanki gibi eritsin diye mi?

Evie kararlılığını pekiştirdi ve onunla yüzleşirken yerinde durdu. "O mektubu bu gece alacağımı biliyordun."

Jamie kapıyı kapattı ama ona fazla yaklaşmadan halının yarısında durdu. "Neden Belle'in evinde olmanızın daha iyi olacağını düşündüğümü anladınız mı?"

"Çünkü Hayden'a yazmasını sen söyledin," dedi sertçe. "Ve tam olarak ne söyleyeceğini de. Böyle cümleleri kendi başına asla düşünemezdi."

"Doğru, ona bunu sana nasıl açıklayacağını önerdim."

Evie'nin boğazı düğümlendi. "Neden yaptın ki? Bunun seninle ne ilgisi var?"

Jamie'nin kaşlarını çatması onu daha da yakışıklı yapmıştı. "Gerçeği bilmeyi hak ettin, genç kız."

"Gerçek miydi?"

"Evet." Jamie başını salladı, yüzü kasvetliydi. "Atherton'ın tanıştım." "Onunla tanıştın mı? Onu takip ettin mi? Casusluk yaptın mı?"

"Atherton beni onu görmeye götürdü." Jamie onun sözlerini kesti. "Israr etti. Bunun beni etkileyeceğini düşündü." Kaşları daha da çatıldı. "O en kötü türden bir alçak, Evie. Hayatın boyunca seni kandırmaya hazırды ve bu konuda hiçbir şey düşünmedi."

"Blackguard mı? İnsanlar hâlâ bu kelimeyi kullanıyor mu?" Evie'nin kahkahası neşesizdi. "Bunların gerçek olduğunu nereden bileceğim?"

Jamie bir adım daha yaklaştı. "Sanırım öyle olduğunu biliyorsun."

Evet, itiraf etti. Hayden başka türlü böyle bir şeyi asla kabul etmezdi. Öfkeyle reddeder ve Jamie'yi gönderirdi ve muhtemelen şimdi Evie'ye *Jamie'nin* ne kadar alçak olduğunu söylüyor olurdu.

Hayden zorlayıcı bir sebep olmadan nişanı bozmazdı; Evie'yle evlenmekten son derece mutluydu, ailesinin titiz standartlarına uygun bir kadın bulduğu için memnundu. Ve eğer Hayden

kendisini nişandan kurtarmak isteseydi, onu daha iyi gösterecek bir yol bulurdu.

"Ama bu seni neden ilgilendiriyor?" Evie ısrar etti. "Neden benim hayatıma karışmaya karar verdin? Kendi eğlencen için mi? Çok geniş ve çok yakın ailenle birlikte gülmek için mi? Bu yüzden mi buradayım, beni dinleyip gülsünler diye mi?" Sanki kız kardeşlerinin, anne babasının ve birçok kuzeninin onları izleyebileceği gözetleme delikleri arar gibi odayı taradı.

"Eğlence mi?" Jamie'nin sesi yükseldi. "Seni kalp kırıklıklarıyla dolu bir hayattan kurtarmaya çalışıyorum. Buna güldüğümü mü sanıyorsun? Seni önemsiyorum, Evie. Mutlu olmanı istiyorum. O beceriksiz kurbağayla birlikte olamazdın ve kendini ona kaptırmana izin veremezdim."

"Ama bu *benim* seçimim değil mi?" Evie açık eliyle göğsüne vurdu. "Kiminle evleneceğime ben karar vermeliyim, *sen* değil. Nişanlığımın iğrenç bir alçak olup olmadığına ben karar veririm, sen değil."

"Haklısın." Jamie başını salladı. "Bu senin kararın. Ama Atherton'a itiraf ettirmemiş olsaydım, çok geç olana kadar öğrenemeyecektin. Benden istediğin kadar nefret et, sev, beni vahşi doğaya sür, ama onun nasıl bir adam olduğunu bilmen gerekiyordu."

"Bunu kendi başıma keşfedebilirdim. Hayden kurnazlıkta iyi değildir." Alabastron'u geri çalmak için aklına gelen ilk fikirler gülünçlük sınırına dayanmıştı.

"Ve dediğim gibi, o zamana kadar çok geç olurdu. O aptalla evlenmiş olurdun."

Evie ayaklarını hareket ettirdiğini hatırlamasa da kendini Jamie'ye daha yakın buldu. "Bu hâlâ benim işim. Ne yaparsa yapsın, onunla evlenmek ya da evlenmemek benim seçimim."

Jamie ona kuşkulu bir bakış gönderdi. "Zina yapan bir ukalayla evlenmekten mutlu mu olacaksın? Özür dilerim Evie, seni biraz gururlu bir hanımefendi sandım." "Hayır, mutlu olmazdım." Hayden'ın ihanetinin acısı sızlıyordu. *Ama, diye* sordu Evie'nin küçük sesi, *bunun nedeni gururu muydu yoksa kırık bir kalp mi?* "Belirtmeye çalıştığım şey, Bay Mackenzie, bunun seni ilgilendirmez."

"Bana şunu söyle, genç kız. Kız kardeşlerinden ya da arkadaşlarından biri -mesela İriş- sürekli metresi olan bir ahmakla evlenmek üzere olsaydı, onlara haber verir miydin? Yoksa sessizce kenara çekilip kendi kararlarını vermelerine izin mi verirdiniz? Çünkü bu seni ilgilendirmezdi?"

Argüman sağlamdı ama Evie umursamayacak kadar öfkeliydi. "Elbette onlara söyledim," diye bağırdı. "Ama onlara söyledim, bir maskaralık yapıp her şeyi herkes için ayarlamazdım. Bize sahne talimatlarını verdin ve sonuca önceden karar verdin, lanet olsun sana."

"Çünkü yapmamış olsaydım, Atherton bunu itiraf etmezdi." Jamie'nin haykırışı onunkiyile eşleşti. "Sana söylesem, kanıtları göstersem bile bana inanmayabilirdin. Atherton seni kendime ait bir nedenle kandırdığıma ikna edebilirdi ve sen de *ona* inanırdın."

"Bunun nedenini merak ediyorum?" Evie gözlerini büyüttü. "Ah, evet, çünkü beni öpmeye devam ediyorsun ve bana hissedemeyeceğin şeyler söylüyorsun. Bizi ayırmak için her şeyi yapacağın konusunda onunla aynı fikirdeydim."

"Hissedemeyeceğim şeyler mi?" Jamie şimdi tam karşısındaydı, güçlü vücudu onun duyularını engelliyordu. "Seni sevdiğimi söylememi mi kastediyorsun? Bunu hissedemem, değil mi?"

Evie düşüncelerini tutarlı tutmaya çalışarak, "Umursamadan dünyayı dolaşıyorsun," diye karşı çıktı. "İnsanları kurtarıyor, makinelerle uçuyor, kendi başına mükemmel maceralar yaşıyorsun. Neden birdenbire bana rastladın ve aşık olduğuna karar verdin? Yıllardır konuşmamıştık."

"*Bana* rastladın." Jamie parmağını göğsüne götürdü. "Hayır, rıhtımda bana çarptığında aniden karar vermedim. Her zamanki gibi baş belası olduğumu sanıyordum, ama bu kez küreksizdin. Ama seni izlerken, seninle konuşurken, seninle kanlı bir kavanoz çalarken, seni öğrendim, seni anladım, seni daha da iyi tanımak istedim." Kelimeler dökülürken Jamie'nin sesi daha da yükseldi. "Ve seni incitecek, sana zarar verecek bir adamla evlenmeni istemiyorum. O senin mutluluğunu, ruhunu, hayatını tüketirken senin yıllar içinde solup gitmeni izlemek istemiyorum."

Evie yutkundu, onun sesinin kalbini bu kadar sarmasından hoşlanmamıştı. "Hayden bana zarar vermezdi. O şekilde değil. Bana asla zarar veremezdi."

Jamie'nin kaşları çatıldı ve sesi aniden kesildi. "Bununla ne demek istiyorsun?"

Çok fazla şey söylemişti. "Yok bir şey. Sadece... telaşlandım."

"Hayır, bunu inanarak söyledin. Atherton seni asla incitemezdi, neden? Ona aşık olmadığın için mi?"

Evie bir adım geri çekildi. "Yine sizi ilgilendirmeyen bir alana giriyoruz."

"Bana umut veriyorsun." Jamie'nin ağız vahşi bir gülümsemeye dönüştü. "O piçi sevmiyorsun. Bu harika bir haber. Ama onu sevmeseydin neden evlenesin ki? Parası için mi? Lütfen bana o paralı asker olduğunu söyleme, genç kız."

Evie öfkeyle, "Hayır, elbette değil," diye karşılık verdi. "Kadınlar evlenmek *zorundadır*, bilmiyor musun? Yoksa zavallı bir akraba olarak acınır."

"Ki öyle olmayacaksın. Aileniz size çok düşkün. Gerçek sebep nedir?" Jamie onun çenesini kavradı. "Söyle bana, yoksa seni aptalca öperim."

Pek de tehdit sayılmazdı. Adamın eli onu ısıtırken Evie tekrar adama yaklaştı, adamın dudaklarına duyduğu ihtiyaç çok yoğundu.

Gerçeği söyleyerek bunu hemen şimdi durdurabilirdi.

"Pekâlâ." Evie onun dokunuşu gittiğinde kendini boş hissetmemeye çalışarak uzaklaşmaya zorladı. "Sana söyleyeceğim. Bunu pek kimse bilmez - annem, ama o bile tam olarak anlamadı." Nefes aldı. "Daha önce nişanlıyım. Ya da neredeyse. Üniversiteyi bitirdikten sonra bir adamla tanıştım. Evlenmeye karar vermiştik, çok mutluyduk. Sonra o öldü." Sözünü kesti. Anlık ıstırabı azalmıştı ama acısı hala oradaydı. "Onunla sadece üç ay geçirdim."

"Evie." Jamie'nin sesi yumuşadı, içini şefkat doldurdu. "Aşkı. Çok üzgünüm."

"Görünüşe göre kalbinde bir sorun varmış." Evie onun bu kadar kararlı konuşabilmesine şaşırmıştı. "Kimse bilmiyordu, o bile. Doktorlar daha sonrasına kadar fark etmemişler."

"Sevgi." Bu sözcük sempati ile dolup taşıtı.

Jamie'nin güçlü eli Evie'nin koluna uzandı ve onu bir kanepeye çekerek kendisiyle birlikte aşağı indirdi. Onu kendine çekti, artık tartışmıyor ya da açıklama yapmıyordu, sadece ona sarılıyordu.

Evie ağlayamıyordu. Genç kalbini parçalayan gözyaşlarını uzun zaman önce tüketmişti. Ethan yirmi bir yaşındaydı ve o da neredeyse o yaştaydı.

"Yürüyorduk." Evie, ailesine ve doktora yaptığı üstünkörü açıklamalar dışında hiç kimseye tam olarak ne olduğunu itiraf etmemişti. Şimdi kendini Jamie'nin güçlü omzuna başını yaslamış, ona her şeyi anlatırken buldu. "Sadece düştü, kendi üzerine katlandı. Çok hızlı oldu. Onu ayağa kaldırmaya çalıştım ama zar zor hareket edebiliyordu. Yardım için koştum ve geri döndüğümde son nefesini veriyordu. Ölerken ona sarıldım."

"Lass." Jamie onun saçlarını öptü, sonra yanağını başının üzerine koydu, sıcaklığı onu rahatlatmıştı.

"Aslında bana hiç evlenme teklif etmemişti. Sadece kendi aramızda bunu istediğimize karar verdik. O yazın sonunda herkese söyleyecek, bunu resmileştirecektik." O anda gözyaşları dökülmeliydi ama Evie'nin gözleri kuru ve sıkıydı.

"Adı neydi?" Soru nazikti, meraklı değildi.

"Ethan Stanfield. Ailesi Cotswolds'luydu. Son yılının sonunda ailemle birlikte Cambridge'den yola çıktığımızda onunla Londra'da tanıştım. Bir alışveriş gezisi. Bir kitapçıda tesadüfi bir karşılaşmaydı. İkimiz de bir macera romanının aynı kopyasına uzanmıştık."

Okumada, müzikte, neredeyse her şeyde ortak zevkleri olduğunu keşfetmişlerdi. Büyülü bir dönemdi, aşkları çiçek açarken sona eren üç kısa ay.

Evie sustu, şiddetli acının ne zaman donukluğa dönüştüğünü ve Jamie'nin daha önce hiç olmadığı halde sözcükleri nasıl ağzından döktüğünü merak ediyordu.

Hiç soru sormadı. Evie onun kalbinin paltosunun altında attığını duydu, yanında onun sağlamlığını hissetti.

Uzun bir süre bu şekilde oturdular, koskoca ev sessizliğini korurken, sanki ona duygularının karmakarışık karmaşasını çözmesi için zaman tanıyordu.

"İşte bu yüzden Atherton'la evlenmek istedin," dedi Jamie. "Çünkü bir daha asla böyle hissetmek istemedin."

Evie onun göğsüne doğru başını salladı. Onun anlamasına şaşırmaması gerekirdi ama nedense şaşırmamıştı. "Hayden arkadaş canlısıydı, asla kaba ya da duygusuz değildi. Onunla evlenmek ve unutmaya çalışmak kolay olurdu."

"Keşke bilseydim." Jamie'nin sesi yumuşamış, fısıltının biraz üstüne çıkmıştı. "Çok üzgünüm aşkım. Burnuma yumruk atmak istemekte haklıydın."

"Bu Hayden'ın gizli bir metres tutmasından memnun olduğum anlamına gelmiyor." Evie başını kaldırdı. "Aptal. Sence onu seviyor mu?"

Jamie'nin mavi gözleri ona bakarken gölgelenmişti. "Hanımefendiyle çok kısa bir süre görüştüm ama evet, sanırım öyle. Çok iyi anlaşıyorlar."

"O zaman neden *onunla* evlenmiyor?" Evie bir yumruğunu kanepeye vurdu. "Nedenini biliyorum, babası. Hayden'ın biraz omurgası olsaydı, yine de onunla evlenir ve adama meydan okurdu. Ama asla yapmayacak." İçini çekti. "Sana yumruk atmayacağım. Beni korkunç bir kayınpederden kurtardığın için sana teşekkür etmeliyim."

"Sana söylediğim için pişman değilim," dedi Jamie. "Bilmeyi hak ediyordun. Ama daha iyi bir yol bulmalıydım. Bana kızmakta haklısın. Herkesin sorunlarını çözmeye o kadar alışmışım ki, senin sorunlarını da çözmemi isteyeceğini düşündüm."

Evie'nin duyguları, yaşanan kargaşanın ardından sessiz bir mutsuzluğa doğru sürükleniyordu. "Sanırım en iyi olduğunu düşündüğün şeyi yaptın. Hayden'ın bana kendisinin söylemesi gerekiyordu ve eğer ne söyleyeceğini sen dikte etmeseydin, yalan söyleyip rol yapacak ve ayrılığımızı benim suçummuş gibi gösterecekti."

Bir kadının nişanı bozması, nedenine bağlı olarak boşanması kadar skandal olabilir. Kadın aynı zamanda şakacı olarak da etiketlenebilir ve mükemmel bir eşten uzaklaştığı için eleştirilebilir.

Jamie Evie'yi daha da yaklaştırdı. "Kendimi köşeye sıkıştırdım, değil mi? Sana aşık olmama izin verdim ve sen bir daha kimseyi sevmek istemiyorsun."

"Tekrar sevmek istemediğimi hiç söylemedim," diye itiraz etti Evie, sonra sakinleşti. "Sevmezsem daha kolay olur."

"Bu iyi adam adına konuşmaya cüret edemem, Bay Stanfield. Ama sevmeyi reddetmeniz hoşuna gider miydi? Ben olsaydım, kendinizi hissetmekten alıkoymak için benim hatıramı kullandığınız için biraz kızardım. Sanki bu benim hatamış gibi."

Evie rahatsız bir şekilde kaşlarını çattı ve başını Jamie'nin omzuna yasladı. Ona yaslanmak çok kolaydı.

"Hayır, varsayımda bulunmamalısın ama itiraf etmeliyim ki ben de bu şekilde düşünmemiştim. Yine de Ethan'ın onu tamamen unutup başka birine uçmamı isteyeceğinden şüpheliyim."

"Cambridge'den ayrılalı dört yıl mı oldu? O zaman hiçbir yere uçmamışsın."

"Bu doğru." Evie içini çekti. "Tanıdığım en nazik adamdı."

Jamie onun alnına bir öpücük kondurdu. "Gerçekten çok üzgünüm genç kız. Bana söylediğin için teşekkür ederim."

"Daha önce hiç kimseye söylemedim." Bu konuda konuşmak iyi hissettirmişti, sanki sonunda dökebileceği, onu anlayacak bulmuştu.

"Onur duydum o zaman." Sesi kulağının altında titreşti.

"Belki de arkadaşlarını kaybettiğini bildiğim için sana söyledim," diye etti Evie. ". " Jamie boğazını temizledi. "Hiç sevgilim olmadı ama çok yakın

arkadaşlar. Biri savaşmaması gereken bir savaşta." "Özür dilerim." Evie onun göğsüne dokundu. "Bu zor bir şey."

"Evet, öyle."

Bir kez daha sessizliğe gömüldüler. O odada, sessiz sakinliğin içinde, sarsılmaz Jamie'ye karşı, Evie sonunda teselli buldu.

Hayden'la evlenerek bir tür huzura kavuşacağını ummuştu ama Evie şimdi kendini kandırdığını anlıyordu. Hayden'ı Ethan'dan farklı olduğu için sevmişti. Kalbini kaybetme ve ilk aşkına ihanet etme tehlikesi yoktu.

Jamie de Ethan'a hiç benzemiyordu. Jamie, herkesin ya yolundan çekileceğine ya da sadık bir dostu olacağına güvenerek hayatın içinde yürüyordu. Evie böyle şeylerin gerçekleştiğini çoktan görmüştü.

Ethan son derece iyi, hatta kendini beğenmiş biriydi. Kimse onu pek fark etmemişti ve kimsenin onun hakkında söyleyecek kötü bir sözü yoktu.

Onu kaybetmek Evie'nin yaşadığı en zor şey olmuştu. Hayden'ın ihaneti bunun yanında küçük bir ısırdı.

Evie, Jamie'nin gücüne yaslanırken, *bu* adamı kaybetmenin kendisine de zarar vereceğini fark etti. İyileşmesi yıllar sürecektir bir acı.

"Şu anda ikimiz de çok üzgünüz," dedi Jamie. "Ama öğrendiğim şey, aşkım, üzgün olmanın sorun olmadığı. Kaybettiklerimiz hatırlanmayı ve yasını tutmayı hak ediyor. Ama mutlu olmakta da bir sorun yok. Biri diğerini yok etmez."

"Çok felsefi."

"Ama doğru." Evie yine Jamie'nin saçlarını okşadığını hissetti. "Belle'le geri dönmek ister misin? Yoksa kalıp aileyle tanışmak mı? En azından annem ve babamla? Belle beni aramaya geldiğinde annemin seni buraya getirmesi için ısrar ettiğini söylemeliyim."

BÖLÜM 21

J amie, Evie sessizleşirken bekledi. Elbette kalmak istemeyecekti. Gavina ve Belle'in çekilmeyi tercih eder, hatta ailesinin Bedfordshire'daki evine götürülmeyi bile isteyebilirdi.

Hayden ya da sevip kaybettiği Ethan için ağlamamıştı ama Jamie onun sözlerindeki derin kederi duymuştu. Evie'nin gözleri kuruydu ama hiçbir şey hissetmediği için değil. Ağlamıştı.

Atherton'a duyduğu öfke yeniden yükseldi. Adam Evie'nin içinde ne taşıdığını nasıl fark edememişti? Jamie de anlamamıştı, yoksa öküz gibi sağa sola koşturmazdı ama Atherton onu bir yıldır tanıyordu. Evie'nin dış görünüşünün ardında ne olduğunu görmemişti, çünkü bakmaya zahmet etmemişti.

"Pekâlâ," Jamie'yi şaşırttı Evie. "Annen ve babanla tanışmak benim için sorun değil."

Jamie ayağa fırladı ve onun kalkmasına yardım etmek için elini uzattı. "Cesur bir yüz ifadesi takınalım mı?" diye sordu Jamie ayağa kalkarken. "Merak etme, herkesin söylediği kadar korkutucu değiller. *Bana* kızacaklar, sana değil."

Evie aynanın karşısına geçti ve saçlarını düzeltmeye çalıştı. Saçları dağınıkken çok güzel görünüyordu ama Jamie kız kardeşleriyle büyümüşü ve bunu ona söylemenin anlamsızlığını biliyordu.

"Kimse sana kızmamalı," dedi ona dönerek. "Ben hariç tabii ki."

Jamie bunu kabul etti. "Evet, pekala. Belki zaman içinde beni affedeceğini umuyorum."

"Düşünmem gereken çok şey var," dedi yumuşak bir sesle.

"Biliyorsun." Jamie ne kadar de onu zorlamayacaktı. Atherton pisliğin tekiydi ve ondan kurtulmuştu ama Jamie öylece atlayıp onu kazanamayacağını biliyordu. Durum bundan daha karmaşıktı.

Mackenzie'lerle tanışmanın işe yarayacağından emin değildi ama annesi kararlıydı.

Jamie, Evie'yi oturma odasından çıkarıp koridor boyunca, Beth'in Izzy Teyze'nin yardımıyla düzenlediği birkaç partinin , evin ön tarafındaki büyük salona götürdü. Bu evde çoğu gece sessiz geçerdi,

Bu da Jamie'ye uyuyordu. Burayı dinlendirici buluyordu. Hayat çok zorlaştığında, evi bir sığınaktı.

Jamie'nin tüm ailesi salonda toplanmış, her biri okumaya, nakış işlemeye ya da küçük oturma odasındaki Pleyel piyanonun daha büyük bir versiyonu olan piyanoya dalmış gibi davranıyordu. Sadece Jamie'nin babası kendini gerçekten kaptırmış, masasının başında yıldırım hızıyla yazdığı matematik denklemlerine odaklanmıştı.

Ian'ın uşağı Curry bile orada olmayı başarmıştı. Elinde hizmetçilerden birinin getirebileceği çay tepsisi vardı ama on yıllardır Ian'a sadık olan Curry, herhangi bir Mackenzie kadar meraklı biriydi.

Jamie ve Evie içeri girdiğinde Beth ayağa kalktı ve nakışını bir kenara bıraktı. Annem nakış işlemekten nefret ederdi, bu da her birinin Jamie ve Evie'nin yaklaştığını duyduklarında hemen bir şey yapıyormuş gibi davrandıklarının bir başka göstergesiydi.

"Bayan McKnight'ı takdim edebilir miyim?" Jamie, Evie'yi öne doğru götürdü ve eski moda bir balodaki bir beyefendi gibi elini kaldırdı. "Hepiniz uygun gördüğünüz şekilde eğilebilir ya da reverans yapabilirsiniz."

"Kaba olma, Jamie." Beth yanlarına geldi, yüzünde gerçek bir gülümseme vardı. "Hoş geldin canım. Oğlum küstah olabilir ama sizinle tanıştığımıza çok memnun olduk. Bu şekilde olduğu için de çok üzgünüz."

Beth'in Jamie'ye bakışında en ufak bir suçlama belirtisi vardı ama Jamie daha sonra bir ders alacağını biliyordu. Şimdilik Beth kolunu Evie'nin koluna doladı ve onu odaya götürdü.

Megan piyano taburesinden fırlamıştı, yüzü gülümsemelerle doluydu. En azından tatlı küçük kız kardeşinden suçlama gelmedi.

"Nasılsınız, Bayan McKnight?" Megan elini uzattı. "Ben Megan, en küçüğünüz. Belle bana sizden bahsetti ve iyi ki de bahsetti, çünkü Jamie'den hiçbir şey duymadım."

Belki de görüldüğü kadar tatlı değildi. Evie, Megan'ın elini tuttuğunda rahatlamaya başladı.

Belle kitabını bir kenara bırakarak, "Tam zamanında geldiniz," dedi. "Curry çay getirdi. Belki de onu yerine koymalısın, Curry."

Curry tepsiyi dikkatlice masanın üzerine bırakarak bir gösteri yaptı. "Earl Grey, Oolong ve Darjeeling," diye duyurdu. "Tercihiniz ne olursa olsun, hanımefendi. Cook da meşhur keklerinden koydu."

"Mükemmel," dedi Beth. "Benim için ona teşekkür et, Curry. Ian." Beth, Evie'yi Jamie'nin kız kardeşlerinin ve cazip çay tepsisinin yanından geçirerek babasının oturduğu ve hâlâ denklemlerini yazdığı yere götürdü. "Gelin ve Bayan McKnight'la tanışın."

Bir an için Ian cevap vermedi. Kalem çiziktirmeye devam etti, Ian sayıları düzgün bir hassasiyetle yazıyordu. Bir denklemin sonunda eli nihayet durdu.

Ian kalemi kasıtlı olarak kaldırdı, yazıya dik olarak çevirdi ve kâğıdın tam ortasına koydu. Sırtını dikleştirdi ve ayağa kalkarak sessizce Beth ve Evie'ye doğru döndü.

Evie Ian'a bakarken Jamie Evie'nin yanına gitti ve Ian onu selamlamayınca gözlerini kırıştırdı.

Jamie Evie'nin koluna dokundu. "Bu o, baba."

Ian bakışlarını Jamie'ye çevirdi, altın rengi gözleri oğlununkilerle buluştu. "Biliyorum," dedi, sanki Jamie bir ahmakmış gibi.

Evie elini uzattı. "Nasılsınız Lord Ian?"

Ian bakışlarını Jamie'den Evie'nin bronzlaşmış ve sağlam ince eline kaydırıldı.

Ian tek kelime etmeden ona uzandı ama uzatılan eli sıkmak yerine kolunun kıvrımına sıkıştırdı. Dönerek onu geniş odanın içinde, pencerelerden birinin yanındaki bir dizi sandalyeye götürdü. Bu köşe güneşli bir günde yolun karşısındaki parka güzel bir manzara sunuyor, geceleri ise perdeler kapalıyken rahat bir köşe oluyordu.

Jamie endişeyle peşlerinden gitmeye başladı ama Beth yüzünde memnun bir gülümsemeyle onu geri çekti.

"Bırakın onu tanısın," dedi Beth. "Megan, bize biraz müzik verir misin?"

Lord Ian Mackenzie ona bir sandalyeye oturması için yardım edip karşısındaki sandalyeye oturduğunda EVIE gerginliğinin ve acısının biraz azaldığını hissetti.

Arkalarında piyanodan tatlı bir melodi yükseliyordu; ne çok gürültülü ve dramatik ne de çok yumuşak ve iğrençti. Müzik neşe, dinginlik ve huzursuzluktan söz ediyordu. Evie'nin şarkının ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama onu rahatlatıcı buluyordu.

Ian'ın gözleri koyu altın parçaları gibiydi. Jamie'ye ya da Jamie'nin yirmi beş yıl sonra olacağı kişiye çok benziyordu. Lord Ian sağlam bir adamdı, iri elleri dizlerinin üzerindeydi, yüzü sert ama yakışıklıydı. Hayır

yumuşaklığı vardı. Fiziği güneş, rüzgâr ve yağmur altında yaylalarda uzun yürüyüşler yaptığını gösteriyordu.

Jamie'ninki gibi Ian'ın İskoç eteği de oldukça yıpranmıştı ama rahat olduğu belliydi. Kalın çoraplar sıkı baldırları sarıyordu ve Ian da tıpkı Jamie gibi ceketini gömleğinin üzerine gevşekçe kapatıp yelek giymemişti.

Jamie ona benzemeye çalışıyordu, Evie ani bir içgörüyle bunu fark etti. Jamie bu adama hayrandı ve onun olduğu her şey olmak istiyordu.

Belki de Jamie'nin acısı buydu. Ünlü Lord Ian'la kıyaslanmaktan ve her zaman eksik bulunmaktan korkuyordu. Belki de pek çok kişi böyle bir şey yapmıştı.

Evie kayıplar yaşamıştı ama Jamie'nin kalp ağrısı bu babayı sevmek ve asla onun gibi olamayacağını bilmektir.

Ian hiçbir şey söylemedi. Evie'nin gözlerine bakmadı ama yine de ona uyanık bir aslan yoğunluğuyla bakmayı başardı. Sör Hector Atherton'un, Hayden Evie'yi kendisine sunduğunda yaptığı gibi, ona sert ve vicdansız bir bakış . Ian sanki onun hakkında ne düşündüğüne karar vermeyi bekliyormuş gibi onu öylece süzdü.

Evie sessizliği hava durumu ya da güzel evi hakkında garip ve anlamsız bir ifadeyle bozabilir ya da güven tazelemek için Jamie'ye bakabilirdi. Ama dakikalar ilerledikçe bunu yapmak fark etti. Ian üzücü bir nedenden dolayı değil, söze gerek olmadığını bildiği için sessizce oturuyordu.

Güzel müzik sona erdi ama Megan hemen başka bir parçaya başladı. Bu bahar gecesinde kısık olan ateş, sıcaklığıyla Evie'yi daha da rahatlattı.

"Bana layık olması gerektiğine inanıyor." Ian'ın sesi Jamie'ninkinin alçak gürültülü notasını taşıyordu ama ince bir farkla. Yılların deneyimiyle, çok acı çekmiş ama huzuru bulmuş ve dinginliğin değerini öğrenmiş biri gibi konuşuyordu. "Oğlum olarak ondan bekledikleri şey olmak için."

Ian "onların" kim olduğunu açıklamadı ama Evie anlamıştı. Onlar dünyaydı, Jamie'yi İskoç, zengin ve sözde bir delinin oğlu olduğu için yargılayanlardı.

Evie cevap vermedi, bir şekilde Ian'ın ondan beklemediğini biliyordu.

"O dünyadaki en harika çocuk," diye devam etti Ian. "Mükemmel bir hediye." Gözleri yumuşadı, köşelerinde kırışıklıklar belirdi. "Çünkü annesi onu bana verdi."

Evie buna verdiği tepkiyi engelleyemedi. Kendini durduramadan ileri uzandı ve elini onun güçlü koluna koydu.

İnsanlar Lord Ian'ın dokunulmaktan hoşlanmadığını fısıldadı. *Bu konuda çok garip, ama sonra, tüm aile deli.*

Evie hızla geri çekildi ama Ian elini kucağına geri koyamadan yakaladı. Elini kasıtlı olarak iki büyük elinin arasına aldı ve nazikçe sıktı.

"Sen bir armağansın," diye Evie'ye bilgi verdi. Lord Ian, buluttan kaçan bir güneş ışını gibi kısa süreliğine onun gözleriyle buluştu. "Onun için bir hediye."

"Ah." Evie şimdi Beth Mackenzie'nin bu adama neden aşık olduğunu ve Beth'in neden bu kadar sakin olduğunu anlıyordu. Uzun evliliklerinin derin bir farkındalıkla, hiçbir güvenceye ihtiyaç duymayan bir aşkla dolu olduğunu hissetti. "Çok naziksiniz efendim."

Ian'ın kaşları hafifçe birbirine yaklaştı. Evie'nin elini dikkatlice kucağına geri koydu ve onu serbest bıraktı. "Bu nezaket değil."

Ona basmakalıp laflar etmediğini, gördüğü gerçeği söylediğini fark etti.

"Anlıyorum." Evie ona başıyla onay verdi.

Ian uzun bir süre bekledikten sonra başıyla selam verdi, ama kibarca yapılması gerekenin bu olduğu söylenmişti.

Evie onun içgüdülerinin farklı olduğunu sezmişti. Yanlış ya da kötü değil, sadece farklıydı. Onun için doğruydı.

Megan yine dramatik, vurucu akorlardan daha güçlü olan tatlı bir karmaşıklıkla başka bir parçaya başladı. "Bu müzik de ne?" diye sordu Ian'a.

"Beethoven. Bagatellerinden biri."

Evie'nin kaşları . "Böyle lirik müzikler yazdığını hiç bilmiyordum."

"Öyle yaptı." Ian'ın gözleri tekrar yumuşadı ve gülümseme iması gerçek bir gülümsemeye dönüştü. "Megan mükemmel oynuyor, hem de tüm kalbiyle."

"Çok yetenekli," diye onayladı Evie.

"O aynı zamanda bir yetenek."

Gururlu bir ebeveyn olarak parlıyordu. Evie, Ian'ın çocuklarını herkesin anlayabileceğinden çok daha yoğun bir şekilde sevdiğini gördü. Üçünün de bunu anlamasını umuyordu -bazen bir ebeveynin sevgisini ayırt etmek zor olabiliyordu.

Bu durum Evie'nin ailesinde hiçbir zaman sorun olmamıştı. Annesi ve babası kızlarını doğduklarından beri sevgi ve şefkat yağmuruna tutmuşlardı.

Doğum. Onları şımartmadan ya da aşırı şımartmadan bunu başarmışlardı ki Evie şimdi bunun büyük bir başarı olduğunu düşünüyordu. Kendi çocukları olduğunda annesinden tavsiye istemeliydi.

Kalbi dibe vurdu. Artık nişanlı bir genç kız değildi, evliliğini ve çocuk odasını doldurmayı dört gözle bekliyordu.

Yine de bir rahatlama vardı. Hayden'la evlenmek zorunda kalmayacağı fikri, kol ve bacaklarının sevinçten gevşemesine neden olmuştu.

Ayrıca, sisle örtülü gelecekteki çocuklarının babasını hayal ettiğinde, beşiğin başında durup sevgiyle ona bakan Hayden Atherton değildi.

Bu adam Jamie Mackenzie'ydi ve şu anda piyanoya yaslanmış kız kardeşinin çalmasını izliyordu. Jamie oğlunu ya da kızını kaldırıyor, bebeği dikkatle tutuyordu, gözlerindeki sevgi Evie'nin şu anda Ian'ın gözlerinde gördüğüyle aynıydı.

Jamie'nin piyanonun başındaki duruşu rahattı ama Evie onun gerginliğini okumuştı. Benzer bir gerginliği Beth ve Belle'de de gördü, ikisi de şimdi bir kanepede oturmuş, sessizce konuşuyorlardı. Sorunsuz olan tek kişi Megan'dı, çalarken hafifçe sallanıyor, yüzü güzelliğin içinde kaybolmuş birinin ışıltısına bürünüyordu.

"Endişelerini gidermeliyiz," diye fısıldadı Evie Ian'a.

Evie bir an için onun ne demek istediğini anlamadığını düşündü, sonra gülümsemesi tekrar parladı, Mackenzie'nin çapkınlığı ortaya çıktı.

Lord Ian ayağa kalktı, Evie'nin sandalyesinden kalkmasına yardım etti, elini tekrar kolunun arasına soktu ve onu odanın ortasına götürdü.

Evie babasıyla birlikte döndüğünde JAMIE daha rahat nefes aldı, Evie'nin gözlerindeki tedirginlik neredeyse kaybolmuştu. Jamie'nin tanıdıkları, hem erkekler hem de kadınlar, Ian Mackenzie korkusuyla donup kalmış, gitmek için her türlü bahaneyi kullanarak olabildiğince hızlı bir şekilde onun yanından ayrılmışlardı.

Buna karşılık Evie elini Ian'ın dirseğinin kıvrımına dayamış, dudaklarını bir gülümseme kaplamıştı. O ve Ian, sohbet etmek için bir kenara çekilmiş eski arkadaşlar olabilirlerdi.

Ian'ın bakışları her zamanki gibi doğrudan Beth'e yöneldi. Evie'nin elini tutup Jamie'nin koluna yerleştirdi, ardından Beth'e doğru bir adım attı ve onu yanına çekti.

"Akşam yemeği," dedi. "Bayan McKnight kalacak."

Evie başladı ama itiraz etmedi. Elini Jamie'nin kolundan da çekmedi.

Beth Evie'ye, "Gerçekten de öyle," dedi. "Curry'ye senin için de bir yatak odası hazırlamasını söyledim. Geç oldu ve Chelsea'deki küçük eve sıkışıp kalmanıza gerek yok."

"Gavina hayal kırıklığına uğrayacak," dedi Belle. "Ama yatağımın yeniden bana kalmasından mutluyum. Gidip ona her şeyin yolunda olduğuna dair güvence vereceğim."

"Yemekten sonra, hanımefendi," dedi Beth sertçe. "Bütün ördeklerimin bir yemek için evde olması pek sık rastladığım bir durum değil. Seni bunaltmayacağımıza söz veriyoruz, Evie, canım."

Beth ona en sıcak gülümsemelerinden birini verdikten sonra Ian'ın koluna girerek uzaklaştı. Kapıdan çıktıklarında Ian Beth'e doğru eğildi ve yürürken onu kendine doğru çekti.

Belle, "Bayan Grafton'ın akşam yemeklerinden biri kaçırılmamalı," diye Evie'ye bilgi verdi. "Söz veriyorum, pişman olmayacaksınız." Gri eteği sallanarak anne babasının peşinden koştu.

Arkalarında Megan çalmaya devam etti. Her zamanki gibi kendini müziğe kaptırmış, odada başka birinin olduğunu unutmuştu.

Jamie elini Evie'nin elinin üzerine koydu, parmakları sıcacıktı. "Babam tek kelime etmeden bir sorguyu tamamlayabilir."

Evie şaşkınlıkla ona baktı. "Sorgulama falan olmadı. O çok sevimli."

O zaman o köşede neler olduğunu fark etmemişti. Jamie ayrıca Evie'nin cevabından Ian'ın nazik davrandığını çünkü öyle olmak istediğini de biliyordu.

Kalbinde bir parıltı yayıldı. Ian çok iyi bir insan sarrafıydı, Jamie babasının da annesinin de Evie'den hoşlanacağını biliyordu.

Neden olmasınlar ki? Şipşak mavi gözleri ve hazır kahkahalarıyla Evie'nin evlerinde olmasından herkes memnun olacaktır.

Jamie'nin olduğu gibi.

Megan'ın sesi melodinin üzerinde odanın içinde süzülüyordu. "Eğer birbirinizi öpmek istiyorsanız, bana aldırmayın."

Evie sıçradı. "Gerçekten, hayır-"

Jamie dudaklarıyla onun inkârını durdurdu.

Onun altında Evie hareketsiz kaldı. Jamie elini boynunun arkasına götürerek onu kendisine doğru çekti ve dudaklarına şefkatli öpücükler kondurdu, hiçbir şey talep etmiyordu.

Tam Evie'nin onu iteceğini düşündüğü anda, Evie karşılık verdi, ona doğru açıldı ve boğazından o lezzetli sesi çıkardı.

Jamie onun üzüntüsünü ve aynı zamanda tutkusunu, uzun zamandır sakladığı bir ihtiyacını tattı. Belki de bunu kederinden dolayı yapmıştı ama Jamie aynı zamanda bunu Atherton'ın bulamayacağı bir yere kilitlediğini de hissetti.

Artık Atherton gitmiş, hayatından silinmişti. Tutkusu alevlendi ve Jamie ona dokundu.

Megan'ın onları izlemediğini biliyordu. Ya tuşların üzerinde uçuşan parmaklarına bakıyor ya da boşluğa bakıyor, müzik onu nereye götürürse oraya gidiyor, ölümlüler onu takip edemiyordu.

Jamie Evie'nin belini kavradı, başparmağı göğsünü sıyırmak için kaydı. Evie onu daha yakına çekti, bu da büyüyen sikini ona yasladı. İnce eteği ve İskoç eteği arasından bunu hissediyordu ve Jamie bundan hiç utanmıyordu.

Evie McKnight güzeldi, Jamie onu istiyordu ve ona sahip olmak için ne gerekiyorsa yapacaktı.

Onu hemen üst kattaki yatak odasına, evin yukarısına, kız kardeşlerinden ve anne babasından uzağa götürmek istiyordu. Ama Ian, Beth ve Belle yemek odasında bekliyor olacaktı ve Curry o esrarengiz yöntemiyle onları bulacaktı. Adam ailedeki herkesin her zaman nerede olduğunu biliyordu.

Jamie öpüşmekten vazgeçti ama Evie'yi kendisine bastırmaya devam etti. Yanağına dokundu, parmakları ipeksi saçlarında gezindi.

"Çok güzelsin, genç kız."

"Her zaman iltifat etmeye hazırsın Mackenzie." Sesi zayıf ve çatlaktı.

Jamie sırtına engel olamadı. "Onlardan çok yapacağım, McKnight."

Onu serbest bırakmak için kendini zorladı, koluna girdi ve akşam yemeğini aramak üzere odadan çıkmasına rehberlik etti.

MEGAN MACKENZIE arkalarından pervasızca baktı. Müziğe konsantre olmuş gibi yapsa da öpücüğü ve ne kadar büyük bir arzu kaçırmamıştı.

Jamie'nin bir kadın tarafından, hem de tatlı bir kadın tarafından büyüldüğünü görmek çok güzeldi. Belle Megan'a hikâyeyi üstünkörü bir şekilde anlatmıştı -Belle herhangi bir şey hakkında ne kadar az kelime kullanılırsa o kadar iyi olacağını düşünüyordu- ama Megan Evie'nin hayat dolu, iyi kalpli ve Jamie'ye çok ilgi duyan biri olduğunu okumuştı.

Megan, Evie'nin bakışlarının, babalarıyla geçirdiği kısa süre dışında, bu odada bulunduğu süre boyunca Jamie'nin üzerinde olduğunu fark etmemişti. Ian Evie'yi tekrar Jamie'nin yanına götürdüğünde, Evie gözleri Jamie'yle buluştuğu anda gülümsemişti.

Evie Jamie'ye iyi davranacaktı ve Megan da bu konuda endişelenmeyi bırakacaktı.

Onu.

Kimsenin aynı türden bir bağlılık gösterip göstermeyeceği eksantrik Mackenzie kardeşler başka bir konuydu. Megan içini çekti ve Alkin'in *Les Quatre Ages*'ini deşifre etmeye geri döndü.

Onun müziği vardı. Belle'in bilim ve tıp çalışmaları vardı. Bu yeterli olmalı, değil mi?

Megan parçaya kaşlarını , notalar gözlerinin önünde dans ediyordu, piyanoyu bıraktı ve ailesinin sıcaklığına yeniden kavuşmak için acele etti.

BÖLÜM 22

T Akşam yemeği kahkahalar, sohbetler ve harika yemeklerle doluydu ve bunların hepsi Evie'nin kargaşasını yatıştırdı ya da en azından bir kenara itti.

Gavina'da yemek yemiş olduğunu iddia etmedi - o yemek uzun zaman önce ve çok uzakta gibi görünüyordu ve açlığı bir intikam duygusuyla geri dönmüştü. Aynı şekilde Belle de başka bir akşam yemeği yemekten çekinmiyordu.

Uşaklar Beth'in yönlendirmesiyle önce Evie'ye servis yaptılar ve ona her şeyin en iyisini sunmaya hevesli görünüyorlardı. Evie mutluluk veren çorbayı yudumladı, lezzetli bir sosun içinde yumuşak sığır eti, mükemmel bir şekilde kızartılmış sebzeler ve dilinin üzerinde kayan tereyağlı soslar yedi.

Beth, evin hanımı yemek kaplarını bıraktıktan sonra kimsenin bir lokma bile yememesi şeklindeki katı kurala uymadığından, istediği kadar yavaş ya da hızlı yiyebilirdi.

Evie, Megan'ın yanına ve Jamie'nin karşısına oturmuştu. Evie'nin sadece belli belirsiz bir fikre sahip olduğu özel görelilik teorisi de dahil olmak üzere pek çok konuda ciddi bir otoriteyle konuşan Belle'in aksine Megan, Evie'ye New York ve *Baltık* geçişi hakkında sorular soruyor, sosyete kadınlarını ve güzel elbiselerini anlatırken iç geçiriyordu.

Her iki kız kardeş de Evie'yi sohbete çekmek için ellerinden geleni yaptılar ve Beth de bu sohbete pek çok fikirle katkıda bulundu. Ian pek konuşmuyor, sadece sessizce yemek yiyordu ama konuştuğunda da Belle'in bilimsel açıklamalarına bir bilgelik kırıntısı ya da sakın bir ekleme yapıyor, sonra tekrar sessizliğe gömülüyordu.

Sör Hector'un Evie'den sorgusuz sualsiz kabul etmesini beklediği söylevlerinden çok farklıydı.

Kâhya tatlı bir puding getirdi ve Curry üzerine bolca brendi döküp yakarken, Evie ve Mackenzie hanımları zevkten dört köşe oldular. Evie Noel'deki erikli pudingler dışında hiç böyle bir görüntü görmemişti. Beth, özel konukları için özel bir ikram olduğunu söyledi.

Bu puding muhallebi kıvamında, tarçın ve karanfil doluydu ve Evie'nin ağzını muhteşem tatlarla dolduruyordu.

Jamie çok az konuşuyordu ama Evie ne zaman tabağından Jamie'nin gözlerini üzerinde buluyordu. Bir keresinde onun bakışlarını yakaladığında

Dilini, puding diliminin üstünü süsleyen bir çileğin etrafında kıvırdı. Evie çok kızdı ve gözlerini hızla başka tarafa çevirdi.

Tatlıyı yedikten ve Evie uzun zamandır olmadığı kadar tıka basa doyduktan sonra Beth, Evie'nin yorulmuş olması gerektiğini ve onu odasına götüreceğini söyledi.

Evie, beyler puro içip konyak içerek karınlarını doyururken, hanımların çay içmek, dedikodu yapmak ve can sıkıntısına gömülmek üzere salona götürülmemelerine şaşmıştı. Ama bütün aile yemek odasından çıktı, Jamie de onlarla birlikte. Jamie, Evie'ye nazıkçe iyi geceler diledi ama Evie onun gözlerinin arkasında karanlık bir vaat titreşimi yakaladı ve evin girintilerinde kayboldu.

Beth Evie'yi üst kata tek başına çıkardı. "Bir günlüğüne Mackenzie'lerden bıkmış olabileceğini düşündüm," dedi Beth ona, cıtırdayan bir ateş ve açık sarı asmalı yüksek bir karyola ile iyi aydınlatılmış bir odaya girdiklerinde.

"Akşam yemeği harikaydı," dedi Evie içtenlikle. "Hepiniz çok naziktiniz."

"Nazik ama bunalıcı." Beth Evie'ye bilmiş bir bakış gönderdi. "Mackenzie erkekleri seni nefessiz bırakabilir. Bu gece sadece Ian ve Jamie'ye katlandığın için şükret."

"Bugün hayatım değişti," dedi Evie, yatağa uzanırken ellerini birbirine bastırarak. "Bu beni yeterince bualttı."

Beth onun yanına oturdu. "Ben de bir zamanlar hayatımın yolunun çok az kıvrım ve virajla iyi döşenmiş olduğunu düşünürdüm. Sonra Ian'la tanıştım." Gülümsedi. "Ona karşı hissettiklerimle başa çıkmak için Fransa'ya kadar koştum." Evie'nin dizini okşadı. "Umarım o kadar uzağa kaçmazsın. Jamie'nin evde olması hoşuma gidiyor."

Evie gergin bir kahkaha attı. "Jamie'nin beni Fransa'ya kadar kovalayacağını mı söylüyorsun?"

"Sana nasıl baktığını gördüm. Sanırım yakaladığınız trende ve tekne de da olacaktı."

"Jamie'den hoşlanıyorum, gerçekten ." Evie bu konuda yalan söyleyemezdi. Kafasının karışmasına ve başının dönmesine neden olsa bile onu öpmekten o da hoşlanıyordu. "Umarım bana biraz zaman tanır. Düşünmem gerek."

Beth başını salladı. "Eğer oğlumu tanıyorsam, tanımayacaktır. Ama bu kötü bir şey olmayabilir. Uzun bir süre kararsızlık içinde debelenebilir, kendimize zamanımızı beklemeyi öğütleyebiliriz, oysa gerçekte sadece seçimden saklanıyoruzdur. Ben bir şeyler üzerinde kara kara düşünmek yerine harekete geçmeyi öğrendim." Beth'in ifadesi sertleşti. "Ancak, Jamie'nin sözünden çıkmaya karar verirsen

Kalbim, lütfen bunu temiz bir şekilde yap ve onu rahat bırak. Ondan zaman istemek ya da belirsizlik iddiasında bulunmak yok. Onu ya seversiniz ya da sevmezsiniz. Onu bir ipin üzerinde dans ederken bırakmayın. Böyle şeyler yapan kadınlardan bıktım."

Evie şu anda kendi adından bile zar zor emin olabiliyordu. "Jamie'nin kalbini kırmak gibi bir niyetim yok, sizi temin ederim."

"Tek istediğim dikkatli olman. Bu gece burada güvenle dinlenebilirsiniz. Curry giysilerinizin ve eşyalarınızın Atherton'lardan getirilmesini ayarladı, böylece oraya dönmek zorunda kalmayacaksınız. Bu gece annene olanları açıklayan bir mektup yazacağım. Haberin ilgisiz bir taraftan gelmesi daha iyi - gerçi benim de ilgim var." Beth'in gülümsemesi derinleşti.

"Bütün bunları benim için yaptığın için kendimi çok çökmüş hissediyorum," dedi Evie. "Ve oldukça çaresiz."

Beth onu tekrar, daha sert bir şekilde okşadı. "Zaman zaman hepimizin üzerine titrenmesi gerekir. Bu gece seni şımartarak kendimi şımartmama izin ver. Yarın başını dik tutabilir ve yeniden bağımsız bir kadın olabilirsin."

"Annemin bu konuda söyleyeceği birkaç şey olabilir," dedi Evie titreyerek.

"Annenizin sizi sandığınızdan daha iyi anlayacağına inanıyorum." Beth ayağa kalktı. Evie'nin saçlarını düzeltti ve sonra sanki Evie kendi kızlarından biriymiş gibi alnına bir öpücük kondurdu. "İyi uykular. Hizmetçim gelip yatmana yardım edecek. Senin için bir gecelik ısıttı."

Evie, Beth'e sakın bir şekilde iyi geceler diledi ve kadın odadan süzülerek çıktı. Kapı kapandığında Evie kenetlenmiş ellerini çözdü. Kollarını Beth'e dolayıp kendini tutamadan ağlamamak için elinden gelen her şeyi yapmıştı.

JAMIE, bir elinde bir bardak Mackenzie maltı, IAN'IN ÇALIŞMA ODASINA GİRDİ. Babasının kendisini izlediğini hissediyordu ama ne zaman arkasını dönse, Ian'ın dikkati kalın bir kitaba odaklanmış gibiydi.

Jamie yarım saat kadar düşündükten sonra, "Bu benim macera arzumun çözemeyeceği bir sorun," diye açıkladı.

Ian kitaba bir ayraç yerleştirdi, kitabı kapattı ve masanın üzerine koydu. "Neden macera ile çözmek istiyorsun?" diye sordu.

"Daha kolay," dedi Jamie. "Kurtarılmaya ihtiyacı olan bir adam. Engellenmesi gereken bir düşman, kurtarılması gereken bir köy. Değiştirilecek yozlaşmış bir maden gözetmeni. Kolayca halledilir."

Ian, "Evie ile konuşmak bunların hepsinden daha güvenli," diye belirtti.

Jamie yüzünü buruşturdu. "Öyle mi? Sanırım yine hareket halindeki bir trenden baş aşağı sarkmayı tercih ederim."

Ian'ın bakışları cam kutusunda duran Ming kâsesine kaydı. Zaman zaman kaselerin yerini değiştiriyor, her birini bir süreliğine bu tek kaseye taşıyor, böylece her birini inceleme fırsatı buluyordu. Bazı koleksiyoncular eşyaları biriktirir ve sahip olduklarını unuturlardı ama Ian bir eşyanın değerini bilirdi.

"Onun hayatını mahvetmedin," diye açıkladı Ian. "Onu kurtardınız. Sör Hector Atherton şirketinden zimmetine para geçiriyordu. Küçük miktarları iade etti. Ama bir gün, çok fazla alacak ve geri koyamayacak. Oğlu mahvolacak. Evie de onunla evlenseydi mahvolurdu."

Jamie'nin ağzı açık kaldı. "Zimmetine para geçirmek mi? Yılan." Andrew, Sör Hector'un kumardan nefret ettiğini belirtmişti; belki de adam biraz para kaybetmiş ve bunu telafi etmek için şirketinin fonlarına el atmayı düşünmüştü. Jamie babasına keskin bir bakış fırlattı. "Dur bir dakika, bunu nereden biliyorsun?"

"Onun hakkında araştırma yaptım."

Jamie kararsız bir elini gür saçlarında gezdirdi. "Yani bana Atherton hakkında öğrenebileceğim her şeyi öğrenmemi söylediğinde sen de mi öğrendin?" Elbette, Ian araştırmıştı. Jamie'nin babası bir şeyle ilgilendiğinde çok titiz davranırdı. "Andrew McBride'dan biraz araştırma yapmasını istedim. Zimmete para geçirme olayını neden bulamadı?"

"O yaptı. Ama siz çoktan harekete geçmiştiniz. Andrew'un notunu siz bu gece gelmeden hemen önce aldım."

Jamie bir kahkaha attı. "İyi yaşlı Andrew. Pekâlâ o zaman, şükürler olsun ki Hayden'ın metresiyle yaptığı tuhaflığı ortaya çıkardım. Zavallı adam, muhtemelen onu babası hakkında uyarmalıyım. Gerçi bana inanmayacaktır."

"Hayır." Ian Jamie'yi dikkatle izledi.

"Onun yerine Brigitte'i uyaracağım. Hayden'ı buna bir son vermesi için ikna edebilir." Jamie uzun bir nefes aldı. "Pekâlâ, Evie'yi o aileden kurtardığım için ben bir azizim. Ama bu, onun bu aileyi benimseyeceği anlamına gelmez."

Ian bir süre daha onu izledi, altın rengi gözleri Jamie'ninkilerle buluştu. "Doğduğun gece çok korkmuştum."

"Bana öyle söyledin." Jamie kollarını iki yana açtı. "Ama ben iyi ve sağlamım, annem de öyle."

"O gece, Beth'i benim yapmakla doğru yaptığımdan emindim."

Jamie bu ayrıntıyı daha önce duymamıştı. "Bundan önce emin değil miydin? Annemi o tiyatro locasında gördüğün anda onun gerçek, saf ve senin için doğru kişi olduğunu anladığını sanıyordum."

Ian gülümsemedi. "Gülümsedim. Ama peşinden giderek onu mutsuz etmekten korktum. Neredeyse onu öldürüyordum." Gözleri karardı, hatırladığı dehşet hâlâ onu sarsıyordu. "Doğduğun gece, Beth seni kucağıma aldığında bana baktığında anladım. Hiçbir şeyden pişmanlık duymadım."

"Annem sana abayı yakmış," dedi Jamie başını sallayarak. "Bazen utanç verici bir şekilde."

Ian bakışlarıyla onu kısırdı, sanki Jamie'nin ne demek istediğini anlamasını istiyordu. "İçgüdülerimin doğru olduğunu biliyordum. İkimizin de mutluluğu bulması için yapmam gerekeni yapmıştım."

Jamie ayıldı. "Yani Evie'ye bunu yapmam gerektiğini mi söylüyorsun?" "Ona ihtiyacı olanı vermelisin."

Şımarık bir oğul mu? Jamie şaka yapmak istedi ama dilini tuttu.

Ian, Jamie'ye yoluna karar vermesini ve sonra onu şekillendirmesini söylüyordu. Jamie Evie'yi seviyorsa, öylece vazgeçemezdi. Bir şeyleri harekete geçirmişti ve devam etmeliydi.

Jamie yavaşça, "Atherton ona büyük bir servet verebilirdi," dedi. "Tabii aptal babası kendini hapse, ailesini de ıslahevine atmasaydı. Mayfair'de bir malikanesi, Atherton'ın dünyasındaki tüm sosyete davetiyeleri olacak, Atherton'ların ne kadar başarılı olduğunu kanıtlamak için güzel elbiseler ve mücevherler giyecekti. Evie'nin bu tür şeylerden etkileneceğini sanmıyorum."

Jamie, Evie'ye ışıltılı bir kolye vermenin ona sadece şaşkın bir bakış kazandıracağını düşündü. Birkaç mücevher yüzünden gözleri fal taşı gibi açılıp kendini onun kollarına atmazdı. Onu kazanacak şey mücevherler değildi.

Ne olacağını anladığını düşündü.

"Neye ihtiyacı olduğunu biliyorum." Jamie'nin kendine güveni yeniden canlandı. "Atherton'ın ona asla veremeyeceği bir şey, çünkü o aptal bunu düşünemezdi."

Jamie babasına muzaffer bir gülümseme fırlattı. Ian, Jamie'nin aklındakini tam olarak anlamış gibi başını salladı ve belki de anlamıştı. Muhtemelen yavaş düşünen oğlunun ona yetişmesini bekliyordu.

"Hart'a söyleyeceğim." Ian kitabını aldı ve açtı, tartışmayı bitirdi.

Jamie yıllardır babasının sözlerini yorumluyordu ve Ian'ın ne demek istediğini çok iyi biliyordu. Ian, Hart'a Jamie'ye Mackenzie ailesinin merkezi olan devasa Kilmorgan Kalesi'nde kendisi, eşi ve ailesi için bir süt hazırlaması talimatını verecekti. Asıl hazırlığı Eleanor Teyze yapacaktı, bu da Jamie ve Evie'yi öğrendikten sonra soru bombardımanına tutacağı anlamına geliyordu.

Ian aynı zamanda, Jamie'nin adamın sözlerini da açarak, Jamie'nin başarılı olacağına inandığını söylemek .

Jamie de bunu biliyordu. Kalbi hafifledi, viskisini boşalttı ve neşeli bir melodi ıslık çalarak odadan çıktı.

ÜÇ GÜN SONRA Evie, Newmarket'e ve oradaki yarışlara gitmek üzere bir sürü Mackenzie ile birlikte trene bindi.

Son üç gündür zar zor oturabiliyordu. Belgrave Meydanı'ndaki evde geçirdiği ilk gecenin ertesi sabahı Atherton'lardan bavulu gelmiş, elbiseleri, şapkaları ve ayakkabıları özenle paketlenmişti. Evie yarı yarıya giysilerinin parçalanmasını bekliyordu ama her şey yerli yerindeydi ve sanki yeni yıkanmış ve ütülenmiş gibi görünüyordular.

"Onlara ne söyledin?" Evie, adamı üst kattaki bir odada, Lord Ian'ın paltolarından birini tamir ederken bulduğunda Curry'ye sordu.

Megan ona Curry'nin babalarının sadık hizmetkârı olmadan önce bir zamanlar yankesicilik yaptığını söylemişti. Bir zamanlar Beth'in arkadaşı olan Katie Sullivan'la evlenmişti, Katie şimdi baş kahya olarak alt katları yönetiyordu.

"Onlara ne diyeceksiniz, hanımefendi?" Curry ayağa kalktı, biçimi kıvraktı, saçları siyahtı ve sadece şakaklarında biraz kır vardı. Evie onun çevik parmaklarının dikkatsiz yayaların ellerinden cüzdanlarını aldığını hayal edebiliyordu.

"Sör Hector'un evindeki hizmetçilere. Kıyafetlerim tertemiz. Onları ilk paketlediğim zamandan bile daha iyi."

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum, bayan." Curry şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı ama Evie onun gözlerinde muzip bir pırıltı yakaladı. "Belki de vicdanlıdırlar."

"Her ne yaptıysanız, teşekkür ."

"Hizmet etmekten memnuniyet duyarım, hanımefendi." Curry otururken göz kırptı ve Ian'ın paltosundaki bir yırtığa kaşlarını çatıyormuş gibi yaptı.

Evie onun Yukarı Brook Sokağı'ndaki evin merdivenlerinden aşağı indiğini ve Atherton hizmetçilerine Bayan McKnight'ın giysilerinin eksiksiz bir şekilde paketlenmesini, aksi takdirde ona hesap vereceklerini kesin bir dille söylediğini hayal etti. Hayden'ın annesi hiç şüphesiz hizmetçilerin Evie'nin eşyalarını sandığa doldurup yol kenarına bırakmalarını tercih ederdi.

Bayan Atherton'ın nişanı bozduğu için Evie'den memnun olmadığını düşünüyordu. Hayden'ın mektubunda suçu üstleneceğine dair söz vermiş olmasına rağmen, annesi ne olursa olsun Evie'yi suçlayacaktı.

Evie ne Hayden'dan, ne Bayan Atherton'dan, ne de Sör Hector'dan tek kelime duymuştu. Jamie ve ailesinin onu bundan koruduğundan şüpheleniyordu.

Oturma odasındaki öpüşmelerinden beri Jamie'yle yalnız kalamamıştı ve bunun da bir tasarım olduğundan şüpheleniyordu. Megan ve Beth Evie'yi alışverişe götürdüler. Görünüşte alışverişe çıkmışlar ve Evie'yi de yanlarında getirmişlerdi ama Evie bir şekilde yeni şapkalar, eldivenler ve Belle'in zarif tarzında istediği yeni elbiseleri almıştı.

Her akşam yemekten sonra tüm aile, Evie'nin ilk kez getirildiği küçük oturma odasına toplanırdı. Megan piyano çalarken ve Ian kitap okurken, Beth, Jamie ve Evie kart ya da masa oyunlarına yönelirlerdi. Jamie, Ian'ın oynamasına izin veremeyeceklerini, çünkü her zaman onun kazandığını açıkladı. Ian onu duymamış gibi yaptı.

Sonra Megan Evie'nin kollarına giriyor ve onunla birlikte yatağa kadar yürüyordu. Evie, kendisinden bir yaş küçük olan nazik Megan'a kendini yakın hissetmeye başladı. Megan'ın hayali beste yapmak ve müzik icra etmekte, ancak başkalarını onu ciddiye almaya ikna etmekte zorlanıyordu. Sonbaharda genç bir bayana öğretmenlik yapmaya başlayacaktı, evden ayrılmak anlamına gelse de bunu dört gözle bekliyordu.

Jamie'nin Evie'yle çirkin bir şekilde flört ettiği, ona uzun ve yoğun bakışlar gönderdiği ve yemek masasında içini ısıtan gülümsemeler attığı kesindi. Ama mesafesini korudu. Artık çalıntı öpücükler yoktu, ellerini bile sürmedi.

Mackenzie'lerin misafirperverliği için minnettardı; kimse ondan daha iyi ev sahipliği yapamazdı. Ama yakında annesi ve babası gelecek ve Evie onlarla birlikte eve dönecekti. Ondan sonra Jamie'yi hiç görmeyecekti, ki olması gereken de buydu. Ama Evie bu düşünceinin ona verdiği boşluk hissinden hoşlanmıyordu. Evie'nin annesi ona uzun bir mektup yazmış ve Beth'in nişanın sona erdiği haberini aldığını söylemişti. Evie'yi şaşırtacak şekilde, annesi biraz rahatladığından bahsetmişti - kendisi ve babası Evie'nin mutluluğuna engel olmak istememişlerdi ve Atherton'lar iyi bir aileye benziyorlardı,

ama ...

Onlar bile Hayden'ın Evie için yanlış olduğunu görmüşlerdi. *O senin için yanlış biri*, demişti Jamie ona, hâlâ kalbini dağlayan gürleyen sözlerle. *Bunu göremiyor musun?*

Bu arada Mackenzie'ler de Cameron Amca'nın atlarına tezahürat yapacakları yarış sezonunun başlaması için hazırlandılar. Evie'nin annesinin mektubuna göre, McKnights Londra'ya bir hafta daha ulaşamayacağı için, Beth Evie'nin Newmarket'e kadar onlara eşlik etmemesi için hiçbir neden görmüyordu.

Ian yolculuk için bütün bir tren vagonuna el koymuştu; hem Ian ve Mac'in aileleri hem de Hart'ın çocukları birlikte seyahat edeceklerdi. Hart ve Eleanor Newmarket'te onlara katılacak, Hart Londra'daki işlerini bitirecekti. Gavina da grupla birlikte yolculuk edecekti, erkek kardeşi ve ailesi atlarla birlikte Newmarket'a varmıştı.

Tren koridorundaki karmaşada, kalabalık birinci sınıf kompartımanlara ayrılırken, Evie her nasılsa yerine oturduğunda kendini Jamie'yle baş başa buldu.

Jamie kompartımanın kapısını kaydırarak kapattı ve perdeyi indirerek Gavina'nın içeriye bakışını ve kocaman gülümsemesini susturdu ve Evie'nin karşısındaki koltuğa .

"Pekâlâ," dedi Jamie, bakışlarında sıcaklık vardı. "Cambridgeshire'a gitmek biraz uzun bir yolculuk. Zamanı doldurmak için ne yapalım?"

BÖLÜM 23

Jamie'nin kalbi, Evie'nin kompartımanın diğer ucundaki şaşkın bakışlarıyla karşılaştığında yavaş ve kalın atışlarla çarpıyordu.

Jamie'nin istediği gibi, aile onları ayrı tutmak için komplo kurarken, hafta başında ona gönderdiği özlem dolu bakışları yanlış anlamamıştı.

Başladığı işe ara vermeden devam etmesi gerektiği konusunda babasıyla hemfikir di ama Evie'nin de dinlenmek için bir şansı olmasını istiyordu. Hayden'ın ikiyeüzlülüğü karşısında yaşadığı şoku atlatmak ve hayatını yeni bir düzene sokmak için.

Evie özgürdü. Düşündüğü tarafsız evlilikten kurtulmuş, geçmişteki kederine devam etmekte ya da yeni yollarda yürümekte özgürdü.

Evie'nin gözlerindeki sıcaklık şimdi ona ihtiyacın kıpırtılarını hissettiğini, kollarının başka birine dolanmasını, kafa karışıklığını bir süreliğine unutmayı arzuladığını söylüyordu.

"Eminim kuzenlerinizden biri ani bir sohbet ihtiyacıyla her an gelebilir." Evie'nin burnu gülümsemesiyle birlikte kırıştı. "Kuzenlerini seviyorum."

"Genelde ben de yaparım, ama yapmazlar." Jamie yavaşça uzandı ve kapının kilidini çevirdi. "Biletleri çoktan hallettim. Sen istemedikçe kimse bizi rahatsız etmeyecek."

Evie kolayca ulaşabileceği kapı mandalına baktı. İsterse kalkıp dışarı çıkabilirdi. Jamie onu durduramazdı.

"Kalpten kalbe konuşacak mıyız?" diye sordu ona, sesi sakinleşerek. "Kalbimde ne olduğundan emin değilim."

"İstersen konuşabiliriz." Jamie yavaşça kalktı ve onun yanına oturdu. Onunla dış pencere arasına girdi, kapıya değil, hâlâ ona kaçış imkânı sunuyordu. "Aklımda başka şeyler vardı."

Yanaklarına pembelik yayıldı. "Ne gibi?"

Jamie omuz silkti. "Kesintisiz öpüşmek mi? Belki daha çok hoşumuza gider, belki de gitmez."

"Yani birbirimizden gerçekten etkilenip etkilenmediğimizi mi öğrenmek istiyorsun?" Evie başını eğdi. "Yoksa sadece tehlikesini mi heyecan verici bulduk?"

İlginç bir deney, Mackenzie."

"Onayladığına sevindim,
McKnight."

"Onayladığımı söylemedim." Evie'nin gülümsemesi sözlerini yalanlıyordu. "Beni baştan çıkarmayı ve sonra da sakıncası olup olmadığını sormayı mı planlıyordun?"

Bu kadına aşık olmasına şaşmamalı. Tuzlu dili, masumiyet ve dünyeviliği bir arada sunması, onunla dalga geçerken gözlerinin parlaması Jamie'nin aklını olasılıklarla dolduruyordu.

"Koridorun sonunda, bunu yaparsam beni dövecek olan ailem varken olmaz." Jamie arkasına yaslandı ve ellerini iki yanına koydu. "Neden istediğini yapmıyorsun?" Başını çevirdi ve onun bakışlarıyla buluştu. "Benimle birlikte."

Evie gülümsemesini kaybetti. "Tam olarak ne demek istiyorsun?"

Jamie kollarını açtı. "Ben buradayım, sizin zevkiniz için. Ya istediğinizi yaparsınız ya da hiçbir şey yapmazsınız." Doğrusu, bir roman çıkarıp okumaya başlasa, oracıkta ölürdü. Ama bu ilk girişimin ona bağlı olmasını istiyordu.

Evie uzun bir süre sessizce onu inceledi. Korku ya da değil, gurur verici bir ilgiyle. Jamie onun gerçekten yalnız olduklarını, perdeleri indirilmiş bu tren kompartımanının onlara kendilerine ait özel bir dünya sağladığını anladığını gördü.

Evie yavaşça şapkasının düğmelerini çözüp bir kenara bıraktı, sonra da ceketinin düğmelerini açıp çıkardı.

Sıcak kompartımanda kendini rahatlatmak için yaptığı basit hareketler Jamie'nin o güne kadar gördüğü en duygulu şeylerden biriydi. Palto dış dünyayı temsil eden bir bariyerdi. Evie onunla birlikte olabilmek, aralarına hiçbir şeyin girmemesi için onu üzerinden çıkarmıştı.

Ya da sadece aşırı ısınmıştı. Jamie hayal gücüne durmasını söyledi, ama sertleşmeye başlamıştı, kanı beklentiyle ısınmıştı.

Evie paltoyu koltuğa bıraktı ve ayağa kalktı. Tren yön değiştirerek onları Londra sokaklarından doğuya doğru götürürken, Evie onun üzerindeki rafa yaslandı.

Bugün gözlerini ortaya çıkaran açık mavi bir elbise giymişti ve eteği rahatça sallanıyordu. Düğmeli korsajının yakası boğazını sıyrıyor, Jamie'nin onu aşk ısırtığı ile ısırdığı yeri örtüyordu. Düğmeleri çözmeyi, yakayı aşağı sıyırmayı, onu ısırdığı yeri yalamayı, belki oraya başka bir iz bırakmayı arzuluyordu.

Jamie ellerini koltuğa dayadı ve ona dokunmadı. Bu onun macerasıydı, kendisinin değil.

Evie trenin hareketiyle birlikte sallanırken nefesini tuttu ve tüm vücudunu zonklatan bir yoğunlukla onu düşündü.

Evie bir dizini sol kalçasının yanına kaydırıp ellerini göğsüne koyarak kendini sabitlediğinde nefesini telaşla verdi. Diğer dizini de sağ uyluğunun yanına kaydirdi ve kendini onun kucağına bıraktı.

Jamie onu belinden yakaladı ve ona daha fazla dokunmamak için kendisini tutamayarak dengede durmasını sağladı.

Yüzünü ellerinin arasına aldı, onu incelemeye devam etti, başparmakları traşlı yanaklarını okşadı. Evie uzun bir süre ona baktı, sonra eğildi ve yavaşça onu öptü.

Dudaklarında sıcaklık vardı. Jamie öpücüğe kendi öpücüğüyle karşılık verdi, öylece oturup onun kendisiyle oynamasına izin veremezdi. Çay ve krema tadındaydı, bir parça balla tatlandırılmıştı. Jamie'nin elleri kadının sırtında dolaştı, elbisesinin ince kumaşı kadının her kıvrımını hissetmesine izin veriyordu.

Öpüşme devam etti, acele etmeden, tadını çıkararak. Evie parmak uçlarını adamın yüzünde gezdirdi, sanki yeniden çıkmaya başlayan bıyıkların belli belirsiz vızıltısının tadını çıkarıyordu.

Hapishanedeki ve evdeki öpüşmeleri kesik kesik, hatta çılgınca olmuştu. Şimdi Evie onu iyice, kasten öpüyor, sadece çenesinden kulağına doğru öpücükler bırakmak için bırakıyordu. Dişleri kulak memesini okşarken Jamie hafifçe inledi.

"Aşk," diye fısıldadı. "Bunu nereden öğrendin?"

"Senden." Nefesi adamın içini gıdıkladı.

"Öyle mi?" Kızın öpücükleri bir kez daha çenesinde gezinirken Jamie gözlerini kapattı. "Başka ne öğrendin?"

Evie ayağa kalktı, hâlâ onun kucağındaydı, Jamie'nin elleri onu destekliyordu. Bir parmağını gömleğinin düşük yakasının altından geçirdi ve üst düğmeyi açtı.

"Neden diğer beyler gibi yelek ve kravat giymiyorsunuz?" diye sordu, sesi fısıltı yumuşaklığındaydı.

"Çünkü ben çılgın bir İskoçyalıyım." Kız boğazının çukuruna dokunduğunda Jamie nefesini içine çekti. "Bozkırlarda dolaşıp düşmanlarımızla savaşmaya hazır olmalıyım."

"Londra'da mı?"

"Vahşi bir İskoçyalı'nın nerede karşınıza çıkacağını asla bilemezsiniz."

Evie'nin kahkahası onu keyifle sarstı. "Eksantrik olmak *istiyorsun*. Bu, insanların senin hakkında çok fazla şey öğrenmesini engelliyor."

Jamie omuz silkti. "Haklı olabilirsiniz. Ya da tüm o kıyafetleri giymek, kendimi bir paket gibi bağlamak çok zahmetli."

Evie bir düğme daha açtı. Jamie'nin altında bir atlet vardı ama Evie'nin meraklı parmakları onun da düğmelerini açtı. Her iki giysinin yakalarını araladı ve elini Jamie'nin göğsüne koydu.

"Kalbin çok hızlı atıyor," dedi şaşkın bir ifadeyle. "Nasıl yardımcı olabilir?" Jamie'nin sesi boğuk çıkıyordu. "Güzel bir kadın beni soyuyor."

Kadının etekleri bacaklarını ısıtıyor, dizlerinin üzerindeki sert poposu nefes almasını zorlaştırıyordu.

Evie ellerini adamın gövdesinde gezdirdi, kumaş onun için ayrıldı. Karnındaki her bir kasın izini sürdü, hayranlığı geri döndü, parmakları gıdıklandı.

Evie ellerini onun göğsünün üzerinde gezdirirken daha da cesaretlendi, tereddütlü dokunuşlardan daha güçlü arayışlara geçti. Göğsündeki koyu kızıl tüylerin parmak uçlarının üzerinde kıvrılmasına izin verdi, sonra elini daha sıkı bir şekilde onların arasında gezdirdi, tırnakları hafifçe çizdi.

Bu erotizm, kızın masumiyetiyle birleşince Jamie'nin kalçaları kalktı, siki sertleşti. Onun ırzına geçmeyeceğine yemin etmişti ama kontrolünü kaybetmek üzereydi.

Parmak uçlarını eteğinin kemerinin altından geçirdiğinde bir ateş nehri onu yıkadı.

"Lass," diye homurdandı Jamie. "O kadar kontrolüm var mı bilmiyorum."

Evie ona arsızca baktı. "Hakkında söylenenlerin doğru olup olmadığını sormalıyım.

İskoçlar ve kiltler."

"Duruma göre değişir." Jamie omuz silkmeye çalıştı. "Sıcak bir yaz gününde, evet. Serin bir kış günü, hayır. Taşaklarımı bağlı tutmayı severim."

Evie'nin kahkahası geri döndü. "Çok yaramazlık yapıyoruz."

"Benim için fark etmez." Jamie onun bileğini kavradı. "Ama dikkatli ol aşkım. Kendimi daha ne kadar tutabilirim bilmiyorum."

Evie ona doğru eğildi. "Söylenti doğru mu Mackenzie? Bu gün için?"

"Hayır." Jamie bunu üzülerek kabul etmek zorunda kaldı. "Eğer yarış pistindeysem ve bir rüzgar var..."

Evienin gülümsemesi içinde daha fazla ateş yaktı. "Bu gerçekten de talihsizlik olurdu."

Elini geri çekti ve onu tekrar öptü. Jamie onu kendine çekerken hayal kırıklığına mı uğrayacağını yoksa sevineceğini mi bilemiyordu. Öpüşmek

Daha güvenliydi, ama dudağını ısırduğında değil. Jamie onun dilini yakaladı, emdi ve ondan bir nefes aldı.

Kadın öpüşmeyi kesip adamın bel kemerini çekiştirildiğinde adamın soğukkanlılığından geriye kalanlar da buharlaştı. "Görmek istiyorum."

"Ah, aşkım, beni öldürüyorsun."

Evie elini eteğin pürüzsüz ön kısmında gezdirdi. "Nasıl bağlanıyor? Etek gibi değil, gerçi bazıları böyle dalga geçiyor."

"Eskiden kendini onun içinde yuvarlardın." Jamie onu nazikçe ayırmak ve ayağa kaldırmak zorunda kaldı. "Modern zamanlarda tokalar falan var."

Ayağa kalktı ve ona eteği iki yandan kapalı tutan tokaları gösterdi. Sağ tarafta, etek ucuna yakın bir yerde Mackenzie armasını taşıyan bir iğne vardı.

"Oraya da mı bağlanıyor?" Evie ilgiyle sordu.

"Hayır." Jamie üst katmanı sıyrarak ona iğneyi tutan tek katmanın bu olduğunu gösterdi. "Biraz ağırlaştırıyor, böylece uçmuyor."

Çocukluğundan beri içinde koşturduğu giysiyi, kazanmak istediği kadına modellemek tuhaf bir şeydi. Kadının, arkasına yaslanıp ekoseye hayranlıkla bakmasını değil, onu kendisinden koparmasını istiyordu.

"Kumaşı çok güzel." Evie parmak uçlarını adamın sağ gezdirdi.

Yutkundu. "Klan topraklarımızdaki ücra kulübelerde kadınlar tarafından dokunur.

Yaptıkları işten çok gurur duyuyorlar." "da. Bu çok güzel."

"İstersen sana da bir tane yaptırırım. Bayanlar da kilt giyer."

Evie yeşil ve mavi ekoseyi ovmaya devam etti, parmakları onun kalçasını ısıtıyordu. "Senden bunu yapmanı isteyemezdim."

"Yine de yapacağım. Çok olacaklar."

"Ne kadar karmaşık pililer." Evie onun arkasına geçti ve dokunuşuyla sırtının kıvrımlarını buldu.

"Onların uzmanlık alanı. Yaşlı Malcolm'un zamanında eteğinizi elle pilelerdiniz ama o etekler tüm vücuda giyilen harika eteklerdi. İşin çoğunu benim için yapmalarından memnunum, sabahları daha hızlı giyiniyorum."

Jamie saçma sapan şeyler gevelediğini duyuyordu ama Evie'nin yünlerin arasından kışını okşamasıyla beyni uykuya dalmıştı.

Öte yandan vücudu çok uyanık ve canlıydı. Uzun zamandır olmadığı kadar canlıydı. Pers çölünün üzerinde süzölmeyi unuttun.

-Burada, bu trende, Evie ona hafifçe dokunup onu çılgına çevirirken olmayı tercih ederdi.

Evie eteği yerinde tutan tokalarla oynamaya başladı. Jamie onu durduramadan önce bir tanesini, sonra diğerini ve bir sonrakini açtı. Kuşaksız etek hızla kalçalarından aşağı sarktı.

Elini hafifçe Jamie'nin göğsüne koydu ve onu geriye doğru itti. Kalbi hızla çarparak itaatkâr bir şekilde koltuğa oturdu.

Bir kez daha dizlerini onun iki yanına dayadı, onu tam olarak kucaklamadı ama harika bir şekilde yakınlaştı. Eli, gevşemiş eteğin altından geçip donunun içine girdi ve altındaki sertleşmiş sikin üzerine geldi.

Evie durdu, gözleri büyüdü. Eli bir kez kıpırdadı ve Jamie onun sarsılıp ayağa kalkacağını ve kompartımandan kaçacağını düşündü. Belki de Amerika'ya taşınacak ve onunla bir daha hiç konuşmayacaktı.

Daha önce hiç bir erkeğe dokunmamıştı, bu kesindi. Jamie bir zafer parıltısı hissetti. O onun ilkiydi. Atherton, Evie'nin şu anda ona yaptığı bu güzel şeyi hak etmemişti.

Evie'nin parmakları gevşedi ve başparmağıyla sikine geçici bir dokunuş yaptı. Jamie inlemesini durduramadı, zar zor tutarlı olan düşünceleri dağıldı.

Kadın elini üzerinde gezdirip gözlerini onunkilere dikince tekrar inledi. Jamie sesini bastırmaya çalıştı; endişeli Mackenzie'nin onu kurtarmak için kapıyı zorlamasını istemiyordu.

Tek istediği *bu* genç kız tarafından tekrar tekrar kurtarılmaktı.

Evienin avuç içi aletin ucunu çevreledi, yanakları hem utangaçlık hem de heyecanla kızardı. Onunla ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu, onu ustalıkla boşaltmadan önce zevki uzatmak için hiçbir fahişe hilesi bilmiyordu.

Jamie ona öğretebilirdi.

Bu düşünce içinde bir coşku yarattı ve ellerine sıçramakla tehdit etti. Bunu yaparsa kesinlikle ondan kaçacaktı.

Jamie derin nefesler aldı, bedenini sakinleştirmek ve zihnini dinginleştirmek için öğrendiği teknikleri kullandı. Evie bu işte yeniydi ve birçok duygunun içinden geçmeye çalışıyordu. Onu korkutmak istemiyordu.

Belki de kendini ayaklarının dibine atan bu aptalla eğleniyordu.

Ah, pekala. Bırak tadını çıkarsın.

Jamie elini aralarına sokup onunkinin üzerine koydu ve kapalı parmaklarını nazikçe onun şaftına yönlendirdi.

"Ben hiç ..." Evie dudaklarını dişleyerek sözünü kesti.

"Önemli değil." Jamie zar zor konuşabiliyordu. Dudağı kızarmış, nem onu çağırıyordu. Jamie onu kendisine doğru sürükledi ve bir kez daha öptü.

Ağzı, uzun süre oyalanmak istediği ihtişamlı bir yerdi. Öpüşme devam ederken, Evie elini onun sikinin üzerinde aşağı yukarı, yukarı aşağı hareket ettirdi. Öpücüğü derinleştirdi ve Jamie onu daha yakına çekerek dudağını dişlerinin arasına aldı.

Evie'nin eli sihrini konuştururken, Jamie'nin kalçaları koltuğu terk etti ve itmek istedi. Kollarını ona doladı, Evie onu giderek eşige yaklaştırmak başı minderlere yaslandı.

"Hayır. Aşkım." Jamie boşalırken onu kendisinden uzaklaştırdı, artık kendini kontrol edemiyordu. Vücudu yanıyordu, inanılmaz hisler ona çarpıyor, nefesini çalıyordu.

Jamie onun sikini tutarken Evie ayağa kaydı ve saf zevk iniltilerini yutmaya çalıştı. Her tarafı titriyordu, salıverilmesi çok güçlü.

İyi ki yanında yedek kıyafet getirmişti, diye düşündü Jamie belli belirsiz. rafta duran valizinin içine güzelce sıkıştırılmış.

Jamie kendini sakinleşmeye zorladı, kalbi hâlâ hızla çarpıyordu. Onunla birlikte bir yatakta olmak, içine girip bunu düzgün bir şekilde bitirmek istiyordu, bunu derin bir özlemle istiyordu.

Başını çevirdi ve yanındaki koltuğa dönmüş olan ve onu belirsizlikle izleyen güzel Evie'ye baktı. Gözleri yarı kapalı, yüzü sıcaklıktan kızarmıştı.

"Üzgünüm, genç kız."

Evie yutkundu. "Bunun gerekiyor muydu?"

"Evet, öyleydi." Jamie eteğini çıplak kucağının üzerine çekti. "Güzel bir şey. Seni korkutmamaya çalışıyorum."

Dudaklarına bir gülümseme geldi. "Korkmuyorum."

Hayır, o korkusuzdu. "Bana bu hediye verdiğin için teşekkür ederim aşkım. İyiliğinin karşılığını zamanı gelince vereceğim."

"İade mi?" Evie'nin gözleri kızararak parladı.

Bir kadının onun az önce yaşadığı sıcak heyecanı hissedebileceğini bilmiyor muydu? Muhtemelen hayır. Ona bu gerçeği öğretme düşüncesi Jamie'nin yeniden sertleşmesine neden oldu.

"Gerçekten yapacağım. Burada olmaz. Zamanımız olduğunda. Bunu düzgün bir şekilde yapmak istiyorum."

Evie'nin neşesi biraz azaldı. "Yapamam... Evlenmeyebilirim. Çocuk sahibi olmak istemiyorum. Yani... Yani, istiyorum..."

Jamie parmaklarını kızın dudaklarına götürdü, kızın içinde okuduğu acıdan nefret ediyordu. Bir çocuk istiyordu ama ne demek istediğini biliyordu. Utanç içinde doğmuş, dünya tarafından dışlanmış bir bebek istemiyordu.

"Benimleyken bu konuda endişelenmene gerek yok, aşkım. Sana çok zevk verebilirim ve erdeminin bozulmadan kalmasına izin verebilirim."

Şimdi kaşlarını çattı. "Bunu nasıl yapacaksın? Sadece seninle burada olduğum için bile namusum lekелendi." Kaşları yumuşadı. "Pişman olduğumdan değil."

"Pişman olmamana sevindim. Ben de pişman değilim." Jamie onun burnunun ucuna dokundu. "Güven bana, aşkım. Sana zevk dünyalarını göstereceğim."

Büyük bir zevkle Evie'nin gülümsemesi derinleşti. "Pekâlâ o zaman."

EVIE trenden indiklerinde normal davranmaya çalıştı, Mackenzie kuzenlerinin arasına karışmak için kompartımandan Jamie'den çok önce çıktı. Kapıyı kapatırken, Jamie çantasına uzanıyor ve ona veda ederken göz kırptıyordu.

Yeniden giydiği eldivenlerinin içindeki elleri karıncalandı. Daha önce bir erkeğe hiç böyle dokunmamıştı. Hayden her şeyi düğün sonrasına saklamak konusunda kararlıydı ve Ethan'la birbirlerini nasıl keşfedeceklerini bilemeyecek kadar masumlardı.

Jamie ona kadınlarla erkekler arasında var olan farklı bir dünyayı göstermişti. Kısacık bir bakıştı elbette, ama o küçük bakış ne vizyonlar vaat ediyordu!

Mac Mackenzie ailesini Newmarket'teki tren vagonundan çıkarırken, güzel karısı Isabella yanından hiç ayrılmıyordu. Ian ve Beth vagonun sonundaki özel bölmeden çıktılar, Ian Evie'nin onu gördüğünden daha rahattı, Beth gizlice korsesini düzeltiyordu.

Evie bunun ne anlama geldiğini anladığında bir an gözlerini kırptırdı. *Aman Tanrım.*

Birkaç landaus onları yakındaki bir otele götürmek için bekliyordu. Evie, Gavina, Belle, Megan ve Mac'in iki kızıyla birlikte bir tanesine bindi, vagon kısa sürede kadın kahkahalarıyla doldu. Evie, elinde valiziyle trenden fırlayıp tehlikeli görünümlü Alec, kardeşi Malcolm ve sahte Yunan tenceresinin yapımcısı, güleç yüzlü Robbie Mackenzie ile birlikte açık bir landausa atlayan Jamie'yi aradı.

Evie'nin otelde kendini yenilemek için ancak zamanı vardı - Gavina'yla aynı odada kalacaktı - arabalara geri dönüp yarış pistlerine doğru yola çıkmadan önce.

Mackenzie ailesi için ayrılan locaya girdiklerinde Evie orada Lord Cameron ve karısı Ainsley ile karşılaştı. Lord Cameron, kardeşlerinden birkaç santim daha uzun, granit gibi bir yüze sahip, yüz ifadesi sert, kocaman bir adamdı.

Gavina dans ederek onu kucakladığında bu ifade yumuşadı. Lord Cameron kızının kucaklamasına karşılık verirken çok daha insani görünüyordu ve onunla gurur duyduğu her halinden belliydi. Gavina'nın atlar konusunda babasına yardım eden küçük kardeşi Stuart Mackenzie, Evie'yi sevecen bir şekilde karşıladı.

"Benim diğer işe yaramaz oğlum nerede?" Cameron kalabalığa sordu.

Jamie, Alec ve Mal ile birlikte durduğu yerden cevap verdi. "Daniel yarın burada olacak. Violet ve ailesiyle birlikte arabayla geliyorlar."

"Daniel ve arabaları." Cameron kızmış gibi yaptı. "Lanet olası cehennem makineleri."

"İçinde sürülmeyi sevdiğin." Karısı onunla alay etti. Ainsley Mackenzie'nin çok açık renk saçları ve gri gözleri vardı -Gavina ona çok benziyordu. Cameron, kolunu rahatça kavrayan Ainsley'den asla uzakta değildi, ikisi arasındaki sevgi aşikârdı.

Daha sonra, ilk yarıştan sonra -Cameron'un kısırağı finişe doğru koşarken vie çılgınca tezahüratlara katıldı- Kilmorgan Dükü Hart ve düşesi geldi.

Evie, Hart Mackenzie'nin fotoğrafını gazetelerde görmüş ve annesi ve kız kardeşleriyle gittiği nadir zamanlarda Londra tiyatrolarında onu gözetlemişti. Dedikoducular, uzun boylu ve yasakçı, karısını locadaki yerine götüren ünlü dükü göstermekten mutluluk duymuşlardı.

Beth, Evie'yi ona takdim ettiğinde, Lord Cameron'un ki gibi sert olan yüzünün, kartal gibi parlayan derin duyguları gizlediğini gördü.

Gözler.

Dük Evie'nin varlığını sorgulamadı. Beth, "Ve *bu* da Bayan McKnight," dedi, sanki dük onun hakkında her şeyi biliyormuş ve sadece onunla şahsen tanışmayı bekliyormuş gibi.

Evie nasıl reverans yapılacağını hatırlıyordu ama bir dükle tanışırken ne yapılacağından pek emin değildi. Ailesinin çevresinde herkesin üzerine titrediği bir baronet vardı ama kimse ona reverans yapmıyordu.

Yeğenleri tarafından neşeyle El Hala diye hitap edilen düşes, Evienin koluna sert bir el doladı ve kıbarca selamlaşıldıktan sonra, reveransa gerek kalmadan onu dükün yanından uzaklaştırdı.

Kutunun diğer tarafına geçtiklerinde Eleanor, "Şimdi Bayan McKnight," dedi. "Bana açıkça söyleyin. Jamie'mize karşı niyetiniz nedir?"

BÖLÜM 24

Eleanor Mackenzie parlak mavi gözlerini Evie'ye dikti ve bir cevap bekledi.

"Niyetler mi?" Evie bocaladı. "Biz arkadaşız. Eski dostlarız. Bir keresinde onu nehre itmiştim. Bilerek değil."

Eleanor'un gülümsemesi güneş ışığı gibi parladı. "Evet, hikâyeyi duydum, oldukça hoş bir hikâye. Ama ben ona aşık olup olmadığınızı soruyorum."

Evie başladı. "Gerçekten bilmiyorum," demeyi başardı.

"Elbette biliyorsun," dedi düşes. "Eğer kendi içinize bakarsanız, bilirsiniz. Seni zorlamaya çalışmıyorum canım. Ama tecrübelerime dayanarak konuşuyorum; bu konuları bir an önce açıklığa kavuşturmak çok daha iyi olur, böylece mücadele etmeden ve zorlanmadan mutlu olmaya başlayabilirsiniz. Jamie sana tapıyor. Bunu söyleyebilirim."

Evie yüzünün daha önce hiç bu kadar sıcak olduğuna inanmıyordu.

Beynini ele geçiren tek görüntü, Jamie'nin onu okşarken serbest bıraktığı gözlerinin nasıl dipsiz bir göl gibi koyu maviye dönüştüğüydü. Hâlâ elindeki sakin şeklini ve sertliğini, pürüzsüz, sıcak tenini, karnında sıkışan sıcak heyecanı hissediyordu.

Eleanor'un iğneleyici bakışları Evie'nin daha da ısınmasına neden oldu ve bir cevap bulmaya çalıştı. "Düşünmek için fazla zamanım olmadı," diye kekeleydi.

Eleanor'un ses tonunda sempati vardı. "Hayır, sanmıyorum. Mackenzie'lerin adamları sana nişan aldığında, nerede olduğunu bilmiyorsun ve kaçış olmadığını anlıyorsun. Ama bu gerçekten önemli değil, çünkü gerçekten kaçmak istemiyorsunuz. Ve kaçtığınızda bile, onların bir daha asla kaybedemeyeceğiniz bir parçanız haline geldiğini fark ediyorsunuz. Sonra işte sunaktasınız, bir piskopos sizi karı koca ilan ediyor. Oldukça sinir bozucu ama her anına değer, sizi temin ederim."

"El teyze." Jamie'nin sesi son sözlerinin önüne geçti. "Lütfen misafirimi korkutmayı bırakın."

Eleanor endişelenmeden Jamie'ye döndü. "I? Dehşet verici mi? Hayır yeğenim, korkutucu olan bu aile tarafından kuşatılmış olmak ve

Kendini neyin içine soktuğunu anlamak. Ama teslim ol canım." Eleanor nazikçe Evie'nin yanağına dokundu. "Her saniyenin tadını çıkar."

İkisine de gülümsedi ve kalabalığa doğru süzüldü, güneş altın sarısı saçlarında parlıyordu.

"Seni daha önce kurtaramadığım için özür dilerim." Jamie sanki bunu yapmak çok doğalmış gibi ondan bir nefes durdu. "Eleanor Teyze ürkütücü olabiliyor." "O sadece seni kolluyor." Evie, Eleanor'un kolunu Jamie'ye doğru kaydırmasını izledi.

Ainsley'nin beline sarıldı ve baldızının yanağına bir öpücük kondurdu.

"Kendi başımın çaresine bakabilirim, teşekkür ederim." Jamie acı dolu bir ifadeyle dolu kutuyu inceledi. "Belki de seni buraya tüm aileyle getirmek bir hataydı. Toplu halde korkutucu oluyorlar." Yüzünü buruşturdu. "Ha, teker teker korkutuyorlar. Neden dünyada koşuşturarak bu kadar çok zaman geçirdiğimi sanıyorsun?"

"Onları sevdim." Evie trende Jamie'ye ne kadar sokulduğunu, elini onun eteğinin arkasında gezdirmekten nasıl zevk aldığını düşünmemeye çalıştı. Jamie Mackenzie, tek başına, dokunmak, öpmek için onun... "Bana ailemi hatırlatıyorlar, sadece onlardan çok daha fazlası var elbette."

"Çok cesursun." Jamie'nin yüz ifadesi ciddiydi. "Takdire şayan öyle."

"Ve sen alay ediyorsun. Ailen gayet iyi. Çok yakınlar. Sevgi dolu."

"Çok yakın. Sen trene gelmeden önce ilgili her ayrıntıyı biliyorlardı, nasıl tanıştığımız ve birlikte ne kadar zaman geçirdiğimiz de dahil. Ve ben onlara çok ama çok az şey anlattım."

"Sen Lord Ian'ın en büyük oğlusun. Doğal olarak, sana tutulan genç bayan için endişeleniyorlar." Evie gevezelik eden, kahkahalar atan, kırmızı ve altın saçlı aileyi inceledi; esmer Beth ve kızları da onlara tezat oluşturuyordu. "Belki de aile gümüşünün peşinde olduğumu düşünüyorlar."

Jamie gürleyen kahkahasını patlattı. "Bana sana neden aşık olduğumu hatırlatıp duruyorsun. Ama Newmarket'ta kendimize ayıracak bir saniyemiz bile olmayacak. Yarın, sen ve ben baş başa biraz huzur bulmak için kaçacağız. Seni götüreceğim yeri biliyorum."

"Seviyor musun?" diye sordu Evie, onun kolaylıkla ilan ettiği aşkı karşısında kalbini sessiz tutmaya çalışarak. "Cambridge'de üç yıl yaşadım, ama itiraf etmeliyim ki eyaletin bu kısmı hakkında çok az şey biliyorum. Kürek yarışları dışında üniversitemden fazla uzaklaşmadım."

"Doğduğumdan beri Newmarket'e geliyorum. Cam Amca Berkshire'da olmadığı zamanlarda burada antrenman yapar. Sana harikaları göstereceğim. Yarın." Alec, Mal ve Mac'in kızı Eileen yanlarına gelirken Jamie ona sert bir bakış fırlattı.

Evie ona başını salladı ve sonra başka bir Mackenzie grubunun içine girmek için döndü.

Ertesi sabahki yarışlardan sonra Jamie sözünü tuttu ve Evie'yi pistten çıkarıp kiralık bir koça götürdü.

Evie kendini küçük bir heyecana kaptırmış ve Jamie'nin tavsiyesine uyarak beş sterlin kazanmıştı. Kendini oldukça zengin hissediyordu. Jamie, Lord Cameron'ın kendi atlarına asla bahis oynamadığını, haksız bir avantaja sahip olduğunu bildiğini, ama Evie'nin bunu yapabileceğini söyledi.

Güzel bir Mayıs sabahıydı, kırlar yeşil ve davetkârdı, masmavi gökyüzünü birkaç bulut gölgeliyordu. İngiltere'de hava güzel olduğunda, günler gerçekten de lezzetli olabiliyordu.

Şoför arabayı Newmarket'in kuzey ve batısında, her yöne uzanan boş tarlaların bulunduğu bir kır yolunda durdurdu.

"Neredeyiz biz?" Jamie onu yere bıraktığında Evie şaşkınlıkla sordu.

Jamie şoföre el salladı, o da şapkasına dokunarak arabayı hızla uzaklaştı ve Evie'yi Jamie'yle birlikte ıssız bir yerde bıraktı.

"Cambridgeshire," dedi Jamie. "Gel bakalım."

"Evet, buranın Cambridgeshire olduğunun farkındayım Mackenzie." Evie, bir çayırın içinden geçen dar bir patikada ilerleyen Jamie'nin peşinden yürüdü. İyi ve sağlam ayakkabılar giydiği için şükreliyordu. "Belki daha açık konuşabilirsin?"

"Dikkatli ol, burası biraz bataklıktır," diye seslendi Jamie ona. "Cambridgeshire'ın adı nereden geliyor? Cam Nehri üzerindeki köprü. Etrafında gelişen kasaba çok eski günlerden beri Cambridge olarak bilinir. Bu kadim nehir bizim varış noktamız."

Jamie bu şekilde anlatarak onu ileriye doğru götürdü. Evie nehrin nemli kokusunu aldı, nehir aniden önlerine yayıldı ve yeşil kıyıları arasında tembelce kıvrıldı.

Cambridge'den nehrin aşağısında olmalıydılar - nehir kuzeye doğru akıyordu. Bu ıssız yerde küçük bir iskele vardı ve bu iskelenin ucunda düz, dar bir tekne akıntıda sallanıyordu.

"Bu bir kafatası mı?" Evie eteklerini topladı ve kalbi heyecandan daha hızlı atarak iskeleye doğru ilerledi. Uzun ve pırıl pırıl bir tekne, içine bağlanmış ve istiflenmiş iki çift kürekle onu çağırıyordu. "Görünürde kimse yok. Kim buraya bırakır ki?"

"Yapardım." Jamie ona döndüğünde sırtıyordu. "Bu senin, McKnight. Sadece kürekleri savururken dikkatli ol."

Evie şaşkınlıkla ona baktı. "Bana bir yarış küreği mi veriyorsun?"

Jamie omuz silkti ve gözlerinde ne olduğunu görememesi için arkasını döndü. "Neden olmasın?"

Bir zamanlar Evie'nin en büyük eğlencesi suyun üzerinde uçmak, en iyi arkadaşlarıyla deli gibi kürek çekmek, saçlarında rüzgar, teninde spreydi. Girton'da okulu bitirdiğinde bu sporu üzülenek bırakmıştı, artık bir yuva kurması ve yetişkin bir kadın olması gerektiğini biliyordu. Kürek çekmek gibi heyecan verici şeyler için artık zamanı yoktu.

Ellerini kavuşturdu, gülümsemesi canını acıtacak kadar genişledi. "Aman Tanrım, Jamie. Nasıl kürek çekeceğimi asla hatırlayamayacağım. İçkiye batacağım."

"Bahse girerim yapmayacaksın." Jamie iskelenin sonunda ona katıldı. " et. Atla."

"Bu bir çift kürek," diye işaret . "İki kürekçiye ihtiyacı var."

Jamie neden bundan bahsettiğini merak ediyormuş gibi başını salladı. "Belki bana öğretebilirsin diye düşündüm."

Evie gülmeye başladı. "Hayret vericisin Mackenzie."

"Beni boğma yeter, McKnight."

Evie gülümsemesini engelleyemeyerek kürekleri kurtardı ve iskeleye bıraktı. Yakındaki küreği kilidine yerleştirdi ve ikincisini küreğin üzerinde dengeledikten sonra oturağa tırmandı ve bunu ne kadar kolay yaptığına şaşırdı. Otururken ikinci küreği, ardından da diğer çiftin uzak küreğini taktı.

Jamie yavaşça ona doğru inmeye başladığında, "Sakin ol," dedi. "Bizi alabora etme."

Jamie içeri girdi, tekne onun ağırlığı altında hareket ederken sertçe oturdu. Evie arkadaki koltuğa oturmuştu ve şimdi Evie'nin önünde çömelmiş, güçlü sırtının uzunluğuna erişebiliyordu.

"İskoç kayalıklarında teknelerle geziyorum," dedi Jamie. "Kolay bir iş değil, size söyleyeyim. Kendim kürek çekiyorum ve hangi kuzenim gelmek isterse -ya da benim

baba ve balık."

Evie ona sakince, "Bir sandal, bir yarış küreğiyle aynı şey değildir," diye talimat verdi. İkinci küreği yuvasına yerleştirdi, sonra küreği çözdü ve onları iskeleden itti, böylece düz bir şekilde yanlara doğru değil, akıntıya doğru geriye doğru sürüklendiler.

Tekniğin ona nasıl geri döndüğüne hayret ediyordu. Kürekler Evie'nin ellerinde doğru gibi geldi ve deneysel bir vuruş yaptı. Kafatası itaatkâr bir şekilde, akıllı bir çizgide ilerledi.

"Tam olarak bir araya gelmemiz gerekecek," diye Jamie'ye bilgi verdi. "Yoksa her yerde . Hazır mısın?"

"Gerçekten de öyleyim,
hanımefendi." "Çok iyi o
zaman, inme!"

İlk denemelerinde kürek sallanıp dönerken Evie kahkahalarla güldü. Jamie küfretti ama biraz pratik yaptıktan sonra kürekleri çok fazla daldırmak yerine suyun üzerinde nasıl kayacaklarını anladı. İkili sonunda onları akıntıya doğru itmeye başlayan bir ritim buldu.

Jamie'nin kolları çalışıyor, her bir kulaçta eğilip bir sonrakine uzanırken sırtı ona doğru geliyordu. Evie onun daha önce hiç hafif kürek gibi bir şey çekmediğini söyleyebilirdi ama çabuk öğrenmişti. Evie onları döndürmeye çalıştığında hata yaptı, yanlış anda küreklerini kaldırıp aşağıya sıçrattı.

Evie ona bazı işaretler verdi, sonra talimatlar yağdırdı, komutlar dilinden kolayca dökülüyordu. Baş döndürücü salata günlerinde takımına rehberlik etmiş, zafere giden yolda kürek çekerken bağırıışlarıyla komuta etmişti.

O ve Jamie nehir boyunca zikzaklar çizerek ilerlerken, Jamie kasıtlı olarak üzerine su sıçratınca Evie ciyakladı. Evie karşılık verdiğinde kahkahaları suyun üzerinde çınladı.

Güzel bir gündü, gökyüzü zengin maviliğini üzerlerine yayıyor, nehir onların sesleri, kahkahaları ve küreklerin yumuşak vuruşları dışında sessizdi.

Kürek iyi hareket ediyordu, Jamie ve Evie tam bir tempo içinde çekmeyi öğreniyorlardı. Evie, arkadaşlarıyla birlikte kıyılarında yeşil bir bulanıklık olan nehir boyunca uçarken dünyanın nasıl yok olup gittiğini hatırladı.

Jamie'yle birlikte bu deneyim daha da güzeldi; ikisi birlikte uzanıp bükülüyor, kollar birlikte hareket ediyordu. Onun gücü tekneye hız katarken, becerisi de onları hassas bir şekilde yönlendiriyordu.

Sonunda Jamie küreklerini suyun birkaç santim üzerinde tutarak gönderdi. "Vay be. Bu kadarı bana yeter." Döndü ve onun yanından baktı. "İskeleden ne kadar uzaktayız?"

"Muhtemelen yarım mil. Ve nehrin aşağısında." Diğer yönü işaret etti.

"Struth. Daha fazla kürek çekelim o zaman." "Burası cennet."

Evie sevincini yatıştıramadı. Jamie tam da ihtiyacı olan şeyin bu olduğunu nereden biliyordu? Kendini suyun üzerinde itmek, özgürlük içinde gülmek?

"Neden bana böyle bir hediye verdin?" diye sordu.

"Eh?" Jamie ona bakmak için döndü, bu da kafatasını çok eğdi. Evie hemen düzeltti. "Neden olmasın? Erkekler sevdikleri kadınları mücevher yağmuruna tutarlar ama bunu daha çok seveceğini düşündüm."

Evie aniden kendini koltuğunda öne doğru itti ve kendisine dönen yanağı öptü. "Teşekkür ederim Jamie. Elbette bunu kabul edemem."

"Saçmalık." Jamie kaşlarını çatı. "Gerekirse sırtımda taşıyım ve kapının önüne bırakırım. O zaman reddedemezsin."

Evie çenesini onun omzuna dayadı. Ona dokunmak, ona yaslanmak çok doğaldı. "Annem bunun uygun olmadığını söyleyecektir."

"Onu yatıştırmak için bir hikâye düşünürüz." Jamie başını çevirdi ve kızın burun köprüsünü öptü. "Bu şeyi eve götürüyorsun, aşkım. Benim işime yaramaz. Yani, onu sana gönderteceğim. Tren vagonuna bir sandal sokmaya çalışırsak babamın mutlu olacağından şüpheliyim."

Evie doğruldu, kalbi şarkı söylüyordu. Annesinin itirazları aşması gereken bir engeldi. "Kürek çekme konusunda yeteneklisin, en azından bir kere öğrendin."

"Çünkü bu sakın, durgun bir nehir. Hünerim varmış gibi davranmak kolay. Dondurucu rüzgarda dalgalı bir nehirde bunu yapsaydık, denize düşerdim."

Evie , çünkü bugün her şey gülmeye değerdi.

İskeleye doğru yolculuklarına devam ettiler, Evie küreği rıhtımın sonuna kadar kolaylaştırdı. Jamie bir halkanın etrafına bir ip atıp onları bağladı, ardından cesurca iskeleye atlayıp Evie'yi dışarı çıkarmaya çalıştı.

Neredeyse düşüyordu, dengesini yeniden sağlayana kadar kollarını savurdu ve hızla iskeleye atladı. Arkasını döndü ve Evie kahkahalarla gülerken ona kaşlarını çatarak baktı.

"Eğleniyorsun, değil mi?"

Başını salladı, yanlarını tutuyordu.

Jamie hırıltılı sesler çıkardı ama Evie gülmeyi keser kesmez ona uzattığı kürekleri aldı ve tekneyi kolayca sabit tuttu.

Evie onun kürekten inmesine yardım etmek için uzattığı eli kabul etti. Kürekleri tekneye bağlayıp patıkaya yönelmeden önce, onun gücü karşısında dehşete kapılmamaya çalışarak hafifçe iskeleye doğru adım attı. Her nasılsa parmakları Jamie'ninkilere dolanmıştı.

"Evet, Mackenzie," dedi Evie ani heyecanını gizlemek için. "Kaptan Bly'la yaptığın yelken yolculuğu hoşuna gitti mi?"

Jamie şaşkınlıkla ona baktı. "Kaptan Bly'ın yakınında bile değildin, canım. Yetkin birisin ve nasıl komuta edileceğini biliyorsun."

"Ah." Evie omzuyla ona çarptı. "Daha önce bundan daha iyi bir iltifat aldığımı sanmıyorum."

"O zaman hayatın boşmuş aşkım. Bakalım seni daha da mutlu edebilecek miyim? Ah, işte burada."

Sıcak bir kayanın yanına sıkıştırılmış büyük bir sepetti. Görünüşe göre Jamie de bir piknik hazırlamıştı. Evie, sadık Curry'nin nehirdeyken buraya kaydığını ve sepeti kalın bir battaniyeyle birlikte onlar için bıraktığını hayal etti.

Jamie sepeti ve battaniyeyi tarlaları ayıran bir kazığın üzerinden geçirerek nehre doğru eğimli bir çayıra taşıdı. Hafif güneş ışığı altında battaniyeyi serdi ve sepeti açarak bir yığın paketlenmiş sandviç, çörek, kek, bir şişe şarap ve bardaklar ile bir demlik çay ve fincanları ortaya çıkardı.

"Yaratıcılığa bayılırım," dedi Jamie onlar otururken ve dumanı tüten çayı doldurdu. "Bir dahi vakum şişesi yapmayı öğrenir ve sıradan ölümlüler bir tarlanın ortasında ateş yakmadan sıcak bir fincan çayın tadını çıkarabilir."

Evie fincanı aldı ve onunkine vurdu. "Çok düşüncelisin."

Jamie'nin alet edevatı sevdiğini fark etti; pilli el feneri, vakumlu matara, otomobiller. Eski moda ve romantik bir İskoç gibi giyiniyor ve konuşuyordu ama modern dünyayı tüm kalbiyle benimsemişti.

Çok güzel bir öğle yemeği yediler, biraz daha çay ve sert, koyu bir şarapla yıkadılar. Kalanları topladıktan sonra birlikte battaniyeye uzandılar, Evie'nin başı Jamie'nin omzundaydı ve bulutların geçişini izlediler.

Evie nefes aldı, içini huzur gibi bir şey kaplamıştı. Hayden'ın mektubunu okuduğundan beri yarı kargaşa, yarı uyuşukluk içindeydi, sürükleniyor ve korkuyordu. Şimdi ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

Şu anda bunun bir önemi yoktu. Burada, bu tarlada, Jamie ile özgürdü. Kimseyle bağı yoktu, geleceğiyle ilgili endişeleri yoktu. Şu *anki* nokta çok daha önemliydi. Toprak arkasındaydı, yüzünde sessiz bir esinti vardı, onu pişman olacağı bir hayattan kurtaran adam yanındaydı.

Jamie onu boş ve yalnız bir kaderden kurtarmıştı. Evie yan yattı, Jamie'nin üzerine eğildi ve onu öptü.

Kollarını onun etrafına doladı ve onu kendine çekti, öpüşmeyi uzun ve tatmin edici hale getirdi. Ayrıldıklarında Jamie'nin gözleri günahla parlıyordu.

"İyiliğinin karşılığını verme zamanı, aşkım."

BÖLÜM 25

"Favor?" Evie ağzından kaçırdı ama Jamie'nin ne demek istediğini biliyordu.

"Tren yolculuğumuzda bana büyük zevk verdin." Jamie'nin gülümsemesi hınzırcaydı. "Şimdi benim de *sana* o zevki tattırma zamanım geldi."

Evie yutkundu. "Nasıl?"

Evie'nin bir erkeğin bir kadınla yapmaktan hoşlandığını bildiği tek şey onunla yatmaktı - bu örtmece, sert organını onun içine kaydırmak anlamına geliyordu.

Bayan McKnight, Evie geçen yıl Hayden'ın teklifini kabul ettikten sonra Evie ve Clara'ya her şeyi anlatmış, ikisinin de böyle bir bilgiye hazır olduğunu söylemişti. Annesi kızarmış ama sevdiği bir adamın yatağını paylaşmasının hiç de kötü bir şey olmadığını söylemişti.

Evie'nin Jamie'ye aldırmayacağını, onu nefessiz bırakan bir ani kararlar fark etti. Southampton'dan beri onu sık sık rüyasında görmüştü, Jamie'nin karanlıkta onun üzerindeki ağırlığını, bütün gece onu çöküş içinde sevmesini.

Jamie'nin kahkahası onun altında titreşti. "O kadar endişeli görünme."

Evie'nin yüzü kızardı. "Bir tarlanın ortasında olduğumuzu kastetmiştim. Herkesin geçip gidebileceği ya da nehirde yüzebileceği bir yerde."

Jamie başını kaldırdı ve boş kırları taradı. "Bugün pek kimse yok. Riske gireceğim."

"Ama..." Evie, bir çiftçi belki de tarlasını kontrol etmek ya da inatçı bir ineği almak için gezinirken kendini utanç verici bir şekilde çıplak hayal etti.

Peki, Jamie onu severken yakalanma ihtimali neden tüm sinir uçlarını karıncalandıran bir heyecan yaratıyordu?

"Ama ne?" Jamie'nin gözlerindeki parıltı heyecanın artmasına neden oldu.

"Kıyafet giymediğimiz için hava biraz soğuk." Evie bu sözleri aceleyle söylerken yüzü daha da ısınıyordu.

Jamie bir an inanamayarak ona baktı, sonra sırt üstü yere yığıldı ve kahkahalara boğuldu. Kollarını kendine doladı ve gökyüzüne doğru güldü. Evie'nin yüreğini burkan çok güzel bir sestir bu.

"Neden bana gülüyorsun?" diye sordu. "Belki siz dünyanın her yerindeki çayırlarda kışınizi açmaya alışkınsınız ama ben değilim."

Bu Jamie'nin daha da kükremesine neden oldu. Tüm vücudu sarsıldı, gözleri yaşardı.

Aniden ayağa kalktı ve ellerinin tersiyle gözlerini sildi. "Aşkım, Southampton rıhtımında bana çarptığın için çok mutluyum. Seninle geçireceğim bu harika zamanı kaçıramırdım."

Bir başka öpücükle devam etmek için nefesini tuttuğu tartışmayı durdurdu. Evie ne söylemek istediğini unutmuş, öpücüğün yumuşaklığının onu sadece Jamie'yle birlikte olabilmek için hayatının durduğu o huzurlu yere geri götürmesine izin vermişti.

Kendini battaniyenin üzerinde sırtüstü yatarken buldu, Jamie de onun yanına gelmişti. Dirseğine dayanmış, sanki hayatında gördüğü en güzel şeymiş gibi ona bakıyordu.

"Hiçbir şey için endişelenmemeni istiyorum." Jamie'nin alçak sesi kadının omurgasında sıcak dikenlere yol açtı. "Seni üzmeyeceğim ve soyunmanı da istemeyeceğim." Gözlerindeki sıcaklık arttı. "Yazık, ama işte. Belki daha sonra."

Evie onun ne yapmak istediğini o zaman anladı. Trende adamın giysilerini açmış ve ona dokunmuştu. Jamie de aynısını ona yapacaktı.

Vücudu kendi onunkine yaklaştı. Evie titremeye başladı, onun ellerini üzerinde o kadar çok istiyordu ki bu onu rahatsız ediyordu.

Jamie onun saçlarını alnından çekti. Onu oradan, sonra burnunun ucundan, sonra tekrar dudaklarından öptü. Ağzı sıcaktı, ısı yayıyordu.

Elini göğsüne doğru kaydırıp ve yavaşça her bir göğsü avuçladı. Evie bir korse giyiyordu ama başparmağıyla her bir meme ucunu okşarken kumaş, sıcak bir karıncalanma hissetmesine yetecek kadar inceydi.

Adam dokunuşunu çektiğinde Evie hayal kırıklığını yutkundu, gerçi adamın göbeğinin üzerinde duran iri eli de hiç fena değildi. Adam elini önce kalçasına, sonra da eteğin sadece ince bir engel oluşturduğu bacaklarının birleştiği yere götürdüğünde nefesini içine çekti.

Dokunduğu yerde çılgınca hisler uyandı. Evie ona kocaman gözlerle baktı, duyguları içinde yuvarlanıyordu.

"Arkana yaslan, aşkım," diye fısıldadı Jamie. "Sana iyi bakacağım."

Evie titreyerek rahatlamaya çalıştı. Ama keskin bir ihtiyaç onu ele geçirdi ve uzuvlarını kaskatı kıldı.

Jamie elini eteğinden aşağıya, ayak bileğindeki botlarına kadar kaydırıp. Orada bir esinti hissetti, ardından parmakları eteğinin ve kombinezonunun altına girdi, çoraplı baldırına sertçe dokundu.

Eli bacağından jartiyerine, da jartiyer ile külotunun eteği arasındaki deri parçasına gitti. Kadın bir nefesi bastırды, elleri titriyordu.

"Güzel, ince bir pamuk," diye açıkladı Jamie donunu fırçalarken. Jamie etekleri özenle katlarken Evie bacaklarında serin bir hava hissetti. "Kapalı tutması için saten kurdele, üzerinde çok güzel durdu."

Parmakları çalıştı ve çekmeceler gevşeyip aşağı doğru hareket etti. Adamın elinin sıcaklığı çıplak karnına değdiğinde Evie sıçradı. "Sakin ol, aşkım." Jamie'nin dokunuşu hafifti ama Evie'nin dokunuşuyla daha da sakinleşti.

Evie gözlerini kapadı, kendini onun okşamalarına ve güneş ışığına bıraktı. Başparmağını karnında gezdirdi, çıplak tenine dokunmasına alışması için elini orada dinlendirdi.

Sonra geniş ve güçlü parmakları bacaklarının arasına kaydı. Evie tekrar sertleşti ama Jamie onu yatıştırmak için alnını okşadı. Yanına uzandı, eğilip ağzına öpücükler kondurdu ve sonra dudaklarıyla gözlerini kapattı.

Adam elini kalçalarının arasındaki buklelerin arasında gezdirdiğinde Evie'nin nefesi kesildi. Daha önce hiç kimse ona dokunmamıştı, sadece yıkanırken kendisi dokunmuştu. Bir bezi üzerinde gezdirdiğinde hissedecek bir şey olduğunu fark etmeden özel bir şey yaşamamıştı.

Jamie ona ne kadar yanıldığını gösterdi. Tek parmağıyla onun en mahrem yerini ayırdı ve onu ateşin içine çekti.

Evie nefesini tuttu, tüm vücudu gerildi. Bu his güçlü, heyecan verici ve aynı zamanda dehşet vericiydi.

Jamie onu tekrar öptü, dudakları yumuşaktı. "Şşşt," diye fısıldadı. "Bırak tadını çıkar."

Evie nefesini bıraktı ve uzun bir nefes daha çekti. Jamie beklerken, kaslarını teker teker gevşemeye zorladı.

"O benim Evie'm." Jamie onun ağzının kenarına bir öpücük kondurdu. "Sana neşe vereceğim, söz veriyorum."

Evie başını salladı ve uzanıp onun yanağına dokundu.

Bir sonraki an, adam haşlanan bir yeri okşarken kadın adamın eline doğru eğildi. Sonra parmağı içine kaydı, hiçbir şeyin giremediği yere girdi. Evie'nin kalçaları kendiliğinden kalktı, vücudu bu hissi, daha fazlasını istiyordu. Hiç durmasını istemedi.

Jamie, parmağı onun sıvı sıcaklığına nüfuz ederken onu öptü. Evie onun altında sallandı, ikinci bir parmak eklediğinde yüksek sesle nefes aldı.

"Yapamam," diye fısıldadı.

"Neden olmasın?" Jamie dudaklarının kenarını yaladı. "Beni boşalttığımda hissettiğim buydu, küçük şeytan."

"Öyle miydi?" Evie onunla oynamayı, yüzünün zevkle gevşemesini izlemeyi çok seviyordu.

"Oh, evet, kızım."

Jamie bir parmağını daha içine sokarken Evie nefesini içine çekti. O kadar ıslaktı ki, Jamie parmaklarını içeri ve dışarı kaydırırken, bir erkeğin bir kadınla tam olarak seviştiklerinde yaptıklarını taklit ederken hiçbir direnç yoktu, sadece yoğunluk vardı.

Eğer *o da* buna benziyorsa... Evie inledi, ses onu şaşırtmıştı. Jamie'nin başparmağı tekrar ateşli yere dokundu. Bu, içindeki parmaklarla birleşince vücudu sarsıldı, kalçaları Jamie'nin vuruşlarıyla aynı anda hareket etti.

Karanlık sıcaklık dünyayı sildi. Evie yarı ayağa kalktı, ağzından bir feryat koptu. Jamie'nin yaptığı şeye ihtiyacı vardı, onu arzuluyor, onu bulmak için kendini Jamie'nin eline doğru sürüklüyordu. Çıldırılmıştı, içine dolan tutku hayatında deneyimlediği hiçbir şeye benzemiyordu.

"Lütfen," diye yalvardığını duydu. "*Lütfen.*"

"Aşkım." Jamie onu öptü ama kadın ağzını onunkinden ayırdı.

Evie onun çılgınlıklarının durgun bahar havasını doldurduğunu ve uçsuz bucaksız gökyüzüne yükseldiğini duydu. Onları bastıramadı, bastırması gerektiğine dair hiçbir fikri yoktu.

Jamie'ye sarıldı, Jamie onu güvenle tutarken dünyası milyonlarca parçaya bölündü ve geride neşeden başka bir şey bırakmadı.

JAMIE, Evie doruktan inerken ona sarıldı, sakinleştiğinde parmaklarını ondan çekti. Titriyordu, ona yapışmıştı, nefesi küçük hıçkırıklar halindeydi.

Jamie cebinden bir mendil çıkardı ve elini kuruladı. Çok ıslanmıştı, adam ona zevk vermeye başladıktan hemen sonra boşalmıştı. İlk kez olduğunu fark etti. Daha önce hiç bu kadar tatlı bir boşalma yaşamamıştı, kendi eliyle bile. Aksi takdirde bu kadar şaşırmazdı.

Evie ona sarıldı, yüzünü öpücüklerle kapladı, tepkisi o kadar engellenmemişti ki Jamie taş gibi olmuştu.

Onu bu battaniyenin üzerine yatırmak, aralarındaki kıyafetlerden kurtarmak ve onu tamamen içine almak isterdi. Adam onun içine girecek, kadın ona doğru yükselecek ve ikisi de coşkularını haykıracaklardı.

Ama şimdi sırası değildi ve onun namusuna dokunmayacağına söz vermişti. Jamie'nin aklında onu baştan çıkarmak için bir yer vardı ama halletmesi gereken birkaç ayrıntı vardı. O zamana kadar bekleyecekti. Yine de deneyecekti.

Evie yavaş yavaş yerleşti ve Jamie onun yanına uzandı, başını omzuna yaslarken onu tuttu, etekleri dizlerine kadar kıvrılmıştı.

Uzun bir süre sessizce uzandılar, esinti yumuşak bir şekilde onlara dokunuyordu. Jamie onun saçlarını okşadı, o da Jamie'nin çenesine öpücükler kondurdu, sonra sadece birlikte uzandılar, Jamie onunla baş başa geçirdiği bu karmaşık olmayan zamanı seviyordu.

Uzaktan bir trenin düdük sesi geliyordu, kederli ve alçak sesle.

Jamie geri dönmelerini önermesi gerektiğini düşündü. Onları Newmarket'e götürmek için en yakın köyde bekleyen bir arabası vardı, o günkü planlarının bir parçasıydı bu. Evie'yi çok uzun süre uzak tutarsa, teknik olarak erdemli kalması önemli olmayacaktı. Burada ne yaptıklarına dair spekülasyonlar onu mahvedecekti ve spekülasyonlar yanlış olmaktan uzak olmayacaktı.

Evie doğrulup eteklerini düzeltti ve onu inceledi. Jamie dirsekleri üzerinde yükselip ayaklarını bileklerinden çaprazlayarak ona baktı.

"Jamie," dedi Evie alçak bir sesle. "Benimle evlenir misin?"

BÖLÜM 26

Jamie kıpırdamadan durdu, kalbi acı veren gümbürtülere doğru yavaşladı. Evie az önce sormuş muydu...

Şaka yapıyor olmalıydı. Jamie ona baktı ve mavi gözlerinin dikkatli olduğunu gördü.

"Yapar mıydım?" Jamie yavaşça tekrarladı. "Bu retorik bir soru mu? Hiç pancar yer miydin gibi mi?"

"Hayır, yani, evlenmeli miyiz?"

"Ah." Jamie dikkatle doğruldu, boğazındaki yumru neredeyse onu boğacaktı. Kadın ona istediği şeyi bir tabakta sunmuştu. Yanlış nedenlerle sunduğunu da biliyordu.

"Hayır," dedi, sesi o kadar kısıktı ki neredeyse kendini bile duymuyordu. Evie gözlerini kırptırdı, sonra geri çekildi.

"Hayır mı?"

Jamie onun eline uzandı. Kadın karşı koymadı ama parmakları sertçe avucunun içinde duruyordu. "Hayır, aşkım. Çünkü sen '*O kadar da kötü biri değil*' diye düşünüyorsun. *Ailesini seviyorum. Bana güzel bir hediye verdi, yani kafatası. Biriyle evlenmem gerek, neden olmasın?*'"

Evie'nin yüzü kıpkırmızı oldu. "Neden kafamdaki düşünceleri bildiğinizi sanıyorsunuz?"

"Haklıyım, değil mi? Ya da buna yakın. Atherton'ın teklifini kabul etmeden önce kendine söylediklerine çok benziyor."

Evie'nin kızarması derinleşti. Jamie'nin daha önce de gözlemlediği gibi, kızarması ona her zaman ihanet ederdi.

"Peki, neden olmasın?" diye sordu sıkıca. "Söylediğin her şey doğru ve biz iyi anlaşıyoruz." Gözlerine acı girerken dudakları aralandı. "Tabii gerçekten istemiyorsan başka. Afrika'ya ya da başka bir yere araba sürmeye, uçak uçurmaya ya da orada ne yapıyorsan yapmaya gitmeden önce tüm bunlar kısa bir oyalanma değilse."

Jamie'nin hayal kırıklığının içinden öfke fışkırdı. "Şaşırtmaca, öyle mi? Sana aşık olduğumu söylemişim, kadın."

"O zaman neden reddettiğinizin bir anlamı yok. Belki de gittiğiniz her yerde sağlıklı sollu kadınlara aşık oluyorsunuzdur."

"Hayır, bu benim için bir ilk." Jamie onun kalbine dokundu. "Harika ve korkutucu hale getiriyor. İşte bu yüzden hayır diyorum."

Evie önce şaşkınlıkla, sonra da giderek artan bir mahcubiyetle ona baktı. Ayağa fırladı ve sepeti kaptı.

"Pekâlâ. Boş ver." Arkasını döndü ve sepetin bağlantılarını ayarlar gibi başını eğdi. "Newmarket'a döndüğümüzde lütfen arabacıya beni tren istasyonunda indirmesini söyleyin. Hemen Bedfordshire'a döneceğim."

Jamie bir kalp atışı kadar kısa bir sürede onun yanına geldi ve sepeti elinden . "Hayır, kesinlikle yapmayacaksın. Sana göstereceğim daha çok şey var, McKnight."

"Neden olmasın? Yoksa kuzenlerinize anlatmanız için size yeni ve komik bir hikaye mi verdim?"

Evie sanki Newmarket'a kadar fırtına koparacakmış gibi patikadan aşağı doğru yürümeye başladı. Jamie battaniyeyi kaptı ve peşinden yürüdü.

"Araba bu tarafta." Ters yönü işaret etti.

Evie boğazından hırladı, arkasını döndü ve onu iterek geçti. "Benimle yürümek zorunda değilsin. Seninle orada buluşuruz."

"Sadece tek bir yol var." Jamie onun yanına geldi. "Giderken, o çok cazip teklifinizi neden reddettiğimi açıklayabilirim."

"Oh?" diye sordu soğuk bir sesle. "Anlat."

"Lanet olsun," dedi Jamie hissederek. "Çünkü ben sadece kalbin kırıldığında başvurduğun adam olmak istemiyorum. Atherton'ın ellerinde yaşadığın aşağılanmayı ve ilk aşkın senden alındığında duyduğun acıyı unutmaya çalışıyorsun. Ben senin tesellin olmak istemiyorum." Onu durdurdu, sepeti ve battaniyeyi bırakarak omuzlarını kavradı. "Benimle evlenmeni istiyorum, çünkü bana bakıyorsun ve beni seviyorsun. Sev *beni*. Ve başka kimseyi ."

Evie'nin gözleri çok parlaktı. "Anlıyorum."

"Anladığını sanmıyorum." Jamie bir nefes verdi ve ellerini indirdi. "Seni seviyorum, Evie McKnight. Seni kazanmak istiyorum. Kalbinin beni arzulamasını ve aklının onun yolundan çekilmesini istiyorum."

"Beni kazanmak mı?" Evie titreyerek sordu. "Bu mu yani? Kürek, piknik, ..." Yutkundu, aldığı zevkin adını koyamıyordu.

"Evet. Ve önümde uzun bir yol var. Eğer yolun sonunda beni hâlâ sevmiyorsan, o zaman tamam." Jamie omuz silkti. "Hemen Afrika'ya gidip dağlara tırmanırım ya da ormanlarda yolumu bulurum."

"Ama Şimdi benimle evlenmeyi kabul edip kendini tüm bu zahmetten kurtarmayacak mısın?"

Jamie'nin öfkesi dağıldı. "Sana kur yapmak zahmetli bir Şey değil. Kendini bu zahmete değmeyeceğine ikna etmiŐsin. Onunla yetinmen gerektiğine seni inandırdığı için Atherton'ı lanetliyorum. Beni *sevmeni* istiyorum, uygun bir eş peşinde değilim. İstediğin tek evlilik buysa, canın cehenneme."

Bacaklarına dolanmak için o anı seçen sepeti ve battaniyeyi kaldırdı ve battaniyeyle boğuşarak patikadan aşağı doğru yürüdü.

Evie'nin onu geri aramasını, özür dilemesini ya da en azından bağırarak karşılık vermesini bekliyordu. O hiçbir Şey söylemedi.

Jamie içinde kaynayan öfkeyle yürümeye devam etti. Evie' derin bir acı çektiğini biliyordu, önce genç ve Şefkatli aşkının ölümünden, sonra da bulduğu Şeyin değerini bilmeyen Atherton'dan. Bu acı onun Jamie'ye bakışını renklendiriyordu ve onun acısını söküp atmak ve *kendisini* görmesini sağlamak için elinden gelen her Şeyi yapacaktı.

Çok az insan onu gördü. Jamie babasının gölgesinde duruyordu ve her zaman da öyle olmuştu - aslında Ian ya da Beth Mackenzie olmayan dünyanın geri kalanı öyle diyordu.

Evie, Cam'de onunla ilk kez karşılaştığında ve Southampton rıhtımında kendisinden başka biri olduğundan habersiz ona çarptığında ona ışıltılı gözlerle bakmıştı.

Şimdi Atherton'un aptallığı yüzünden görüŐü bulanıklaŐmıŐtı.

Lanet olası Sassenach pi i.

Bir süre sonra Jamie, Evie'nin botlarının arkasındaki patikada kayalara vurduğunu duydu ama Evie hiçbir Şey söylemedi.

Newmarket'a sessiz bir yolculukla döndükten sonra Evie kendini yatak odasına kapattı ve orada kaldıkları süre boyunca Jamie'yle nadiren konuştu.

"İSKOÇYA?" Evie, Newmarket'taki dördüncü günün ardından Beth'e boş boş baktı. Beth az önce tüm ailenin Kilmorgan'a taŐınacađını duyurmuŐtu.

Ertesi sabah İskoçya'da olacaklardı ve Evie de onlara eşlik edecekti. "Ama annem bana eve kadar eşlik etmek için Londra'ya gidecek," diye itiraz etti.

Evie bu sözleri söylerken ne kadar boş hissettiğine şaşırmişti, belki de ailesiyle ve onların sempatisiyle yüzleşmek istemediği içindi. Jamie'ye harika ve dehşet verici gezintilerinden sonra hemen eve döneceğine dair söz vermiş olsa da, yenilgiyle geri çekilmek için acelesi olmadığını fark etmişti.

"Bu hiç sorun değil," dedi Beth neşeyle. "Annene yazdım ve İskoçya'da bir süre kalmanın sana iyi geleceği konusunda hemfikir."

"Öyle mi yaptı?" Evie şaşkınlıkla sordu.

"Gerçekten de öyle. Şimdi, giysileriniz konusunda endişelenmeyin. Londra'da senin için sipariş ettiklerimiz Kilmorgan'a gönderilecek ve daha fazlasına ihtiyacın olursa Eleanor harika bir terzi çalıştırıyor."

Beth, Evie'yi şaşkın bir halde bırakarak koşar adım uzaklaştı.

Aman Tanrım. Herkes onun Jamie ile eşleşmesini istiyordu, kendi annesi bile. Bayan McKnight gerçekten Evie'nin orada olması gerektiğini düşünseydi onu eve çağırırdı.

Evie'nin Beth'in ısrarına kızması ve eve gitmeyi talep etmesi gerekiyordu ama bunu tartışmaya cesaret edemiyordu. Kalmak istiyordu ve nedenini de biliyordu. Kendisine kızgın olsa bile Jamie'nin yanında kalmak istiyordu. Evie evlenme teklifini ağzından kaçırıldığı için diline lanet okudu, ama o sırada sersemlemişti, ne dediğini bile bilmiyordu. Onu, acısını hafifletmek için kendisini kullanmak istemekle suçlamıştı.

İstenmiyordu ve haklıydı.

Teselli olmak istemiyorum.

Evie onu suçlayamazdı. O da bunu istemiyordu.

Ama Jamie onu reddetmiş olsa da Evie ondan ayrılmak istemiyordu. Duyguları ne kadar değişkendi?

Evie'nin karmakarışık düşünceleri İskoçya'ya yolculuk telaşıyla merhametli bir şekilde dağılmıştı. Dükün özel vagonu sipariş edilmişti ve Lord Ian'ın bir kez daha bütün bir vagonu rezerve ettiği trene bağlanacaktı. Tüm aile için bolca yer olacaktı.

Jamie'nin kuzeni Daniel karısı ve iki çocuğuyla birlikte gelmişti ve Hart'a çok benzeyen uzun boylu bir adam da gelmişti. Beth onu, Isabella'nın kız kardeşi olan karısıyla birlikte Başkomiser Fellows'la tanıştırmıştı. Yanında üniversitenin son yıllarında olan iki oğlu ve annesine çok benzeyen bir kızı vardı.

Evie o kadar çok kişiyle tanıştı ki, hepsini takip etmek için özel olarak bir çizelge hazırlamaya başladı.

Trene binmenin ve kendilerini toparlamanın karmaşası içinde Evie kendini Hart'ın özel vagonunda Beth ve Ian, dük ve düşes, Megan ve Belle ile birlikte buldu. Jamie'ye ne olduğunu bilmiyordu. Kendini affettirip diğet vagona tren hareket etti.

Evie endişesini dile getirince Eleanor, "Tabii ki bizimle geliyorsun," dedi. "Uzun bir yol ve küçük odalarımızdaki yataklar normal kompartımanlardaki dönüştürölmüş yataklardan çok daha rahat. Gece yolculuğı için çok güzel bir şey. Hart'ın kendi tren vagonuna sahip olmasını her zaman son derece dekadan bulmuşumdur - gösteriş yapmayı çok sever- ama ben buna oldukça iyi uyum sağladım. Rahat bir yer, bu yüzden çöküşünü affediyorum."

Düşes haklı çıkmıştı-Evie'nin küçük yatak odası oldukça rahattı ve trenin hareketiyle rahatlayarak mışıl mışıl uyudu. Jamie'yle geçirdiğı unutulmaz günden bu yana uykuyla teselli bulunduğu ilk geceydi.

Sözüne sadık kalan Jamie, döndüğünde kullanabilmesi için küreğı Evie'nin evine göndermişti. Bunu, onunla mutlu olmadığını açıkça belirtmesine rağmen yapmıştı.

Başka bir adam ona inat olsun kafatasını geldiğı yere geri götürebilirdi. Ama Jamie kötü biri değildi, Evie bunu Newmarket'a vardıklarından beri özellikle fark etmişti.

Daniel'in dokuz yaşındaki oğı Dougall'ın, ünlü Lord Cameron'ın torununun ilk bahsini oynamaya çalıştığını gördüğünde ellerini ovuşturan bir bahisçi tarafından kandırılmasını engellemişti.

Jamie, uzun süre çalamamaktan endişe eden Megan'ın pratik yapabilmesi için sabırla kasabada bir piyano aramış ve her zaman bir konuda öfkeli görönen Lord Alec'in öfkesini kontrol altında tutmasını sağlamıştı.

Lord Alec'in kendisi Evie'ye, ailenin Newmarket otelindeki kaotik akşam yemeklerinden birinde kendisini Jamie'nin yanında bulduğunda onunla ilgili bir anekdot anlatmıştı.

"Bir keresinde kendini kaçirtmıştı," dedi Alec, parmaklarının arasından bir bardak viski sarkıtarak. "Benim yerimde. Her zaman ilgi odağı olmak zorunda."

BÖLÜM 27

"Kaçırıldı mı?" Evie gözleri büyüyerek sordu. Elini kolunu sallayarak Malcolm'la ilgili bir şeye dalmış olan Jamie'ye baktı. Jamie böylesine travmatik bir olaydan hiç yara almamış görünüyordu.

Alec ona doğru eğildi ve hikâyesine ısınmaya başladı. "Jamie on , ben de yedi. Adamlar dükün varisini yakalayıp fidye için alıkoymak umuduyla Kilmorgan Kalesi'ne girdiler, ya da... kim bilir?" Alec omuz silkti. "Jamie ayağa fırlayıp Alec Mackenzie *olduğunu* ilan etti ve onun yerine onu kaçırdılar. Bunu yaptı çünkü benim onlardan kurtulamayacak kadar küçük olduğumdan korkuyordu. O zaman çok kızmıştım ama muhtemelen haklıydı."

Evie hayranlıkla, "Ne kadar da kibar," dedi.

"Evet, Jamie'nin cesareti var. Ve bunu bir kez olsun bana karşı kullanmadı."

Jamie yapmazdı, Evie fark etti. O, şan şöhret istediği için değil, önemseydiği için yardım eden türden bir adamdı.

Kilmorgan Halt adlı ücra köyün istasyonuna vardıklarında, küçük yerin tüm nüfusu üzerlerine çullandı. Selam verdiler, çantaları kaptılar ve dükün evine ulaşmalarına yardımcı olmak için hepsini arabalara ve at arabalarına yerleştirdiler.

Evie yaklaştıklarında Kilmorgan Kalesi'nin aslında bir kale olmadığını gördü. Bir çukurun içine yayılmış devasa bir malikâneydi ve sarp dağlar ötesinde bir pusun içine çekiliyordu. Kuzey İskoçya şu anda soğuk ve griydi ama bir güneş ışığı huzmesi eve dokunarak tuğlaları altın sarısına çevirdi.

Evie arabadan inerken, "Çok güzel," diye nefes aldı. "Ve büyük." Devasa bina arazisine hükmediyordu.

"İyi ki de öyle." Gavina ona sırtıttı. "Bizden çok var."

Gavina kolunu Evie'ninkinden geçirdi ve onu tonozlu bir ön salona götürdü. Bu salonun ortasındaki masanın üzerinde devasa bir çiçek vazosu duruyordu ve etrafını bir merdiven sarıyordu. Mackenzie erkek ve kadınlarının resimleri üç kat yükselen duvarları süslüyordu ve bunların arasında ilk sahanlıkta Hart Mackenzie'nin büyük bir portresi de vardı.

Ev, biri kardeşler ve aileleri, beşincisi de misafirler için olmak üzere beş kanada bölünmüştü. Mackenzie'ler hemen

farklı salonlarına dağılmış, bağırırları ve çağrırları sessiz mekânı canlandırmıştı. Köpekler arka tarafta belirmiş, havlayarak selam veriyor ve ailelerin etrafını sararak gürültüye katkıda bulunuyorlardı.

Gavina Evie'yi misafir kanadına değil, Ian'ın kanadına götürdü. "Beth Teyze onlarla kalman için ısrar ediyor." Evie'nin kolunu sıktı. "Bütün kuzenlerle birlikte çok eğleneceğiz. Poker oyununu çoktan ayarladım. Merak etme, beş kuruşa oynarız." Gavina koşarak uzaklaştı ve Evie'yi hayatında gördüğü en görkemli yatağın bulunduğu kocaman yatak odasında yalnız bıraktı.

Beth, Evie'nin sandığı teslim edildikten sonra gelen ilk ziyaretçisiydi. Evie, valizi açmak isteyen hizmetçiyi göndermiş, eşyalarını kendisi düzenlemek istemişti.

Beth hemen yardım etmeye başladı. "Şimdi, Jamie'de seni zorladığımızı hissettiğini biliyorum," dedi ön hazırlık yapmadan. "Ama lütfen bu konuda endişelenmeyin. Siz bir misafirsınız ve ben sizin rahat olmanızı istiyorum. Jamie iyi bir çocuk ve doğal olarak annesi olarak onun mutlu olmasını istiyorum." Beth elinde bir demet kurdele ile Evie'nin yatağına uzandı. "Dürüst olmak gerekirse onu çok seviyorum. Gökyüzünden düştüğüne ya da evden çok uzakta bir trenden düşmek üzere olduğuna dair hikayeler duyduğumda, onu kendime çekmek ve asla bırakmamak istiyorum." Sanki bu jest onu güvende tutacakmış gibi kurdeleleri göğsüne doğru tuttu.

Evie yatakta ona katıldı. "Sakinleşirse hoşuna gider."

"Yapardım. O da söz verdi." Beth gözlerinde şefkatle Evie'ye baktı. "Doğrusunu söylemek gerekirse, seninle evlendiğini görmeyi çok isterim. Sen de onunki gibi maceracı bir ruha sahipsin - bu aileyi neşeyle atlatmış olman bana bunu söylüyor. Ama seni istemediğin bir evliliğe asla zorlamazdım. Bir keresinde ben de pratik bir evlilik yapmaya çalışmıştım ve Ian'ımın bunu benim için mahvettiği güne şükrediyorum. Çok mutsuz olurum ve nedenini de tam olarak bilemezdim. Sana , canım, ya yüreğinle evlenirsin ya da hiç evlenmezsin."

"Bunun akıllıca olduğunu anlamaya başlıyorum." Evie içini çekti. "Yine de geleneklere karşı gelmek zor. Herkes ne olursa olsun bir kadının istiyor."

"Ian bana gelenekleri nasıl göz ardı edeceğimi öğretti. Günümüzde kadınların benim zamanıma göre çok daha fazla seçeneği var. Belle tıp alanında kariyer yapmak için çok çabalıyor ve bu onun için zor olsa da öyle ya da böyle başaracağından hiç şüphem yok. Megan da müziğiyle. Evlilik onlar için güzel olurdu ama şu anda kalpleri onları

başka bir yön. Gavina da kendine bir yer bulmaya çalışıyor ama aklında evlenmek için bir erkeğin peşinden koşmak yok. Eğer kızlarım kendilerini sevecek nazik beyefendiler bulurlarsa çok mutlu olacağım, ama bulamazlarsa da Ian ve benim onlara verebileceğimiz tüm sevgiye layıktırlar. Annenizin mektuplarından, onun ve babanızın da sizin için aynı şeyleri hissettiğinden eminim."

Evie başını salladı, gözleri dolmuştu. "Sen harika, harika bir kadınsın." Kollarını Beth'in omzuna atarak hıçkırma hıçkırma ağladı.

"İşte oldu." Beth ona sıkıca sarıldı, kucaklaması rahatlatıcıydı. "Seni zavallı kuzu. Seni çok yorduk."

"Hayır," dedi Evie kırık bir sesle. "Sen benimle ilgilendin."

"Ah, ," dedi Beth onu şefkatle okşayarak. "Mackenzie'lerin yap."

MACKENZIE KUZENLERİ Jamie ve Evie arasındaki gerginliği sezmiş ve Evie'yi rahatlatmak için ikisinin yan yana gelmesini sağlamaya son vermişlerdi. Evie, Beth'in onlara bir ipucu verip vermediğini merak etti.

Kilmorgan Kalesi'nde yapılacak o kadar çok şey vardı ki Evie'nin kara kara düşünecek zamanı bile olmuyordu. Yemekler harikaydı, ardından orijinal kalenin kalıntılarına yapılan gezintiler ya da kayalıklara yapılan at gezintileri, içki fabrikası turu, köye ve bölgedeki diğer evlere yapılan ziyaretler vardı.

Jamie, işi yürüten Ian'la birlikte içki fabrikasında çok zaman geçirdi. Gavina Evie'ye, Ian sonunda emekli olmaya karar verdiğinde Jamie'nin görevi devralacağını söyledi. Jamie ayrıca Cameron'ın atları eğitmesine yardım ediyor ya da Ian ve erkek kuzenleriyle birlikte balık tutuyordu, ancak Megan da sık sık onlara eşlik ediyordu.

Gavina'nın poker oyunu onların gelişinden bir hafta sonra gerçekleşmişti. Evie, Cameron'ın kanadındaki oturma odasındaki büyük oval masada Jamie'nin karşısında oturuyordu -ki bu en iyisiydi, diye sessizce ilan etti, isyankâr benliği ne kadar onun yanında olmak istese de.

Daniel'in yavruları hariç, genç Mackenzie'lerin çoğu oradaydı - Violet onların henüz ailenin kâğıt keskileriyle yüzleşecek yaşta olmadıklarını söylemişti. Jamie Evie'ye hiç bakmadan kartlarını inceledi.

Beş kartlık basit bir oyuna bağlı kaldılar; çiftler, düzler, floşlar ve benzerlerini kazanmaya çalıştılar. Evie pokerin temellerini biliyordu.

Girton'da yasak oyunlar oynardı. Akşamın üzerinden çok geçmeden, büyük bir yığın bozuk para toplamıştı bile.

Alec bir kez daha kaybettikten sonra elindeki kâğıtları yere atarken, "Evie, sen bir ," dedi. "Belli ki sen bir uzmansın."

"Ben öyle demezdim." Evie kartları topladı ve dağıtıcı olarak görev yapan Gavina'ya uzattı. "Blöf yaptığını anlamak çok kolay, Alec. Kulağının üstünü ovuşturuyorsun."

Alec dondu kaldı, altın rengi gözleri ona kaydı. "Neden bahsediyorsun, genç kız?"

Jamie, Gavina'nın kendisine attığı kartları toplarken kıkırdadı. "Oyun dilinde buna *tell* denir," dedi. "Teşekkür ederim, Evie." Alec'e döndü. "O kazandı çünkü senden daha zeki."

", burnumu sokma," diye homurdandı Alec.

"Kulağını kastetmiyor musun?" Jamie karşılık verdi. Diğerleri gülerken Evie'ye bir bakış attı, gözleri parlıyordu. Gülümsemedi ama bu hafta boyunca ona gönderdiği en dostça bakıştı.

Mac'in kızı Eileen, "Bir kadından hoşlandığında da bunu yapar," diye ekledi. "Kulağını böyle fırçalar. Amerikalı kız Bayan Carmichael'ı Londra'da tiyatroda görmüştük, Alec de oradaydı, ovalıyordu, ovalıyordu."

Alec'in yüzü alacalıydı, gözleri tehlikeliydi. "Çok hoş bir kız, hepsi bu. Ona karşı bir ilgim yok, bu yüzden gözlemlerini kendine sakla."

Eileen dilini ona doğru uzattı ve elindeki kartları sıraladı.

Evie, Alec'in restoranda Bayan Carmichael'ı değil de *Iris*'i gördüğünde nasıl kıpırdamadan durduğunu hatırladı. Evie, mirasçıda gözü olmadığını söylediğinde ona inanmıştı. Bu ilginç olabilirdi.

Jamie yine onu izliyordu. Diğerleri Bayan Carmichael hakkında gevezelik ederken, Jamie ona yavaşça göz kırptı.

Kanı neden ısınmaya başlamıştı? Evie soğukkanlılığını korumalı ve burada geçirdiği sürenin ardından planladığı gibi buradan ayrılmalıydı. Kafa karışıklığının devam etmesine izin veremezdi.

"Bayan Carmichael'ı boş verin," diyordu Alec'in kardeşi Mal. "Aklımda daha çok Bayan Letitia O'Keefe var. Koyu renk saçlı bir güzel."

"Mmm," dedi Gavina uyarıcasına. "Ben olsam dikkatli olurum, Mal. O bir unvan peşinde. Bence nezaketen bir unvan olmaz. Varis olmak ister, yedek değil."

"Och." Mal kaşlarını çatarak kartlarına baktı. "Çok fazla kadın tanıyorsun, Gavina.

zaman berbat ediyorsun."

Evie onun biraz fazla itiraz ettiğini gözlemledi. Alec, Iris'in karşısında şaşkına dönmüşken Mal, Bayan Carmichael'ı büyük bir dikkatle izliyordu.

"Hangisinin yırtıcı, hangisinin tatlı olduğunu biliyorum, hepsi bu," dedi Gavina. "Bayan O'Keefe şapkasını Alec için hazırlayacak, senin için değil."

"Hayır, olmayacak," diye gürledi Alec. "Onunla tanıştım Malcolm. Gözlerinde o avcı parıltısı var. Ondan uzak duracağım, teşekkürler."

"Bir leydiyi küçümseme, Alec," diye uyardı Jamie. "Onu düklüğe iten muhtemelen annesi. Onun suçu değil."

"Evet, ona karşı nazik ol Alec," dedi Gavina, uyarısını tersine çevirerek.

Alec elindeki kartları yere attı. "Bir bayana kaba davranmaktan kaçınmak için onunla birlikte mihraba koşacak değilim." Başını iki yana salladı. "Hepiniz çıldırmışsınız."

Genel kahkahalar arasında Jamie Evie'ye bir bakış daha attı, bu bakışta bir gülümseme vardı. *Ailem*, der gibiydi. *Onların sinir bozucu olanlarının hepsini seviyorum*.

Evie bakışa karşılık verdi, kalbi titrek soğukluğundan sıyrılıp ısındı.

Gece ilerledikçe kuzenler teker teker yatmak üzere ayrıldılar. Gavina oyunun resmen bittiğini ilan ettiğinde Evie saatin sabahın ikisini geçmesine şaşırmişti. Evie ne zaman bu kadar keyifli bir gece geçirdiğini hatırlamıyordu.

Gavina'nın iskambil masasını toplamasına yardım etti, sonra da paralarını Gavina'nın ödünç verdiği çantaya doldurdu ve odasına doğru uzun bir yürüyüşe çıktı.

Jamie oturma odasının dışındaki geniş holde bir sütuna yaslanmış, o geçerken adımlarını ona uydurmak için sütundan itiyordu.

"Bununla pek çok kurşluk şeker alabilirim." Evie gergin bir şekilde çantayı şıngırdattı. Jamie'ye kulağa saçma gelmeyecek ne söyleyeceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

"Sana yardım edebilirim," dedi Jamie, gülümsemesi geri gelmişti. "Ama yarın eve gidiyorum."

Evie durdu, bozuk paralar şıngırdadı. "Ev mi? Londra'daki daireni mi kastediyorsun?" Bu haber karşısında zeminin ayaklarının altından kayıp gitmesi hiç hoşuna gitmemişti.

Jamie başını salladı. "Ailemin evine, buranın çok kuzeyinde değil. yere. gereken birkaç şey var." geçti, güçlü vücudu ona engel oluyordu. "Benimle gelir misin?"

BÖLÜM 28

Jamie Evie'yle ertesi sabahın serinliğinde, Hart Amca'yı ödünç vermeye ikna ettiği bir arabada buluştu. Evie onunla birlikte mutlu günler geçirdiği eve gitmeyi kabul ettiğinde şaşırılmıştı ama itiraz etmedi.

Jamie, "Yolun çoğunu at sırtında gidebiliriz, ama zorlu bir yol," diye açıkladı. "Son yarım milde yürüyeceğiz. Atlar ve araba için çok daha kolay, kışımızdan bahsetmiyorum bile."

Evie sakın bir şekilde kabul etti ve gittiler.

Hava bile işbirliği yaptı. Geldiklerinden beri peşlerini bırakmayan sis ve yağmur kalkmış, İskoçya'nın en güzel halini ortaya çıkarmıştı. Ian Mackenzie'nin evinin etrafındaki yüksek dağlar güneş ışığında parlıyor, mavi gökyüzü bulut parçacıklarıyla yumuşuyordu.

Ian'ın evi Kilmorgan kadar büyük değildi, yaklaşık dörtte biri büyüklüğündeydi ama Jamie burayı tam ona göre bulmuştu. Burada yürümeyi ve ata binmeyi öğrenmişti - biri diğerini yakından takip ediyordu - ormanda ve tepelerde vahşi koşmayı, balık tutmayı ve hayal kurmayı.

Bahçenin arkasına bir çim ekilmişti, ancak İskoçya'nın geri kalanı büyümeye çalışırken bakımını yapmak zordu. Bahçenin kendisi Beth ve Megan'ın baktığı bir bitki cümbüşüydü ve buradan ahırlara giden bir yol vardı.

Evie, eve giden yolun son kısmında Jamie'nin yanında sağlam adımlarla yürüyordu. Yolculuk boyunca çok az şey söylemişti ve Jamie de onu zorlamamıştı. Aynı yöne giden yabancılar gibi kibar ve tarafsız davranmışlardı.

Evie arka bahçenin dışında durdu ve evin altın tuğlalarını, çok sayıdaki kalkanını ve derin saçaklarını inceledi. Çiçekler açmaya başlamıştı, annesinin nergisleri ve laleleri renk cümbüşü içinde fişkırıyordu.

Arka kapı açılırken Jamie onun dirseğini sıktı. "Seni uyarmayı unuttum. Köpekleri sever misin?"

"Gerçekten de öyle." Evie ona şaşkın bir bakış gönderdi. "Neden soruyorsun?"

Kilmorgan'da bir sürü köpek var."

"Evet, bahçede ya da ateşin yanında uyukluyorlardı. Bunların evde tutulmasının bir nedeni vardı."

Evin bekçisi Murray, Jamie'nin geldiğini görmüş ve Molly ile Fergus'un onu karşılamak için dışarı çıkmalarına izin verilmezse ölüm perileri gibi uluyacaklarını biliyordu.

Şimdi ona doğru geliyorlardı, iki siyah çizgi, neşeli bir karşılama havlamasıyla. Kuş köpekleriydi, iri ve dost canlısı, salyalı ve güçlü. Fergus canla başla sıçradı ve dört patisiyle Jamie'nin üzerine kondu.

Jamie onu yakaladı ve ikisi de yere düşmeden önce köpeği indirmeye çalıştı. Fergus yüz kiloluk vücudunu büyük bir heyecanla kıvırıyor, Jamie'nin yüzünü köpek öpücükleriyle yıkıyordu.

Evie saf bir zevkle güldü. Sonra Fergus'tan daha az hevesli olmayan Molly, iri ve çamurlu patilerini Evie'nin göğsüne yerleştirmek için şaha kalkınca ciyakladı.

Evie dehşetle çığlık atıp onu uzaklaştırmak yerine çantasını bıraktı ve Molly'yi iki eliyle okşayarak daha önce hiç bu kadar güzel bir kız görmediğini söyledi.

Jamie sonunda Fergus'u kendisinden uzaklaştırdı, sonra da Evie'nin üzerine atlamadan önce onu yakaladı.

"Fergus ve Molly." Jamie Molly'nin tasmağını yakaladı. Köpekler onun tutuşuyla biraz olsun sakinleştiler ama kuyruklarını o kadar sert salladılar ki momentumla bir o yana bir bu yana sallandılar. "Bu Evie. Ona iyi davranın."

"Sevimliler." Evie her ikisini de okşamak için eğildi, bir eli her ikisinin üzerindeydi. "Bizim evde de köpeklerimiz var ama o kadar büyük ve hevesli değiller. Onları özlüyorum."

Melankolisi Jamie'nin yüreğini burktu. Bu konuda yapabileceği bir şey vardı.

Sonunda Fergus ve Molly'yi, onları ve Evie'yi eve götürecek kadar sakinleştirmeyi başardı.

"Onları iyi bir koşuya çıkarmanız gerekecek," diye talimat verdi Jamie, Jamie ve Evie'yi bariz bir zevkle bekleyen, geniş bir gülümsemeye sahip, iri, sessiz adam Murray'e. "Bu Bayan McKnight. Ona temizlenebileceği bir oda gösterir misiniz?"

Evie'nin elbisesi çamur içindeydi ve siyah köpek tüyleri açık kahverengi eldivenlerine yapışmıştı. Yine de sevinçten yüzü kızarmıştı ve Murray'yi o sıcakkanlı samimiyetiyle karşıladı.

Murray tek kelime etmeden Evie'yi içeri götürdü ve koridorda, aile ve arkadaş ziyaretleri için her zaman hazır olan misafir süitine doğru ilerletti.

Jamie, Murray dönene kadar köpekleri okşadı, sonra onları kendisini takip etmeleri için ıslık çalan adama bıraktı.

Murray az konuşan bir adamdı. Herkese yaydığı gülümseme olmasaydı, asık suratlı bir İskoç olarak görülebilirdi. Nadiren kimseyle konuşmasa da, barda Highlands'deki herhangi bir adamdan daha fazla arkadaşı vardı.

Jamie hızla üst kata çıktı ve onu tanıdıklığıyla karşılayan eski yatak odasında elini yüzünü yıkadı. İşini bitirdiğinde Evie'nin adımlarını duydu ve dışarı çıktığında onu alt koridorda sıralanmış, çoğu Mac Amca tarafından yapılmış portreleri incelerken buldu.

Mac'in Megan üç yaşındayken yaptığı aile portresine baktı. Beth bir sandalyede sakın sakın oturuyor, Megan kıvılcık kahverengi bukleleriyle tombul tombul annesinin kucağında oturuyordu. Birkaç yaş büyük olan Belle, Beth'in elinin yanındaki sandalyeye yaslanmıştı. Güneşli Megan'dan biraz daha ciddiymiş ama zekâsı yüzünden okunuyordu. Mac onu iyi yakalamıştı.

Ian Mackenzie bu grubun arkasında duruyordu, iri eli Beth'in omzundaydı. Resmin dışına doğru bakıyordu, altın rengi gözlerinde güç ve sessizlik vardı. Mac küçük kardeşini büyük bir sevgiyle resmetmişti.

Jamie sandalyenin karşı tarafında Belle'in yanındaydı. Altı yaşındaydı, sağlam bacakları üzerinde duruyordu, kollarını kavuşturmuş, resmin dışında sırtıyordu. Dizlerine kadar sarkan büyük bir Mackenzie eteği, siyah bir ceket ve Mackenzie'lerin armasını taşıyan bir başlık giymişti.

Jamie, Evie'nin arkasında dururken, "Kendimi çok büyümüş olarak görüyordum," dedi. "Bir claymore alıp dünyayı fethetmeye hazırdım."

Evie onun yakınlığından uzaklaşmadı. "Kendinden çok emin, cesur bir genç adam görüyorum."

"Sağlamdım. Kendimden emindim... her zaman değil."

Evie yüzünü ona döndü, gözleri yumuşacıktı. "Bu yüzden mi macera aramak için dünyayı dolaştın?"

"Bir şey arıyorum." Jamie ellerini cesurca onun beline koydu. "Onu bulmak için eve gelmem gerekti."

Evie'nin dudakları sanki ona ne sormak istemiş gibi aralandı. Jamie onu öperek soruyu geçiştirdi.

Kendini günlerce ondan uzak tutmuştu ve bu onu neredeyse mahvediyordu. Nehir kıyısında ona dokunduğu günden beri Evie'yle ilgili erotik rüyalar görmekten başka bir şey yapmamıştı.

Şimdi ağzı bir kez daha onunkinin altındaydı, dili onun ayrık dudaklarının arasından kayıyordu.

Jamie'nin otokontrolü kırıldı. Açlıkla onun ağzını aldı, elleri başını destekliyordu, saçları parmaklarına ipeksi bir şekilde değiyordu. Bir gün tüm saç tokalarını çıkaracak ve parlak koyu renkli kütleyi çıplak vücudunun üzerine çekecekti.

Evie boğazından o heyecan verici sesi çıkardı, bu teslimiyetinin yakın olduğu anlamına geliyordu. Jamie ona doğru adım attı, kalçalarını kalçalarına dayadı, onu merdivenlere götürmek ve içine girmek istiyordu.

Ona açılacaktı, onu memnun ettiğinde olduğu gibi ıslak ve muhtaçtı. İlk başta yavaşça, dikkatlice yapacaktı, böylece incinmeyecekti.

Sonra ona öğretecekti. Dünyanın dört bir yanındaki hayatı boyunca öğrendiği her pozisyonu, her tekniği ona gösterecekti. Onun tutkuya teslim oluşunu, ellerinin altında eriyişini izleyecekti.

Evie'nin dudakları sıcaktı, ağzı arıyordu. Adamın ceketinin yakalarına yapıştı, içindeki tüm öfke gitmişti. Keder de gitmişti. Geriye çılgınlık ve ihtiyaç kalmıştı.

Murray'nin ağır adımları Jamie'yi şimdiki zamana geri döndüren tek şeydi. Onunla birlikte köpeklerin tıkırtılı adımları geliyordu, artık daha az coşkuluydular ama nefes nefese ve mutluydular.

Jamie Evie'den uzaklaşarak ellerini ceketinden indirdi, tam o sırada iki köpek de köşeyi dönüp onlara doğru koşmaya başladı.

Evie hevesle eğilip onları tekrar okşadı.

"Hadi dışarı çıkalım," dedi. "Burada kalmak için çok nadir bir gün ve köpekler daha fazla dolaşacak."

Evie ona başıyla selam verdi ve Jamie, gülümsemesi bilmiş bir sırıtışa dönüşmüş olan Murray'nin yanından geçerek onu dışarı çıkardı. Arsız herif.

Beth'in gururu ve neşesi olan bahçe evin üç tarafını çevreliyordu. İskoçya'nın kısa yaz haftalarında Beth burada elleri ve dizleri üzerinde durur, ekim yapar, yabani otları temizler, toprağı sürerdi. Bahçıvanlar onun istediğini yapmasına izin vermeyi öğrenmişlerdi ama istediğinde yardım etmeye hazırdılar.

Sonuç olarak, bu toprak parçası sadece çiçeklerle değil, akşam yemeği masasına giden sebze ve yeşilliklerle de yemyeşil ve geliyordu.

Evie'nin buna bayıldığını görebiliyordu. Her şeyi içine çekerken yüzü zevkle parlıyordu, dağlar mükemmel bir fon oluşturuyordu. Jamie onu bankların ve masaların yerleştirildiği evin en güneşli tarafına götürdü.

beyaz boyalı demir bir banka götürdü ve yanına çöktü. İkisi de konuşmadı, esen rüzgâr taze kokular getiriyordu.

çiçekler ve yeni dönmüş toprak.

Evie başını arkaya yatırarak güneşin yüzünü ısıtmasına izin verdi. Ağzı rahatlamış, dudakları küçük bir gülümsemeyle kıvrılmıştı.

"Ne düşünüyorsun?" Jamie sessizce sordu.

"Mmm?" Evie başını kaldırdı ve mavi gözlerini açtı. "Mutlu olduğumu düşünüyordum. Çok uzun zamandır olmadığım kadar."

"Ah." Jamie bakışlarını ondan ayırarak çimenliğin dibinden açılan ormanı izliyormuş gibi yaptı.

Evie'nin ses tonu endişeye dönüştü. "Ne oldu? Sesin üzgün geliyor." "Üzgünüm çünkü seni terk etmek zorundayım."

"Gitmek mi?" Evie şaşkınlıkla sordu. "Nereye gitmek için?"

Onun üzgün olduğuna inanmaya cesaret edebilir miydi? "Yapacak çok işim var. Beni İskoçya'nın dışına, belki de Kıta'ya götürecek şeyler. Ne zaman döneceğimi bilmiyorum."

"Ah." Evie'nin telaşla incindiğini anlamak mümkün değildi. Sakin kalmaya çalıştı ama sesi titriyordu. "Anlıyorum."

"Yine de geri döneceğim." Jamie tamamen ona döndü. "Senden nasıl uzak kalabilirim, aşkım? Ama bence eve gitmelisin. Seni buraya ben getirdim. -İskoçya'ya ve Kilmorgan'a. Böylece huzur bulabilirsin." Saçından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırdı. "Ki buldun da."

Evie ondan uzaklaştı. "Yani, beni gönderiyor musun?"

"Seni *göndermiyorum*. İstedğin yere gidebilirsin. Ama evet, sanırım zamanı geldi.

Ailene geri dön. Kendi hayatını yaşa. Evie olmayı öğren."

Acım daha da arttı. "Burada saklandığımı düşünüyorsun." Bir yutkunma boğazını hareket ettirdi. "Belki de saklanıyorum. Burada nefes alabiliyorum, gülebiliyorum. Sonunda uyandım." Gözleri nemliydi ama kısılmıştı. "Sana itaat etmek zorunda değilim, Mackenzie."

"Hayır," dedi Jamie sabırsızlıkla. "Canın ne istiyorsa onu yapabilirsin."

Evie ayağa kalktı. "Elbette, eğer tam olarak yapmamı istediğiniz şey buysa. Eve gitmem gerektiğine inanıyorsunuz, bu yüzden mi kaçmalıyım?"

Jamie ayağa kalktı, öfkesiyle birleşen kızgınlığı onu azdırıyordu. "Pekâlâ o zaman, Kilmorgan'a geri dönün ve birçok salonunda dolaşın. Ne onu yap. Anneni ve kız kardeşlerini görmek istersin diye düşündüm.

ve özlediğinizi söylediğiniz köpekler. Ama ayarladığım arabayı göndereceğim ve Kilmorgan'daki hizmetçilere eşyalarınızı boşaltmaları için haber göndereceğim."

"Eşyalarımı mı topladın?" Evie'nin sözleri rengârenk bahçede çınladı.

"Ben değil." Lanet olsun, çok çıldırtıcı bir kadındı. "Senin için güzel bir şey yapmaya çalışıyordum. Beni affet."

"Güzel mi? Bana emirler yağıdırıyor, ne yapıp ne yapmayacağıma karar veriyorsun? Kendimi açıklamama izin vererek beni aşağılamak ve sonra başımı okşayıp ne hissedip hissetmediğimi söylemek?"

"Seni reddettiğim için bana hâlâ kızgın mısın?" Jamie talep etti. "Benden sadece geçmişine merhem olmamı istediğini bildiğin halde mi? Haklıydım, değil mi? *O yapacak. Neden olmasın?*"

"Fikrimi değiştirdim," dedi Evie ateş püskürerek. "Evlenmeme gerek yok. Gavina'ya ve kız kardeşlerine bak. Kendilerini meşgul edecek pek çok şeye sahip, kendilerini tamamlayacak bir erkeğe ihtiyaç duymayan zeki hanımlar. Onların kitabından bir sayfa almaya karar verdim."

Bağımsızlığını ilan ederek ona dik dik bakarken o kadar güzeldi ki. Jamie başından beri onun için bunu istediği için sevinmişti.

Ona ihtiyacı olan şeyi vermelisin, diye öğütlemişti Ian. Jamie bunu *sadece benim verebileceğim, onun ihtiyacı olan şey* olarak revize etmişti.

Neşe. Özgürlük. Mutluluk. Birkaç dakika önce çok uzun zamandır ilk kez mutlu olduğunu söylemişti.

Onu bırakmanın zamanı geldi, en azından şimdilik. Bırakalım o mutlulukla, kendisiyle, o huzurla yaşasın.

Sadece, onu kendisine kızdırmıştı. Her zaman kızgın olacaktı, Jamie bunu fark etti. Kızgın, sonra gülüyor, sonra da öfkeleniyordu.

Onu seviyordu.

"Kesinlikle," diye yanıtladı Jamie. "Evine git. Özgür ol. Jamie'yi rahatsız etmekten uzak dur."

"Senden uzak kalmak istemiyorum," diye bağırdı Evie. "Seninle olmak, seni patlatmak istiyorum."

Bunu yapmaması gerekiyordu. Jamie ona kur yapma planlarının bir sonraki bölümüne başlarken onun neşeyle uzaklaşması gerekiyordu.

Ellerini saçlarının arasında ovuşturdu. "Şey, gitmem *gerekiyor*. Memnun olursun diye düşünmüştüm."

"Memnun musun?" Bakışları daha da şiddetlendi. "İstesem de istemesem de hayatıma girip beni aşık ettikten sonra mı? Neden sevineyim ki? Ama

"Şimdi senin işin bitti, benim de bitmeli mi?"

"*Aşk.*" Jamie sadece tek bir kelime duydu. "Ah, genç kız, benimle bu konuda şaka yapma."

"Şaka yapmıyorum." Evie'nin gözleri parladı. "Seni seviyorum Jamie Mackenzie.

Lanet olsun sana."

Jamie'nin soğukkanlılığından geriye ne kaldıysa o da kırıldı.

Evie'yi yakaladı ve onu kendine doğru sürükledi, ağzı Evie'nin ağzındaydı. Öpücük sert, kısa ve yaralayıcıydı. Adam geri çekildiğinde Evie'nin nefesi kesildi.

Jamie onun nefesini tutmasına izin vermedi. Elini bileğine doladı ve onu evin içine, ürkmüş Murray'nin yanından geçirip merdivenlerden yukarı, koridordan yatak odasına çekti.

Kapıyı çarparken, Murray'nin köpeklerle parmaklarını şıklattığını ve onları ihtiyatlı bir geri çekilişle dışarı çıkardığını duydu.

BÖLÜM 29

Evie'nin Jamie'duyduğu öfke, Jamie kapıyı tekmeleyip sert elleriyle onu kucağına çevirdiğinde heyecanını pençeledi.

Onun gücü zaten baş döndürücü olan ihtiyacını daha da artırdı. Kaçmak için mücadele etmesi gerektiğini biliyordu ama artık bunu istemiyordu.

Jamie onu belinden tutup kaldırdı ve sağlam karyolanın kenarına oturttu, sonra öpmek için bacaklarının arasına girdi. Jamie'nin ağzı onunkini açtı ve Evie de kendini tutamadan onu öptü.

Adam eteklerini yukarı doğru çekiştirmeye başlayınca Evie irkildi ama öpüşmeyi kesmedi. Nehir kıyısında olduğu gibi ona dokunmasaydı tedirginlikle dolacaktı ama şimdi hatırladığı hisleri arzuyla istiyordu.

Ona kızgın olması gerekiyordu. Öyleydi de ama Evie'nin öfkesi sıcak bir arzu dalgasına kapılıp kaçtı.

Jamie ellerini çekmecelerine götürdü ve onları gevşetti. Daha önce yaptığı gibi içlerine dalmak yerine, hızla çekip çıkardı ve yatağın üzerine fırlattı.

Evie keskin bir nefes aldı, ağızları ayrıldı. Çıplak teni ile etekleri arasında hiçbir şey olmadığı için kendini çok tuhaf hissediyordu ama bu his ona veriyordu.

Evie daha önce hiç yaramazlık yapmamıştı, özellikle de bir erkekle yaşanan yaramazlıkları. Şimdi onları kucaklıyordu. Jamie'nin ona çok şey öğretebileceğini fark etti, kalbi güm güm atıyordu.

Eteklerini önünden çekerken Jamie'nin gözleri karardı. Elinin kenarını kızın ayrılmış bacaklarının arasında gezdirdi ve Evie hızlı bir zevk sesi çıkardı.

"Aşk." Jamie'nin bakışları onun en özel yerindeki sıcak ve nemli siyah saçlara gitti. "Güzelliğin hiç bitmiyor."

Evie onun iltifatları ve dokunuşları altında eridi, konuşamadı. Dirseklerinin üzerine uzandı, kıvrınmamaya çalışıyordu, Jamie onu okşarken, inlemeye benzer sesler ondan sürükleniyordu. Daha fazlasını isteyerek kalçalarını kaldırdı ve Jamie kıkırdadı.

", ağgözlü kız." Eğilip en ateşli yerine bir öpücük kondurdu ve Evie bir çığlık attı.

Jamie ceketini ve gömleğini çıkardı, ayakkabılarını ve çoraplarını tekmeledi ve eteğinin tokalarını karıştırdı. Evie arkasına yaslandı ve nefis İskoçyalı'sının ortaya çıkışını izledi.

İskoç eteği sonunda gevşedi ve Jamie onu gömleğinin ve ceketinin üzerine bıraktı. Uyluklarını ve sikinin çıkıntısını belirginleştiren dar bir iç çamaşırı giymişti. Atleti çıktı ve koyu kırmızı tüylerle kaplı sert, yontulmuş göğsü ortaya çıktı.

Adam iç çamaşırlarını bacaklarından aşağı kaydırıp içinden çıkarken Evie nefesini tuttu.

Baktığı bedende hiçbir sorun yoktu. Jamie güzel bir adamdı ve buranın vahşi gücüne sahipti.

Kendini soktuğu kazalar ve kavgalar yüzünden göğsünde yara izleri vardı. Bir yara izi kalçasına değerek Evie'nin gözlerini üzerine çekti, ardından ona doğru yükselen sertliği dikkatini başka her şeyden uzaklaştırdı.

Ona dokunmuş ve onunla oynamış, ne yaptığının farkında olmadan Jamie'yi zirveye çıkarmıştı. Evie ona tekrar dokunmak, pürüzsüz, sıcak teninin ve altındaki çelik gibi sertliğin tadını çıkarmak istiyordu. Ellerini birleştirerek hareketsiz kalmalarını istedi.

"Her şey yolunda, aşkım." Jamie yaklaştı. "Nasıl öyle yap."

Evie sonuna kadar oturdu, etekleri çıplaklığını gizliyordu. Ona doğru uzandı, elini ona doladığında gözleri kapandı.

Trende, zar zor hareket edebildikleri bir anda onu okşamak çok zevkliydi. Bu daha da iyiydi, uzun boylu, muhteşem erkeği onun zevkleri için çıplaktı.

Elini adamın sikinden aşağı doğru çekti ve Jamie inleyerek başını geriye attı. Cesaretlenen Evie daha sert bir şekilde okşadı, avucunun içine doğru itişinden hoşlanıyordu.

Şaftı onu büyüledi, büyük ve sertti, dibinde koyu kırmızı saç bukleleri vardı. Kollar tel teldi ve parmaklarını sarıyordu.

Jamie ellerini iki yana açtı, kalçaları gerildi. Başını kaldırıp Evie'ye baktı, gözleri yarı kapalı ve arzudan sıcacıktı.

Evie okşamaya devam etti, Jamie'nin nefesi daha hızlı geliyordu. Evie parmaklarını ilgi çekici ucun üzerinden geçirdiğinde Jamie homurdandı ve elini Evie'den uzaklaştırdı.

"Yapamam," dedi sesi . "İhtiyacım var..."

Başını iki yana sallayarak etti. Evie'nin eteklerini tekrar yukarı çekti, bu kez bir eliyle kalçalarını kaldırdı ve onu tamamen ortaya çıkardı. Evie örtünün tenine değdiğini hissedince ürperdi.

"Üşüdün mü?" Jamie ani bir endişeyle sordu. "Seni ısıtmama izin ver, aşkım."

Dizlerinin arasına girerek bacaklarını kollarının üzerine aldı. Yatak yeterince yüksekti ve Jamie'nin ucu kadının açıklığına değdi. Parmakları onu yakmıştı ama sikinin nazıkçe bastırması yakıcıydı.

Jamie kendini içeri atmak yerine kıpırdamadan bekledi. Evie hayır diyebileceğini, ona gitmesini söyleyebileceğini ya da bu evi kendisinin terk edebileceğini biliyordu. Jamie onu engellemeyecekti - artık onu bunu anlayacak kadar iyi tanıyordu.

Evie ellerini onun geniş bileklerine doladı ve hızlıca başını sallayarak onu kendine çekti. *Evet, lütfen.*

Jamie bir iniltiyi bastırdı ve kadının içine doğru kayd.

Odadaki ışık aniden altın rengine dönüştü. Sıcaklık Evie'nin içini açtı, Jamie'nin kalınlığını içinde hissettiğinde onu yumuşattı.

"Seni incitmemeye çalışacağım, aşkım." Sesi sessizdi, kendi ihtiyacı içinde bile ona güven veriyordu.

Jamie, Evie'nin daha önce hiç bir erkekle yatmadığını fark etmiş olmalıydı. Elbette bunu biliyordu; Evie'nin saflığı her fırsatta ona kendini haykırıyordu.

Evie ona bir kez daha başını sallayarak hazır olduğunu söyledi. Jamie onu okşadı, sessiz bir şekilde dokundu, sonra yavaşça, yavaşça kendini daha da içeri soktu.

Evie'nin bedenini sıkı, yakıcı bir an kavradı ve sonra kayboldu, yerini Jamie'nin dolgunluğu aldı.

Yine bekledi, Evie'nin kendisine alışmasına izin verdi, elleri Evie'nin üzerinde güçlü ve şefkatliydi. Sonra, Evie rahatladığında, itmeye başladı.

Adamın kadının içindeki sert boyu çıldırtıcı derecede muhteşemdi. Evie ne yaptığını anlamadan onu sıktı. Jamie'nin soluk soluğa inlemesi ona bunu hissettiğini söyledi ve Evie tekrar sıktı, adam sonuna kadar içine girdiğinde gözleri büyüdü.

Yüzü gergindi, gözleri Evie'nin güzel maviliklerinde boğulmasına izin verecek şekilde açıktı. Evie onun üstüne çıkmasını, ağırlığını hissetmeyi istiyordu ama bu pozisyon tamamen nüfuz etmesine, sikinin girdiği yerin hemen üstünü sıkıştırmasına izin veriyordu.

Adamın orada, içine gömülmüş görüntüsü, parmaklarının üzerinde olmasıyla birleşince, boğazından bir feryat koptu. Nehir kıyısında içine çöken karanlık sevinç, bu sefer iki kat daha sert bir şekilde tekrar üzerine geldi.

Evie hem heyecanla hem de bunun yakında sona erecek olmasından duyduğu üzüntüyle tekrar haykırdı. Sonra kısa süreli üzüntü kayboldu ve ateşten ve içindeki bu adamın doğruluğundan başka bir şey bilmiyordu.

Jamie'nin hamleleri hızlandı, Evie onun altında sallanıyor, yatak örtülerini avuçluyor, beyaz-sıcak bir his tufanı onun üzerine çöküyordu.

Jamie aniden çekildi, dokunuşu da kayboldu. Evie şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı ve onun yokluğu karşısında hıçkırıklarını tutamadı.

Kız daha soru sormadan Jamie onu kaldırdı, yatağa yatırdı, başı yastıkların üzerindeydi. Sonra da çok istediği gibi onun üzerine tırmandı.

Jamie gömleğinin belini gevşeterek kısa korsesini ortaya çıkardı. Korseyi arkadan kapalı tutan ipleri ustalıkla çözdü, küçük kolları omuzlarından kaydırarak, korseyi ve ardından altındaki küçük gömleği kaydırarak çıkardı.

Evie hâlâ eteklerini, ayakkabılarını ve çoraplarını giyiyordu, Evie ise çıplaktı ama Jamie onun diğer kıyafetlerini çıkarmak için duraksamadı. Evie'nin göğsünü öpmek için eğildi, dişleri bir meme ucuna takıldı, sonra tekrar içine girdi.

Evie onu karşılamak için eğildi, vücudu artık sıcak ve gevşekti. Jamie yavaşça sokuldu, gülümsedi, yavaş öpücükler için yeterince yakındı. Evie onun yüzüne dokundu, bıyıklarının zımpara hissini, saçlarının kalın sıcaklığını sevdi.

Jamie'nin gözlerinde günahkâr bir ışık belirdi. Evie'yi kalçalarının altından kaldırdı ve topuklarının üzerinde geriye doğru oturdu, Evie onun üzerine binerken Jamie de doğrudan onun içine girdi.

Güçlü ateş geri döndü ve Evie daha nefes alamadan üzerine patladı. Vahşilik çığlık atmasına neden oldu ve sonra kelimeler döküldü, Evie Jamie'nin adını haykırdı, onu sevdiğini haykırdı, daha fazlası için ona yalvardı.

Jamie onu severken onu sabitledi, vücudu terden kayganlaşmıştı, göğüsleri göğsüne yaslanmıştı. Evie ona sarıldı, saçları etraflarında birikti, ağlamaktan sesi kısılmıştı.

Tam Evie daha fazla dayanamayacağını düşündüğü anda -başını salladı ve *inledi*- Jamie uzun bir iniltiyle biten bir çığlık attı.

Onu kendisinden uzaklaştırdı, Evie yatağın üzerine düştü ve sesi bir çığlığa dönüştü.

Jamie yataktan fırladı ve atılmış çekmecelerine uzandı. Bir hırıltı daha çıkarmadan önce onları sertliğinin etrafına sardı

İnledi ve titreyerek yatağın kenarına yaslandı. Sonra başını öne eğdi ve hareketsiz kaldı.

"Jamie?" Evie sessizliğin içinde, sesi kısık bir şekilde sordu. "İyi misin?"

Jamie kendini ovarak kurulamaya çalışırken sırtı çalışıyordu ama ona döndüğünde gülümsemesi genişti, gözlerini neşe aydınlatıyordu. "Çok, çok iyiyim, teşekkür ederim."

Evie'nin tüm vücudu onun ateşli bakışları altında karıncalandı. "Ne oldu?"

Jamie'nin sırtışı hiç değişmedi. "Hangi bölüm? Sanırım son yarım saat içinde pek çok şey oldu."

"Son şey. Aniden durduğun zaman."

Jamie çekmecelerini çıplak bir halı parçasına fırlattı. "Bu, içine bir bebek düşürmeyeyim diyeydi, aşkım. Buna ihtiyacın yok."

Evie'nin karnı sıkıştı, sevişmelerinin neşesi devam ediyordu. Bir çocuk istiyordu, hem de çok istiyordu, Jamie'ye benzeyen bir çocuk, bakacağı ve onun gibi sevgi dolu bir şekilde büyüteceği bir çocuk.

Ama kocası olmadan bir bebek sahibi olmanın hem onun hem de çocuğun sonunu getireceği konusunda haklıydı.

Bu aynı zamanda Jamie'nin onları alelacele bir kiliseye götürüp bugün evlendirmeye niyetli olmadığı anlamına da geliyordu.

Evie o gün nehir kenarında ağzından aptalca bir teklif kaçırdığı için kendine bir kez daha lanet etti. Adam haklıydı; Hayden'la olan başarısız nişanlılığından duyduğu hayal kırıklığı ve boş hayatıyla tek başına yüzleşmek zorunda kalacağı endişesiyle bunu önermişti.

Jamie büyülenmek yerine kırılmıştı ve Evie onu suçlamadı. Kendisi için sevilme istediğini, koltuk değneği olarak kullanılmak istemediğini savunmuştu. Evie de aynısını istiyordu.

Ama onu seviyordu. Artık bundan hiç şüphesi yoktu. Belki de bu mutlu günü bir başlangıç olarak kullanarak yeniden başlayabilirlerdi.

Jamie onun yanındaki yatağa tırmandı. Evie şüphelerini bir kenara itti ve şu anda sahip olduklarının tadını çıkarmaya karar verdi.

Jamie şefkatle Evie'nin giysilerinin geri kalanını da çıkardı. Sonra ona doğru kıvrıldı ve yorganı ikisinin üzerine çekti. Onu yavaşça öptü, yaylaların altın rengi ışığı odayı yumuşaklıkla yıkarken memnuniyet üzerlerine çöktü.

JAMIE dinlendikten sonra onunla tekrar sevişti ve sonra üçüncü kez. Her seferinde son anda geri çekildi, sert nefesler alarak onun yanına çöktü.

Üçüncü sevgiden sonra Evie derin bir uykuya daldı ve Jamie onu hafifçe salladığında uyandı. Güneş batıyor, ışık azalıyordu ve Evie yola çıkmaları gerektiğini biliyordu.

Birbirlerini giydirdiler, Jamie gardırobundan temiz şeyler getirdi, öpüşmeleri ve dokunmaları bu süreci uzattı. Ama sonunda Jamie, Evie'yi yatak odasından çıkarıp merdivenlerden aşağı indirdi.

Evie için eve, köpeklere ve Murray'e veda etmek zordu. Onlarla daha bugün tanışmıştı ama çoktan kalbine yerleşmişlerdi.

Kilmorgan arabası onları yolda bekliyordu, arabacı onları yakınlarda yaşayan bir arkadaşıyla balık tutmuştu. Kilmorgan mutfaklarına geri götüreceği pırıl pırıl iki balığı gururla havaya kaldırdı.

Evie ve Jamie, Kilmorgan'a döndükleri on millik, hafif balık kokulu yolculuk boyunca hiç konuşmadılar. Evie başını Jamie'nin omzuna yasladı, Jamie de ona sıkıca sarıldı.

Kilmorgan'a vardıklarında Evie iyi aydınlatılmış ve konuksever malikânenin ön kapısının önünde durdu.

"Hâlâ gitmeyi düşünüyor musun?" diye sordu Jamie'ye.

Ona kasvetli bir şekilde baktı. "Yapmalıyım. İş bittiğinde sana anlatacağım."

Evie'nin boğazı düğümlendi ama başını salladı. "O zaman eve gideceğim. Haklısın. Vakit geldi."

"BİR TELGRAFIN VAR, EVIE." Marjorie onunla birlikte dans etti. "Köyden gelen telgrafçı çocuk *çok* yakışıklı, değil mi? Biz New York'tayken annesiyle birlikte buraya taşındı."

Marjorie telgrafı göğsüne bastırarak olduğu yerde döndü. Evie, evin güney ucundaki kış bahçesinde, ılık güneş ışığı altında

yeşilliklerin arasından, öfkeyle onu izledi.

Telgrafın Jamie'den geldiğini umarak kalbinin çarpınışından hiç hoşlanmamıştı. İskoçya'daki yatak odasında yaptıkları o güzel sevişmenin üzerinden üç hafta geçmişti ve ondan tek bir kelime bile duymamıştı.

Geri gelmeyebilir, dedi Evie kendi kendine. Peki ne olacaktı? Jamie ona mutluluğu tattırması, kendi başına ve kendisiyle mutlu olabileceğini göstermişti. Artık hayatına devam edebilirdi. Evie kendini bunun yeterli olduğuna inandırmaya çalıştı.

Beth, Evie'nin eve dönme isteği konusunda anlayışlı davranmış, ancak hayal kırıklığını zar zor gizlemişti.

Ian, Evie ona veda ederken pek bir şey söylememişti ama bir süre Evie'nin gözlerinin içine bakmış, sanki onu ezberlemişti. Hiç de hayal kırıklığına uğramış görünmüyordu, aksine kendinden emindi.

Mackenzie kuzenleri onu kucaklamıştı -en azından hanımlar kucaklamıştı- ve genç erkekler bu ayrılıktan duydukları üzüntüyü dile getirmişlerdi. Mal ona bir tuğla olduğunu ve her zaman onlarla kalabileceğini söylemişti.

Megan Evie'ye sarılıp vedalaşırken gözleri dolmuş, Evie'nin gözleri de nemlenmişti. Gavina'nın sarılışı coşkuluydu ve Evie'nin istediği zaman gelip Londra'da onlarla kalabileceğine söz vermişti. Arkasını döndüğünde de gözleri şüphe uyandıracak kadar parlaktı.

Sessiz Belle Evie'ye sıkıca sarılmıştı. "Jamie için asla endişelenme," diye fısıldamıştı. "O seni seviyor. Bunu görebiliyorum. Kendine gelecektir." Onu bıraktığında Evie'ye başını sallamıştı, kendine güveni Ian'inkiyle örtüşüyordu. "Seni özleyeceğim," diye bitirdi Belle.

"Ben de sizi özleyeceğim," diye karşılık verdi Evie, yüreği sızlayarak. "Hepinizi özleyeceğim."

Toplu halde istasyona gitmişler ve onu Inverness'e götürecek olan üç vagonlu trene bindirmişlerdi; orada Bedfordshire'a geri döneceği uzun yolculuk için üstünü değiştirecekti. Evie Mackenzie'lerden oluşan kalabalığa elinden geldiğince el salladıktan sonra Highlands'e sessizce veda etti, keskin hava ve puslu gökyüzü çoktan kalbine kazınmıştı.

Eve dönüşü acı tatlı olmuştu. Evie kız kardeşlerini ve anne babasını gördüğüne tahmin ettiğinden daha çok sevinmiş, istasyonda onu karşıladıklarında babası da dahil olmak üzere hepsi sevinçten ağlamıştı. Kucaklamalar, gözyaşları ve öpücüklerle boğulmadan önce trenden bir adım bile atmamıştı.

Sevinç içinde geçen ilk birkaç günün ardından, Londra'da ayrıldıklarından beri olan biten her şeyi birbirlerine anlatırlarken, Evie huzursuzlanmaya başlamıştı. Jamie'nin ona aldığı kürek İskoçya'da geçirdiği süre içinde teslim edilmişti ve sıcak öğleden sonralarını ya tek başına ya da kendisi de fena bir kürekçi olmayan Marjorie'yle birlikte evin aşağısındaki dar nehirde geçiriyordu.

Kürek biraz garip olsa da tek kişi tarafından çekilebiliyordu. Evie nehrin küflü kıyıları arasında pratik yapmaya başladı, egzersize alışıkça kasları yeniden sertleşti.

Ama sadece Jamie'nin güçlü sırtını, Cam'ın üzerinde zikzaklar çizerken, gülerken ve çok ıslanırken ve sonra görkemli pikniklerinden sonra ona öğrettiği vahşi zevki hatırlayabiliyordu.

Evie kendi kendine, düşüncelerini Jamie'ye olan saplantılarından kurtarması gerektiğini söyledi. Başka planları harekete geçirmek için. Bu amaçla eski dostlarına mektuplar yazmıştı ve bu telgraf onlardan birine cevap olabiliirdi.

"Marjorie, lütfen dans etmeyi bırak ve onu bana ver," dedi Evie, şimdiki zamana dönerek. "Telgraflar, birileri acil bir bilgi iletmek istediği için gönderilir. Bu da gecikmeden okunmaları gerektiği anlamına gelir."

"Evet, öyle." Marjorie zarfı uzattı. "Bu Bay Marjorie'den değil. Mackenzie."

"Bunu nereden biliyorsun?" Evie kalbi çok hızlı atarak sordu.

"Delikanlı bana söyledi, postacıya sormuş. Bayan Georgiou'dan gelmiş ama adını telaffuz edememiş."

"Iris?" Evie zarfı Marjorie'nin parmaklarından kaptı ve yırtarak açtı.

Kâğıttaki birkaç satır Evie'nin sertleşmesine neden oldu.

Babası kavanoz bulmuş. Geri vermek istiyor. Ne yapacağını bilemiyor.

Lütfen yardım edin.

BÖLÜM 30

Jamie, acenteler ve banka memurlarıyla olan işlerini birkaç hafta içinde sonuçlandırmayı umuyordu, ancak işlemlerin tamamlanması Haziran ayının ilk yarısını buldu.

Uzak bölgenin cennet gibi olacağını düşünmüştü, öyleydi de ama taşra ofisleri yavaş hareket ediyordu. Paranın Londra'dan geçmesi gerekiyordu ve Jamie'nin aklındaki bölgede el değiştiren bir tapu, Şehir'dekiler için son derece önemli değildi. En azından Fransa'ya gitmek zorunda kalmamıştı, iş adamı her şeyi mektupla halledebiliyordu.

Jamie Londra'daki ofiste son evrakları da rahat bir şekilde imzaladı ve ağır anahtarları cebine koydu.

Şimdi Bedfordshire'a.

Londra'dan günün sabahı, hizmet apartmanındaki bir uşak kapısının önüne bir gazete bıraktı. Jamie son fincan kahvesini bitirirken okumak için gazeteyi aldı.

Küçük yemek odasındaki masada ayakta dururken, ikinci sayfaya döndü ve durdu, bir topak kahve, aldırış etmeden hikayeye sıçradı.

İngiliz Bakan ve Yunan Asilzade Paha Biçilmez Alabastronu Atina'ya Teslim Etti.

Jamie , ağzı bir karış açıktı, kahveyi unutmuştu.

İki ulus arasındaki işbirliği, antik Yunanistan ve Atina demokrasisinin ihtişamı gibi süslü ifadelerle süslenen hikayenin özü şuydu: Stefanos Georgiou, bir İngiliz kabine bakanına küçük bir alabastron hediye etmeyi düşünürken, bunun aslında çömlekçi Kontos tarafından yapılmış, antik Atina'dan kırmızı figürlü çömleklerin nadir bir örneği olduğunu keşfetti. Georgiou böyle bir parçayı kendi ülkesinden saklayamayacağını belirtmiş, İngiliz bakan Sir Geoffrey Hammond da cömertçe reddetmeyi teklif etmiş ve her iki adam da bunun Atina'daki bir müzede sergilenmesinin daha iyi olacağına karar vermiştir.

Haberde, Iris'in babasının gururla gülümsediği bir fotoğrafı ile tonton, beyaz saçlı ve kendini beğenmiş görünümlü bakanın, aralarındaki masanın üzerinde duran alabastronun dudağına dokundukları bir fotoğraf yer alıyordu.

Gazetelerde her zaman olduğu gibi fotoğrafin arka planı karanlıktı ama Jamie iki genç kadının figürlerini seçebiliyordu. Birini nerede olsa tanırdı.

Jamie kâğıdı yere bıraktı, dökülen kahve damlacıklarını dalgınca fırçaladı. Sonra gülmeye başladı.

Evie'yle birlikte olduğu zamanlar hariç, uzun zamandır hiç bu kadar gülmemiştı. Jamie gözlerini sildi ve kahve fincanıyla kâğıdı bir kenara itti.

"Ne hanımefendi ama," diye ilan etti kimseye. "Onun hayatımın aşkı olduğunu biliyordum."

EVIE son mektubunu yazmayı bitirmiş, Thames Nehri'ndeki toplantı için son düzenlemeleri yapıyordu ki, tuhaf bir ses oturma odasının ön penceresinden başını kaldırıp dışarı bakmasına neden oldu.

Kalemini düşürdü, ucundaki mürekkep temiz sayfasına sıçradı. Ailesinin evinin önünden parlak kırmızı bir geçiyordu, bir tanesini tanıdı. Arabanın üstü açıktı, şoför eldivenli elleriyle direksiyonu tutuyor, güneş kızıl kahverengi saçlarını yakıyordu. Jamie arabada şapka takmayı hiç sevmezdi.

Evie sakın sakın oturup Jamie'nin eve varmasını, ön kapıyı çalmasını ve kendisini görmek istediğini söylemesini beklemeliydi. Sonra uşak Jamie'nin paltosunu alıp Evie'nin Bay Mackenzie'yi kabul edip etmeyeceğini sormak için oturma odasına doğru ilerlerken daha uzun bir süre. Evie, annesinin onlara eşlik etmek için bahçeden gelmesini beklerken daha da uzadı.

Bir anda nezaketi bir kenara bıraktı ve Fransız kapıdan dışarı fırladı, evin etrafında aceleyle dönerek otomobilin geldiği anda ön revağa ulaştı. Ön kapıdan heyecanla çıkan Marjorie ve Clara'yı zar zor geçti.

Jamie arabayı durdurdu ve sürücü koltuğundan zarif bir şekilde kalkmadan önce vitesleri ayarladı.

"Günaydın hanımlar."

Evie'nin annesi ve babası bir sonraki çıkanlardı, nefes nefese kalmaları evin diğer köşelerinden de aynı telaşla geldiklerini gösteriyordu. Bayan McKnight çamurla kaplı eldivenlerinin içinde hâlâ bir bahçe malası tutuyordu.

"Efendim, Hanımefendi." Jamie duraksamadan selamlamaya devam etti. "Müsaitseniz Bayan McKnight'ı gezintiye davet etmeye geldim." Evie'yi süzerken mavi gözleri mizahla parlıyordu.

Marjorie hemen öne atılarak, "*Ben* Bayan McKnight," dedi. "Ve bu sabah boşum."

"Evie, kaz demek istiyor," dedi Clara şaşkınlıkla.

"Biliyorum." Marjorie burnunu Jamie'ye doğru kırıştırdı. "Alay ediyordum. Şaka yaptığımı biliyorsunuz, değil mi Bay Mackenzie?"

"Sen gerçek bir zekisin." Jamie ona göz kırptı. "Daha açık konuşmalıyım. Eğer müsaitse Bayan *Evie* McKnight'ı arabayla gezmeye davet etmeye geldim."

Tüm gözler Evie'ye çevrildi.

"Şey." Evie kelimeleri zar zor oluşturabiliyordu. "Günlüğümü kontrol etmem gerekecek." bir *Evie!* ve *et!* korusu patladı, Jamie'nin sırtışı Evie'nin kız kardeşleri ve anne babası koro halinde konuştu.

Jamie koşarak arabanın etrafından dolaştı ve yolcu kapısını açtı. Evie kalbi küt küt atarak koltuğa kaydı ve Jamie sürücü tarafına dönerken soğukkanlılıkla saçlarını düzeltir gibi yaptı. Evie'nin ailesine bir el salladı ve arabayı ileri doğru kaydırды.

"Nereye gidiyoruz?" Yolda gümbür gümbür ilerlerken Evie sordu. Bu araba elektrikli olandan çok daha hızlı hareket ediyordu ama onun yumuşaklığından yoksundu.

Jamie ona alaycı bir bakış gönderdi. Arabayı ana yola çekti, tekerlekler vagon çukurlarına çarpıyordu. "Babamın zamanında, genç bir adam iki kişilik arabasıyla bir kadını çağırdığında, kadının dudaklarından dökülen ilk soru bu muydu? Yoksa onun ilgisinden gurur mu duyardı?"

"Bir otomobil farklıdır," dedi Evie. "Araç her zaman sürücüsünden daha heyecan vericidir."

"Bir adamı ezeceksin, değil mi? Nereye gittiğimizi göreceğiz. Yani senin tarafından. *Ben* nerede olduğunu biliyorum."

"Yine mi kürek çekiyorsun?" Evie sordu. "Küreğimi bıraktım."

Dilinden dökülen sözcükleri durduramıyordu. Jamie'nin son beş hafta içinde ne haltlar karıştırdığını öğrenmek. *Beş hafta, üç gün, dört saat.*

Ona, onu bir daha göremeyeceğinden nasıl korktuğunu anlatmak, ona haykırmak istediği tüm kelimeleri hem kızgın hem de sevgi dolu bir şekilde ağzından kaçırmak istedi.

Bunun yerine, sadece aptalca şakalar ortaya çıktı, kastettiği şey yoktu.

"Bu sefer değil. Gerçi-" Jamie sözünü kesti. "Boş ver. Sır tutmakta zorlanıyorum."

"Seni poker oynarken izledim. Kartlarınızı göğsünüze çok yakın tuttuğunuzu söyleyebilirim."

"ok komik, leydim." Jamie Evie'ye doğru uzanarak gösterge panelindeki bir bölmeye gitti, kolu sadece göğsüne değiyordu. Bir damla ter ensesinden aşağı yuvarlandı.

Jamie, kenarlarında kurumuş koyu lekeler olan bir gazete kesiğine benzeyen bir şey aldı. "Bunu sen mi yaptın, anladığım kadarıyla?"

Evie adamın uzattığı kâğıdı inceledi. Bu, *Illustrated London News*'in alabastronun Yunanistan'a geri dönüşüyle ilgili haberiydi.

"Ah, evet." Evie'nin ses tonunda sanki bu önemsiz olayı unutmuş gibi bir şaşkınlık vardı. "En iyisinin bu olduğunu düşündüm. Babası onu alabastronu bavuluna saklamaya çalışırken yakalayınca Iris çok üzüldü - Atina'ya dönmek için hazırlanıyorlardı."

"En iyisinin bu olduğunu düşündün, değil mi?" Jamie yol ayırımında yavaşladı, yönleri hatırlamaya çalışır gibi her dönemece baktı. Arabayı sol taraftaki rotaya doğru çekti. "Ve Sr Geoffrey Hammond'ı, Iris'in babasının onu iade etmesine izin vermeye ve buna birlikte karar vermişler gibi davranmaya ikna ettin?"

"Evet."

Jamie arabayı durdurdu, lastikler patinaj yaptı ve ona doğru döndü.

"Seni deliler gibi seviyorum Evie, ama lütfen bana eziyet etmeyi keser misin? Bunu nasıl başardın? Tatlı bir dilin var, biliyorum ama kibirli ve silik Sir Geoffrey'yi bu hileye ikna etmeyi nasıl başardın? Bunu nasıl başardın?"

Evie gülmek istedi. Jamie öğrenmek için yanıp tutuşuyordu, kendisinin hiçbir parçası olmadığı bir macerayı duymak için yanıp tutuşuyordu. Evie, Iris'in telgrafını aldığında hemen onu aramak istemiş ama kendini durdurmuştu. Bu kendi başına yapması gereken bir şeydi.

Ya da en azından bir şekilde kendi başına.

"Belki de yolumuza devam etmeliyiz," dedi. "Bir iftlik arabası gelip bizi ezmeden önce. Her şeyi açıklayacağım. Söz veriyorum."

Jamie vitesi değiştirdi ve arabayı bir kez daha ileri hareket ettirdi. "Gideceğimiz yere yaklaşık yirmi dakika daha var. Bir hikâye için bolca zaman var."

Evie, onun gidecekleri yeri *kendisinden* sakladığını söyleyebilirdi ama o buna razı oldu.

"Hart Amcana danıştım," dedi. "Daha doğrusu Gavina'ya, o da beni Eleanor Teyze'ye, oradan da Hart Amca'ya götürdü."

"Hart Amca mı?" Jamie şaşkınlıkla tekrarladı. "İyi bir seçim, kabul ediyorum, ama aslanın inine girmek için acele ettiniz."

"O kadar da korkunç biri değil." Evie ona *Hart Amca* demeyi alışkanlık haline getirmişti ve zorlu adam da buna aldırmıyordu. "Söz konusu bakanı tanıyordu ve beni onunla tanıştırdı. Hart Amca ayrıca bakanı önerdiğim şeyi yapmaya ikna etmek için babanı da yanımızda getirdi."

Jamie acı çekiyormuş gibi eldivenli elini ağzına götürdü. "Aşkım, hayal görüyorum."

Evie Jamie'ye, bakanın yüce dükün ilgisinden çok memnun kaldığını, ama yine de onu biraz iğnelediğini söyledi. Görünüşe göre ikisi politik olarak aynı fikirde değillerdi.

Sir Geoffrey, Hart'ın ricası üzerine Evie'nin gönlünü almaya ve onu dinlemeye hazırды, ama bunu genç bir bayana büyüklük taslayan biri edasıyla yapıyordu. Ancak Ian odaya girdiğinde her şey değişmişti.

Ian hiçbir şey yapmamış, Evie Sör Geoffrey'den ne yapmasını istediğini açıklarken sadece adama bakmıştı. Evie sözlerini bitirdiğinde, Sör Geoffrey'nin gözlerinde, sırf yapabildiği için reddedeceğini görmüştü.

Sonra Ian onun arkasında durmak için hareket etti. Uzun boyundan eğilerek Sör Geoffrey'nin kulağına Evie'nin duymadığı sözler söyledi. Sör Geoffrey yerinden sıçradı.

Hart diğer tarafına geçerek elini omzuna koydu ve Sör Geoffrey aniden Evie'ye elinden geldiğince yardım edeceğini gevelemeye başladı.

Hart, Sir Geoffrey'nin adının kamuoyuna duyurulacağını ve cömertliğinden dolayı ona hayranlık duyacaklarını da eklemişti. Sör Geoffrey tam olarak belirttikleri gibi yapmayı kabul etmişti.

Daha sonra, alabastronla birlikte bekleyen Bay Georgiou'yu ve Hart'ın uyardığı bir gazeteciyi getirdiler. Gazeteci hikayeyi hevesle dinlemiş ve yanındaki fotoğrafçı da fotoğraf çekmişti.

"Fotoğrafçı Southampton'daki rıhtımda çalışan biriydi," dedi Evie. "Hatırladın mı?"

"Evet, onu hatırlıyorum." Jamie'nin kaşları çatılmıştı. "Ben tamamen başka bir genç kıza odaklanmışken, beni bir genç kızın peşinden koşan bir aptal gibi gösteren kişi."

Jamie'nin gözlerinin doğrudan ona yönelmesi Evie'nin kalbinin titremesine neden oldu. "Bu arada onu yola getirdim," dedi çabucak. "Bayan Carmichael'ı senin girişimlerinden kurtardım. Bu fotoğrafçının, Iris'in babasının ulusal bir kahraman haline gelişinin böylesine güzel bir görüntüsünü yakalayarak kendini affettirdiğini düşünüyorum."

"Adamı dövmeyeceğim o zaman." Jamie isteksizce omuz silkti, sonra ona haftalardır özlediği gülümsemesini gösterdi. "Sen bir hazinesin Evie, genç kız. Heyecanı kaçırdığım için üzgünüm ama durumu benim yapabileceğimden çok daha düzgün bir şekilde tersine çevirdin. Ben küstahça davranır ve zorlardım, ama sen tüm silahlarını ateşleyerek içeri girdin. Benim mükemmel leydim." Adam arabayı ağaçların arasından geçen dar bir yola sokarken, adamın hayranlığı kadının içini ısıttı. "Ah, işte geldik."

Araba çalılıkların arasından çıktı ve Jamie küçük, sevimli bir kulübenin önünde durdu. Sarmaşıklar hafif eğri bacaya kadar parlak kırmızı tuğlaları kaplamış, panjurlar ve ön kapı taze siyah boyayla parıldıyordu. Alçak bir duvarın ardındaki bahçe evi çevreliyordu, tablo son derece büyüleyiciydi.

"Oh, ne kadar güzel." Evie onun kapıyı açmasını beklemeden arabadan indi. "Burada kim yaşıyor?"

Jamie'nin bakışları biraz gerginlikle birlikte sıcaklık da taşıyordu. "Öyle," dedi
dedi.

BÖLÜM 31

Evie Jamie'ye inanamayarak baktı. "Ben burada yaşamıyorum, ben-" Sözünü kesti, ağzı devam edemeyecek kadar kurumuştı.

Jamie cebinden bir anahtarlık çıkardı. "Annenle babanın evinden çok uzakta değil, onların eviyle aynı küçük nehir üzerinde ama burası daha geniş, kürek çekmek için daha iyi. Şuradaki kulübede bir kürek var, tek bir tane, böylece istediğin kadar kürek çekebilirsin." Sanki konuşmasını bitirmek istiyormuş gibi hızlı hızlı konuştu. "Her gün bir hizmetçi ve bir aşçı gelecek, böylece yemek ve temizlik konusunda endişelenmene gerek kalmayacak. Burada istediğini yapabilirsin; Yunanistan'a antik eserler gönderebilir, şampiyon bir kürekçi olabilir ya da ne istersen onu yapabilirsin. Burası kendiniz olabileceğiniz bir yer."

"Jamie-"

"Bunu kabul edemeyeceğini söyleyeceğini biliyorum," diye araya girdi. "Ama artık çok geç. Tapuda senin adın var ve kulübenin parası ödendi. İşi bitirmek için bazı entrikalar gerekti, bu yüzden seni aramak için bu kadar uzun süre bekledim. Sahibi olan adam şu anda Fransa'da bir gurbetçi ama satmak istediğinden emin değildi ve yazışmalar, bankalardan bahsetmiyorum bile, beklediğimden daha uzun sürdü. Oldu bittiye getirerek size teslim etmek istedim."

"Ama..." Bu ev çok güzeldi. Evie kapıyı açtı ve bahçede hülyalı hülyalı dolaştı, kulübenin içinin de aynı güzellikte olup olmayacağını merak ediyordu.

Jamie ondan önce davranıp kapının kilidini açtı, sonra anahtarları ona uzattı ve içeri girmesini işaret etti.

Evie eşikten adımını attığında içerisinin de büyüleyici olduğunu gördü. Küçük bir antre, beyaz badanalı duvarları sevimli bir şekilde çarpık ama sağlam olan kaldırım taşlı bir salona açılıyordu. Güneş ışığı alan oturma odası bahçeye bakıyordu. Salonun karşı tarafından bir yemek odası açılıyordu ve koridorun sonundaki dar bir merdiven yukarıya çıkıyordu.

Evie merdivenleri hızla çıktı. Üst katta onu üç yatak odası bekliyordu; birinde rahat bir yatak ve bolca giysi alabilecek büyük bir gardırop, ayrıca girintili bir pencerede minderli bir koltuk vardı.

Koridorun karşısında bir çalışma masası ve kitaplarla dolu bir raf vardı, penceresi nehir manzarasını gösteriyordu. Üçüncü yatak odası

Daha küçük olsa da aynı derecede rahat. Belki de ziyarete gelen kız kardeşleri, Gavina ya da Iris için. "Mobilyaları da yerleştirdin mi?" Evie, kapının önünde duran Jamie'ye

Merdivenlerin tepesinde.

"Ben aldım. Mükemmel bir zevke sahip olan Megan ve Belle'den biraz tavsiye aldım." Jamie dekorasyonla pek ilgisi yokmuş gibi alçakgönüllü görünmeye çalışıyordu ama Evie farklı düşünüyordu. Onun seveceğini bildiği her şeyi eklemişti.

"Bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel kulübe." Evie heyecanla nefesini içine çekti, sonra umutlarını dizginlemeye çalışarak nefesini dışarı verdi. "Ama genç bir hanım dünyayı şoke etmeden yalnız yaşayamaz."

Jamie omuz silkti. "O zaman rahatsız olduğunuz günler için burayı bir sığınak olarak kullanın. Ya da

..."

Tüm rahatlığını kaybetmiş, gerginliği geri dönmüştü. Jamie küçük bir Cebinden bir kutu çıkardı ve Evie'nin büyük şaşkınlığıyla salonun çıplak zemininde dizlerinin üzerine çöktü.

"Bunu birlikte paylaşabiliriz," diye bitirdi.

Jamie kutuyu açtı. İçinde Evie'nin o güne kadar gördüğü en büyük elması çevreleyen safirlerle süslü bir yüzük vardı.

Cevap vermek için ağzını açtı ama ağzından bir şey çıkmadı.

"Bunu nasıl yapacağıma dair talimat aldım." Jamie'nin neşesi kaybolmuştu, her şeyi kaskatı kesilmişti. "Bu pozda ne kadar kalmam gerektiğinden emin değilim -muhtemelen dizim cehennem gibi ağrımaya başlayana kadar."

Evie yine cevap vermeye çalıştı ama ağzından çıkan tek şey kuru bir huff oldu.

Jamie boğazını temizledi. "Belki de yanlış yapıyorumdur." Duruşunu değiştirdi, eteği düşerek Evie'nin güçlü kalçasına iyice bakmasını sağladı.

"Benimle evlenir misin, McKnight?" diye gürledi.

Yüreğinden geldiği gibi konuştuğunu gözlerinden anlayabiliyordu. Jamie istedi çünkü *onunla* birlikte olmak istiyordu, Evie.

Evie *onu* istiyordu. Onu Hayden'la olan nişanlılığının utancından kurtarmak için değil, daha önceki trajik aşkının merhemi olarak da değil. Nehirde evlenme teklifiyle ortaya çıktığında incinmişti ve Hayden'ın o gün ona bir anlığına gösterdiği mutluluğa tutunmak istiyordu.

Artık hiç tereddütü yoktu. Jamie düşüncelerini, hayallerini ve kalbini dolduruyordu. Ayı kaldıkları süre boyunca ondan *başka* pek az şey düşünebilmişti. Sadece ona verdiği erotizmin tadını değil, onun kahkahalarını, onun

sesini, gözlerinde günahkâr bir parıltıyla onu izlerken bulması.

Yardıma ihtiyacı olduğunda, hemen onun ailesine başvurmuştu. Hiç tereddüt etmeden. Sorgusuz sualsiz ve karşılığında hiçbir şey talep etmeden ona yardım etmişlerdi.

Mackenzie'ler Jamie'yi sevdikleri için onu kendilerinin bir parçası yapmışlar ve bu sevgiyi ona da göstermişlerdi.

Evie sonunda sesini buldu. İçinden akan mutluluk dilini gevşetiyor ve onu ışıkla dolduruyordu.

"Elbette seninle evleneceğim Mackenzie," diye neredeyse bağırarak cevap verdi.

"Whew." Jamie'nin gözlerindeki endişe kayboldu. "Bu kalkabilirim anlamına mı geliyor?"

Evie ona doğru uçtu. Bileklerinden tutup onu ayağa kaldırdı, sonra da doğruca kollarına girip yüzünü göğsüne gömdü.

Kalbi onun dudaklarının altında çarpmaya başladı ve kadın onu tam da çarpan kalbinin üzerinden öptü.

Jamie onu kendine doğru çekti, ağızları çılgınca bir öpüşmede buluştu. Soğuk ve ağır yüzük, öpüşme devam ederken Evie'nin parmağına kayd, Evie onun rahatlamasını ve özlemini tattı. Elleri Evie'nin sırtında, belinde, göğüslerinde geziniyordu, sanki bu harika anda onu tanımak istiyordu.

Sonunda Jamie başparmağını kızın alt dudağında gezdirerek uzaklaştı. "Seni çok seviyorum, Evie." İfade alçak sesle ve hırçındı.

Evie tüm kalbiyle cevap verdi. "Seni seviyorum, Jamie."

"Güzel." Jamie'nin omuzları çöktü ve sonra gözlerindeki hınzır ışık geri geldi. "Yatağı deneyelim mi?"

Evie boğazının içinde hırladı. Jamie'nin ceketinin yakalarını tuttu ve omuzlarından çekmeye başladı. Palto yerde karanlık bir havuza dönüştü, sonra Jamie sert elleriyle onu yatak odasına yönlendirdi.

Onu ayaklarından kaldırdı ve yatağı yatırdı, sonra üzerine indi, öptü, dokundu.

"İlk seferimizin burada olmasını isterdim," diye mırıldandı. "Evdeki odamda, mutlu anılarla dolu bir yerde olmasına aldırıldığımdan değil."

"Ben de umursamadım." Evie parmak uçlarıyla onun yüzünü okşadı. "Bu ev artık mutlu anılara da sahip olacak."

"McKnight, genç kız, sen çok güzel bir şeysin. Ve seni çok seviyorum."

Evie güldü, neşe onun daha azını yapmasına izin vermiyordu. "Beni daha uzun süre böyle çağıramayacaksın, biliyorsun."

Jamie'nin sözleri içine işlerken yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. Kahkahası alçaktı, gürlüyordu ve kadının içinden karanlık akımlar gönderiyordu.

Birkaç dakika içinde giysileri gitmişti ve Jamie, çıplak, sert ve lezzetli, onun içine kaydı, Evie onu içeri buyur ederken içten bir inilti çıkardı.

Jamie, daha fazlası için yalvarmasına neden olan hızlı, derin itişlere başlarken elini saçlarının arasından geçirdi.

"İşte benim kızım." Jamie'nin fısıltısı kalbinin etrafını sardı. "Seni seviyorum

... Bayan Mackenzie."

"*Seni* seviyorum." Evie bu sözleri söylemeyi kolay buldu ve tamamlandığını biliyordu. "Benim Jamie'm."

EPILOG

Haziran sonu 1908

Richmond yakınlarındaki Thames kıyısında toplanan kalabalığın çoğu Evie'nin ailesiyle birlikte Mackenzie'lerden oluşuyordu ama aynı zamanda turistler ve kadınların bu dostluk maçını kazanıp kazanamayacağını görmek için gelenler de vardı.

Dostça, diye düşündü Jamie, sırtışını gizleyerek. Dün gece barlarda oynanan bahisler vahşiceydi.

Komite ve erkek kürek takımının başkanı, Jamie'nin bunun adil olmadığını belirtmesine rağmen, bayanların Olimpiyatlarda yarışamayacağını söylemişti. Ancak İngiliz takımı Evie ve bayan kürekçileriyle gayri resmi bir yarış yapmayı kabul etmişti.

Evie Bedfordshire'da bulunduğu sırada, Iris'in erkeklerle yarışmaları yönündeki heyecanlı fikrini desteklemek için ekibinin eski üyelerine mektup yazmıştı. Diğer iki genç kadın da hemen kabul etmişti, muhtemelen gençliklerinin eğlencesine geri dönmeye hevesliydi.

İki hanımefendi Evie'yle tanışmak için Chelsea'deki eve vardıklarında, karşılamalar sağır edici olmuştu. Jamie yeni nişanlı olarak tanıtılmıştı.

Elbette Alice ve Sarah onu kürek olayından hatırlıyorlardı ve Jamie de bu azarlamalardan payına düşeni almıştı. Kızların kahkahaları arasında kaçıp Alec'le bir meyhanede buluşmuş ve bol bol viski içmişti.

Evie ve ekibi kürek çekme pratiği yapmak ve birlikte çalışmayı yeniden öğrenmek için birkaç haftalığına Richmond'da bir evde konakladılar. Evie, eski sihirlerini bulamazlarsa yarışmayı geri çekmeye karar vermişti. Gururu uğruna arkadaşlarını küçük düşürmek için hiçbir neden görmüyordu.

Ancak ekip bildik düzene geri dönmüş ve Evie mutlu bir şekilde kendine güvenmeye başlamıştı.

Sabah gün ağarırken kıyılar seyircilerle doldu. Jamie, Evie'ye nehre kadar eşlik etti ve ekibin teknelerini indirip yardım etti. Küreklerden oldukça uzak durdu.

"Bize şans dile," dedi Evie nefes nefese uçağa binmeye hazırlanırken.

Jamie onu belinden yakaladı ve ağzına sert bir öpücük kondurdu. "Şansa ihtiyacın olmayacak."

Evie ona, ayak parmaklarına kadar içini ısıtan bir gülümseme gönderdi. Kulübede nişanlarını kutladıklarından beri ondan çok fazla uzak durmak zorunda kalmıştı ama bu çok uzun sürmeyecekti. Düğünleri Eylül ayında yapılacaktı ve her Mackenzie bu düğünün Mackenzie düğünleri tarihindeki en görkemli düğün olması için elinden geleni yapıyordu.

Jamie bu konudaki endişelerini itiraf etmedi. Kendi fikirleri vardı ama ailesinin onlarla uğraşmasına izin verdi. Küçük kuzenleri arasında ilk evlenen oydu ve teyzeleri ile annesi çok mutluydu.

Evie, Jamie'nin onlar için temin ettiği dört kişilik kürekteki yerine çevik bir hareketle oturdu. Diğer üyeler çoktan gemiye binmiş, başlamak için can atıyorlardı. Sekiz kürek mükemmel bir düzen içinde yükseldi, sonra suya daldı ve tekneyi başlangıç çizgisine doğru sıyırdı.

Yarış düz bir mil olacaktı, dönüş yoktu. Erkek takımı bunu şart koşmuştu, Evie Jamie'ye alaycı bir ifadeyle, kırılğan bayanların bir direğin etrafından dolaşmak zorunda kalırlarsa paramparça olabileceklerinden korktuklarını söylemişti. Onlar için endişelenmeleri çok nazikçe.

Erkek takımı emin bir şekilde kürek çekmeye başladı. Jamie kürekleri geçerken delikanlıları inceledi, dört genç adam kendini beğenmiş bir şekilde kadınları geride bırakacaklarına inanıyorlardı. *Aptalca şeyler*, diye düşündüklerini hayal etti Jamie. *İşlerin doğal düzeniyle oynamamayı öğrenecekler.*

Aptalların hiçbir fikri yoktu.

Jamie başlangıç için ailesine katıldı. Belle, onun yanında heyecanla zıplıyordu.

"Merhamet göstermeyin hanımlar!" diye bağırdı arasından. Megan onun yanında bağırdı. "Onları iyi benzetin!"

"İkiniz Culloden'de çok işe yaradınız," diye gözlemledi Jamie.

Belle ona, "Tabii ki öyle olacaktı," diye bilgi verdi. "O kırmızı ceketliler kaçardı."

"Dehşet içinde, evet, katılıyorum." Başlatıcı tabancasını ateşleyip suya bir bayrak bıraktığında Jamie bir çığlık attı.

Erkek teknesi öne fırladı, dört delikanlı güçlü bir şekilde kürek çekiyordu. Bayanlar daha yavaş ama sorunsuz başladı. Çok geçmeden iki tekne birbirine ayak uydurmaya başladı.

Kalabalık patika boyunca aceleyle bitiş noktasına doğru ilerliyordu. Tekneler suyun içinde süzülüyor, kürekler mükemmel bir ritimle yükselip alçalıyordu. Zahmetsiz görünüyordu ama Jamie kolların düğümlenip gerildiğini, her kürekçinin hızını korumak için çabalarken bacaklarının ağrıdığını biliyordu.

En azından Evie geçen haftalarda onu birkaç kez kürek çekmeye götürdüğünde kasları ağrımişti. O lanet olası kürekten hiç kaskatı kesilmeden çıkmıştı.

Beth eteklerini kaldırdı ve kızları ve Evie'nin kız kardeşleriyle birlikte patikadan aşağıya doğru koştu, onları daha birçok Mackenzie izledi. Ian, Jamie'nin yanına geldi ve omzuna ağır bir el koydu.

Jamie durdu ve Ian da durdu, Jamie ve Ian akıntıdaki adalar gibi dururken diğerleri hızla geçip gitti.

Adam hiçbir şey söylemeyince Jamie Ian'a, "Kimin üzerine bahse girdiğimi soracaksan baba, tabii ki bayanlar üzerine," dedi. "Sadece içlerinden birine deli gibi aşık olduğum için değil. Onları antrenman yaparken izledim. Çok iyiler."

"Jamie." Ian, Jamie'nin saçmalamasını böldü. "Seni seviyorum oğlum."

Jamie, duygularından nadiren bahseden babasının dudaklarından dökülen bu sözlerle sevinçten yanıp tutuştu. Ian bunu hiç söylememiş değildi - yıllar boyunca sık sık söylemişti - ama Jamie babasının sevgisinden her zaman heyecan duymuştu.

"Ben de seni seviyorum baba." Jamie, Ian'ın bunu koşuşturan bir kalabalığın ortasında söylemeyi seçmesi hakkında yorum yapmadı. Ian bunda yanlış bir şey görmezdi ya da başkalarının görmesini umursamazdı. Sevgi, diğer insanların onlar hakkında ne düşündüğünden daha önemliydi.

"Evie seni seviyor," diye devam etti Ian. "Bunu görebiliyorum."

"Şey." Jamie omuz silkti. "Bana katlanıyor. Bir eş için iyi bir şey."

"İyi işti, Jamie. Ona kendini verdin."

Jamie bu övgüyle ısındı. "Bana ona ihtiyacı olan şeyi vermem gerektiğini söyledin. İhtiyacı olan şeyin neşe olduğuna karar verdim. Ve büyük, sevgi dolu, harika bir aile, birbirimizi boşa çıkaracak kadar yoğun seven bir aile. Geçmişteki sevgisini silmek istemedim ama ona yeniden böyle bir şeye sahip olabileceğini göstermek istedim. Derin bir mutluluk."

Jamie yine gevezelik ettiğini duydu ama Ian'ın gülümsemesi genişledi. "Sen akıllı bir ." Bir duraklama. "Her zaman . Gurur kaynağımsın."

Jamie babasının dokunuşu altında eridiğini hissetti, hayranlık , sevdiği adamın saygısını kazanmak için çaresizce çırpınan küçük bir çocuktan,

neredeysse tapıyorlardı.

Ian şu anda o ilk çabaları onaylıyor, Jamie'ye onu anladığını ve ne yaparsa yapsın sevdiğini söylüyordu.

Ian kayıtsız şartsız seviyordu. Jamie, Beth'in yıllar önce gördüğü ve Ian'ın kendisine de açıkladığı şeyin onun gücü olduğunu fark etti.

"Baba." Jamie'nin boğazı düğümlendi. "Beni ağlatacaksın." Ian'ın tutuşu güçlendi ve Jamie babasının gözlerindeki nemi gördü.

Sonra Ian nadir görülen sırıtışını gösterdi ve dokunuşunu kaldırdı.

Birlikte döndüler ve heyecanlı ailelerine yetişmek için nehir kıyısı boyunca yürüdüler, aralarında mükemmel bir anlayış vardı.

"SIRTINIZI VERİN HANIMLAR!" Evie rüzgârın ve küreklerin şıpırtılarının üzerinde bağırdı. "Sakın son anda düşmeyin!"

Bir yarışın en zor noktası, bitkin düşmeye yaklaştıkları ama hâlâ önlerinde epey bir yol olduğu son kısımdır. Tüm eğitimleri, dayanıklılıkları, güçleri ve becerileri bir araya gelerek son bir hamle yapmalarını sağlamalıydı.

Evie'nin kalbi hızlandı, sevinç onu teşvik etti. Erkek takımı onlarla başa baş gidiyordu, kaptan Evie'nin kendi takımına yaptığı gibi kendi takımına bağıırıyordu.

"Haydi çocuklar. Fırfırlı etekli kadınların bizi ele geçirmesine izin vermeyin!" "Onlara uyanışımızı tattırın!" Evie bağırdı.

Bayanlar anlaştıklarını bağıırarak ettiler, ekip enerjik ve kararlıydı. Evie artık nefesini kürek çekmek için saklıyordu. Sona yaklaşmıştı.

Dördü tam bir ivmeyle çekildi, kürekleri bir bütün olarak hareket etti. Kürekçiler takım olarak kazanırdı; eğer içlerinden biri kişisel zafer peşinde koşarsa, birlikteliği bozar ve büyük ihtimalle yarışı kaybederdi.

Tezahürat yapan bir kalabalıkla dolu bankalar hızla geçip gitti. Evie seyircilerin bir kısmının kadınların erkekleri yenmesini umduğunu, diğerlerinin ise erkeklerin kadınlara yerlerini öğretmesini görmek için geldiğini .

Evie sadece kürek çekmek istiyordu. Kürek suyun üzerinde uçuyor, hız onu harekete geçiriyordu. Bundan daha heyecan verici tek şey Jamie'yle birlikte olmak, ikisinin uykulu kulübelerinin güneşi altında birbirlerini sevmeleriydi.

Jamie, evlendikten sonra bu evi dünyadan uzaklaşmak için kendilerine ait sessiz bir yer olarak tutacaklarını söyledi. Ayrıca ona bir ev inşa edeceğine de söz verdi.

Ian ve Beth'in İskoçya'daki evlerinin yakınında daha büyük bir ev. Böylece her iki aileye de yakın bir evleri olacaktı ki bu Evie'nin onu daha da çok sevmesine neden oldu.

Bitirme direği . "Şimdi!" Evie
çığlık attı.

Takım itaat etti, bayanlar gizli silahlarını, yani yarış sonuna sakladıkları son enerji patlamasını ortaya çıkardılar. Evie'nin takımı Girton'daki tüm o elemeleri böyle kazanmıştı ve şimdi de böyle kazanacaklardı.

Erkekler de aynı şeyi yapmaya çalıştı ama daha önce kadınların önlerine geçmemesi için güçlerinin çoğunu harcamışlardı. Evie ve kadınları sadece ayak uydurmakla yetinmişlerdi ama şimdi koşmaya başladılar.

Kürekleri öne doğru çekildi. Erkekler birbirlerine bağırarak havaya mavi küfürler savurdular. Evie ve bayanlar sessizce kürek çekerek son itişlerine tüm güçlerini harcadılar.

Evie ve ekibi bitiş çizgisini geçerken, kürekleri erkeklerinkinin bir boy önündeydi.

Kıyıda çığlıklar ve bağırışlar patlak verdi. Evie bir komut verdi ve sekiz kürek havaya kalktı, kadınlar zor nefes alıyordu ama dördü sükûnet içindeymiş gibi davranarak küreğin sürüklenmesine izin verdiler.

Onlar süzülerek geçerken Evie kıyıyı taradı. Bütün Mackenzie'ler kıyıdaıydı, onlar için bağırıyorlardı; Evie ve hanımları zaferlerini ilan ederken genç olanlar zıplayıp dans ediyorlardı.

Jamie kollarını açtı, sırtışı Evie'ye hiç şüphesi olmadığını söylüyordu. Yanındaki babası sessizce gülümsedi, kolunu heyecanla alkışlayan Beth'e doladı. Belle ve Megan birbirlerinin ellerini tuttular ve birlikte bir daire çizerek dans ettiler. Marjorie ve Clara da onlara katıldı, Clara heyecandan dengesini unutmuştu.

Güzel Aimee onlara öpücükler gönderdi, kız kardeşi ve erkek kardeşi sevinç çığlıkları attı. Babaları Mac takdirini haykırırken, Isabella sessizce gülümseyerek onayladı. Cameron erkek takımına bazı aşağılayıcı sözler söyledi.

Hart konuşmadan durdu ama gururlu bakışları Evie'ye ondan ne kadar memnun olduğunu gösteriyordu. Eleanor, onun yanında, ayaklarını yere vurup bağırmak ve yumruklarıyla havayı yumruklamak için saygınlığını bir kenara bıraktı. Cameron'la aralarında duran Ainsley de aynısını yaptı.

Kuzenlerin geri kalanı el salladı, bağırdı ya da dans etti. Malcolm karmaşık bir jig yaptı, ayaklarını tekmelerken eteği uçuşuyordu.

McBride aileleri de oradaydı, uzun boylu Andrew avukatlık soğukkanlılığını kaybederek Malcolm'a dansında eşlik etti. Elliot McBride'ın kızı siyah saçlı Priti, Andrew'un kız kardeşi Caitriona ile kol kola girmiş, ikisi de tezahürat yapıyordu.

Gavina, inanılmaz bir şekilde Amerikalı varis Bayan Carmichael'ın yanında duruyordu, arkasında şaşkın anne ve babası vardı. Gavina iki işaret parmağıyla Bayan Carmichael'ı gösterdi ve "*Onu kaçırdım*" diye bağırdı.

Ekibin küreği indirdiği iskeleye ilk ulaşan Jamie oldu. Ailenin geri kalanı da onu takip etti ama Jamie Evie için oradaydı. Onu iskeleye çekti, kollarında döndürürken bir yandan da öptü ve öptü.

Evie güldü, İskoçyalı'sına, Jamie'sine, onu kurtaran adama tutunuyordu.

Arkasında, aralarında Sarah ve Alice'ten memnun ve mutlu iki iri yarı adamın da bulunduğu diğerleri takım arkadaşlarını dağıtıyordu. Alice'in küçük çocukları annelerine uzanarak onunla ne kadar gurur duyduklarını ifade ediyorlardı.

Lord Alec, Iris'in kürekten inmesine yardım etmek için uzandı. Iris'in ayakları iskeleye değdiğinde, Alec aniden bir kolunu ona doladı ve onu dudaklarından sertçe öptü.

Öpücük uzun sürmedi ve kargaşası arasında kayboldu ama Evie de Jamie gibi gördü. Alec ondan uzaklaşırken Iris her zamanki neşesini kaybetmiş bir halde şaşkın şaşkın duruyordu.

Jamie Evie'ye, "İşte bu bir şey olacak," diye mırıldandı. Onu öptü, ağzı sıcaktı. "Başardin, genç kız. Yapacağımı biliyordum."

"Oldukça tatmin edici." Evie yarışı bırakma nezaketini göstermeye çalışan beyefendiler takımına sırttı. "Ama itiraf etmeliyim ki çok yorucu. Sanırım uzun bir süre bunu bir daha yapmayacağım."

"Dinlenmek için bolca vaktin olacak. Evimizde tembellik edebilir, onu rahat evlilik hayatımız için hazırlayabiliriz."

"Yeterince zaman var mı?" Evie ona bakakaldı. "Sen neden bahsediyorsun, Mackenzie? Planlamamız gereken bir düğün var. Zamanımız bize ait olmayacak."

Jamie onaylarcasına inledi, sonra hınzır gülümsemesi geri döndü. "Arada sırada seni kaçırmam gerekebilir. Sadece beni hâlâ sevdiğinden emin olmak için, McKnight."

"Lütfen yap." Evie onun yanağına sokuldu ve kulak memesine küçük bir öpücük kondurdu. "Sana güveniyorum, Mackenzie."

Jamie'nin bir sonraki öpücüğü karanlık vaatler içeriyordu, onu bıraktığında gözlerindeki parıltı ısıtıyordu. Dilini üzerinde gezdirerek

akkor haline gelmek için ısı.

Jamie daha sonra onun elini tuttu ve ailesinin ve kendisinin beklediği banka götürdü.

Mackenzie'ler Evie ve Jamie'nin etrafını sarmış, Evie'yi içlerine çekmiş ve anlayış ve sevgilerinin güneş ışığıyla tüm kasveti kovmuşlardı.

YAZARIN NOTU

Okuduğunuz için teŖekkürler! Mackenzie ailesi, 1. Kitap *Lord Ian Mackenzie'nin Deliliği*'ni yazdığımdan beri oldukça genişledi.

Seri ilerledikçe, ana karakterleri birkaç kısa eserde tekrar ziyaret ettim: iki Noel hikayesi ve Mackenzie kardeşlerin oğullarının ve kızlarının nasıl büyüdüğüne dair bakış açıları gösterebildiğim *A Mackenzie Clan Gathering*. (Bu kitapların başlıklarını ve bağlantılarını bulmak için "Ayrıca yazan" sayfasına bakın).

Bir sonraki nesil hakkında kitap yazmayı uzun süre düşündüm, ancak o kadar çok okuyucu talebi aldım ve romanlarda Jamie'yi, kız kardeşlerini ve kuzenlerini tanımaktan o kadar keyif aldım ki, onların hikayelerinin anlatılmasına izin vermeye karar verdim.

Jamie, genç neslin en yaşlısı olduğu için başlamak için doğal bir yerdi (Daniel, teknik olarak öyle, ama onun hikayesi zaten *Daniel Mackenzie'nin Kötü İşleri*'nde yapıldı). Ardından Belle, Megan gibi kahramanıyla tanışır. Hart'ın oğlu Alec ile Evie'nin arkadaşı Iris arasında ve Mal ile Bayan Carmichael arasında kıvılcımlar başlamıştır. (Mackenzie'lerin çocuklarına atalarının isimlerini vererek kendime bir sorun yarattığımı kabul ediyorum, çünkü Edward dönemi Alec ve Mal'in, hikayeleri zaten anlatılmış olan 18. yüzyıl Alec ve Mal'leriyle karıştırılmadığından emin olmam gerekecek).

Ayrıca aklımda Gavina, Aimee, Priti, Andrew McBride ve daha birçok kuzen için özel hikâyeler var. Hepsini bir arada görmek için bu kitabın sonundaki Mackenzie Aile Ağacı'na bakın!

Dizi Birinci Dünya Savaşı yıllarına uzanacak olsa da, destanı bir trajediye dönüştürmeme kararını çoktan verdim. Tüm Mackenzie'ler bunu gayet iyi atlatacak. Bunlar her zaman mutlu son hikayeleri olacak.

Umarım beğenirsiniz! Kitaplar yayınlandıkça haberdar olmak için lütfen e-posta bültenime Ŗu adresten katılın

<http://eepurl.com/47kLL> ve

web sitemi kontrol edin:

<http://www.jenniferashley.com>

En iyi dileklerle,

Jennifer Ashley

JENNIFER ASHLEY DE YAZIYOR

Tarihi Romanslar

Mackenzies Serisi

(Viktorya Dönemi)

Lord Ian Mackenzie'nin Deliliği

Leydi Isabella'nın Skandal Evliliği Lord

Cameron'ın Birçok Günahı

Dük'ün Mükemmel Eşi

Bir Mackenzie Ailesi Noel'i: Mükemmel Hediye Elliot

McBride'in Baştan Çıkarılması

Evcilleşmemiş Mackenzie

Daniel Mackenzie'nin Kötü İşleri Skandal ve

Düşes

Uygun Bir Mürebbiye İçin Kurallar

Bir Mackenzie Klanı Buluşması

Bir Serseri Skandalcı Bir Kadınla Tanışıyor

Bir Mackenzie Yuletide

(A Mackenzie Clan Christmas kitabında basılmıştır)

(18. Yüzyıl Mackenzies, Jacobite Ayaklanması)

Çalınan Mackenzie Gelini

Alec Mackenzie'nin Baştan Sanatı

Şeytani Lord Will

Fiona ve Üç Bilge İskoçyalı

Mackenzies II (Edward Dönemi)

Jamie Mackenzie'nin Günahkâr Yolları

Regency Bon Bons

(kısa, tatlı Regencies) [Leydi](#)

[Jane için Bir İlk Ayak](#)

[Düşes Peşindeki Dük](#)

[Şans için bir öpücük](#)

Tarihsel Gizemler

Kat Holloway "Merdiven Altı" Viktorya Dönemi Gizemleri

(Jennifer Ashley olarak yazıyor)

[Merdiven Altında Ölüm](#)

[Çorba Zehirli](#)

[Merdiven Üstü Skandalı](#)

[Kew Gardens'ta Ölüm](#)

[End'de Cinayet](#)

[Kristal Sarayda Ölüm](#)

Lane'in Sırrı

Gladyatör Leonidas Gizemleri

(Ashley Gardner olarak yazıyor)

[Bir Gladyatörün Kanı](#)

[Kan Borçları](#)

[Bir Gladyatörün Hikayesi](#)

Sezar'ın Taktığı Yüzük

MACKENZIE SOYAĞACI

Ferdinand Daniel Mackenzie (Old Dan) 1330-1395

Birinci Kilmorgan Dükü

= m. Leydi Margaret Duncannon

|

On dört nesil

|

Daniel William Mackenzie 1685-1746(?)

(9. Kilmorgan Dükü)

= m. Allison MacNab

|

6 oğul

Daniel Duncannon Mackenzie (Duncan) (1710-1746)

William Ferdinand Mackenzie (1714-1746?)

=m. **Josette Oswald**

|

Glenna Oswald (üvey kızı) Duncan

Ian Mackenzie (1748-1836) Abby

Anne Mackenzie (1750-1838)

(Magdala Mackenzie'nin Ataları)

Magnus Ian Mackenzie (1715-1734) Angus

William Mackenzie (1716-1746)

Alec William Ian Mackenzie (1716-1746?)

=m. Genevieve Millar (ö. 1746)

|

Jenny (Genevieve Allison Mary) Mackenzie (1746-1837)

=m2. **Leydi Celia Fotheringhay**

|

Magnus Edward Mackenzie (1747-1835)
Catherine Mary Mackenzie (1750-1836)

Malcolm Daniel Mackenzie (1720-1802)
(1746'dan itibaren 10. Kilmorgan Dükü)

= m. **Leydi Mary Lennox**

|

Angus Roland Mackenzie 1747-1822 (11.
Kilmorgan Dükü)

= m. Donnag Fleming (**David
Fleming**'in atası)

|

William Ian Mackenzie (The Rake) 1780-1850 (12.
Kilmorgan Dükü)

= m. Lady Elizabeth Ross

|

Daniel Mackenzie, 13. Kilmorgan Dükü (1824-1874) (1.
Kilmorgan Dükü, 1855'ten itibaren İngiliz)

= m. Elspeth Cameron (ö. 1864)

|

Hart Mackenzie (d. 1844)

1874'ten itibaren 14. Kilmorgan
Dükü (2. Kilmorgan Dükü, İngiliz)

= m1. Leydi Sarah Graham (ö. 1876)

|

(Hart Graham Mackenzie, ö. 1876)

= m2. **Leydi Eleanor Ramsay**

|

Hart Alec Graham Mackenzie (d. 1885)
Malcolm Ian Mackenzie (d. 1887)

Cameron Mackenzie

= m1. Leydi Elizabeth Cavendish (ö. 1866)

|
Daniel Mackenzie= m. **Violet Devereaux**

|
Fluer Mackenzie (d. 1891)
Dougal Mackenzie (d. 1899)

Cameron Mackenzie= m2. **Ainsley Douglas**

|
Gavina Mackenzie (d. 1883)
Stuart Mackenzie (d. 1885)

"Mac" (Roland Ferdinand) Mackenzie
= **Leydi Isabella Scranton** ile evlendi.

|
Aimee Mackenzie (d. 1879, evlat edinildi 1881)
Eileen Mackenzie (d. 1882)
Robert Mackenzie (d. 1883)

Ian Mackenzie = m. **Beth Ackerley**

|
Jamie Mackenzie (d. 1882)
Isabella Elizabeth Mackenzie (Belle) (d. 1883)
Megan Mackenzie (d. 1885)

Lloyd Fellows = m. **Leydi Louisa Scranton**

|
Elizabeth Fellows (d. 1886)
William Fellows (d. 1888)
Matthew Fellows (d. 1889)

David Fleming = m. **Sophie Tierney**

|
Lucas Fleming (d. 1894)

McBride Ailesi

Patrick McBride = m. Rona McDougal

Sinclair McBride= m.1 Margaret Davies (ö. 1878)

|

Caitriona (d. 1875)

Andrew (d. 1877)

m.2 **Roberta "Bertie" Frasier**

|

Marcus (d. 1886)

Elena (d. 1888)

Elliot McBride = e. **Juliana St. John**

|

Priti McBride (d. 1881)

Gemma (d. 1885)

Patrick (d. 1886)

Ainsley McBride = m.1 John Douglas (ö. 1879)

|

Gavina Douglas (d.)

= m.2 **Lord Cameron Mackenzie**

|

Gavina Mackenzie (d. 1883)

Stuart Mackenzie (d. 1885)

Steven McBride (Yüzbaşı, Ordu)

= m. **Rose Barclay**

(Dowager Duchess of Southdown)

|

Helen Rona (d. 1887)

Not: Kalın harflerle yazılan isimler Mackenzie serisindeki ana karakterleri göstermektedir

YAZAR HAKKINDA

New York Times çok satan ve ödüllü yazar Jennifer Ashley'in Jennifer Ashley, Allyson James ve Ashley Gardner adlarıyla gizem, romantizm, tarihi kurgu ve şehir fantezisi alanlarında yayınlanmış 100'den fazla romanı ve novellası bulunmaktadır. Jennifer'ın kitapları bir düzineden fazla dile çevrilmiş ve *Publisher's Weekly* ve *Booklist*'te yıldızlı eleştiriler almıştır. Jennifer yazmadığı zamanlarda müzik çalmaktan (gitar, piyano, flüt), okumaktan, yürüyüş yapmaktan, yemek pişirmekten ve oyuncak bebek evi minyatürleri yapmaktan hoşlanıyor.

Jennifer'ın kitapları hakkında daha fazla bilgiye

<http://www.jenniferashley.com> adresinden

ulaşabilirsiniz.

Yeni yayınlarından haberdar olmak için haber bültenine buradan

[katılabilirsiniz: http://eepurl.com/47kLL](http://eepurl.com/47kLL)

Jamie Mackenzie Mackenzies'in Günahkâr Yolları

12. Kitap (Mackenzies II, 1. Kitap) Copyright ©

2021 by Jennifer Ashley

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan veya ölmüş kişilerle, gerçek olaylarla, yerlerle veya kuruluşlarla olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Tüm Hakları Saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde kullanılamaz veya çoğaltılamaz.

Kapak tasarımı Kim Killion'a ait

İçindekiler

Kapak
Başlık
Sayfası
İçindekiler
r Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20
Bölüm 21
Bölüm 22
Bölüm 23
Bölüm 24
Bölüm 25
Bölüm 26
Bölüm 27
Bölüm 28
Bölüm 29
Bölüm 30
Bölüm 31

Sonsöz

Yazarın Notu

Ayrıca yazan Jennifer .

Ashley Mackenzie Aile

Ağacı Yazar Hakkında Telif
Hakkı

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

